

The Ukrainian Catholic Eparchy Of Stamford

1958 - 2008

50 YEARS OF SERVICE

A COMMEMORATIVE PUBLICATION ON THE OCCASION OF ITS GOLDEN JUBILEE

Stamford, Connecticut 2010

Українська Католицька Єпархія в Стемфорді

1958 - 2008

50 РОКІВ СЛУЖІННЯ

ПРОПАМ'ЯТНА КНИГА З НАГОДИ ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ

Стемфорд, Коннектикут 2010

Jubilee Committee: Bishop Paul P. Chomnycky, OSBM, Father Ihor Midzak, Father Bohdan Danylo, Stephen Frycz, Marika Frycz, Peter Bybel, Eugenia Bybel, Janina Chomyk, Stephen G. Szulhan, Christine Balko, Father Philip Weiner

Editor and Compiler: *Lubow K. Wolynetz*

Photo credits: Archival Collection of the Ukrainian Museum and Library of Stamford, Ukrainian Museum in New York, Individual Parish Archives of the Stamford Eparchy.

Design and Layout: *Serhiy Korostensky*

Printed by Babiuk Enterprises, Rochester, NY

Ukrainian Language Editor: *Olena Sharavarnyk*

English Language Editor: *Romana Labrosse*

ISBN: 978-0-615-41933-6

Library of Congress Control Number:

© 2010 Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced without the written permission of the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford.

Published by the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford, Connecticut.

Ювілейний Комітет: Владика Павло П. Хомницький, ЧСВВ, Отець Ігор Міджак, Отець Богдан Данило, Стефан Фрич, Марія Фрич, Петро Бибель, Євгенія Бибель, Яніна Чомик, Стефан Ґ. Шульган, Христина Балко, Отець Филип Винар.

Редактор і упорядник: *Любов К. Волинець*

Фото: Архівна колекція Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді, Український Музей в Нью-Йорку, поодинокі архіви парафій Стемфордської Єпархії.

Дизайн і комп'ютерна верстка: *Сергій Коростенський*

Друк: Babiuk Enterprises, Rochester, NY

Україномовний редактор: *Олена Шараварник*

Англомовний редактор: *Романа Ляброс*

ISBN: 978-0-615-41933-6

Каталогове контрольне число Конгресової Бібліотеки:

© 2010 Українська Католицька Єпархія в Стемфорді.

Усі права застережені. Жодну частину цієї публікації не можна відтворювати або розмножувати без письмової згоди Української Католицької Єпархії в Стемфорді.

Видання Української Католицької Єпархії в Стемфорді, Коннектикут.

A very generous donation from the
Self Reliance New York Federal Credit Union
provided substantial funding for this commemorative publication.

The Eparchy of Stamford is extremely grateful to the Self Reliance
New York Federal Credit Union for its generosity and support.

Особливо щедрий дар
Федеральної Кредитової Кооперативи Самопоміч Нью Йорк
допоміг фінансувати цю пропам'ятну книгу.

Українська Католицька Єпархія в Стемфорді складає сердечну подяку
Федеральній Кредитовій Кооперативі Самопоміч Нью Йорк за цей
надзвичайно щедрий дар та постійну підтримку.

Contents

Foreword by Bishop Paul Chomnycky	12
Official Greetings	14
<i>His Holiness, Benedict XVI</i>	16
<i>His Beatitude, Patriarch Lubomyr</i>	18
<i>Metropolitan Stefan Soroka, Archbishop of Philadelphia</i>	21
<i>Most Reverend John Bura, Auxiliary Bishop of the Archeparchy of Philadelphia</i>	24
<i>Most Reverend Richard Stephen Seminack, Bishop of St. Nicholas of Chicago</i>	26
<i>Most Reverend Innocent H. Lotocky, OSBM, Bishop Emeritus of St. Nicholas of Chicago</i>	28
<i>Most Reverend Basil H. Losten, Bishop Emeritus of Eparchy of Stamford</i>	30
<i>Most Reverend Michael Hrynchyshyn, CSSR, Apostolic Exarch for Ukrainians in France</i>	32
<i>Sister Michele Yakymovitch, Provincial Superior of the Sisters Servants of Mary Immaculate</i>	34
<i>Oleh Shamshur, Ambassador of Ukraine in the United States</i>	36
<i>Mykola Kyrychenko, Consul General</i>	37
<i>M. Jodi Rell, Governor of Connecticut</i>	38
<i>Dannel P. Malloy, Mayor of Stamford</i>	40
The Ukrainian Catholic Church in America	42
<i>The Four Waves of Immigration</i>	44
<i>A Short Overview</i>	50
<i>The 50th Anniversary of the Eparchy of Stamford</i>	64
<i>The Stamford Eparchy Under the Leadership of the Most Reverend Ambrose Senyshyn, OSBM</i>	68
<i>The Stamford Eparchy Under the Leadership of the Most Reverend Joseph M. Schmondiuk</i>	78
<i>The Stamford Eparchy Under the Leadership of the Most Reverend Basil H. Losten</i>	86
<i>The Stamford Eparchy Under the Leadership of the Most Reverend Paul Chomnycky, OSBM</i>	100
Religious Communities and Humanitarian Efforts	106
<i>The Basilian Fathers in the Stamford Eparchy</i>	108
<i>The Sisters, Little Workers of the Sacred Hearts of Jesus and Mary</i>	112
<i>The Missionary Sisters of Mother of God</i>	114
<i>The Sisters Servants of Mary Immaculate</i>	118
<i>The Sisters of St. Basil the Great</i>	122
<i>The Cloistered Monastery of the Nuns of St. Basil the Great</i>	124
<i>The Catechists of the Sacred Heart of Jesus</i>	126
<i>The Ukrainian Catholic Relief Committee</i>	128
<i>Priests Who Served in the Parishes Which Later Became Part of the Stamford Eparchy</i>	132
The Stamford Eparchy	150
The Parishes of Connecticut	151
<i>St. Vladimir Cathedral</i>	152
Stamford	
<i>St. Peter and St. Paul Church</i>	158
Ansonia	
<i>Holy Protection of the Blessed Virgin Mary Church</i>	162
Bridgeport	
<i>St. Mary's Holy Dormition Church</i>	164
Colchester	
<i>St. John the Baptist Church</i>	166
Glastonbury	
<i>St. Michael's Church</i>	168
Hartford	
<i>St. Josaphat Church</i>	174
New Britain	
<i>St. Michael's Church</i>	176
New Haven	
<i>St. Michael the Archangel Church</i>	178
Terryville	
<i>Protection of the Blessed Virgin Mary Church</i>	180
Willimantic	

Зміст

Вступне Слово Владики Павла Хомницького	13
Офіційні Вітання	15
Святіший Отець Бенедикт XVI	16
Блаженніший Патріярх Любомир	18
Митрополит Стефан Сорока, Архiepіскоп Філадельфії	21
Преосвященний Іван Бура, Єпископ-помічник Архiepісії Філадельфії	24
Преосвященний Річард Степан Семінак, Єпископ Епархії Св. Миколая в Чікаго	26
Преосвященний Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, Єпископ Емерит Епархії св. Миколая в Чікаго	28
Преосвященний Василь Лостен, Єпископ Емерит Стемфордської Епархії	30
Священіший Михайло Гринчишин, ЧНІ, Апостольський Екзарх для українців Франції	32
Сестра Мішель Якимович, Провінційна Голова Сестер Служебниць Пречистої Діви Марії	34
Олег Шамшур, Посол України в Сполучених Штатах	36
Микола Кириченко, Генеральний Консул	37
М. Джоді Релл, Губернатор Штату Коннектикут	38
Даннел П. Маллой, Мер Міста Стемфорд	40
Українська Католицька Церква в Америці	42
Чотири Хвили Еміграції	45
Короткий Огляд	51
50-Ліття Стемфордської Єпархії	65
Стемфордська Єпархія Під Проводом Преосвященного Амвросія Сенишина, ЧСВВ	69
Стемфордська Єпархія Під Проводом Преосвященного Йосифа Шмондюка	79
Стемфордська Єпархія Під Проводом Преосвященного Василя Лостена	87
Стемфордська Єпархія Під Проводом Преосвященного Павла Хомницького, ЧСВВ	101
Релігійні Згромадження та Гуманітарні Зусилля	107
Отці Василіяни у Стемфордській Єпархії	109
Сестри, Маленькі Робітниці Пресвятого Серця Ісуса та Марії	113
Сестри Місіонерки Матері Божої	115
Сестри Служебниць Пречистої Діви Марії	119
Сестри св. Василія Великого	123
Клаузурний Монастир Черниць св. Василія Великого	125
Катехитки Пресвятого Серця Ісуса	127
Український Католицький Допомоговий Комітет	129
Священники, які Служили у Парафіях, що Згодом Стали Частиною Стемфордської Єпархії	133
Стемфордська Єпархія	150
Парафії Штату Коннектикут	151
Катедрa Св. Володимира	157
Стемфорд	
Церква свв. Апостолів Петра і Павла	161
Ансонія	
Церква Покрови Пресвятої Богородиці	163
Бриджпорт	
Церква Успіння Пресвятої Богородиці	165
Колчестер	
Церква Св. Івана Хрестителя	167
Глестонбері	
Церква Св. Михаїла	173
Гартфорд	
Церква Св. Йосафата	175
Нью Бритен	
Церква Св. Михаїла	177
Нью Гейвен	
Церква Св. Архангела Михаїла	179
Терривил	
Церква Пресвятої Богородиці	181
Вілліментик	

<i>The Parishes of Massachusetts</i>	183
<i>St. John the Baptist Church</i>	184
Fall River	
<i>Saint Peter and Saint Paul Church</i>	186
Ludlow	
<i>Christ the King Church</i>	188
Jamaica Plain (Boston)	
<i>St. John the Baptist Church</i>	192
Pittsfield	
<i>St. John the Baptist Church</i>	194
Salem	
<i>Descent of the Holy Spirit Church</i>	196
South Deerfield	
<i>The Parish of New Hampshire</i>	199
<i>Protection of the Blessed Virgin Mary Church</i>	200
Manchester	
<i>The Parishes of New York</i>	202
<i>St. Nicholas Church</i>	204
Amsterdam	
<i>St. Peter and St. Paul Church</i>	206
Auburn	
<i>Protection of the Mother of God Church</i>	208
Bedford Hills / Mount Kisco	
<i>St. Mary Protectress Church</i>	210
Bronx	
<i>Holy Ghost Church</i>	212
Brooklyn (N. 5th Street)	
<i>St. Nicholas Church</i>	214
Brooklyn (19th Street)	
<i>St. Nicholas Church</i>	216
Buffalo	
<i>St. Andrew Church</i>	220
Campbell Hall	
<i>St. Peter and St. Paul Church</i>	222
Cohoes	
<i>St. Nicholas Church</i>	226
Elmira Heights	
<i>Annunciation of the Blessed Virgin Mary Church</i>	230
Fresh Meadows	
<i>St. Volodymyr Church</i>	232
Glen Spey	
<i>St Vladimir Church</i>	234
Hempstead	
<i>St. Nicholas Church</i>	236
Hudson	
<i>St. John the Baptist Church</i>	238
Hunter	
<i>Sacred Heart Church</i>	242
Johnson City	
<i>St. John the Baptist Church</i>	244
Kenmore	
<i>Holy Trinity Church</i>	246
Kerhonkson	
<i>Our Lady of Perpetual Help Church</i>	248
Lackawanna	
<i>St. Basil Church</i>	250
Lancaster	

Парафії Штату Массачусетс	183
Церква св. Івана Хрестителя	185
Фол Ривер	
Церква святих Петра і Павла	187
Лудлов	
Церква Царя Христа	191
Джамайка Плейн (Бостон)	
Церква св. Івана Хрестителя	193
Питсфілд	
Церква св. Івана Хрестителя	195
Сейлем	
Церква Зіслання Святого Духа	197
Савт Дирфілд	
Парафія Штату Нью Гемпшир	199
Церква Покрови Пресвятої Богородиці	201
Манчестер	
Парафії Штату Нью Йорк	202
Церква Св. Миколая	205
Амстердам	
Церква Свв. Петра і Павла	207
Авбурн	
Церква Покрови Матері Божої	209
Бедфорд Гиллс / Маунт Кіско	
Церква Покрови Пречистої Діви Марії	211
Бронкс	
Церква Св. Духа	213
Бруклін (П 5-ої вулиці)	
Церква Св. Миколая	215
Бруклін (19-та вулиця)	
Церква св. Миколая	219
Боффало	
Церква св. Андрія	221
Кемпбелл Гол	
Церква свв. Петра і Павла	223
Коговс	
Церква Св. Миколая	227
Елмайра Гайтс	
Церква Благовіщення	231
Фреш Медовс	
Церква св. Володимира	233
Глен Спей	
Церква св. Володимира	235
Гемпстед	
Церква св. Миколая	237
Гудзон	
Церква св. Івана Хрестителя	239
Гантер	
Церква Святого Серця	243
Джонсон Ситі	
Церква св. Івана Хрестителя	245
Кенмор	
Церква св. Трійці	247
Кергонксон	
Церква Матері Божої Неустанної Помочі	249
Лакавана	
Церква св. Василя	251
Ланкестер	

<i>Holy Family Church</i>	252
Lindenhurst	
<i>Holy Cross Church</i>	254
Long Island City (Astoria)	
<i>St. George Church</i>	256
New York (Manhattan)	
<i>Protection of the Blessed Virgin Mary Church</i>	268
Niagara Falls	
<i>St. Mary Protectress Church</i>	270
Ozone Park	
<i>St. John the Baptist Church</i>	272
Riverhead	
<i>Epiphany Church</i>	274
Rochester (Carter St.)	
<i>St. Josaphat Church</i>	276
Rochester (Ridge Rd.)	
<i>St. Michael Church</i>	278
Rome	
<i>St. Peter and St. Paul Church</i>	280
Spring Valley	
<i>Holy Trinity Church</i>	282
Staten Island	
<i>St. John the Baptist Church</i>	284
Syracuse	
<i>Protection of the Blessed Virgin Mary Church</i>	288
Troy	
<i>St. Volodymyr the Great Church</i>	290
Utica	
<i>St. Nicholas Church</i>	294
Watervliet	
<i>St. Michael Church</i>	298
Yonkers	
<i>The Parish of Rhode Island</i>	303
<i>St. Michael the Archangel Church</i>	304
Woonsocket	
<i>Eparchial Cemetery</i>	306
<i>The Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery</i>	308
Hamptonburgh, NY	
<i>Educational and Cultural Institutions of the Stamford Eparchy</i>	316
<i>Ukrainian Catholic Seminary</i>	318
Stamford, CT	
<i>Ukrainian Museum and Library</i>	346
Stamford, CT	
<i>50th Anniversary Celebration</i>	364
<i>Greetings</i>	392
<i>From the Editor</i>	442

<i>Церква св. Родини</i>	253
Лінденгирст	
<i>Церква Чесного Хреста</i>	255
Лонґ Айленд Ситі (Асторія)	
<i>Церква св. Юра</i>	257
Нью Йорк (Мангеттен)	
<i>Церква Покрови Пресвятої Діви Марії</i>	269
Ніягара Фолс	
<i>Церква Покрови Пресвятої Богородиці</i>	271
Озон Парк	
<i>Церква св. Івана Хрестителя</i>	273
Ривергед	
<i>Церква Богоявлення</i>	275
Рочестер (вул. Картер)	
<i>Церква св. Йосафата</i>	277
Рочестер (вул. Рідж)	
<i>Церква св. Михайла</i>	279
Ром	
<i>Церква свв. Петра і Павла</i>	281
Спрінг Веллі	
<i>Церква св. Трійці</i>	283
Стейтен Айленд	
<i>Церква св. Івана Хрестителя</i>	287
Сиракюзи	
<i>Церква Покрови Пресвятої Богородиці</i>	289
Трой	
<i>Церква св. Володимира Великого</i>	291
Ютика	
<i>Церква св. Миколая</i>	295
Вотервліт	
<i>Церква св. Михайла</i>	299
Йонкерс	
Парафія Штату Ровд Айленд	303
<i>Церква Св. Архангела Михайла</i>	305
Вунсокет	
Епархіяльний Цвинтар	307
<i>Український Католицький Цвинтар Св. Духа</i>	309
Гамптонбург, НЙ	
Освітні та культурні установи Стемфордської Єпархії	317
<i>Українська Католицька Семінарія</i>	319
Стемфорд, КТ	
<i>Український Музей та Бібліотека</i>	347
Стемфорд, КТ	
Святкування 50ти Літнього Ювілею	365
Вітання	393
Від Редактора	443

Foreword by Bishop Paul Chomnycky

Today we are all enjoying the unique privilege of being part of the faith community of the Eparchy of Stamford as we celebrate the 50th anniversary of its canonical erection. As a tribute to the half century of faith and spiritual life shared by us all, it is with great pleasure that we present to you the volume *The Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford 1958-2008: 50 Years of Service*.

Jesus Christ established His Church as a community of believers, intimately united to Him as one Mystical Body. Together, the bishops, clergy and laity have contributed spiritual and material resources towards the building up of this Body of Christ in the part of His Church we call the Eparchy of Stamford. Together, we continue to stand, as we journey into tomorrow, towards the fulfillment in God.

Our quest for union with Christ involves reflecting on the history of salvation from the creation of the world, through the Prophets, Apostles and the spreading of the Good News of Christ throughout the world, and in particular Ukraine, the homeland of our fathers, and the United States, where we live and prosper. As one historian aptly noted: "History is the memory of mankind; a man is not free to act in the present, nor plan for the future, unless he can remember what he was trying to achieve."

Yet history is more than memorizing facts. It seeks to understand events and their relation to the past and the present. For this reason, we reflect on our own history as an Eparchy. We remember the successes and failures, the projects completed, and the desires yet to be met. In doing so, we realize that the aspirations of the founders of this Eparchy are the same as our own aspirations today. Our methods may change, but our goal remains the same. Our goal is the eternal and unchanging Lord Jesus Christ, who is, "the same yesterday, today, and forever." (Hebrews 13:8)
May He bless us richly for another fifty years and more.

Most Rev. Paul Chomnycky, OSBM
Eparch of Stamford

Вступне Слово Владики Павла Хомницького

Сьогодні всі ми маємо честь належати до релігійної громади Стемфордської Єпархії, яка святкує п'ятдесяту річницю свого заснування. І як данину півстолітній вірі і духовному життю, що об'єднує нас всіх, ми з радістю представляємо вашій увазі книгу *Українська Католицька Стемфордська Єпархія 1958-2008: 50 років служіння.*

Ісус Христос утворив Свою Церкву, як спільноту віруючих, тісно об'єднаних Ним, як одне чудесне єство. Єпископи, духовенство і миряни разом зробили духовний і матеріальний внесок у перетворення цього Христового Тіла в частку Його Церкви, яку ми називаємо Стемфордською Єпархією. Разом ми продовжуємо триматися, крокуючи у майбутнє - до возз'єднання з Господом.

Пошук єдності з Христом відображається в історії снісіння - від утворення світу до пророків, апостолів і розповсюдження Христових учінь по світу - зокрема, в Україні, а також в Америці - там, де ми живемо і процвітаємо. Один історик ствердив: "Історія - це пам'ять роду людського: людина ні самовільно не творить свого буття, ані не планує майбутнього, якщо вона не пам'ятає того, чого намагалася досягнути."

Також історія - це щось більше, ніж пам'ятні події. Це пошук розуміння подій і зв'язку з минулим і теперішнім. Через те ми роздумуємо про нашу історію, як Єпархію. Ми пам'ятаємо про успіхи і невдачі, досягнені результати і бажання, які ще хочемо -- реалізувати. Роблячи це, ми розуміємо, що прагнення фундаторів Єпархії були такими ж, як і наші бажання сьогодні. Наші методи можуть мінятися, але ціль залишиться тією ж. Нашою метою є вічний і незмінний Ісус Христос, який "є тим самим і вчора, і сьогодні, і завжди." (Євреї 13:8)

Хай хоронить Він нас наступні 50 років і всі подальші віки.

Павло Хомницький, ЧСВВ
Єнарх Стемфордський

His Holiness, Benedict XVI
Святіший Отець Бенедикт XVI

3339 MASSACHUSETTS AVENUE, N.W.
WASHINGTON, D.C. 20008-3610

APOSTOLIC NUNCIATURE
UNITED STATES OF AMERICA

Prot. No. – 9693

14 June 2008

Your Excellency:

I was delighted to learn that in October of this year, you will gather with the Faithful to celebrate the 50th Anniversary of the establishment of the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford. As the Apostolic Nuncio and personal representative of His Holiness Pope Benedict XVI, I take this opportunity to congratulate you and all who will celebrate with you on this wonderful milestone in the life of the Eparchy.

On 10 July 1958, Pope Pius XII signed the decree which established the great Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford, where, since that time, the Bishop and the Ukrainian Catholic community, have worked to proclaim the Good News of the Death and Resurrection of our Lord Jesus Christ. Undoubtedly, the People of God in Eparchy of Stamford have received many graces through the power of the Holy Spirit, at work in the local Church.

For one quarter of a century, the Catholics of the Ukrainian Eparchy of Stamford have been formed by the Word of God and the Sacraments of the Church. As you celebrate and give thanks to Almighty God for your history and while you ask for His blessing on a future full of hope, bear in mind that the whole Church rejoices with you at this time. I pray that the Holy Spirit will continue to enrich your local Church with vibrant enthusiasm, so that you might continue to bear abundant fruit, growing in the Faith and drawing many others to join you in the life of the Ukrainian Catholic community. As you remain faithful in your worship, may you continue to serve the Church, ever mindful of the poor and those who are most in need. On this significant anniversary, I am pleased to impart the Apostolic Blessing to all who participate in the celebration of this historic event on 18 October 2008.

Commending all the Faithful of the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford to the maternal intercession of Our Blessed Mother, I remain

Fraternally yours in Christ,

Archbishop Pietro Sambì
Apostolic Nuncio

Most Reverend Paul Patrick Chomnycky, OSBM
Eparch of Stamford
14 Peveril Road
Stamford, CT 06902

His Beatitude, Patriarch Lubomyr
Блаженніший Патріярх Любомир

УКРАЇНЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архєпископ Києво-Галицький
UKRAINIAN GREEK CATHOLIC CHURCH
Major Archbishop of Kyiv and Halych

Київ,
Вих. Р-08/
1 жовтня 2008 року Божого

Преосвященному Владиці
Павлові (Хомницькому),
Єпарху Стемфордському

Преосвященний Владико Павле!
Преосвященний Владико Василіє!
Всечесніші та преподобні отці!
Преподобні ченці і черниці!
Дорогі в Христі, віряни Стемфордської єпархії!

Минає 50 років від коли була створена Стемфордська єпархія. В моїй пам'яті цей час дуже чітко закарбований. Я був питомцем у великій семінарії святого Йосафата у Вашингтоні, вже дияконом, коли до семінарії приїхав Преосвященний Владика Константин (Богачевський), щоб провести іспити, які кожний студент мусів відбутися перед отриманням святої тайни Священства. Ректор нашої семінарії, всесвітліший отець Василь Макух, привів нас двох, які мали здавати іспит. Мій однокласник, диякон Йосип Мартинюк, швидко і гарно зложив свій іспит. Тоді Преосвященний Владика звернувся до мене і каже: „Я, властиво, не маю права Вас іспитувати, бо Ви тепер належите до іншої єпархії. Якщо бажаєте, я проведу іспит і повідомлю Вашого Правлячого єпископа.” Я просив його перевести іспит, а тоді, на другий рік, було це 30 березня, саме Квітна неділя, Преосвященний Владика Амброзій (Сенишин) рукоположив мене на священика, як першого священика висвяченого для новоствореної єпархії. Було це в скромній церковці, яка раптом стала кафедральним храмом.

Пережиття одної особи не творять історію, але я дозволив собі загадати ці події з мого життя, бо вони якось дуже тісно зв'язані з тими подіями, яких 50-річчя якраз обходите. В 1958 році поділено величезну єпархію, яка простягала від Атлантичного до Тихого океанів на дві: Філадельфійську та Стемфордську. Поділ. Це слово, яке так часто звучить в наших вухах, зроджує погані враження. Терпимо від всякого роду поділів. Але бувають поділи, які не є трагедіями, а радше – ознакою росту, розвитку. Саме такий поділ стався 50 років тому і це був знак, що наша Церква росте. Сьогодні вона на території Сполучених Штатів Америки вже митрополія, що існує в чотирьох єпархіях. Незадовго, перша в Америці наша парохія в Пенсільванії, буде святкувати 125-річчя свого існування. За нецилих три чверті століття наша Церква пережила той перший поділ єпархій, як знак свого росту. Отже, дуже радісна. З тієї нагоди, Преосвященні Владики, і всі приналежні до Стемфордської єпархії брати і сестри сердечно вітаю вас і бажаю у Господі дальшого росту. Милостивий Господь був дуже милостивий для тих піонерів, які ще в XIX столітті прибули з України до гостинних берегів Америки. Огляньтесь довкруги себе і самі переконаєтесь про цю Божу доброту для нас.

Благословення Господнє на Вас,

+

с.м. ЛЮБОМИР

а/с В-125
Київ, 01001, Україна
тел./факс: (044) 278-61-84
E-mail: Ver_Ark@i.com.ua

P.O. Box B-125
Kyiv, 01001, Ukraine
tel./fax: +38 (044) 278-61-84
E-mail: Ver_Ark@i.com.ua

Pay tribute to the past

Шануймо минуле

Celebrate the present

Звеличуймо сучасне

Build the future

Пворімо майбутнє

Metropolitan Stefan Soroka, Archbishop of Philadelphia
Митрополит Стефан Сорока, Архiepиcкoп Філадельфії

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA

Ukrainian Catholic

827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097

Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377

ukrmet@ukrarcheparchy.us

www.ukrarcheparchy.us

452/2006 O

No.

This Number Should be Prefixed to Your Reply

Office of the Metropolitan

Most Reverend Paul Chomnycky, OSBM
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford
14 Peveril Road
Stamford, CT 06902

Glory to Jesus Christ!

The heartfelt congratulations of the hierarchy, clergy, religious and faithful of the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia are offered to you on the occasion of the celebration of the 50th anniversary of the canonical erection of the Stamford Eparchy by Pope Pius XII on July 10, 1958.

Such anniversaries offer a golden opportunity to reflect on the significant past achievements of the Stamford Eparchy. There is undoubtedly much to be thankful for, particularly, for the outpouring of the Holy Spirit through many hierarchs, clergy, religious and faithful in the building up of the eparchy. They responded with zealous fervor because they believed and trusted in God's presence in His Holy Church.

The celebration of the 50th anniversary also presents an opportunity to meet the challenges of today and for the future. It is a golden opportunity to set new priorities and to renew our faith. I am confident that the Holy Spirit will continue to inspire many in the continued growth of the Stamford Eparchy. The hierarchy, clergy, religious and faithful of the Archeparchy of Philadelphia look forward to our shared journey in the renewal of our Ukrainian Catholic Church in the USA. We pledge our fraternal love, our prayers, and our zealous dedicated efforts, because we share in our belief and trust in Our Lord and Savior, Jesus Christ, and in His Holy Church.

God bless you richly in ways only He can as you celebrate the 50th anniversary of the canonical erection of the Eparchy of Stamford.

MNOHAYA LITA!

Sincerely yours in Christ,

+Stefan Soroka
Metropolitan-Archbishop

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA

Ukrainian Catholic

827 North Franklin Street

Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097

Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377

ukrmet@ukrarcheparchy.us

www.ukrarcheparchy.us

452/ 2008 O

No.

This Number Should be Prefixed to Your Reply

Office of the Metropolitan

Преосвященному Павлові Хомницькому, ЧСВВ
Українська Католицька Єпархія Стемфорду
14 Peveril Road
Stamford, CT 06902

Слава Ісусу Христу!

З нагоди 50-літнього ювілею канонічного заснування 10 липня 1958 р. Святішим Отцем Пієм XII Стемфордської Єпархії прошу прийняти сердечні вітання від єпархії, духовенства, монашества та вірних Української Католицької Архиепархії Філадельфії.

Така річниця дає прекрасну можливість замислитися над визначними досягненнями Стемфордської Єпархії в минулі роки. Без сумніву, ми маємо багато за що дякувати, особливо ж, за об'явлення Святого Духа через багатьох єпархів, духовенство, монашество та вірних, які розбудовували єпархію. Вони відгукнулися з палким завзяттям, бо вірили й довіряли Божій присутності в Його Святій Церкві.

Святкування 50-річного ювілею також дає змогу пізнати сьогоднішні та майбутні виклики. Це гарна можливість визначити нові пріоритети і відновити нашу віру. Я впевнений, що Дух Святий і далі буде надихати багатьох до постійного зростання Стемфордської Єпархії. Єпархія, духовенство, монашество та вірні Філадельфійської Архиепархії розраховують на нашу спільну подорож відновлення нашої Української Католицької Церкви в США. Ми обіцяємо нашу братерську любов, наші молитви і наші палкі віддані зусилля, бо ми спільно з вами віримо і довіряємо нашому Господу і Спасу, Ісусу Христу, і Його Святій Церкві.

Нехай Господь тільки Йому відомими шляхами благословить вас у цей час святкування 50-тої річниці канонічного заснування Стемфордської Єпархії.

МНОГАЯ ЛІТА!

Відданий вам в Христі Ісусі,

+ Стефан Сорока

+Стефан Сорока
Митрополит-Архиепископ

*Most Reverend John Bura, Auxiliary Bishop of the
Archeparchy of Philadelphia*

*Преосвященный Иван Бура, Епископ-помічник,
Архиепархії Філадельфії*

METROPOLITAN ARCHDIOCESE OF PHILADELPHIA

Ukrainian Catholic

827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097

Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377

ukrmet@ukrarcheparchy.us

www.ukrarcheparchy.us

452/2008 O

No.

This Number Should be Prefixed to Your Reply

1 серпня 2008 р.

Most Reverend Paul Chomnycky, OSBM
Eparch of Stamford
14 Peveril Road,
Stamford, CT 06902

Преосвященний Владико,
Слава Ісусу Христу!

З великою радістю прийняв я звістку про те, що на цей рік припадає 50-та річниця проголошення Святішим Отцем Папою Пієм XII Стемфордської Єпархії, у зв'язку з чим надсилаю Вам, дорогий Владико, Вашому духовенству, монашеству та вірним мої щирі сердечні привітання.

Така річниця є гарною нагодою згадати всіх, хто служив Стемфордській Єпархії впродовж цих 50-ти років. Ми особливо згадуємо першого єпарха, Єпископа Амвросія Сенишина, його наступника Єпископа Йосифа Шмондюка (обидва згодом стали Митрополитами-Архієпископами Філадельфійськими) Єпископа-емерита Василя Лостена. Їхнє духовне провідництво стало взірцем активного свідчення Господнього вчення. Своїм прикладом вони заохочували своїх вірних щиро ділитися скарбами Божественної благодаті й спасіння, які Бог посилає Своїй Церкві. Таким чином вони гідно сповняли свій обов'язок вірних архипастирів Стемфордської Єпархії. Вам, дорогий єпископе Павле, що прямуєте їхніми слідами, бажаю доброго здоров'я та довгих років життя у Божому служінні.

Нехай наш Господь, Ісус Христос, безупинно зсилає на всіх вас Свої особливі благословення.

Залишаюся по-братерськи відданий Вам у Христі,

+ Іван

+ Іван Бура
Єпископ-помічник
Філадельфійської Архиепархії

*Most Reverend Richard Stephen Seminack,
Bishop of St. Nicholas of Chicago*

*Преосвященный Річард Степан Семінак,
Єпископ Єпархії Св. Миколая в Чікаго*

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЄПАРХІЯ СВЯТОГО МИКОЛАЯ
ST. NICHOLAS UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY

2245 WEST RICE STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60622-4858

CHANCERY: 773-276-5080

FAX: 773-276-6799

2008MET-02

No. _____

(У відповіді подайте повище число.)

(In reply use the above number.)

June 30, 2008

Most Reverend Paul Chomnycky, OSBM
Bishop, Stamford Eparchy
14 Peveril Road
Stamford, CT 06902

Dear Bishop Paul:

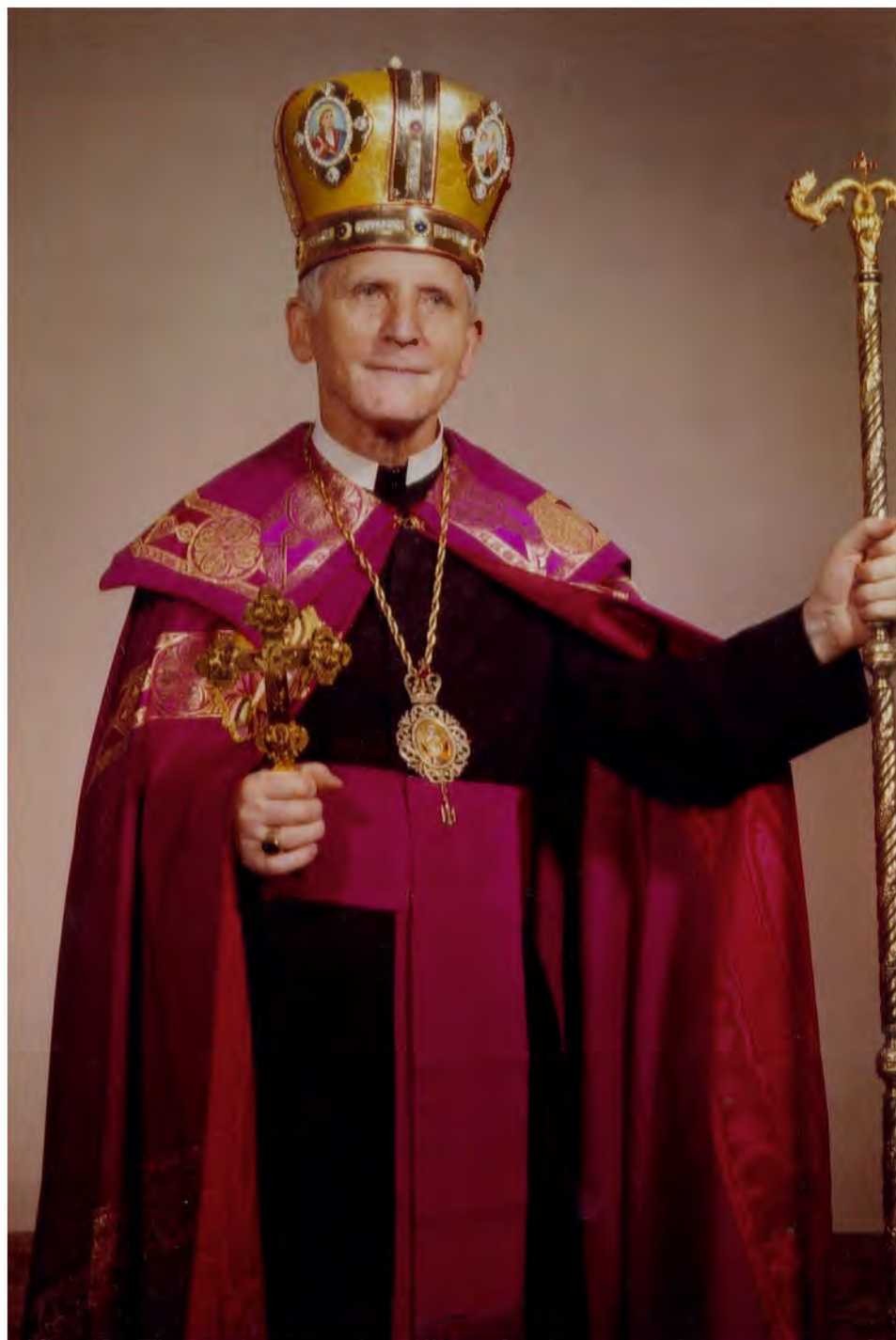
Слава Ісусу Христу!

Faithful to Jesus' command to "Go, make disciples of all nations," Saint Andrew the Apostle traveled to our fatherland and blessed the hills of Kyiv. Later, the Divine Sower used St. Volodymyr to bring the Gospel back to Kyiv by way of Constantinople. Our people carried this same Gospel with them when they came to the New World. Planted not in the soil of any land but in the hearts of our ancestors, this Gospel took root and flowered into the Church which has come down to us. As the Church of Christ spread to the northeast corner of the United States, our people needed a bishop to care for them, and the Stamford Eparchy was born.

On the occasion of the fiftieth anniversary of the founding of the Stamford Eparchy, we celebrate not only what you have been, but also what Christ calls you to become. I pray for you and your people in the words which we use at every pontifical Divine Liturgy: "O Lord, Lord, look down from heaven! See and visit this vineyard and bring it to perfection, for Your right hand planted it."

Yours in Christ,

+Richard Stephen Seminack
Bishop, St. Nicholas Eparchy

*Most Reverend Innocent H. Lotocky, OSBM,
Bishop Emeritus of St. Nicholas of Chicago*
*Преосвященный Иннокентий Лотоцький, ЧСВВ,
Епископ Емерит Епархії св. Миколая в Чикаго*

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЄПАРХІЯ СВ. ОТЦЯ МИКОЛАЯ В ЧІКАГО
2245 W. RICE STREET
CHICAGO 60622-4858

15-го липня, 2008

Преосвященніший Владика
Павло Хомницький, ЧСВВ.
Стемфорд, Коннектикут

Преосвященніший і Дорогий Владико Павле!

Щиросердечно дякую Вам за повідомлення, що Стемфордська Єпархія Української Католицької Церкви в день 18 жовтня 2008 року відзначить 50-ліття свого існування.

Золотий Ювілей Єпархії є великою радістю для всіх українців католиків у США. Пів століття Владики Амвросій Сенишин, ЧСВВ, Владика Василь Лостен, Павло Хомницький, ЧСВВ, Отці Душпастирі, Сестри – Монахині і ревні миряни з посвятою трудилися і благали Всевишнього Творця, щоб благословив їхню апостольську працю. Господь Бог вислухав їхні моління і Ваша Єпархія увінчалася золотими, подиву гідними успіхами.

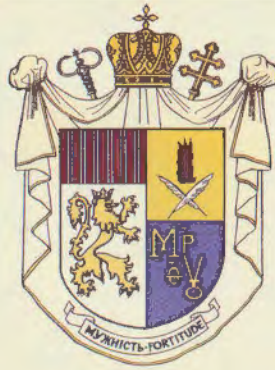
Від щирого серця gratulую Вам і всім вірним, приналежним до Вашої Єпархії. Ми лучимось з Вами в ювілейних моліннях, бажаючи Всевишнього Архиєрейською літургійною молитвою: "Господи, Господи, споглянь з неба й подивись, і навідайся в той виноградник, що його насадила правиця Твоя, Господи". Многая і Благая Літа всім Вам!

Остаюсь із Християнським привітом – Слава Ісусу Христу!

+ Інокентій Лотоцький
+Інокентій Лотоцький, ЧСВВ
Єпископ Емерит

*Most Reverend Basil H. Losten, Bishop
Emeritus of Eparchy of Stamford
Преосвященний Василь Лостен, Єпископ
Емерит Стенфордської Єпархії*

My Brothers and Sisters in Christ,

Слава Ісусу Христу!

A fiftieth anniversary celebration offers not only an opportunity to look back on five decades of accomplishment, but offers a perspective from which to look ahead to that which can and still must be done. We can glean a great deal about ourselves and about our commitment to Christ's Church and to our Ukrainian liturgical and cultural heritage from the way in which we today anticipate and welcome the challenges that future decades are sure to bring.

Today is a day of appreciation, of thanksgiving, of fervent prayer, of inspiring words and majestic choral music, of accolades, of all the pageantry due such a day of celebration. But it is a day whose pomp and circumstance will be forgotten in the busyness and the mundane realities of tomorrow.

Savor today, for this pause in the history of our eparchy grants us a brief space in time to look ahead as well as to look back. I especially relish participating in this anniversary, for, by the grace of God, I have led this eparchy for 29 of its 50 years. With the enthusiastic cooperation of an energetic clergy and religious, and with the support of a generous, sacrificing laity—people who shared alike with me a vision of the Ukrainian Catholic Church and our eparchy, we have done great things for the greater honor and glory of God. We have enjoyed for two decades a fine eparchial newspaper; we have established an endowment that assures the continuing support of our seminary and seminarians; we have a beautifully groomed and well-maintained cemetery; we have promoted continuing education programs for our clergy and implemented catechetical programs for tens of hundreds of our children in Plast and SUM camps. But above all, we have been able to staff each of our parishes with a well-educated and dedicated clergy and have been able to provide for our retired clergy with a pension plan.

What has been done by the People of God of the Stamford Eparchy, by me and my predecessors, worthy of note, Bishop Ambrose Senyshyn, OSBM, and Bishop Joseph Schmondiuk, allows us to look to a future with all the myriad changes and challenges it is sure to bring, not with fear and faint hearts but with confidence and unwavering trust.

Let us continue to pray that our Heavenly Father continue to bless our Ukrainian Eparchy of Stamford, its bishops, clergy, religious and faithful with His choicest blessings.

*Сотвори Господи, Стемфордський Єпархії, з нагоди її світлого 50-ліття,
Многії і Благії Літа!*

Your humble servant,

H. Basil H. Losten

Most Rev. Basil H. Losten
Bishop Emeritus

*Most Reverend Michael Hrynchyshyn, CSSR,
Apostolic Exarch for Ukrainians in France*
*Священіший Михайло Гринчишин, ЧНІ,
Апостольський Екзарх для українців Франції*

EXARCHAT APOSTOLIQUE

*pour
les Ukrainiens du rite byzantin
en France*

Mgr Michel HRYNCHYSHYN
27, Avenue Foch
94300 VINCENNES - FRANCE
Tél : 01 43 28 42 39 - Fax : 01 48 08 34 05

2 July 2008

Most Reverend Paul Chomnycky, OSBM
Bishop of Stamford
195 Glenbrook Road
Stamford, CT
USA 06902

Dear Bishop Paul!

The creation of the Stamford Eparchy fifty years ago was a significant event in the life of the Ukrainian Catholic Church in the United States of America.

A year ago we joyfully and gratefully commemorated the arrival of Bishop Soter Ortynsky to the USA. Fifty years after his arrival a second eparchy was established. Since then two additional eparchies were created. All of them are united in one Metropolitan See.

These different events are manifest signs of Divine blessings upon our church. All of these are reminders of our debt of gratitude to the Lord of Ages. The mustard seed of the Ukrainian Church planted in 1958 continues to grow and develop.

The happy anniversary of the Stamford Eparchy coincides with the Year of Saint Paul. He was the greatest builder of churches of all times. In some small measure the Ukrainian Church is following his example. As in the case of the Great Apostle our church, too, owes its growth and development to "the folly of the Cross". Having enumerated a long list of woes he had experienced, Paul concludes, "Leaving other sufferings unmentioned, there is that daily tension pressing on me, my anxiety for all the churches". (2 Cor 11:28) Since you bear the name of the great Apostle, Dear Bishop Paul, you are allowed to share in some of his anxieties.

My very best wishes to you and to all those who will be commemorating the happy anniversary of the Stamford Eparchy.

Fraternally in Christ,

+ M. Hrynchyshyn, CSSR.

+Michael Hrynchyshyn, CSSR.,
Apostolic Exarch

*Sister Michele Yakymovitch, Provincial Superior of
the Sisters Servants of Mary Immaculate*

*Сестра Мішель Якимович, Провінційна Голова
Сестер Служebниць Пречистої Діви Марії*

*Sisters Servants of Mary Immaculate
Sisters Servants Lane - 9 Emmanuel Drive
P.O. Box 9
Sloatsburg, New York 10974-0009
Phone: 845-753-2840 Fax: 845-753-1956
e-mail: ssmtny@aol.com*

October 18, 2008

Bishop Paul Chomnycky, OSBM, Eparch of Stamford,
Bishop Basil Losten, Bishop Emeritus
Clergy and faithful of the Stamford Diocese,

Слава Ісусу Христу!

I congratulate you on the wonders you have accomplished in these 50 golden years as the Eparchy of Stamford. Your blessings have been numerous; beyond measure, as we Sisters Servants of Mary Immaculate are proud to be a part of your history.

In 1935, the Sisters Servants began their ministry in the United States of America. St. Basil Seminary, Stamford, Connecticut became the first of many missions within the diocese. Evening schools prospered as the Eparchy saw the need and demand to establish all day schools.

We are honored to have worked with clergy and faithful in St. Nicholas Parish, Buffalo, N.Y., St. Josaphat Parish, Rochester, N.Y., St. John the Baptist Parish, Syracuse, N.Y., Sts. Peter & Paul Parish, Ansonia, Conn. and St. Michael Parish, Hartford, Conn. We have been blessed by the rich treasures of the past for they have been graced years!

Today, as you begin to step into a new era, beyond the golden years, we are pleased to be an integral part of your future. Our joy is to be able to continue serving the needs of our clergy and faithful at St. Basil Seminary, the Eparchial office, and Sts. Peter & Paul Parish in Auburn, N.Y.

We are grateful for the spiritual impact our Dormition Pilgrimage has had and continues to have within the Eparchy of Stamford and all of our Ukrainian Catholic Church. Our Sloatsburg home has always been a welcoming presence for all people. May it continue to be a source of hospitality and peace for all!

Our prayerful wish is that of St. Paul, "...that Christ may dwell in your hearts through faith; that you, being grounded in love, may have power to comprehend with all the saints what is the breadth and length and height and depth, and to know the love of Christ which surpasses knowledge, that you may be filled with all the fullness of God." (Eph. 3:17-19).

Sincerely,

Sister Michele Yakymovitch, SSMI
Sister Michele Yakymovitch, SSMI
Provincial Superior

Glory To God! - Honor To Mary! - Peace To Us!

*Ambassador of Ukraine
Washington, D.C.*

**Вітання Посла України в Сполучених Штатах Америки
духовенству та мирянам Української католицької єпархії в Стемфордї з
нагоди 50-річчя від дня її заснування**

**Вельмишановний Владико Павле Хомницький!
Шановна Українська Громадо! Дорогі співвітчизники!**

Щиро вітаю Вас із 50-літнім ювілеєм від дня заснування Стемфордської єпархії. Поява нового церковного закладу завжди була і залишається знаковою подією не лише для її вірних, але й для широкого українського суспільства, яке Ви уособлюєте на теренах Сполучених Штатів.

У день святкування цих урочистостей не можу оминути увагою самовіддане служіння Богові й українському народу Предстоятеля Української Греко-Католицької Церкви - Патріарха Любомира Гузара, який відзначив цього року свій 75-літній ювілей та 50-річчя церковного служіння. Саме він був першим єреєм, висвяченим безпосередньо для праці в Стемфордській єпархії.

Упродовж свого існування Стемфордська єпархія відіграла важливу роль у житті української громади не лише як церковна інституція, але й як центр спілкування та осередок української культури. Переконалий, що це святе місце процвітатиме та розвиватиметься й надалі.

У день 50-літнього ювілею Стемфордської єпархії для мене є справжнім задоволенням щиросердо привітати її правлячого архієрея - Владика Павла Хомницького та всіх віруючих і побажати Вам безмежного щастя, радості, родинного тепла та благополуччя, миру, злагоди і всіляких гараздів.

Нехай Українська католицька єпархія в Стемфордї й надалі буде світлим промінчиком у Вашій долі, зігріває Ваші серця, вселяє віру, надію, любов і впевненість у краще майбутнє. Нехай Господь Бог завжди буде поруч з Вами, оберігаючи Ваші добрі серця.

Щиро Ваш,

Олег Шамшур

*Oleh Shamshur, Ambassador of Ukraine in the United States
Олег Шамшур, Посол України в Сполучених Штатах*

ГЕНЕРАЛЬНЕ
КОНСУЛЬСТВО УКРАЇНИ
В НЬЮ-ЙОРКУ

CONSULATE GENERAL
OF UKRAINE IN NEW
YORK

240 Ist 49 Strit,
м.Нью-Йорк, 10017, США

Tel: (8101212) 371 69 65 Fax: 371 55 47
e-mail: gc_usn@mfa.gov.ua
www.ukrconsul.org

240 East 49th Street,
New York, NY 10017, USA

16 жовтня 2008 року

*Його Преосвященству Єпископу
Української Католицької Єпархії в
Стемфорді*

Павлу Хомницькому

Ваше Преосвященство!

Генеральне консульство України в Нью-Йорку сердечно вітає Вас із славетним ювілеєм – п'ятдесятою річницею заснування Стемфордської Єпархії!

У цей світлий день складаємо Вам, а у Вашій особі - всім служителям Української Католицької Єпархії в Стемфорді глибоку шану за жертвовну працю, якою Стемфордський Екзархат і Стемфордська Єпархія здобули високий авторитет серед української католицької та громадської спільноти Америки.

Багатолітні невтомні зусилля поколінь духовних проводирів і священнослужителів Стемфордської Єпархії, що спрямовуються на збереження та розвиток рідної мови, невмирущих українських традицій та культури, виховання молоді в дусі любові до рідної України, а понад усе – непохитної віри, сприяють єднанню всіх християн, слугують духовним містком між Східною та Західною клерикальними традиціями, зміцнюють зв'язок між українцями Америки та нашою Батьківщиною.

Прийміть від нас, Ваше Преосвященство, найщиріші побажання міцного здоров'я, щастя, добра і благополуччя, невичерпних сил та енергії для подальшого служіння на славу Божу і спасіння людських душ.

З глибокою повагою,

Генеральний консул

М.М.Кириченко

*Mykola Kyrychenko, Consul General
Микола Кириченко, Генеральний Консул*

M. Jodi Rell, Governor of Connecticut
М. Джоди Релл, Губернатор Штату Коннектикут

State of

Connecticut

By Her Excellency M. Jodi Rell, Governor: an

Official Statement

*O*n behalf of the State of Connecticut,
I, M. JODI RELL, Governor,
take great pleasure in
congratulating the
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford
Stamford, Connecticut
on the occasion of its
50th Anniversary Celebration.

*S*ince its modest beginnings, the
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford
has become a source of great spiritual
strength for its devoted
congregation.

I join the members of the
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford in
commending Bishop Paul Patrick Chomnycky, for his
outstanding character and leadership. Bishop Chomnycky's
devotion to the congregation of the Ukrainian
Catholic Eparchy of Stamford has benefited
many individuals and the entire
Stamford community.

*I*t is a privilege to extend my
words of tribute to all. I hope that the
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford
will continue to flourish in the years to come
and that this special 50th Anniversary Celebration
will be a joyful and most memorable occasion
in the history of the congregation
and in the City of Stamford.

*T*herefore, I, M. Jodi Rell, Governor of the State of Connecticut,
do hereby officially convey honor and congratulations to the
UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY OF STAMFORD
in the State of Connecticut.

M. Jodi Rell
Governor

Dannel P. Malloy, Mayor of Stamford
Даннел П. Маллой, Мер Міста Стенфорд

Dannel P. Malloy
Mayor

Stamford Government Center
888 Washington Boulevard
Stamford, CT 06904-4152
Tel. (203) 977-4150

CITY OF STAMFORD
Office of the Mayor

October 18, 2008

Most Reverend Paul Patrick Chomnycky, OSBM
Bishop of Stamford
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford
14 Peveril Road
Stamford, CT 06902

Dear Bishop Chomnycky:

It gives me great pleasure to bring greetings on behalf of the citizens of Stamford to all who are gathering to celebrate the 50th Anniversary of the establishment of the new and independent Ukrainian Catholic Eparchy, with its Chancery and Cathedral situated right here in the City of Stamford.

We welcome Cardinal Lubomyr Husar to our community, along with his fellow Cardinals, Bishops, the Clergy of the Eastern and Latin Rite, and Dignitaries from the Ukrainian Government.

We extend congratulations to all on this historic occasion, and our sincere appreciation for the contributions of the Ukrainian Catholic Church to this community.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "D. Malloy".

Dannel P. Malloy
Mayor

The Ukrainian Catholic Church in America

***Українська Католицька Церква
в Америці***

UKRAINIAN IMMIGRANTS ENTER U.S.A. C.A.1876

The Four Waves of Immigration

The first large-scale Ukrainian immigration to America began in the 1870s. Thousands of Ukrainians within the Austro-Hungarian Empire, on hearing that United States and Canada were lands rich in opportunity, left their homes seeking a better lot. The economic conditions for the peasantry at the time were so dire, hopeless, and without any foreseeable betterment in the near future that the only solution was to emigrate to a land that offered possibilities for a better life, opportunities to succeed, a chance to rise above their wretched and desperate circumstances. Ukrainians left the cities and villages of their native Galicia (Halychyna) and traveled to the principal railheads of the Empire from whence they bought tickets to Bremen, Germany, the chief point of embarkation to the new world. Most of them were uneducated and illiterate, without any knowledge of the Anglo-Saxon world and without any advisors or leaders to guide them. They did not fear hard work, however, and they patiently tolerated cruelty and abuse. They brought with them their religion, their traditions, their language and a strong resolve to succeed. And succeed they did.

The second wave of immigration took place between the World Wars, when fewer than 40,000 Ukrainians were permitted to come to the United States as a result of restrictions imposed by the National Origin Act of 1924. Whereas the first immigrants had settled primarily in the mining regions of eastern Pennsylvania, this second chose to settle in the large urban areas of the East and Midwest. These immigrants were already much more nationally, politically, and socially enlightened. Many more were literate, and some had received higher education. Their adjustment

Ukrainian immigrants at Ellis Island at the end of the 19th, early 20th centuries
Українські іммігранти які прибули до Америки прикінці 19-го, початку 20-их століть

Чотири Хвилі Еміґрації

Перша чисельна еміґрація українців в Америку почалась у 1870-их роках. Тисячі українців, які жили на території Австро-Угорської імперії, залишили свої домівки у пошуках кращої долі. Особливо поширювались чутки про США і Канаду як країни, де була можливість розбагатіти. Економічна ситуація для селянина була такою безнадійною і безпросвітньою на найближче майбутнє, що єдиним вирішенням цього була еміґрація на ту землю, яка давала можливості для кращого життя, шанс для успіху і спроможність росту, нагоду вийти із непридатних і тяжких умов, в яких опинялись люди. Українці залишали містечка і села своєї рідної Галичини і їхали до тих великих міст імперії, звідки можна було кунити квитки на потяг до німецького міста Бремен - точки відпливу до нової землі. Більшість з них були неосвічені і безграмотні, без розуміння звичаїв англо-саксонського світу і без норадників, які б допомогли їм. Проте, вони не боялись важкої праці і терпляче зносили грубість і приниження. Вони принесли з собою свою релігію, традиції, мову і прагнення досягти успіху.

Друга хвиля еміґрації мала місце між I і II Світовими війнами. Тоді близько 40-а тисячам українців було дозволено прибути до США. Причиною цього стали обмеження, які впливали із закону про національне походження, виданого 1924 року. Перші еміґранти оселилися в східній Пенсильванії - там, де добували корисні копалини, друга хвиля еміґрантів осідала у великих містах - на сході США та в центрально-західній

Ukrainian Immigrants arriving to the United States in the late 1940s from displaced persons camps in Germany
Українські еміґранти третьої хвилі після прибуття із таборів Німеччини до США наприкінці 1940-их років

to life in the new world was somewhat easier since their predecessors laid the foundation for Ukrainian religious and social life, and the newcomers joined in and continued to develop and enhance what had already been established.

The third wave of immigration occurred following World War II. Nazi Germany lay prostrate in May 1945, and within her borders were thousands of Ukrainians who either had fled Ukraine or had been brought to Germany as slave laborers and now refused to return to their native land as it was under Soviet rule. The Allied Powers divided Germany into their respective zones of occupation, and Ukrainians within those zones had the opportunity to immigrate to the countries controlling them. With the help of various relief agencies, they left Germany for England, the British Commonwealth nations, South America, and the United States. Some 85,000 of the 250,000 Ukrainian political émigrés in Germany settled in the United States under the Displaced Persons Act of 1948 and the Refugee Relief Act of 1953. Whereas almost all of the immigrants in the first two waves were unschooled, those in this third wave were, by and large, educated, with many possessing college and professional degrees. These Ukrainians considered themselves to be political immigrants because they refused to return to their native land after it had been subjugated by the Soviet-Russian power. They also felt it was incumbent upon them to inform the free world of the plight of the Ukrainian people under the Communist rule and of the abolishment of the Ukrainian Catholic Church and the destruction and incarceration of its clergy by the Soviets. By doing so, they hoped to influence world opinion against the atrocities perpetrated on the Ukrainian people and especially on the Ukrainian Catholic Church by the Soviet regime.

Just before the collapse of the Soviet Union, a good number of Ukrainians immigrated to the United States on the grounds of religious and political persecution. After the collapse of the Soviet Union and the establishment of a free and independent Ukraine in 1991, large number of Ukrainians began to come to the United States for visits, on working visas, by winning a green card lottery, and on the basis of immigration quotas for semi-permanent and eventual permanent settlement. This has been named the fourth wave of immigration. Members of this wave, for the first time in Ukrainian immigration history, came to the United States not as peoples of a subjugated nation but as citizens of a free and independent Ukraine. This new-found freedom with its possibility of travel without fear of reprisal, enticed many to migrate. But economic instability, as well as very limited possibilities of professional development and the realization of individual potential in their own newly-formed country, also contributed to this wave's desire to immigrate. And wherever these immigrants found themselves, their first haven – their first point of connection – was the Church.

The important factor that united and still unites all of these four waves of Ukrainian immigrants is the Church. The principal concern of the earliest immigrants was the establishment of their own church, which became the center of their spiritual, cultural, and even political life and remains so today.

частині країни. Ці емігранти були вже більше інформовані у національних, політичних і соціальних питаннях. Набагато більше було письмених, а у де-кого, навіть, була вища освіта. Пристосування ними до нового світу було легшим, бо їхні попередники вже заклали основу для українського релігійного та суспільного життя. Новоприбулі підхопили це і продовжували розвивати і примножувати те, що вже пустило коріння.

Третя хвиля еміграції мала місце після II Світової війни. Фашистська Німеччина капітулювала в травні 1945. А в цей час на її території опинились тисячі людей, яких або примусово вивезли до Німеччини як робочу силу, або були вони втікачами від большевицької навали. І тепер цей народ відмовлявся повернутись на рідну землю, так як була вона нід "радянською владою". Союзники-Аліанти поділили Німеччину на зони впливу. А українці, знаходячись у цих зонах, мали можливість емігрувати саме у ті країни, які відповідали за ту чи іншу зону. З допомогою різних агенств люди їхали в Англію, Південну Америку, Бритійські країни, США. Майже 85 тисяч із чверті мільйона українських політичних емігрантів, що були в Німеччині, знайшли своє місце в США. Це сталося згідно із законом 1948 року щодо переселенців та актом про біженство 1953 року. Тоді, коли майже всі емігранти першої і другої хвилі були неграмотні, представники третьої хвилі були добре освічені, володіли добрими знаннями і спеціальностями. Ці українці вважали себе політичними емігрантами, тому що вони відмовились повернутись на свою батьківщину, з огляду на її поневолення комуністично-російським режимом. Вони також розуміли, що на них покладена місія розповсюдження інформації у вільному світі про тяжку долю українців у комуністичному режимі і про ліквідацію Української Католицької Церкви та знищення і ув'язнення духовенства радянською владою; роблячи це, вони сподівались на реакцію світу щодо звірств, спричинених "радянським режимом" українському народу, а, зокрема, Українській Католицькій Церкві.

Перед розпадом Радянського Союзу велика кількість українців прибула до США з причини релігійних та політичних переслідувань. Після розпаду СРСР і утворення вільної незалежної України в 1991, багато українців почали їхати до США - дехто, щоб відвідати родичів, дехто - з робочими візами, із "зеленими картами," а також на основі еміграційної квоти щодо права на тимчасове проживання у США, яке переходить у право на постійне проживання у цій країні. Цей процес дістав назву четвертої хвилі еміграції. Учасники цього вперше в історії української еміграції прибули до США не як представники поневоленої нації, а як громадяни незалежної України. Ця свобода з її можливістю подорожувати без страху, що "щось за це буде," спокусила багатьох до міграції. Також економічна нестабільність, дуже обмежені можливості професійного розвитку, реалізації власного потенціалу у власній новоутвореній країні мали вплив на бажання цієї хвилі емігрувати. І де би ці емігранти не знаходили себе, на першому місці у них була церква.

Важливим фактором, що єднав і до тепер об'єднує всі чотири хвилі української еміграції, є церква. Найважливішою турботою, найбільшою справою перших емігрантів було створення власної церкви, яка ставала центром їхнього духовного, культурного і, навіть, політичного життя. Така ж місія церкви залишається і в наші дні.

*“Like dwarfs standing on the shoulders of giants we
see farther than they.”*

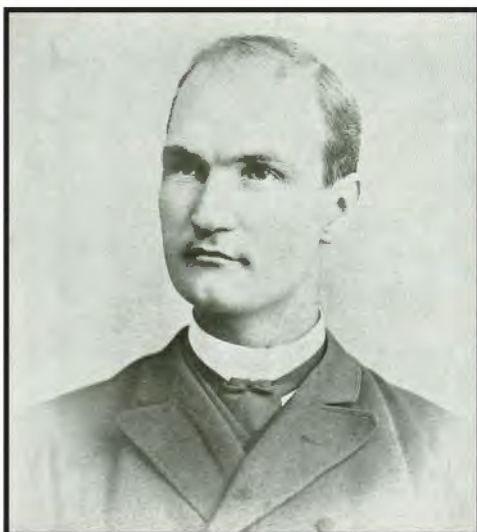
*Bernard of Chartres,
Northern France, C.A. 1130*

*Bishop Soter Ortynsky, OSBM
1907
Єпископ Сотер Ортинський, ЧСВВ*

*Metropolitan Andrei Sheptytsky
1900
Митрополит Андрей Шептицький*

*Father Ivan Volansky
1884
Отець Іван Волянський*

*Bishop Constantine Bohachevsky
1924
Єпископ Константин Богачевський*

*Luminaries of the Ukrainian Catholic Church in America
Світочі Української Католицької Церкви в Америці*

A Short Overview

Ukrainian immigrants came to the United States in sufficient numbers in the late 19th century and from the first years of settlement began establishing themselves as communities. They were a deeply religious people for whom church and religion were a basic requirement and essential to satisfy their spiritual needs. In the early years, not having their own churches, they attended Polish and Slovak Latin Rite services. But this did not satisfy them. They wanted a church of their own Eastern Rite and in their own language. The Ukrainian community in Shenandoah, Pennsylvania, with the assistance of a local merchant, composed a letter of appeal to the Most Reverend Sylvester Sembratovych, Archbishop of L'viv, requesting priests:

"We came here trustingly by ourselves, Excellency, but we were blind and naïve. No longer are we the same people we were in our homeland, because there is something lacking. We lack a God we could know and worship our own way....We, therefore, ask you: provide us with spiritual fathers, so that we may have here all that is sacred in Rus".

The Metropolitan replied to this poignant and sincere appeal by sending the Reverend Ivan Volansky, who arrived in America in December of 1884 and established the first Ukrainian Catholic parish in the United States in Shenandoah, Pennsylvania, dedicated to St. Michael the Archangel. He celebrated the first Vesper Service December 18, and the first Divine Liturgy on December 22, 1884.

Father Volansky was a tireless, decisive laborer, and a very good organizer. Through his indomitable will and determination, he accomplished much notwithstanding all the difficulties, obstacles and impediments that he was forced to overcome. Father Volansky was a married priest, which was unacceptable to the Roman Catholic bishops and clergy. Complaints and accusations were sent to the Vatican, claiming married priests could not be effective and could not be considered Catholic. The Ukrainian Eastern Rite was not even recognized by some of the Latin Rite archbishops.

Another major difficulty faced by Father Volansky was within the immigrant community itself. The majority of Ukrainian immigrants came from two areas – Galicia, which was within the Austro-Hungarian Empire and Transcarpathia, which, although within the Austro-Hungarian Empire, was under Hungarian jurisdiction and therefore under Hungarian and Slovak influence. The two groups differed in their political and national awareness. The Galicians were more nationally conscious of their Ukrainian cultural traditions, claimed their ancestral roots from Kyiv and Lviv and spoke Ukrainian. The Transcarpathians were Hungarian-oriented, more attuned to Hungarian culture and less so to their own historical background, and often spoke Hungarian or Slovak. This difference was especially evident among the priests of the two groups, who tried hard to sway the faithful to their side. While disagreements mounted among the priests and the faithful of the two groups, a third problem developed. The Russian Orthodox Mission in America, generously

*Most Reverend Sylvester Sembratovych,
Archbishop of Lviv
Преосвященный Сильвестер Сембратович,
Митрополит Львівський*

Father Ivan Volansky
Отець Іван Волянський

Українська еміграція в Америку розпочалась у 70-тих роках 19-го століття. І вже одразу, з перших років свого поселення, українці почали організовувати громади. Українське населення було прив'язане до своєї Церкви. Так, як були вони людьми віруючими, то церква і релігія були основою, природною необхідністю для задоволення і заспокоєння їхніх душевних потреб. Українці, не маючи власної церкви на початках життя в еміграції, ходили до польських та словацьких римокатолицьких церков. Але це не задовільняло їх, бо бажали мати власну церкву Східного обряду, і бажали слухати відправи на своїй, зрозумілій для них мові. Українська громада в місті Шенандоа (Пенсильванія) з допомогою місцевого торговця, який знав слов'янські мови, написала лист-прохання тодішньому галицькому Митрополиту Сильвестру Сембратовичу, щоб прислав їм священників: **"Ми тут, Владико, зайшли самі, хоч незрячі. Але зовсім ми тут самі, що в краю, бо до того чогось нам бракує. Бракує нам Бога, Котрого ми**

розуміли б, Котрого лиш по свому могли б чтити. Ти, Владико, отець наш і тут, бо отець руської Церкви....Тому просимо: дай нам з краю духовних, дай благословення на будову церков, най на чужині маємо все, чим свята наша Русь." На цю щир, жадібну просьбу Митрополит Сильвестер Сембратович вислав ревного священника - отця Івана Волянського, який приїхав до Америки в грудні 1884 року. Тоді ж заснував він першу Українську Католицьку парафію в Шенандоа, присвячену Архистратигові Михаїлові. І вже 18 грудня 1884 року він відправив Вечірню, а 22 грудня першу Літургію - своє перше Богослужіння. Отець Волянський був дуже добрим, невтомним організатором, рішучим виконавцем. Завдяки своїй невгамовній енергії і завзяттю, він багато чого досягнув, незважаючи на труднощі, перешкоди та заввади, які мусів поборювати. Отець Волянський був одружений, а це було несприйнятне для Римокатолицьких єпископів та їхнього духовенства. Оскарження та нарікання на о. Волянського посипались до Ватикану заявляючи, що одружені священники не можуть бути ефективними і навряд чи можуть вважатись справжніми католиками. Деякі Римокатолицькі єпископи навіть не визнавали Східного обряду.

Інші труднощі, з якими зустрівся о. Волянський, були внутрішнього характеру. Більшість українських емігрантів прибули із двох частин України - Галичини, яка була частиною Австро-Угорської Імперії і Закарпаття, яке, хоча й було частиною Австро-Угорської Імперії, проте було під прямим урядуванням Угорщини. Ці дві групи емігрантів різнилися у своїх політичних та національних поглядах. Галичани були більш національно свідомі щодо своїх українських культурних традицій, свого національного походження, коріння якого закладені у Київській Русі - Києві та Галицько-Волинській державі - Львові і розмовляли вони українською мовою. Закарпатці були більш зорієнтовані на мадярську культуру, а менше на своє походження та історичне минуле і часто розмовляли мадярською або словацькою мовами. Ця різниця була особливо очевидною у священників цих двох груп, які старалися всією силою перетягнути вірних на свою сторону. Поки зростало ненорозуміння між священниками та вірними цих двох

financed by the Tsarist government, led intensive proselytizing activities among the Galician and Transcarpathian Catholics, and especially among their priests, with considerable success. This persistent Russian Orthodox propaganda often caused turmoil and dissent within the individual congregations, resulting in some of the faithful going over to Russian Orthodoxy, some remaining faithful, and some leaving the church altogether.

Despite these difficulties, Father Volansky managed to establish not only the first Ukrainian Catholic Church in America, but also other parishes in the hard-coal region of Pennsylvania as well as in New Jersey and other areas. In addition to establishing parishes and church brotherhoods, Father Volansky also cared about the cultural and economic well-being of the Ukrainian community and its development. Thanks to his initiative, choirs, reading rooms, theatrical groups, orchestras, and evening schools were established. He also began publishing the first Ukrainian newspaper *America*, and founded cooperative general stores, whose profits were used for the benefit of members of the Ukrainian community.

Since most of the early Ukrainian immigrants were uneducated -- and many illiterate -- Father Volansky encouraged young, educated Ukrainians to emigrate and thus help organize and educate the Ukrainian communities in America. Soon, additional priests came to these shores, and within a decade 30 priests were laboring in the many parishes that had been organized.

At first the Ukrainian church communities were under the jurisdiction of the Latin Rite bishops. With the increasing number of Ukrainian immigrants and the further expansion and growth of Ukrainian church communities, a need developed for a Ukrainian Catholic bishop.

At first the Holy See sent Reverend Andrew Hodobay as the Apostolic Visitor to the Ukrainian Catholics in America. The Galician priests strongly opposed Father Hodobay's appointment, because he was steeped in the Hungarian tradition and had the full support of the Hungarian gov-

Nomen congragationis Nomen status in qua nomen latinisrit. dices Quando et a quo dundit?	Existit in ea Ecclesia Sacellum Domus parochialis	Numerus fidelium Quis sunt patriae et Quis sunt nationes	Nomen Sacerdotis Quis est consecutus? A quo anno ibidem fungitur?	Annualis Sacerdotis fis proventus: fixus et stolaris	Est-ne ibidem schola elementaria? Est-ne cantor-docens Numerus scholaris inventus:
8. Phoenixville, Mont. Clare Pennsylvania Archidiec. Philadelphia 1903. 1-a Dec. Rev. Gabriel Gopoy	Ecclesia existit et domus parochialis	1200. 10/10 ex Hungaria Rutheni et Hungari	Rev. Stephanus Poljanek Munkacsensis ab anno 1904.	Fixus: \$950 Stolaris: \$600	Schola est et cantor-docens 60.
9. Pottstown, Pennsylvania Archidiec. Philadelphia 1903. 1-a Dec. Rev. Gabriel Gopoy	Ecclesia existit	1000. 10/10 ex Hungaria Rutheni	Rev. Stephanus Poljanek administrat ex Phoenixville	Vide Phoenixville	Schola est et cantor-docens 50.
10. Shenandoah, Pennsylvania Archidiec. Philadelphia 1887. Rev. Ioannes Volansky	Ecclesia existit et domus parochialis	3000. 2/10 ex Hungaria 8/10 ex Galicia Rutheni	Rev. Cornelius Laurin Munkacsensis ab anno 1891.	Fixus: \$950 Stolaris: \$1600	Schola est et cantor-docens 150.

A copy of the 1905 Directory compiled by Rev. Andrew Hodobay. Number ten shows the first Ukrainian Parish in the USA founded by Reverend Ivan Volansky.

Копія Шематизму, написаного отцем Годобаем у 1905 році. Під десятим номером показано першу Українську парафію в США засновану отцем Волянським.

груп, з'явилася третя проблема. Російська Православна Місія в Америці, щедро фінансована царським урядом, успішно проводила інтенсивну кампанію між Католиками Галичини і Закарпаття за навернення їх до російського православ'я. Ця наполеглива пропаганда Російської Православної Місії часто створювала непорозуміння та розкол у деяких парафіях. Завершувалось це тим, що одні вірні переходили на російське православ'я, другі залишалися вірними своїм парафіям, а треті зовсім відходили від церкви.

Помимо цих труднощів о. Волянський зумів заснувати не лише вищезгадану парафію, але й багато інших, зокрема у вуглекопальних містечках Пенсильванії, а також в штаті Нью Джерзі та інших місцевостях. Крім заснування парафій та церковних братств, о. Волянський дбав також про культурний та економічний розвиток громад. Завдяки його ініціативі, майже при кожній парафії організувались хори, читальні, театральні гуртки, оркестри та вечірні школи. Він почав видавати першу українську газету в Америці - "Америка" (1884-1890). Заснував кооперативні крамниці, дохід з яких мав іти членам української громади. З огляду на те, що більшість українських емігрантів були неграмотні, о. Волянський заохочував молодих, освічених українців з Галичини емігрувати і в такий спосіб допомогти українській громаді краще розвиватись. У скорім часі прибули нові священники. І через десять років після приїзду о. Волянського по парафіях працювало вже 30 священників. Спочатку Українські церковні громади були в юрисдикції латинських єпископів. Однак, зі зростанням еміграції до США та збільшенням українських церковних громад та кількості священників, постала потреба мати свого власного єпископа. Спершу Апостольська Столиця прислала українським католикам в Америці о. Андрія Годобая як Апостольського Візитатора. Священники з Галичини сильно протистояли цьому призначенню, бо о. Годобай був промадярської орієнтації і мав повну підтримку мадярського уряду. Не діставши повної підтримки всіх священників та

Numero	Nomen Status & in quo nomen latinum et dicitur Quando et a quo dicitur	Eccl. Sacellum omnis parochialis	Annus Cuius sunt parochi Cuius sunt nationes	Nomen sacerdotis Cuius sacrosanctus? Cuius anno ibidem fungitur?	Nummus sacerdotis in presentibus Fidus et Stolaris	Elementaria? Est-ne cantor-docens Numerus scholaris inventus:
53.	Yonkers New-York Archidioc. New-York 1893. Rev. Eugenius Stolar.	Ecclesia existit et domus paro- chialis 77. 11. 11. 11. Yonkers N.Y.	3000 10/10 ex Hungaria Rutheni	Rev. Victor Kivotsky Episcopatus ab anno 1902.	Fidus: \$ 900 Stolaris: \$ 1500.	Schola est et cantor-docens 75.
54.	Yonkers New-York Archidioc. New-York 1901. Rev. Paulus Tarkianov	Ecclesia existit et domus paro- chialis	3000 10/10 ex Galicia Rutheni	Rev. Paulus Tarkianov Episcopatus (Galicia) ab anno 1899.	Fidus: \$ 840 Stolaris: \$ 1600.	Schola est et cantor-docens 100.
64.	Bridgeport Connecticut Dioc. Hartford 1892. Rev. Hieronymus Chmiele	Ecclesia existit et domus paro- chialis	1000 10/10 ex Hungaria Hungari	Varat ab 24-a Novembriis 1904.	Fidus: \$ 960 Stolaris: \$ 300	—
65.	New Britain Connecticut Dioc. Hartford 1902. 1-a Oct. Rev. Theod. Stefan	Ecclesia existit et domus paro- chialis	1500 3/10 ex Hungaria 7/10 ex Galicia Rutheni	Rev. Theodorus Stefan Episcopatus ab anno 1900.	Fidus: \$ 960 Stolaris: \$ 1300.	Schola est et cantor-docens 30.

A copy of the 1905 Directory compiled by Rev. Hodobay. Shown are some of the earliest parishes that are now part of the Stamford Eparchy.

Копія Шематизму, написаного отцем Годобаем у 1905 році. Показано декілька найстаріших парафій, які зараз відносяться до Стенфордської єпархії.

Roma, 28. Maji 1913.
S. Congregazione De Propaganda Fide
Per Gli Affari Di Rito Orientale.
Protocollo N. 33346.

O G G E T T O

Datur Episcopo Ruthene jurisdictione
plena et ordinaria.

ILLME AC REVME DOMINE.

A die qua Amplitudo Tua in Status Feederatos Americae Septentrionalis perrexit ad assumendam spirituales curam tum fidelium tum presbyterorum rutheni ritus illuc immigrantium, Apostolica Sedes intento cum animo sollicitaque cum expectatione operam tuam prosecuta est. Magnus quidem labor zelo Ampl. Tuae patebat, maximae quidem difficultates ab exordio adversabantur; sed gratia Dei opitulante, sensim in dies omnia in melius vertuntur, et spes affulget fore ut, brevi tempore, pacatis tandem animis, omnia componatur. Quo vero ministerium tuum facilius explicetur, SSinus D. N. Div. Prov. Papa X, de consilio EEmorum Patrum Cardinalium S. Congregationis de Propaganda Fide pro N.N. Ritu Orientalium ac S. Congregationis de Propaganda pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis, nonnullis dispositionibus quae transitorie tantummodo iam ordinatae fuerant derogans alias, dispositiones stabili modo ac permanentes, decernendas censet. Proinde quae in Apostolica Constitut., quae incipit „Ea semper“ die 14.

Julii anni 1907 data, sancita fuerant de iurisdictione ab Ampl. Tua tantummodo ab Episcopis latinis delegata exercenda, per praesentes omnino revocans, Tibi tuisque successoribus ab ipsa Apostolica Sede directe deputandis, iurisdictionem plenam et ordinariam in populum et clerum universum Rutheni ritus in Foederatis Statibus Americae Septentrioinalis sive permanente sive ad tempus commorantes, sub dependentia tamen R. P. D. Delegati Aplici Washingtonensis, tribuit.

Quapropter subtraectis per praesentes omnibus tum ad clerum, tum ad populum, tum ad res ecclesiasticas rutheni ritus spectantibus, a cura et vigilantia Episcoporum latini ritus in Statibus Foederatis ordinariam iurisdictionem exercentium, ea omnia Tuae Tuorumque successorum auctoritati, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Interim Deum rogo, ut Te quam diutissime sospitet.

Amplitudinis Tuae
Addictissimus Servus

Fr. H. M. Card. Gotti Praef
Hieronymus Rollieri Secrius.

*Papal Decree which annulled the "Ea Semper"
Papal Bull and gave full jurisdiction to Bishop Ortynsky
over Ukrainian Catholics in America*

dition of our Church in America was laid, even though he did not have full jurisdiction. His powers were limited by the Papal Bull "Ea Semper", which established an episcopate, not a diocese, for Ukrainians and directed the bishop to seek jurisdiction from Latin bishops on the territory where Ukrainian immigrants lived. It was not until May 28, 1913, through the efforts of Metropolitan Sheptytsky, that the Vatican under Pope St. Pius X accorded Ortynsky full jurisdiction by creating an Exarchate for the Ukrainian Catholic Church in America. The only stipulation was that Bishop Ortynsky would be responsible directly to the Holy See through its Apostolic Delegate in Washington.

Regardless of the many difficulties Bishop Ortynsky had to overcome in his work for the Church, his accomplishments were considerable. He purchased a Methodist church in Philadelphia, which became the Cathedral and was blessed by Metropolitan Sheptytsky during his visit to America in 1910. He founded the *Prosvita* (Enlightenment) Association. In an effort to help the many Ukrainian orphans, he founded an orphanage and brought the Basilian Sisters from Galicia to direct it. At the orphanage he opened a printing shop and a bookstore. He began publishing periodicals *Eparkhialni visti* (Eparchial News) and *Dushpastyr* (Pastor of souls). In 1912 he founded the newspaper *America*, which is still being published today. Also in

ernment. Father Hodobay's inability to gain the support of all of the priests, along with other unfortunate incidents, resulted in his recall to Europe in 1907. Two years before his departure, however, he collected statistical information on all the Ukrainian churches in America, and disseminated handwritten copies (in Latin) of that information.

Owing to the efforts and insistence of Metropolitan Andrei Sheptytsky, as well as on the basis of Father Hodobay's reports, Pope St. Pius X decided in 1907 to appoint Soter Ortynsky, OSBM as the first Ukrainian Catholic Bishop to America.

Bishop Ortynsky was an excellent organizer and a gifted preacher, and it is thanks to his work that the organizational foun-

*Bishop Soter Ortynsky
Кир Сотер Ортинський*

через інші невдалі кроки, 1907 р. Апостольська Столиця відкликала о. Годобая назад до Європи. За два роки до свого від'їзду він зібрав усі статистичні дані про існуючі греко-католицькі парафії в Америці і створив шематизм, написаний від руки на латині. Завдяки старанням Митрополита Андрея Шептицького у 1907 році Апостольська столиця іменувала першого українського католицького єпископа Сотера Ортинського, ЧСВВ. Єпископ Ортинський був дуже добрим організатором та золотоустим проповідником; власне він заклав фундамент для організації Української Католицької Церкви в Америці, хоча спочатку не мав навіть повної юрисдикції. Його права були обмежені Папською Буллою "Ea Semper". Згідно цієї Булли, Єпископ Ортинський був під юрисдикцією Римо-Католицьких єпископів тієї території, де існували українські парафії. Лише 28 травня 1913 року Папа Пій Х (також завдяки старанням Митрополита Андрея) надав єпископу Ортинському повну юрисдикцію, створюючи Екзархат для Української

A copy of Dushpastyr from 1909
Копія "Душпастыря" 1909 року

Рим, 28. мая 1913.

Свв. Конгрегация Розширення Віри.

Протокол Ч. 33346.

уділяє ся Єпископу Руському повна і звичайна юрисдикция.

Всесвітлийший і Високопреосвященний Архієрею.

Від дня, в котрім Ваше Преосвященство, вибрали ся до Злуч. Держав Півн. Америки, щоби обняти духовний провід над народом і священиками руського обряду там емігруючими, Апостольський Престол з увагою і з ожиданєм глядів на Вашу працю. Хоч ревність Вашого Преосвященства мала тяжку задачу перед собою і хоч від самого початку виринали превеликі перешкоди, то при Божій помочи всьо з дня на день повертає поволи на ліпше, та є нядія що, в короткім часі, коли лиш успокоять ся уми, всьо прийде до порядку. А щоби Вам Ваше післанцтво облекшити, Святійший Наш Отець Божю милостю Папа Пій Х, по відбутій нараді з Їх Еміненціями О.О. Кардиналами свв. Конгрегаций Розширення Віри для справ Східних Обрядів і свв. Конгрегаций для справ Церковних Надавчих, уважає за відповідне відкликати деякі розпоря-

дження видані лиш на час, а видати иньші незмінні і то на стало. Задля того всьо, що було постановлено в розпорядженю Апостольським, що розпочинає ся від слів „Ea semper“, а було видане 24. липня 1907. р. про юрисдикцию Вашого Преосвященства виконувану на підставі делегаций латинських Єпископів, отсим цілковито відкликую і надає Вам юрисдикцию повну і звичайну над народом і всім духовенством руського обряду пробуваючим стало або хвилево в Злуч. Держав Півн. Америки, в зависимости від Всесв. і Впреп. Делегата Апостольскою в Вашингтоні.

Длятого відбираючи отсим всьо, що відносить ся до духовенства народу або до справ церковних руського обряду, з під опіки і нагляду Єпископів латинського обряду виконуючих звичайну юрисдикцию в Зл. Державах, всьо те не зважаючи на якінебудь перешкоди, віддає під власть Вашу і Ваших наслідників.

Тепер молю Бога, щоби Вас як найдовше кріпив.

Вашому Преосвященству

Відданий Слуга

Бр. Г. М. Кард. Готті Преф.
Єронім Роллері Секр.

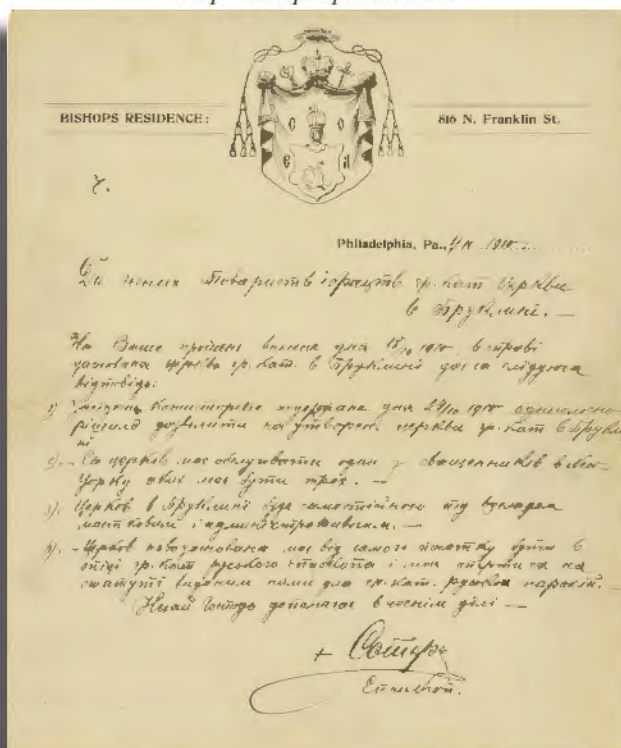
Папський декрет, який скасував папську буллу "Ea Semper" і дав Владиці Ортинському повну юрисдикцію над українськими католиками в Америці

Католицької Церкви в Америці. На підставі цього декрету, Єпископ Ортинський став безпосередньо під юрисдикцією Апостольської Столиці під наглядом Апостольського делегата у Вашингтоні.

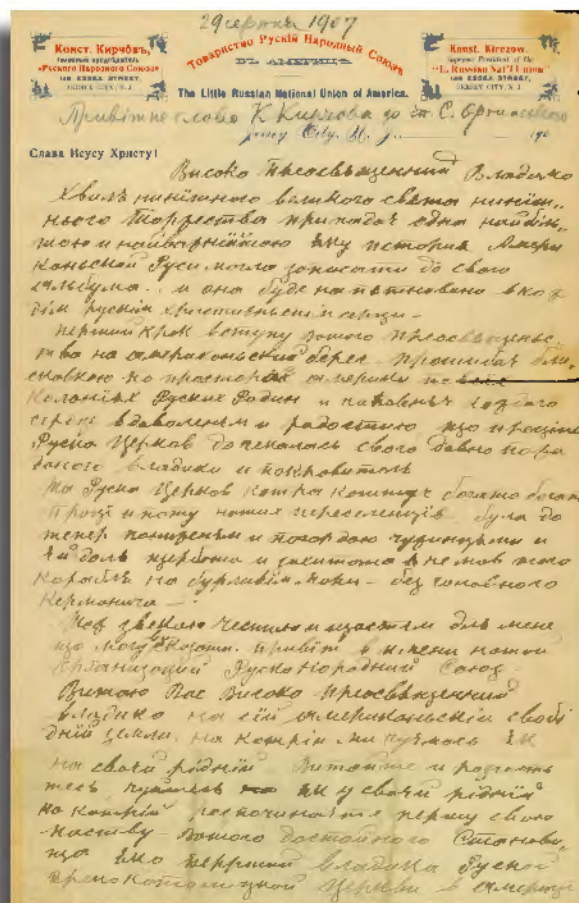
Долаючи безліч труднощів, які зустрічались у роботі Єпископа, його досягнення були солідні. Він купив Методистську церкву у Філадельфії, яка стала катедрою і 1910 р. була посвячена Митрополитом Шептицьким під час його візиту в Америку. Він заснував товариство *Просвіта*. Щоб допомогти безлічі сиріт наших емігрантів, Єпископ заснував сиротинець і для керівництва ним спровадив з Галичини монахинь чину Св. Василія. При сиротинці він заснував друкарню та книгарню. Почав видавати *Єпархіяльні Вісті* і *Душпастыр* (1908-1914). У 1912 році почав видавати газету *Америка*. У 1912 р., після розриву із Руським Народним Союзом (Українським Народним Союзом), він заснував Руське греко-католицьке товариство братств під назвою *Християнська Любов*, яке сьогодні відоме як *Провидіння*, а газета *Америка*

Bishop Soter Ortynsky
Кур Сотер Ортинський

An official document written by Bishop Ortynsky in 1910 giving permission to establish a parish in Brooklyn
Офіційний документ написаний Владикою Ортинським у 1910 році який дав дозвіл на організацію парафії у Брукліні

Welcoming address given on August 29, 1907 by the President of UNA, Konstantine Kyrchov, on the occasion of the arrival of Bishop Ortynsky
Привітальне слово дане 29 серпня, 1907 р. президентом УНС, Константином Кирчовим, з нагоди приїзду Владики Ортинського
1912, after breaking away from the Ukrainian National Association, he organized Christian Love, an association of Rus-Greek Catholic brotherhoods in America that is now known as the Providence Association and the newspaper America became its official organ.

Bishop Ortynsky's untimely death at the age of 50 in 1916 cut short his dedicated labor and left the Ukrainian Catholic Church without a bishop until 1924. But Bishop Ortynsky did leave behind concrete testimony to the fruitfulness of his episcopacy. The number of Ukrainian churches grew from 140 in 1909 to 296 in 1916. The handful of priests increased to 220 in 1916, and the total number of parishioners under his jurisdiction totaled some 500,000.

A new bishop was not immediately cho-

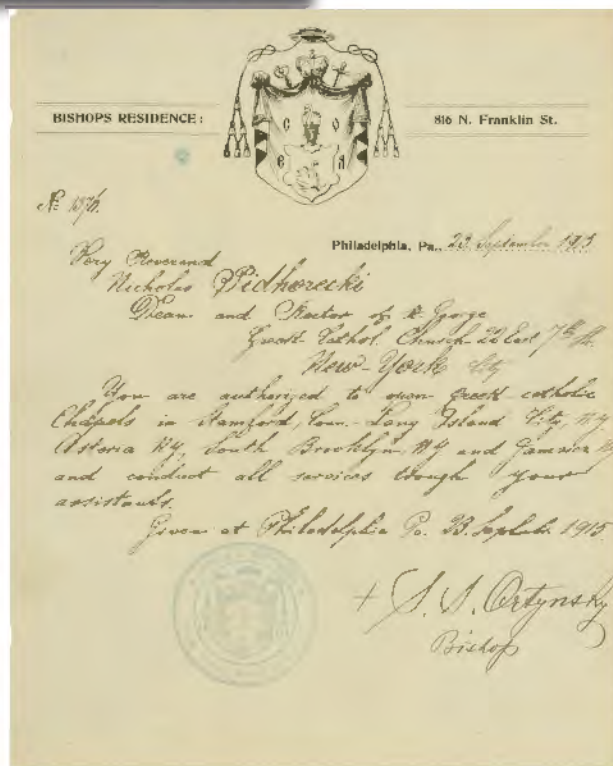
Bishop Ortynsky with his consultants in Philadelphia in 1913
Владика Ортинський із консульторами у Філадельфії 1913 р.

1909 році зросла до 296 у 1916 р. Кількість священників з малої горстки зросла до 220 у 1916 році, а вірних нараховувалось 500,000.

Єпископська столиця зразу не призначила нового єпископа на вакантне місце, але на підставі директив із Ватикану, дієцезальні консультори вибрали двох адміністраторів: отець Петро Понятишин став адміністратором церков із вірними з Галичини і Буковини, а отець Гавриїл Мартяк став адміністратором церков з вірними із Закарпаття. Виконуючи завдання адміністратора Української Католицької церкви в Америці, о. Понятишин в додатку до організаційних, фінансових та освітніх проблем, мусів зайнятись проблемами, які принесла Світова Війна. Бажаючи допомогти та полегшити страждання своїх рідних, жертв війни в Галичині, українські емігранти почали займатися політичними справами, організовуючи відповідні товариства. Так почалось національне відродження між українськими

стала його офіційним органом і виходить до тепер.

Передчасна смерть Єпископа Сотера Ортинського у 1916 році обірвала його віддану працю для церкви і Українська Католицька Церква в Америці залишилась без єпископа аж до 1924 року. Але Єпископ Ортинський залишив після себе дійсні докази плідної праці. За час його єпископства кількість церков із 140 у

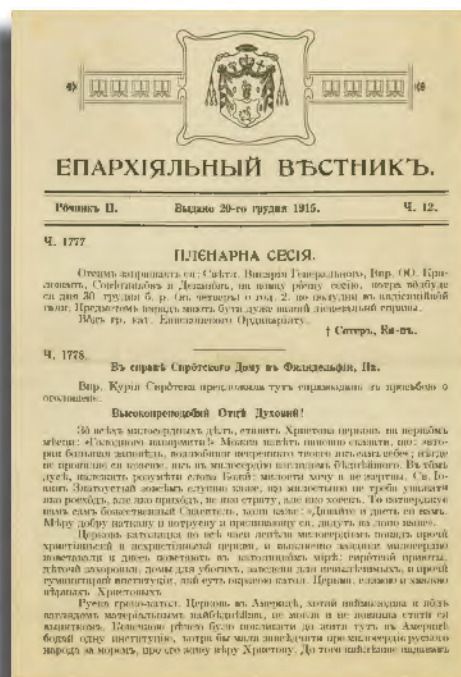
Official document written by Bishop Ortynsky in 1915 giving permission to establish chapels in Stamford, Long Island City, Astoria, South Brooklyn, and Jamaica, NY. Офіційний лист, написаний Владикою Ортинським у 1915 році, який дав дозвіл на відкриття каплиць у Стенфордї, Лонг Айленд Ситі, Асторії, Південному Брукліні та Джамайці, НЙ.

sen to fill the vacancy. Instead, the diocesan consultors, following the directive of the Apostolic Delegate, chose two administrators: the Reverend Peter Poniatyshyn for the Ukrainian parishes with faithful from Galicia and Bukovyna (often called Ruthenians) and the Reverend Gabriel Martyak for those with parishioners from Transcarpathia (often called Rusyns).

As the Administrator of the Ukrainian Catholic Church in America, Reverend Poniatyshyn, in addition to dealing with many organizational, financial, and educational problems, also had to face issues resulting from the war. Seeking to help ease the suffering of their brethren in Ukraine, Ukrainian immigrants started to form political organizations in 1914. Thus, a national revival began among the immigrants, and humanitarian work ensued. The church played a very important role in this work. At a clergy conference in 1916 together with representatives from the Ukrainian National Association, the Providence Association and *Zhoda Bratstv*, a Ukrainian National Alliance was formed. One of the major accomplishments of the alliance was President Wilson's proclamation of April 21, 1917, as Ukrainian Day.

In 1924 the Holy See divided this one exarchy into two, appointing the Most Reverend Constantine Bohachevsky as Ordinary for the faithful from Galicia and Bukovyna, with Philadelphia as his See, and the Most Reverend Basil Takach as the Ordinary for those who came from the Transcarpathian region, Hungary and Yugoslavia, with Pittsburgh as his See. As part of this division, the Philadelphia Exarchy received 144 churches with 102 priests and 237,495 faithful, while the Pittsburgh Exarchy received 155 churches with 129 priests and 288,390 faithful.

The arrival of Bishop Constantine Bohachevsky began a new era in the life of the Ukrainian

*Eparchial Bulletin from 1915
Епархіальний Вісник з 1915 р.*

*The daily newspaper America from November 1914
Щоденна газета Америка з Листопаду 1914 р.*

1915 Membership Certificate of the Providence Association
Членська Грамота „Провидіння” 1915 р.

емігрантами і розвинулась широка гуманітарна справа. Церква в цій справі відіграла дуже важливу роль. Під час конференції духовенства у 1916 році, на якому були присутні і представники Українського Народного Союзу, Провидіння і т-ва Згода братств, засновано Український Національний Союз. Одним із важливих досягнень цього союзу було проголошення президентом Вілсоном 21 квітня 1917 року “Українським Днем.” У 1924 році Апостольський

By-Laws of the Association of Ruthenian Greek Catholic Teachers (cantors) in America published in 1913

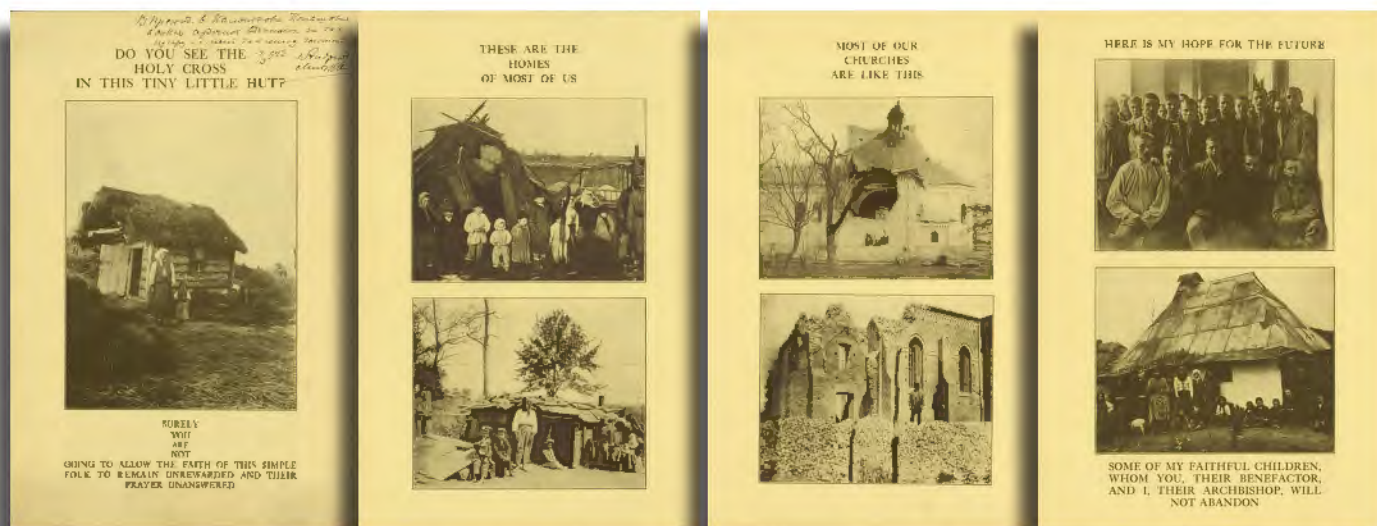
Group photo of Cantors taken at Bishop Ortynsky's funeral in 1916
Групове фото “дяковчителів” зняте під час похорону Владики Ортинського

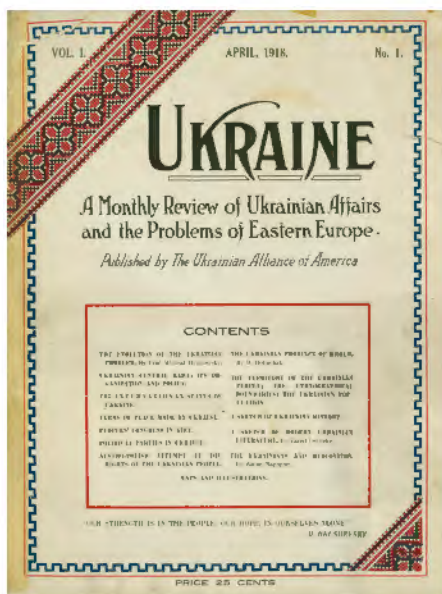
Dinner in honor of Metropolitan Andrei Sheptytsky during his visit to the US in 1921

Урочисте прийняття Митрополита Андрея Шептицького під час його візиту до США у 1921 році

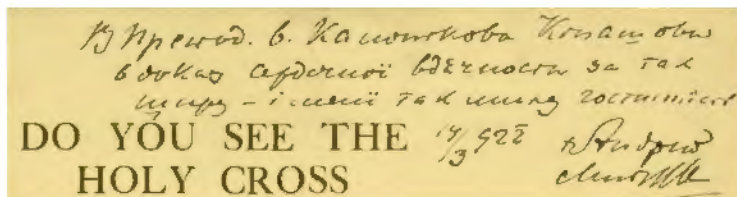
Catholic Church in America. Bishop Bohachevsky energetically began to restore and put in order both the spiritual aspect and the organizational structure of the church. New parishes were founded and new churches and schools were built. For the education of young priests Bishop Bohachevsky founded a Minor Seminary in Stamford, Connecticut which opened its doors to students in the fall of 1933. In 1935, Bishop Constantine founded the Ukrainian Museum and Library in Stamford, to which he donated valuable books and artifacts. In 1939 he founded the Seminary College of St. Basil the Great, also in Stamford. The Ukrainian Catholic Relief Committee, whose headquarters were in Stamford, was also founded to help new immigrants move to the United States after World War II, as well as to provide material help to the sick and elderly

Brochure printed during Metropolitan Sheptytsky's visit to the United States in 1921 to collect funds for War Victims

The first and only issue of a Review of Ukrainian Affairs published by the Ukrainian Alliance of America in 1918
Перший і єдиний номер журналу виданого Українським Національним Союзом 1918 р.

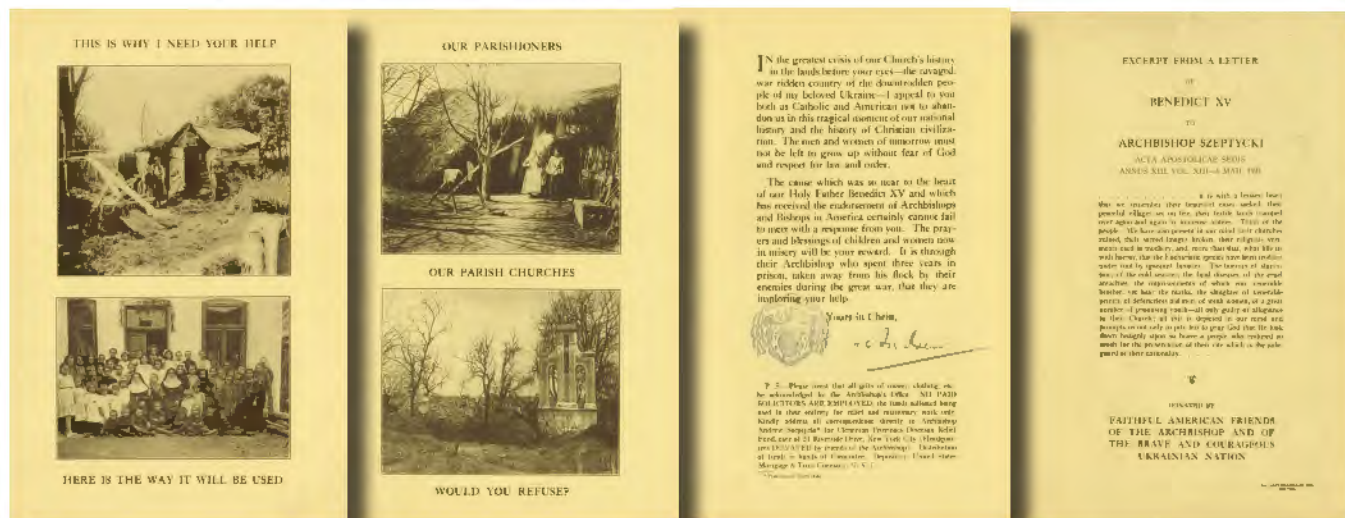

Detail of the front page with a thank you note signed by Metropolitan Sheptytsky
Деталь з першої сторінки брошури. Подяка та підпис Митрополита Шептицького

престіл поділив Українську Католицьку Екзархію Америки: Екселенцію Константина Богачевського призначили Єпископом вірних із Галичини і Буковини із осідком у Філадельфії, а Екселенцію Василя Такача - Єпископом вірних із Закарпаття, Угорщини, Югославії з осідком у Пітсбургу. Згідно поділу, Філадельфійська Екзархія дістала 144 церкви, 102 священики і 237,495 вірних. Пітсбурзька Екзархія дістала 155 церков, 129 священиків і 288,390 вірних. Такий поділ триває і до тепер, і замість однієї церковної структури маємо дві окремі митрополії.

Прибуття до Америки Владики Константина Богачевського розпочало нову еру в житті Української Церкви на американській землі. Кир Константин енергійно взявся за налагодження духовного життя та організаційної структури Церкви. Засновано нові парафії, збудовано нові церкви та школи. Для виховання молодих священиків Єпископ Константин заснував Малу Семінарію у Стемфорді, яка відкрила свої двері для учнів вже восени 1933 року. У 1935 році він почав підготовку відкриття Українського Музею і Бібліотеки, куди подарував цінні стародруки та музейні експонати та призначив о. Льва Чапельського першим куратором.

Також у 1939 році він заснував Колегію Св. Василя Великого у Стемфорді. Наприкінці II-ої Світової війни у Стемфорді зорганізовано Український Католицький Допомоговий Комітет. Його створили для допомоги біженцям-скитальцям, жертвам війни, які

Брошура, надрукована під час візиту Митрополита Шептицького у 1921 р.

in Germany and in other countries where Ukrainians had been displaced by the war. The arrival of a large number of immigrants after the Second World War increased the number of lay people and priests, who had been forced to leave their homeland before the arrival of the Bolsheviks.

The Ukrainian Catholic Church under Bishop Bohachevsky underwent a jurisdictional stabilization and enjoyed such physical growth that a need arose for an auxiliary bishop. In 1942 Father Ambrose Senyshyn, the superior of the St. Nicholas Basilian Monastery in Chicago, was appointed to this post. As an auxiliary Bishop Ambrose was sent to work in Stamford, where he performed pedagogical and instructional work with the help of the students of St. Basil's School and College.

Because of the rapid development of the Ukrainian Catholic Church in America, the Apostolic See decided to divide the single exarchy, which covered the entire United States, into two exarchies -- one in Philadelphia and one in Stamford. In 1958 a Metropolitan See, with its center in Philadelphia, was formed for Ukrainian Catholics residing in the United States. Bishop Constantine Bohachevsky was nominated the first Metropolitan and Bishop Ambrose Senyshyn became the first Eparch of Stamford. Parishes in all the states of New England and New York belonged to the newly-formed Stamford Eparchy. In 1961 the Apostolic See divided the large Philadelphia Archeparchy once again and formed a new Eparchy of St. Nicholas with its center in Chicago. All the parishes in the western United States beginning with Indiana became part of the Eparchy of Chicago, and Monsignor Jaroslav Gabro was named its first Eparch. In 1983 Pope John Paul II created yet another Eparchy -- the St. Josaphat Eparchy. The St. Josaphat Eparchy of Parma encompasses the parishes of western Pennsylvania and Ohio and all the southern states. Monsignor Robert Moskal was named its first Eparch.

From its humble beginnings in 1884, and throughout its development and growth to the present day, the Ukrainian Catholic Church in America has provided spiritual and moral guidance to Ukrainian immigrants and their descendants. When the Ukrainian Catholic Church, its hierarchy, and its clergy were persecuted, and many of whom were killed by the Communist regime in Ukraine, the Ukrainian faithful in America became the guardians and protectors of the Church by preserving the beautiful traditions of the Eastern Rite. It was the faithful of the Ukrainian Catholic Church in America who proclaimed to the world, during those Iron Curtain years, that the Ukrainian Catholic Church had survived and continues to exist in the free world despite its destruction in its native land. When the Soviet Union collapsed and Ukraine gained independence in 1991 and the Catholic Church in Ukraine emerged from the catacombs, the first to extend a helping hand and to offer guidance were the Ukrainian Catholics of America and the free world, along with their clergy and Church hierarchy.

Bishop Constantine Bohachevsky
Владика Константин Богачевський

Bishop Bohachevsky with his consultants in 1924
Владика Богачевський та його консультори (1924)

бажали емігрувати до Америки, а також для матеріальної допомоги старшим та хворим у Німеччині та інших країнах, в яких опинилися українці після війни. Прибуття великої кількості нових емігрантів до Америки після II-ої Світової війни збільшило кількість вірних та священиків, які покинули свою рідну землю перед приходом більшовиків та початком переслідувань.

Українська Церква під проводом Єпископа Богачевського зазнала юрисдикційну стабілізацію і сягнула такого розвитку, що постала потреба єпископа-помічника. У 1942 році для Єпископа Константина призначено Єпископа-помічника. На цей пост назначено ігумена василіянського

монастиря св. Миколая у Чикаго о. Амвросія Сенишина, а осідком його поселення став Стемфорд, де він проводив педагогічну та видавничу працю, у чому йому допомагали сестри Місіонерки та учні школи і Колегії Св. Василя.

Спостерігаючи за розвитком Української Церкви в Америці, Апостольський Престіл вирішив поділити один екзархат, який охоплював територію усіх Сполучених Штатів, на два екзархати - Філадельфійський і Стемфордський. У 1958 році було створено митрополію для українців-католиків на теренах Сполучених Штатів Америки з центром у Філадельфії. Першим Митрополитом був номінований Кир Констатнин Богачевський, а Стемфордським єпархом став Кир Амвросій Сенишин. До Стемфордської Єпархії належали усі Штати Нової Англії та Нью Йорк. У 1961 році Апостольський Престіл розділив велику Філадельфійську Архиєпархію ще раз та створив нову єпархію Св. Миколая з центром у Чикаго. Усі парафії західних штатів Америки стали частиною Чикагської Єпархії, а першим єпархом став монсіньйор Ярослав Габро. У 1983 році Папа Іван Павло II створив ще одну єпархію - Св. Йосафата з центром у Пармі, Огайо. Першим єпархом призначено монсіньйора Роберта Москаля. До цієї єпархії, крім штату Огайо, належать усі штати нівденної частини Америки.

Від скромних початків у 1884 році, уродовж розвитку та росту до сьогоднішніх днів, Українська Католицька Церква в Америці постачала духовне, моральне і національне підґрунтя українським емігрантам в Америці та їхнім нащадкам. Коли Українську Католицьку Церкву, ієрархів і духовенство комуністичний режим переслідував і нищив, українські вірні в Америці і вільному світі стали захисниками і охоронцями церкви, зберігаючи чудові традиції Східного обряду. Вірні Української Католицької Церкви в Америці були тими, які проголошували світу у трагічні роки залізної заслони, що Українська Католицька Церква уціліла і живе у вільному світі, не зважаючи на знищення на рідних землях. Коли СРСР розпався і Україна здобула свою незалежність у 1991 році, а Українська церква вийшла із катакомб, перші, хто подав руку допомоги, були українські католики Америки і вільного світу разом із своїм духовенством та церковною ієрархією.

The 50th Anniversary of the Eparchy of Stamford

The Stamford Exarchy was created by the Apostolic See on July 20, 1956. On August 8, 1956, Bishop Ambrose Senyshyn, who until then served as the Auxiliary Bishop of the Philadelphia Exarchy, was named the first Exarch for the Stamford Exarchy. These events were the result of two visits to America by the Congregational Prefect for Eastern Churches, Eugene Cardinal Tisserant. The first visit occurred in 1947, and the second in 1950. The Apostolic See made this important decision on the basis of a report submitted by the Cardinal, which stated that the Ukrainian Church in America had outgrown its status as a mission territory and had become a permanent residence of Ukrainian immigration, and that its organization had reached a level where it was possible to form a permanent structure.

The Stamford Exarchy encompassed Ukrainian Catholics who lived in New York state and the states of New England: Connecticut, Rhode Island, Massachusetts, Vermont, New Hampshire, and Maine. At the time there were 86,324 Ukrainian Catholics living in this area, organized into 53 parishes and four missions. The Exarchy was home to 105 priests, some of whom belonged to the Basilian and Franciscan Orders. It also employed the Basilian Sisters, the Sisters Servants of Mary Immaculate, the Missionary Sisters of Mother of God, as well as the Sisters Little Workers of the Sacred Hearts of Jesus and Mary.

The installation of the new Exarch occurred on December 15, 1956. It was completed by the Apostolic Delegate Archbishop Amleto Cicognani, who later became the Congregational Prefect for Eastern Churches and the Vatican's Secretary of State. Taking part in this celebration were all the Ukrainian hierarchs on the American continent, many Latin Rite bishops, and many cultural and community leaders. The state of Connecticut was represented by Governor Abraham A. Ribicoff.

During the installation the greeting was given by the Apostolic Delegate, Archbishop Amleto Cicognani, who underlined the role of Ukrainian immigration in the free world and primarily on the American continent. **"God's providence,"** said the Apostolic Delegate, **"has called you here and we see God's plan in this. We pray to God so that your people, who are now enslaved, can rise from the dead to a free and happy life. Give them all the needed help, so that they could find freedom and so that God may help you meet one another and sing your national hymns and God's praises together."** The Apostolic Delegate also said, **"The suffering of your Motherland is a story of great sacrifice and bravery, and bravery and sacrifice are the way to rebirth."** The words of the Apostolic Delegate were to become the road map for the Stamford Exarchy, the new church entity, as well as the whole Ukrainian Church in America. In 1958 the Apostolic See raised the Philadelphia Exarchy to the status of Metropolitan See, and the Stam-

Cardinal Tisserant meeting with Bishops Bohachevsky and Senyshyn

Кардинал Тіссерант на візитації у Єпископів Богачевського та Сенишинна

50-Ліття Стемфордської Єпархії

Стемфордська Єпархія була створена Апостольським Престолом 20 липня 1956 року спершу як Екзархія. 8 серпня 1956 року був номінований перший Екзарх для Стемфордського Екзархату - Преосвященний Амврозій Сенишин, до того Єпископ помічник Філадельфійської Екзархії. Цій події посприяли візити до Америки Префекта Конгрегації для Східних Церков Кардинала Євгенія Тіссеранта: у 1947 і 1950 роках. На основі звіту префекта Східної Конгрегації, що Українська Церква в Америці вже перейшла зі статусу служіння на місійній території на статус постійного служіння українській еміграції та що її організація досягнула вже того ступеню, що можна утворити постійну структуру і Апостольський Престіл прийняв це важливе рішення.

Стемфордська Екзархія об'єднувала українців-католиків, які проживали у штаті Нью

Greeting Cardinal Tisserant
Привітання Кардинала Тіссеранта

Йорк та штатах Нової Англії, що включає Коннектикут, Род Айленд, Массачусетс, Вермонт, Нью Гемпшир та Мейн. На цій території проживало тоді 86,324 українців-католиків, котрі були зорганізовані у 53 парафії та 4 місійні станиці. В Екзархаті було 105 священників, включаючи Отців Василіян та Отців Францисканів. В Екзархаті працювали також Сестри Василіянки, Сестри Служебниці, Сестри Місіонерки Покрови Божої Матері та Сестри Робітниці Пресвятих Сердць Ісуса й Марії.

Інсталяція нового Екзарха відбулась 15 грудня 1956 року. Її норовів Апостольський Делегат

Архиепископ Амлето Чіконіяні, що став пізніше Префектом Конгрегації для Східних Церков та Державним секретарем Ватикану. У цьому торжестві взяли участь усі українські ієрархи на американському континенті, багато латинських єпископів та представників українських громадських та культурних установ. Штат Коннектикут репрезентував сам губернатор штату Аврам А. Рібікоф.

Під час інтронізації вітальне слово виголосив Апостольський Делегат Архиепископ Чіконіяні, в якому він звернув увагу на роль Української еміграції у вільному світі, зокрема на американському континенті. **“Боже Провидіння”,** - говорив Апостольський Делегат, - **“покликала вас сюди і ми бачимо в тому призначення! Ми молимося і благаємо Господа, щоб ваш народ, тепер поневолений, воскрес до вільного і щасливого життя. Дайте йому всю потрібну поміч, щоб він знайшов свободу і щоб Господь допоміг вам зустрітись одні з одними і знову заспівати спільно ваші українські гимни та гимн подяки Господеві”.** Ще Апостольський Делегат сказав: **“Мучеництво вашої Батьківщини – це історія великої жертви й хоробрости, а хоробрість і жертва є запорукою воскресіння”.** Слова Апостольського Делегата мали стати дороговказом на те, яким шляхом повинна йти нова церковна одиниця – Стемфордський Екзархат та й ціла Українська Церква у Сполучених Штатах Америки.

ford Exarchy to the status of Eparchy. On November 1, 1958 Bishop Ambrose Senyshyn, who up until this time served as Exarch, was named Eparch of Stamford.

P A P A L B U L L
CREATING THE STAMFORD EPARCHY
AND THE NOMINATION OF ITS EPARCH

PIUS EPISCOPUS, SERVUS SERVORUM DEI,

Venerabili Fratri Ambrosio Senyshyn, O.S.B.M., hactenus Episcopo titulo Mainensi et Apostolico Stamfordensi Exarcho pro fidelibus byzantini ritus in Americae Septemtrionalis Foederatis Civitatibus commorantibus, electo primo eiusdem Sedis Eparcho, salutem et apostolicam benedictionem. Qui ex apostolico, quo fungimur, munere pro omnium salute gentium paternis curis advigilamus, nihil habemus sanctius, nihil antiquius quam singulis catholicae Ecclesiae gregibus aptos idoneosque praeponamus Pastores. Cum ergo hoc ipso die per Nos tras sub plumbo Litteras — "Apostolicam Hanc" Stamfordensem Exarchatum in Eparchatus formam redegerimus, cumque debito Praesule eoque apto sit instruendus, Tibi, venerabilis Frater, hoc officium committimus ea spe ut, qui magna virtute Ecclesiam Tibi creditam gubernasti, non minore sis in posterum eandem, aucta dignitate, rectorus. Qua de re audito consilio quod Venerabilis Frater Noster S.R.E. Cardinalis Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali a Secretis exposuit per Excellentissimum virum Angelum Dell'Acqua, alterum a Cardinali publicis Nostri Negotiis, de Nostra summa et apostolica auctoritate, Te a vinculo Sedis titulo Mainensis liberamus, Teque Stamfordensem primum Eparchum pro fidelibus ritus byzantini nominamus et renuntiamus, datis regimine et administratione sive religiosarum rerum, sive temporalium bonorum, quemadmodum adhuc habuisti, cum iuribus tamen et oneribus, quae ad Eparchorum dignitatem respiciunt. Quod vero spectat ad fidei professionem et iusiurandum fidelitatis erga Nos et hanc Apostolicam Sedem, Te ab iisdem liberamus. Quod ad alia huiusmodi attinet, servantur omnino praescripta et probatae consuetudines Orientalis Ecclesiae. Venerabilem autem Fratrem Philadelphiensem Metropolitam, cui tamquam suffraganeus subderis, hortamur ut non modo Te humane excipiat, sed etiam, qua est in Nos reverentia et obsequio, Te consilio adiuvet et ope, si quando eius prudentia egeris. Item dilectos Filios e clero populoque tuae Eparchiae monemus ut patrem Te benevolum colant, Tibique mandata ac iussa danti, libenti animo pareant. Volumus postremo ut hae Litterae Nostrae, tui ipsius cura in cleri populi que notitiam veniant, modo qui vobis suetus est. Ceterum, venerabilis Frater, pro Te vota facimus humilesque Deo preces adhibemus.

Datum Roma, apud S. Petrum, die decimo mensis Iulii, anno Domini millesimo nongentesimo quinquagesimo octavo, Pontificatus Nostri vicesimo.
— H. C.

Celcus Card. Costantini, S. R. E. Cancellarius

Hamletus Tondini, Apost. Cancel. Regens

Albertus Serafini, Protonotarius Aplicus

Caesar Federici, Prot. Ap.

In Canc. Ap. Tab. Vol. XCVIII N. 54

Expedita die 11 Sept. anno Pontif. XX —

У 1958-ому році Апостольська Столиця піднесла Філадельфійську екзархію до статусу Митрополії і Архиепископства, а Стемфордську Екзархію - до статусу Єпархії. Єпархом був номінований Екзарх Єпископ Амвросій Сенишин. Це відбулось 1 листопада 1958-го року.

**ПА П С Ь К А Б У Л Л Я
ВСТАНОВЛЕННЯ СТЕМФОРДСЬКОЇ ЕПАРХІЇ
ТА ЗАІМЕНУВАННЯ ЇЇ ЕПАРХА**

ПІЙ ЄПІСКОП, СЛУГА СЛУГ БОЖИХ

Преподобному Братові Амвросієві Сенишинові, ЧСВВ, дотеперішньому титулярному Єпископові Маїни й Апостольському Екзархові Стемфордському для вірних візантійського обряду, що перебувають у Зєдинених Державах Північної Америки, якого вибрано першим Єпархом того Престолу — поздоровлення й апостольське благословення.

Для Нас, що з апостольського уряду наглядаємо з батьківською лбайливістю над спасінням усіх народів, не має нічого святішого, ані більш стародавнього, як те, щоб Ми настановляли відповідних і здібних Пастирів поодиноким стадам католицької Церкви.

Тому, що цього ж самого дня нашим письмом, з печаттю „APOSTOLICAM HANC“, Стемфордську Екзархію перемінюємо в Єпархію, і тому, що слід назначити відповідного й підхожого Єпарха, Ми доручаємо цей уряд Тобі, Преподобний Брате, з надією, що Ти, який з великою чеснотою управляв відданою Тобі Церквою, тепер, коли Твоя гідність збільшилася, будеш нею кермувати не з меншою чеснотою.

Заслухавши ради, яку подав Нам Преподобний Наш Брат, Кардинал Секретар Свящ. Конгрегації для Східної Церкви, за посередництвом Ексцеленції Анджела Дель'Акві, заступника Кардинала Наших Публичних Справ, Нашою найвищою й апостольською властю звільняємо Тебе від звязи з титулярною столицею Маїни й заіменовуємо та проголошуємо Тебе першим Стемфордським Єпархом для вірних візантійського обряду, даючи Тобі управління й адміністрацію як релігійних справ, так і дочасних дібр, які Ти мав досі, одначе з правами й обов'язками, які відповідають гідності Єпархів. Що стосується визнання віри й присяги вірності Нам і цьому Апостольському Престолові, то звільняємо Тебе від них. Що стосується інших подібних справ, то треба точно заховати приписи й апробовані звичаї Східної Церкви.

А Преподобному Братові Філадельфійському Митрополитові, якого Ти є суфраганом, даємо вказівки, щоб не тільки Тебе гідно прийняв, але також, щоб — з уваги на пошану й послух для Нас, допомагав Тобі радою і ділом, якщо Ти колись будеш потребувати його розсудливості.

Також закликаємо любих Синів з духовенства й вірних Твоєї Єпархії, щоб Тебе шанували як доброго батька і щоб радо повинувалися Тобі, коли видаватимеш доручення і розпорядження.

Вкінці бажаємо, щоб цей Наш Лист Ти подав до відома духовенству й вірним у спосіб, який є прийнятий у Вас.

Вкінці, Преподобний Брате, пересилаємо Тобі Наші побажання й заносимо до Бога покійні молитви за Тебе.

Дано в Римі, у Св. Петра, десятого дня місяця липня Року Божого тисяча дев'яност п'ятдесят восьмого, двадцятого року Нашого Понтифікату.

Цельсій Кардинал Костантіні
Канцлер Святої Римської Церкви

Альберт Серафіні
Апостольський Протонотар

Амлетій Тондіні
Регент Апостольської Канцелярії

Чезарі Федерічі
Апостольський Протонотар

(Печать)

Марігло Рінус
зам. Плюмбатора

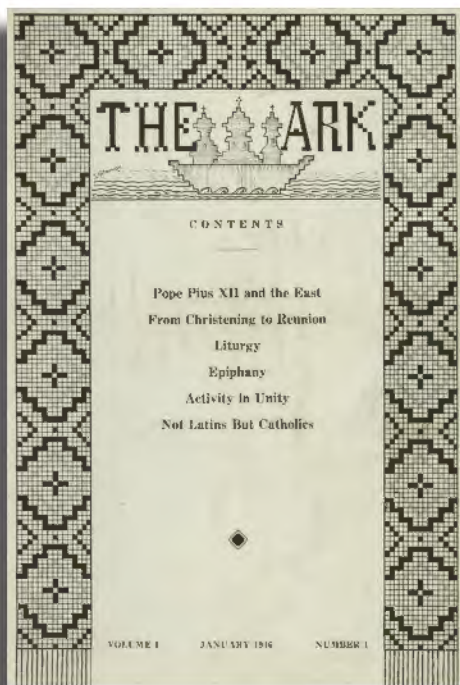
В Канц. Ап. таб. Vol. XCVIII N. 54

Вислано дня 11, вересня, в XX. році Понтифікату.

The Stamford Eparchy Under the Leadership of the Most Reverend Ambrose Senyshyn, OSBM

When Bishop Ambrose Senyshyn took over the Stamford Exarchy and later Eparchy, he already had fourteen years of experience as an auxiliary bishop to Most Reverend Constantine Bohachevsky. He often visited parishes as Bishop Bohachevsky's representative and had a good deal of knowledge of the needs of every church community.

Ambrose Senyshyn was born on February 23, 1903 in the town of Staryi Sambir in Western Ukraine. After completing his grammar and high school studies and feeling strongly urged by God to the priesthood, he followed his vocation and entered the Basilian novitiate in 1922 in Krekhiv. After completing his candidature and novitiate he continued his scholastic and theological studies in Lavriv, Dobromyl and Krystonopyl also in Western Ukraine. In 1931 he was ordained to the priesthood in Krekhiv by Bishop Joseph Kotsylovsky.

The English version of the first issue of The Ark in the year 1946

Англomовне перше число журналу Ковчез 1946 року

Upon the completion of his studies he embarked to the United States to work among Ukrainian immigrants. The first assignment of Father Senyshyn was as assistant to the pastor of St. Nicholas in Chicago. In 1937, after four years in the parish, Father Senyshyn became superior of the Basilian Monastery and pastor of St. Nicholas Church. In this position he demonstrated his abilities as a religious leader, educator, and administrator. He is best remembered for his excellent organizational skills. As Superior of St. Nicholas Monastery in Chicago, he organized a stately Ecumenical Congress in that city in 1941. His dedication to the church became well known at an early date. Recognition was soon to come from the Holy See. On June 6, 1942 Father Senyshyn was elevated to the episcopacy by Pope Pius XII. The consecration took place in St. Nicholas Church in Chicago on October 22, 1942. The principal Consecrator was Bishop Constantine Bohachevsky. Bishop Senyshyn was designated as Auxiliary of the Exarchy of Philadelphia of the Ukrainians. From 1943 Bishop Senyshyn resided in Stamford, Connecticut. In 1948 he was also appointed Vicar General of the Philadelphia Exarchy.

As Auxiliary Bishop to Bishop Constantine, he began publishing a monthly journal called *The Ark* (Kovchek)

Стемфордська Єпархія Під Проводом Преосвященного Амврозія Сенишина, ЧСВВ

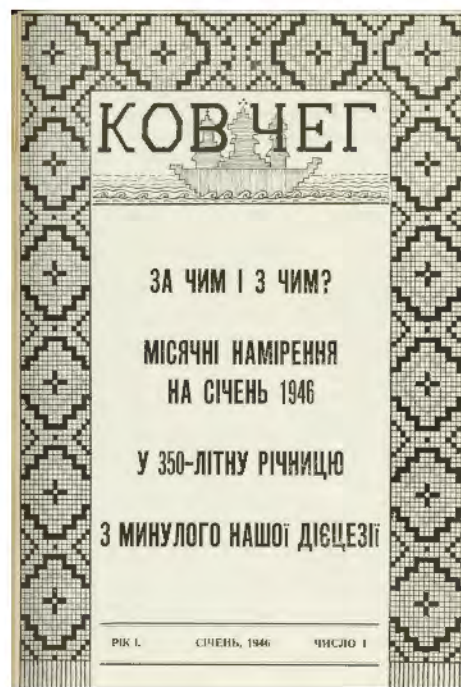

Преосвященний Кир Амврозій Сенишин, перебираючи спершу Екзархат, а згодом Єпархіят, мав уже за собою чотирнадцятилітню практику як єпископ-помічник Кир Константина Богачевського. Дуже часто він відвідував парафії як представник Кир Константина і був добре ознайомлений з потребами кожної церковної громади.

Амврозій Сенишин народився 23 лютого 1903 р. в Старому Самборі. Одержавши гімназіяльний диплом і відчувачи покликання до священства, у 1922 р. він вступив до Василянського монастиря у Крехові. Закінчивши монашу кандидатуру та новіціят він продовжував наукові та теологічні студії у Лаврові, Добромилі і Кристинополі. Владика Йосиф Коциловський у 1931 р. у Крехові висвятив Амврозія на священника. Закінчивши

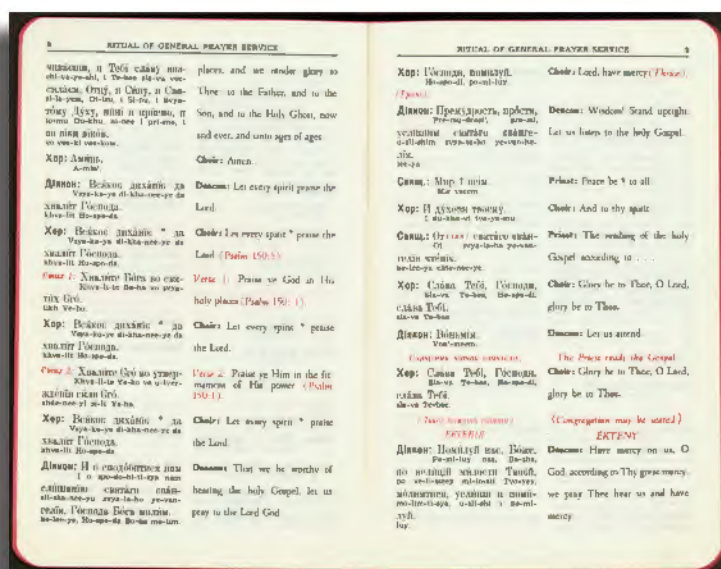
студії, виїхав до Америки, щоб там працювати між українськими емігрантами. Спершу він був призначений помічником пароха при церкві св Миколая в Чікаго. У 1937 р., після чотирьох років праці при парафії, він став Ігуменом Василянського Монастиря і парохом церкви св. Миколая. На цій позиції він виявив неабиякі здібності у релігійному провідництві, адміністративній праці та освітніх заходах. Найбільше його пам'ятають за надзвичайні організаторські здібності. Як Ігумен Василянського монастиря при Церкві Св. Миколая в Чікаго, він зорганізував величавий Єкуменічний Конгрес у 1941 р. у Чікаго. Його віддана, успішна і повна посвяти праця церкві стала відомою. У скорім часі звернув на це увагу Ватикан і звідтіля незадовго прийшло признание. Папа Пій XII 6 червня 1942 р. підніс о. Амврозія до сану Єпископа. Єпископське свячення відбулося 22 жовтня 1942 р. в церкві св. Миколая в Чікаго. Головним святителем був Єпископ Константин Богачевский. Єпископ Амврозій був назначений єпископом-помічником Філадельфійської Екзархії. Від 1943 р. осідком Єпископа Амврозія став Стемфорд, Коннектикут. У 1948 р. він був також назначений Генеральним Вікарієм Філадельфійської Екзархії.

Як єпископ-помічник Кир Константина, він почав видавати щомісячний журнал *Ковчег* ("The Ark")

*The Ukrainian version of the first issue of
The Ark in the year 1946*

*Україномовний варіант першого номера
журналу Ковчег за 1946 року*

*We Magnify Thee
Величаєм Тя*

Rites, which took place in Philadelphia with many Eastern as well as Latin Rite hierarchs in attendance. This was one of the largest religious manifestations ever organized by the Church. Crowds of people numbering in the thousands from all over America and Canada took part. To commemorate this occasion, a brochure was published with the program of the Congress as well as information about the different Eastern Rites that participated.

To inform others about the Ukrainian Catholic Church, Bishop Senyshyn published books in English, explaining the Byzantine Rite. The first book was published in 1945. Two additional editions were issued in 1946 and 1951 under the title *Living Twig of Christ's Vine*. Another publication under the title *Catholics of the Byzantine Rite and their Divine Liturgy* was issued in 1946.

In addition to these initiatives, Bishop Ambrose prepared radio sermons in New York and Chicago and sent greetings to Ukrainians behind the Iron Curtain. On several occasions he led prayers in the U. S. Senate or House of Representatives commemorating the anniversary of the Ukrainian Republic of January 22, 1918, the declaration of Ukrainian Independence.

Bishop Senyshyn was also a co-founder and guardian of the Missionary Sisters of Mother of God in Stamford. This new monastic order established a girls school, the Mother of God Academy, a year after its founding in 1944. In time the Missionary Sisters expanded to teaching an eight-year parish school in Perth Amboy and opened a child day-care at their schools in Philadelphia as well as in Stamford. The Missionary Sisters were in charge of the publication of *The Ark* and helped the Bishop to publish icons and gramophone recordings of various church chants. Bishop Senyshyn also published a liturgy book and two prayer books in 1954, one of which contained the Divine Liturgy in Church Slavonic as well as an English translation and notes. This prayer book was entitled *Khrystos Mizh Namy* (*Christ With Us*). The second prayer book contained a collection of prayer services, and was entitled *Velychayem Tia* (*We Magnify Thee*).

It was with this kind of pastoral resume that Most Reverend Ambrose Senyshyn took over the Stamford Exarchy in 1956 and later the Eparchy in 1958. Immediately after his nomination Bishop Ambrose appointed Monsignor John Stock as his chancellor. The distinguished profes-

in both English and Ukrainian languages. He also published an informational bulletin entitled *The Lampad*, for internal use by priests, which dealt with various questions pertaining to the life of the Ukrainian community and the Church in the United States. This bulletin was published twice every month. Under his care were two schools in Stamford – St. Basil Preparatory School and St. Basil College, a seminary for future priests. Here *Keryx*, a school journal, was published. More than 100 priests had graduated from those schools.

From October 22-24, 1954, Bishop Ambrose organized a Eucharistic Marian Congress of the Eastern

українською та англійською мовами. Крім того він видавав інформаційний бюлетень "Лампада" для внутрішнього ужитку священством, в якому були порушені різноманітні питання щодо життя нашої громади та церкви у США. Цей бюлетень виходив двічі на місяць. Під його опікою були дві школи в Стемфорді – загальноосвітня середня школа св. Василя і Коледж Св. Василя Великого – духовна семінарія, як виховні інституції для майбутніх священників. Тут видавали шкільний журнал *Керикс*. З цих шкіл вийшло понад 100 священників.

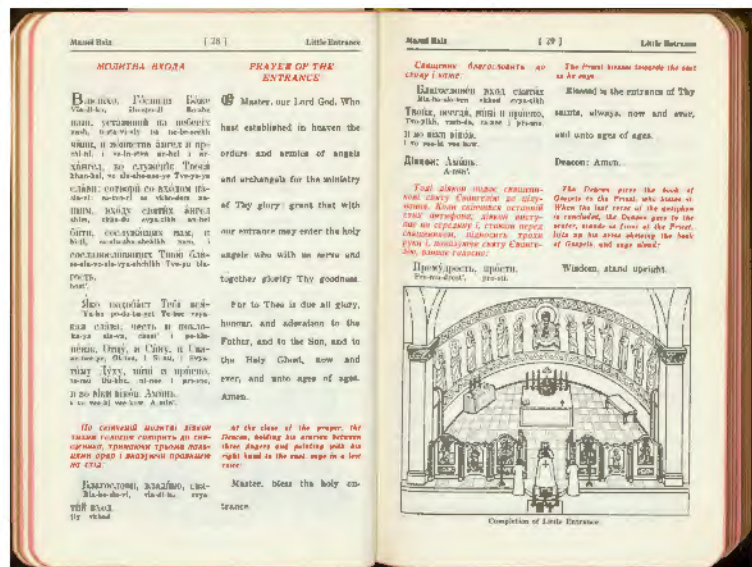
З 22-го по 24-го жовтня 1954 року Владика Амврозій zorganizував Марійський Євхаристійний Конгрес Східних Обрядів, який відбувся у Філядельфії при численній участі ієрархів східних обрядів, а також високих церковних достойників латинського обряду. Це була одна з найбільших релігійних маніфестацій, що їх влаштувала наша Церква. Тисячні маси людей з цілої Америки та Канади взяли в ній участь. З цієї нагоди була видана англійською мовою брошура з програмою Марійського Конгресу та інформацією про різні східні обряди, які брали участь в Конгресі.

Для інформацій про нашу Церкву та наш обряд преосвященний Амврозій видав книжки англійською мовою, пояснюючи наш обряд. Одна така книжка вийшла в 1945, 1946 і 1951 роках під назвою *Living Twig of Christ's Vine*, а друга вийшла друком у 1946 році під назвою *Catholics of the Byzantine Rite and their Divine Liturgy*.

Крім того, Кир Амврозій виголошував в Чикаго та Нью-Йорку промови по радіо, а також передавав вітання українцям в Україні (через *Голос Америки*). Кілька разів він також провів молитву в Сенаті чи Палаті Представників Американського Конгресу з нагоди річниці проголошення Української Держави 22 січня 1918-го року.

Преосвященний Кир Амврозій був також співзасновником та постійним опікуном Сестер Місіонерок Покрови Божої Матері у Стемфорді. Це нове згромадження заснувало школу для дівчат – Академію Божої Матерії. Це сталося через рік після їхнього утворення у 1944-ому році. З часом Сестри Місіонерки перейшли викладати у восьмирічну парафіяльну школу у Перт Амбой та відкрили дитячий садок при своїй школі у Стемфорді і у Філядельфії. Сестри Місіонерки керували видавництвом журналу *Ковчег* і допомагали Кир Амврозієві у виданні образків, ікон, грамофонних платівок з різними літургічними наспівами.

Кир Амврозій видав Службник та два молитовники у 1954 році, один із них зі Службою Божою з церковнослов'янським текстом і англійським перекладом з нотними додатками. Цей молитовник мав назву *Христос між нами*. Другий молитовник мав молебні до Пречистої діви Марії та Ісуса Христа й називався *Величаєм Тя*.

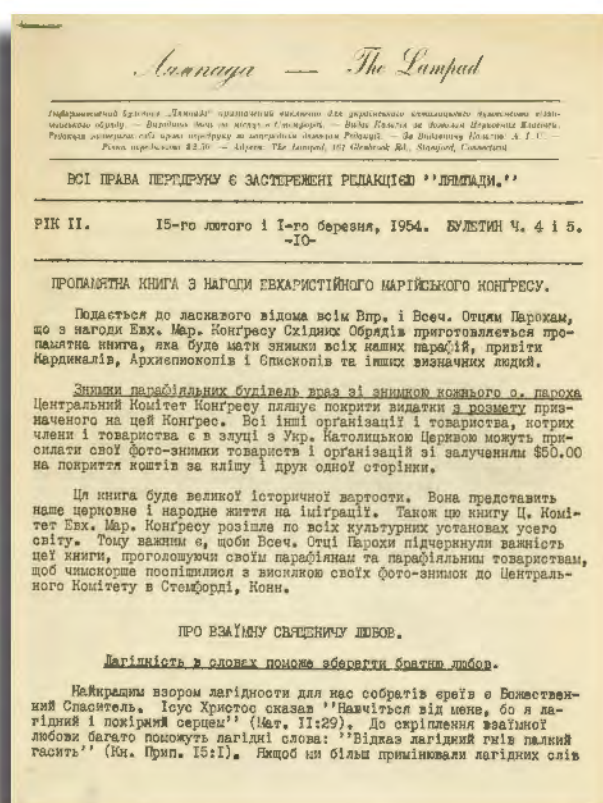
*Christ With Us
Христос Між Нами*

sor who constantly worked with Monsignor Stock in the chancery was Dr. Wasyl Lencyk. Monsignor Stock also served as the Bishop's secretary. He took up this duty in 1952, upon his return from Europe, where he had gone on orders from the Ukrainian Relief Committee which was headed since its inception by Bishop Senyshyn.

Bishop Ambrose also nominated Eparchial Consultants. These included Monsignor Nicholas Babak, Father Stephen Balandiuk, Father Basil Klos, Father Basil Seredowych, Father Peter Skrincosky, and Father Nicholas Wolensky. Monsignor Nicholas Babak was appointed to the Eparchial Tribunal as the Vicar Judicial(Officialis) and Father Stephen Chrepta became the substitute Vicar Judicial(Vice-Officialis). Reverend Soter Holyk, OSBM, Reverend Ihor Pelensky and Reverend Bohdan Voloshin were appointed as Eparchial Judges.

The Eparchial Administrative Council was comprised of Bishop Senyshyn, Reverend Stephen Chomko, Reverend Basil Klos. Reverend Basil Lar, and Reverend Walter Paska. The Eparchial Econom was Reverend Walter Paska. Eparchial Deans were also appointed: Reverend Vladimir Andrushkiw, Reverend Stephen Balandiuk, Reverend Basil Klos, Reverend Basil Seredowych, Reverend Alexander Steranka, and Reverend Bohdan Voloshin. Monsignor Nicholas Babak was appointed Visitor General for Religious Communities. A separate Board was created for the educational institutions of the Eparchy with the following roster: Bishop Senyshyn, president; Monsignor Nicholas Babak, advisor; Reverend Peter Skrincosky, advisor; Reverend Stephen Chrepta, advisor; Reverend Walter Paska, advisor; and Reverend Emil Manastersky, secretary. Eparchial Missionaries were Father Marko Dyrda, OSBM; Father Marian Horishny, OSBM; Father Ivan Bala, CSSR; Father Rudakevich, OFM; and Father Marius McAuliffe, OFM. Father Emil Manastersky and Rev. Dr. Paul Iwachiw were appointed as Eparchial Censors.

For various other institutions a third Board was created with Most

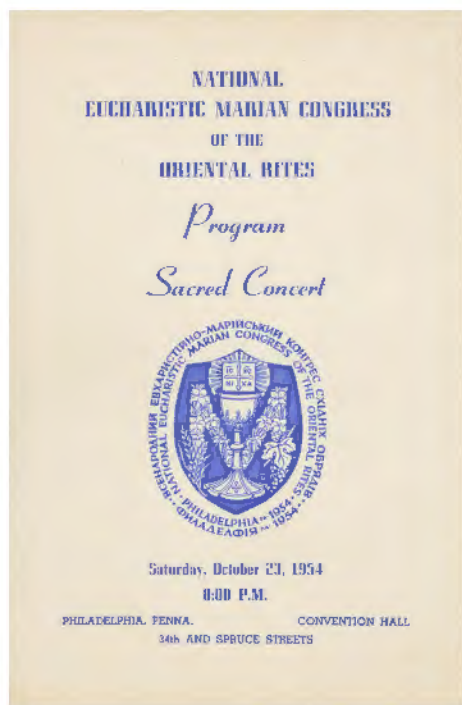
The Lampad, 1954

Лямпада, 1954 р.

Bishop Senyshyn in a meeting with Cardinal Tisserant and other dignitaries

Владика Сенишин на зустрічі із Кардиналом Тіссерантом.

*Program from a Concert during
the 1954 Eucharistic Marian Congress
Програма з концерту під час
Євхаристійного Конгресу 1954 р.*

З таким надбанням у своїй архипастирській праці преосвященний Кир Амврозій перейняв Стемфордський Екзархат у 1956 році і Єпархіят у 1958 році. Відразу після своєї номінації Кир Амврозій призначив монсінйора Івана Стаха своїм канцлером. Неофіційним заступником канцлера, який постійно працював в канцелярії разом з мон. Стахом був д-р Василь Ленчик. Монсінйор Іван Стах також виконував обов'язки єпископського секретаря. Цю функцію виконував з 1952 року, коли повернувся з Європи за відрядженням Українського Допомогового Комітету, що його очолював з часу його заснування Преосвященний Амврозій Сенишин.

Кир Амврозій найменував також єпархіяльних консулторів, якими були: монс. Микола Бабак, о. Степан Баландюк, о. Василь Клос, о. Василь Середович, о. Петро Скрінковський і о. Миколай Воленський. До єпархіального трибуналу був призначений як *officialis* монс. Микола Бабак, а його заступником став о. Степан Хрепта. Єпархіяльними суддями були призначені о. Сотер Голик, ЧСВВ, о. Ігор Пеленський і о. Богдан Волошин.

Єпархіальну адміністративну раду творили: Преосвященний Амврозій, о. Степан Чомко, о. Василь Клос, о. Василь Лар і о. Володимир Паска. Єпархіальним економом був номінований о. Володимир Паска. Були також призначені отці декани, а саме: о. Володимир Андрушків, о. Степан Баландюк, о. Василь Клос, о. Василь Середович, о. Олександр Стиранка і о. Богдан Волошин.

Генеральним візитатором для монаших чинів був монс. Микола Бабак. Окремо був створений Директорат для виховних інституцій єпархії в такому складі: Преосвященний

*Bishop Senyshyn with faculty and students
of St. Basil College Seminary
Владика Сенишин зі студентами та викладачами
Семінарії Св. Василя*

Амврозій-президент, монс. Микола Бабак, о. Петро Скрінковський, о. Степан Хрепта, о. Володимир Паска - дорадники, і о. Еміліян Манастирський - секретар. Єпархіяльними місіонерами були: о. Марко Дирда, ЧСВВ, о. Маріян Горішний, ЧСВВ, о. Іван Бала, ЧНІ, о. Андрій Рудакевич, ЧБМ і о. Марій МкОліф, ЧБМ. Єпархіяльними цензорами були призначені о. Еміліян Манастирський і о. Д-р Павло Івахів.

При єпархії існували також різні організації і для них був створений окремий директорат в такому складі: Преосвященний Амврозій - президент, о. Петро Скрінковський - віце-президент, о. Еміліян Манастирський - директор для сестрицтв, о. Петро Скрінковський

Vesting of Bishop Senshyn prior to the installation ceremony

Одягання Єпископа Сенишина перед інсталяцією

Movement, Obnova Association, SUMA, Summer Camps, Ukrainian Catholic Relief Committee, Unity Week.

The Eparchy was divided into seven Deaneries centered in Albany, Boston, Brooklyn, Buffalo, Hartford, New York, and Syracuse. The same directory also listed St. Joseph's Sacerdotal Society which was headed by Bishop Ambrose. At the time there were 105 priests, as well as 39 cantors and choir directors who worked in the Stamford Eparchy.

During Bishop Senyshyn's tenure as Eparch of Stamford new churches were built in the cities of Colchester (1956), Stamford (1957), Ozone Park (1957), New Haven (1958), Elmira Heights (1958), Ludlow (1959), and Lancaster (1959). In 1958 a church and a parish house were purchased for the parish of Epiphany in Rochester. New schools were built in New York (1958), New Haven (1958), Cohoes (1959) and Buffalo (1960). Parish houses were either built or purchased in Jamaica Queens (1959), Utica (1959), and Willimantic (1961). The parish in Bridgeport purchased a schoolhouse. Some parishes

Reverend Ambrose as president; Reverend Peter Skrincosky as vice president; Reverend Emil Manastersky, director for sisterhoods; Reverend Peter Skrincosky, director of altar boys; Reverend Stephen Chrepta, director, Holy Name Society; Reverend Walter Paska, director, Marian Sodality; Monsignor Nicholas Babak, director, Apostleship of Prayer; Reverend Orest Zaseybida, OSBM, director, Catholic Youth League; and Reverend Peter Fedorchuk, director, Catholic Youth League for New England. Aside from that, in the Byzantine Directory for 1957 were listed different Eparchial Apostolates. Bishop Senyshyn was the patron for all of them and Monsignor John Stock was the moderator. Among those Apostolates were the following: the Association of Ukrainian Church Music; Plast (Catholic Boy Scouts); Confraternity of Christian Doctrine; Diocesan Museum & Library, Eparchial publications including *The Way*, *The Ark*, *Keryx*, *Mediatrice*, and *The Lampad*; also the Laymen Retreat

Bishop Ambrose Senyshyn with Rev. Peter Skrincosky
Владика Амарозій Сенишин з отцем Петром Скринькоським

– директор вівтарних дружинників, о. Степан Хрепта – директор Товариства Святого Імени, о. Володимир Паска – директор Лицарів Марії, монс. Микола Бабак – директор Апостольства Молитви, о. Орест Засійбіда, ЧСВВ – директор Ліги Католицької Молоді, о. Петро Федорчук – директор Ліги Католицької Молоді для штатів Нової Англії.

Крім того, в шематизмі за 1957 рік є перелічені різні єпархіяльні апостоляти. Преосвященний Амврозій був патронатом всіх тих апостолятів, а монс. Іван Стах був їхнім модератором. Між тими апостолятами є Асоціація Української Католицької Музики, Пласт, Товариство Християнської Доктрини, Єпархіяльні Музей і Бібліотека, єпархіяльна преса і бюлетень *Шлях, Ковчег, Керикс, Медіатрикс, Лампада, Реколекційний рух для мирян, Українське Католицьке Об'єднання "Обнова", Спілка Української Молоді Америки (СУМА), літні табори, Український Католицький Допомоговий Комітет, Тиждень християнської єдності.*

Єпархія була поділена на 7 деканатів, а саме: Олбані, Бостон, Бруклін, Буффало, Гартфорд, Нью-Йорк і Сиракузи. В шематизмі за 1957 рік подається теж управа священничого Товариства св. Йосифа, головою якого був Кир Амврозій Сенишин. У єпархії тоді працювало 103 священники. Шематизм подає також кількість дяків і диригентів хорів, що працювали в Стемфордській Єпархії - їх було 39.

*Procession of clergy to the installation ceremonies
Процесія духовенства в день інсталяції*

*Bishop Ambrose Senyshyn with Amleto Cardinal
Cicognani*

*Владика Амврозій Сенишин разом з Кардиналом
Амлетто Чікоґнані*

За час єпископства Кир Амврозія у таких містах як Колчестер (1956), Стемфорд (1957), Озон Парк (1957), Нью Гейвен (1958), Ельмайра Гайтс (1958), Ладлов (1959), Ланкастер (1959) були збудовані нові церкви. Для новоствореної парафії Богоявлення у Рочестері у 1958 році було куплено церкву і парафіяльний дім. Побудовані також нові школи, а саме в Нью-Йорку (1958), Нью Гейвені (1958), Коговзі (1959) і Буффало (1960).

Закуплено чи побудовано парафіяльні дома в таких парафіях: Джамайка (1959), Ютика

purchased larger plots of land for new churches that were built after Bishop Senyshyn was transferred. These were the parishes of St. Josaphat in Rochester, St. Vladimir in Utica and Hempstead (for a parish hall). In Stamford, a dormitory was built for the Mother of God Academy of the Missionary Sisters of Mother of God.

New parishes and missions were organized. These included the parish of the Epiphany in Rochester, Annunciation of the Blessed Virgin Mary in Jamaica Queens, mission parish of St. Nicholas in Rochester and the mission parish of the Blessed Virgin Mary Odigitria. Bishop Ambrose also began the collection of funds and during his tenure scaffolding was erected for the new building of St. Basil's College.

Another

accomplishment of Bishop Ambrose was the organization of Altar Boy Conventions. Students from parochial schools (either daily or Saturday schools) congregated in Stamford, where they could experience life in the seminary and familiarize themselves with the Eastern Rite. Often these conventions served to engender vocations to the priestly life. Usually these students were upperclassmen of Ukrainian Schools, and eventually these conventions included only students in their last year of school.

After the unexpected death of Metropolitan Constantine on January 6, 1961, the Apostolic See appointed Bishop Senyshyn as Metropolitan of Philadelphia, and the Auxiliary Bishop of the Philadelphia Archeparchy,

Most Reverend Joseph Schmondiuk was, appointed Eparch of Stamford.

Procession of Knights of Columbus, visiting Hierarchy and clergy from the dormitory building to St. Basil Preparatory School where the installation ceremonies took place

Процесія Лицарів Колумба, Єпархів та духовенства до аудиторії школи св. Василя Великого де відбувалася інсталяція

(1959), Вілімантик (1961). Шкільний будинок купила парафія у Бріджпорті. Деякі парафії купили більші ділянки під нові церкви, які були побудовані вже за наслідників Кир Амврозія. Це були парафії св. Йосафата в Рочестері, св. Володимира в Ютиці і у Гемпстеді (під парафіяльний зал). У Стемфорді побудовано гуртожиток для Дівочої Академії Сестер Місіонерок.

За час владництва Кир Амврозія були зорганізовані нові парафії чи місійні станиці, а саме: парафія Богоявлення у Рочестері, Благовіщення Пречистої Діви Марії у Джамайці, місія св. Миколая і місія Пречистої Діви Марії Одигітрії у Рочестері.

Кир Амврозій почав також збирати кошти і навіть почалось закладатись риштування під новий будинок колегії св. Василя Великого.

Заслугою Кир Амврозія була організація конвенцій Вівтарних Дружинників. Учні парафіяльних (суботніх чи щоденних) шкіл збирались у Стемфорді, де вони могли б пригланутись до життя в семінарії і познайомитись з нашим обрядом. Дуже часто в них зароджувалось покликання до священничого життя. Були це звичайно учні старших класів народної школи. Згодом конвенції Вівтарних Дружинників залучали лише учнів останнього класу народної школи.

Після несподіваної смерті Митрополита

Константина 6 січня 1961 року Апостольський Престіл призначив Митрополитом до Філядельфії Кир Амврозія Сенишина, а до Стемфорду - єпископа-помічника Філядельфійської Архиепархії Кир Йосифа Шмондюка.

*The installation ceremonies took place in the auditorium of St. Basil Preparatory School
Церемонія інсталяції відбулась у аудиторії
Школи св. Василя Великого*

The Stamford Eparchy Under the Leadership of the Most Reverend Joseph M. Schmondiuk

Most Reverend Joseph M. Schmondiuk was nominated Eparch of Stamford on October 15, 1961. He was enthroned on November 8, of the same year by Metropolitan Ambrose Senyshyn, OSBM.

Bishop Schmondiuk was the first native-born American of Ukrainian descent to be selected a Ukrainian Catholic Bishop. He was born in Wall, Pennsylvania, on August 6, 1912, and orphaned five years later when his parents died in the influenza epidemic of 1917. He was brought up at the St. Basil's Orphanage in Philadelphia. After completing St. Joseph's High School, he was sent to Rome for his philosophical and theological studies. He was ordained in Rome on March 29, 1936, by the Most Reverend Alexander Stoyka, Byzantine-Slavic ordinary of Munkacs, Transcarpathia. Upon his return to the United States, Father Schmondiuk held parish assignments in various states, including Pennsylvania, New Jersey, New York, and Michigan. On January 28, 1953, Pope Pius XII raised Father Schmondiuk to the dignity of Very Reverend Monsignor. He was consecrated as Bishop on November 8, 1956, by Archbishop Constantine Bohachevsky, assisted by Bishop Ambrose Senyshyn and Bishop Nicholas T. Elko of the Transcarpathian Exarchy of Pittsburgh.

During his tenure, Bishop Schmondiuk turned his attention toward improving the depth of religious life in the Eparchy, concentrating his efforts on educating candidates for the priesthood. With this in mind, Bishop Joseph completed the construction of the new building of St. Basil College.

The Chapel in St. Basil College
Каплиця у Семінарії Св. Василя

Bishop Schmondiuk paid special attention to the beautification of the chapel in the new college building, which would reflect the splendor of the Eastern Rite iconographic and church interior tradition. The icons and various designs were done by Christine Dochwat. The wood-carving was done by Basil Zagrodnik, and the mosaics were done in Rome by Ugo Mazzei. Professor Mazzei was responsible for all the work done with marble, including the bishop's throne with Bishop Joseph's coat of arms. He also created the stained glass windows depicting the stages of priesthood from Lector to Bishop. A

Стемфордська Єпархія Під Проводом Преосвященного Йосифа Шмондюка

Єпископ Йосиф Шмондюк був висвячений на єпископа 8 листопада 1956 року. Він був номінований єпископом Стемфордським 15 жовтня, а інтронізований 8 листопада 1961 року. Інтронізацію проводив Митрополит Амврозій Сенишин.

Єпископ Шмондюк став першим Американцем Українського походження, вибраним на пост Українського Католицького Єпископа. Він народився 6-го серпня, 1912 у місті Валл штату Пенсильванія, і осиротів, коли його батьки померли під час епідемії грипу 1917-го року. Виріс він у сиротинці Св. Василя у Філядельфії. Після закінчення школи Св. Йосифа, він відправився до Риму на філософські та теологічні навчання. Він був висвячений 29 березня 1936 отцем Олександром Стойкою, Візантійсько-Слов'янським наставником Мукачева. Після повернення до США, отець Шмондюк служив у парафіях в Пенсильванії, Нью Джерсі, Нью Йорку та Мічігані. 28 січня 1953 Папа Пії XII підніс отця Шмондюка до титулу

отця-монсінйора. Він був висвячений на Єпископа 8 листопада 1956 року Архиепископом Богачевським, Єпископом Сенишиним та Єпископом Миколою Елко із Закарпатської екзархії Пітсбурґу.

Єпископ Йосиф у своїй діяльності звернув увагу на поглиблення релігійного життя в єпархії та на виховання кандидатів до священства. У цьому напрямку Кир Йосиф закінчив будову нового будинку Колегії св. Василя Великого.

Особливу увагу Кир Йосиф приділив оформленню каплиці в колегії, яку розмалювала Христина Дохват, різьбу виконав Василь Загороднік, а святилище було прикрашене мозаїками нроф. Гуго Мацея з Риму. Проф. Мацей виконав усі роботи по мармуру, включаючи єпископський трон з гербом Владики Йосифа. Він зробив також вітражі, які зображають всі чини від співця до єпископа. У мозаїках за престолом є зображена сцена Другого Ватиканського Собору, а також українські святі (свв. Ольга, Володимир, Йосафат) та учителі Церкви (св. Йоан Золотоустий та ін.). Це без сумніву, велика

POPE PAUL VI ADDRESSING JOSEPH CARDINAL SLIPYJ AND THE UKRAINIAN PEOPLE

AND NOW A FURTHER WORD TO YOU, MY DEAR UKRAINIAN SONS, DISPERSED THROUGHOUT THE WORLD. WE KNOW HOW FAITHFULLY YOU PRESERVE YOUR TRADITIONS, YOUR RITE, LANGUAGE AND CULTURE. THIS MERITS SPECIAL RECOGNITION BY THE CHURCH AND BY THE WORLD. AND HERE YOU HAVE THE REASON WHY HE, WHO IS ABLE TO REPRESENT YOU SO WELL, LEAD YOU ON LIFE'S ROAD, BLESS AND SANCTIFY YOU WAS RAISED TO CARDINALSHIP. HONORS. OUR FIRST THOUGHT, THEREFORE, IS TO PAY HONORS TO JOSEPH CARDINAL SLIPYJ AND TO THE UKRAINIAN NATION. IN HIS ADDRESS CARDINAL SLIPYJ RECALLED A GREAT TRIUMPH WHEN HE SAID: *UBI CONCORDIA, IBI VICTORIA, WHERE THERE IS HARMONY THERE IS VICTORY.* THERE YOU HAVE A POINT OF ORIENTATION, FAMILY TIES. WE WISH TO HOLD UP FOR YOUR SOCIETY THIS UNIFYING IDEA, SETTING UP BEFORE YOU THIS CENTRAL IDEAL TO WHICH YOU COULD HAVE RECOURSE WITH FILIAL CONFIDENCE AND BROTHERLY LOVE. IF YOU REMAIN IN HARMONY YOU WILL LIVE... YOU WILL BE GOOD... YOU WILL FULFILL THE EVANGELICAL VIRTUES, ESPECIALLY LOVE. IF YOU REMAIN IN HARMONY YOU WILL FIND STRENGTH TO MAKE SACRIFICES SO INDISPENSABLE IN ORDER TO PRESERVE YOUR NAME AND YOUR HISTORY. BE UNITED! LOVE ONE ANOTHER. RENDER YOUR CARDINAL-METROPOLITAN THE SINCERE RESPECT OF FILIAL AND LOVING DEDICATION. AND YOU WILL SEE HOW MANY PROBLEMS WILL BE SIMPLIFIED AND WILL BRING FORTH FRUITS OF EXTRAORDINARY HOLY DEEDS. DEAR CHILDREN, RAISE YOUR HEARTS TO HEAVEN. HAVE HOPE IN GOD. STRIVE TO BE WORTHY OF GOD'S BLESSINGS UPON YOUR ASPIRATIONS. BE FULL OF FAITH. BE STRONG, COURAGEOUS, PERSEVERING. LOVE ONE ANOTHER. HAVE CONFIDENCE THAT THE UKRAINIAN NATION, UPHOLD BY FAITH AND ITS LEADERSHIP, WILL NOT ONLY NOT DIE, BUT WILL TRIUMPH.

scene from the Second Vatican Council, along with Ukrainian saints, is depicted in the mosaic behind the altar. On the side wall are beautiful mosaics of SS. Cyril and Methodius and SS. Olga, Vladimir, Josaphat, John Chrysostom, and Gregory the Theologian. This was a magnificent legacy for Stamford bequeathed by Bishop Joseph.

Another huge project that Bishop Schmondiuk completed was the purchase of 380 acres of land for an Eparchial cemetery in Hamptonburgh, New York. Up until then, Ukrainian Catholics did not have a central cemetery where they could bury their dead. A memorial cross was built in the cemetery based on plans from architect Apollinare Osadca (1916-1997). On this cross are carvings of the most important events from the national and ecclesiastical history of the Ukrainian people. Themes for the images were chosen by Dr. Wasyl Lencyk, and the carvings were done by Professor Ugo Mazzei based on the designs of artist Peter Andrusiv (1906-1981). In accordance with his wishes, Bishop Schmondiuk was buried at this cemetery after his unexpected death on December 25, 1978.

During Bishop Joseph's tenure as bishop, mission parishes in Hunter and Glen Spey, New York, were founded. They were raised to the status of permanent parishes by his successor, Bishop Basil Losten. Another of Bishop Joseph's accomplishments was the publication of excerpts of Pope Paul VI's speech to Patriarch Josyf Slipyj on the occasion of his elevation to the status of Cardinal on February 25, 1965. These excerpts were

published in the form of a memorial plaque with the Ukrainian text on one side and the English text on the other. The graphic design of the plaque was done by Jacques Hnizdovsky (1915-1985). It was thanks to the efforts of Bishop Joseph that the memoirs of Father Peter Chaws were published by the Ukrainian Museum and Library of Stamford.

Bishop Joseph Schmondiuk was also responsible for the re-opening of the Ukrainian Museum and Library in Stamford. Both of these cultural institutions had been closed from 1944 to 1964. In 1964, after an evaluation of museum artifacts by Dr. Yaroslav Pasternak, (the

Bishop Schmondiuk accepting a check for an endowment fund for the new college building from the Sayew Estate

Владика Шмондюк приймає чек на благодійний фонд на новий будинок семінарії від маєтку Саєва

пам'ятка, яку залишив після свого владництва Кир Йосиф у Стемфорді.

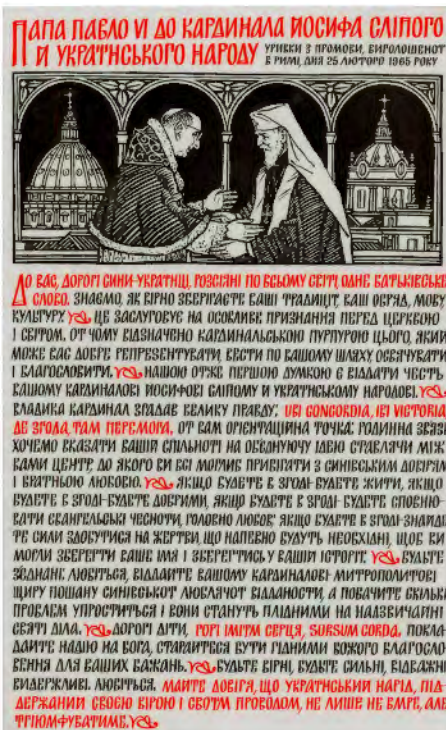
Друге велике діло, яке довершив Кир Йосиф, це купівля території у 380 акрів під єпархіяльний цвинтар в Гемптомбургу, що поблизу Гошен, у штаті Нью-Йорк. До цього часу українці-католики не мали центрального цвинтаря, де могли б ховати своїх небіжчиків.

На цвинтарі за проектом архітектора Анолінарія Осадци побудовано величний хрест-пам'ятник, на якому вирізьблені найважливіші події з церковної та національної історії українського народу. Теми до тих образів подав д-р Василь Ленчик, а виконав ґроф. Гуго Мацей за проектом художника Петра Андрусіва. На цьому цвинтарі, згідно з бажанням самого владика, поховано його самого після несподіваної смерті 25 грудня 1978 року. За владництва Кир Йосифа постали місійні станиці в Гантері і Глен Снеї, яким був наданий статус парафій вже за часів його послідовника Кир Василя Лостена.

Заслугою Єпископа Кир Йосифа було видання уривків із промови Папи Павла VI до Патріярха Йосифа з нагоди його піднесення до гідности кардинала 25 лютого 1965 року. Ця промова, а саме її уривки, були видані у формі меморіяльної дошки, з одного боку був український текст, а з другого – англійський. У верхній частині є зображення Папи Павла VI і Патріярха Йосифа. Також за старанням Кир Йосифа Шмондюка Українським Музеєм і Бібліотекою були

*Bishop Schmondiuk with the altar boys
Владика Шмондюк з віктарними служителями*

видані спогади о. Петра Чавса.

Великою заслугою Кир Йосифа було відновлення Українського Музею і Бібліотеки у Стемфорді. Ці обидві культурні інституції були недіючими з 1944 по 1964 рік. У 1964 році, після оцінки експонатів д-ром Ярославом Пастернаком, колишнім директором Музею Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові, Кир Йосиф вирішив відкрити Музей для ширшої публіки і, за рекомендацією д-ра Пастернака, призначив директором Музею і Бібліотеки д-ра Василя Ленчика.

У 1966 році була створена Рада Директорів Українського Музею, яка складалася із представників єнархії та визначних діячів культурного, мистецького, фінансового та громадського життя. Протектором музею був Преосвященний Кир Йосиф, а до виконавчої Ради Директорів були обрані: д-р Василь Ленчик – головою, д-р Богдан Кекіш – секретарем, д-р. Володимир Баранецький –

former director of the Shevchenko Scientific Society in Lviv) Bishop Joseph decided to open the Museum to the public. On the recommendation of Dr. Pasternak he then appointed Dr. Wasyl Lencyk as director of the Museum and Library.

In 1966 a Board of Trustees for the Ukrainian Museum and Library was formed, consisting of representatives of the Eparchy as well as activists representing the cultural, artistic, financial, and public life of the Ukrainian community. Bishop Joseph was the patron of the museum, and the executive committee consisted of Dr. Wasyl Lencyk as President, Dr. Bohdan Kekish as secretary, Dr. Volodymyr Baranetsky as treasurer, and Stephen Jarema as the legal advisor. The Board of Trustees did much to solidify the financial situation of these cultural institutions. Later, certain circumstances forced the committee to cease its activity; it was revived during the tenure of Bishop Schmondiuk's successor.

After the death of Metropolitan Ambrose Senyshyn, Most Reverend Joseph became the Metropolitan of Philadelphia in 1977 and Bishop Basil Losten (Auxiliary Bishop and Apostolic Administrator of the Archeparchy of Philadelphia at the time) was appointed as Eparch of Stamford by the Apostolic See.

The Ukrainian Museum and Library Board of Trustees in 1966
Дирекція Українського Музею і Бібліотеки 1966 р.

касиrom і адв. Степан Ярема – правничим дорадником. Рада директорів виконала велику роботу своїм дорадчим голосом та доклалась до скріплення фінансів цієї культурної установи. Через деякі обставини Рада Директорів припинила свою діяльність, відновив її уже послідовник Кир Йосифа на єпископському престолі, Преосвященний Василь Лостен.

Після смерті Митрополита Амврозія Сенишина, Кир Йосиф став Митрополитом Філядельфійським 1977-го року, а єпископом Стемфордської Єпархії Апостольським Престолом був призначений Кир Василь Лостен (до того часу єпископ-помічник і Апостольський Адміністратор Філядельфійської Архиепархії.)

Bishop Schmondiuk with the clergy
Владика Шмондюк з духовенством

*The Installation ceremonies of Bishop Schmondiuk took place at St. Vladimir Cathedral in Stamford
Церемонія інсталяції Владики Шмондюка
яка відбулася в Катедрі Св. Володимира в
Стемфоді*

The Stamford Eparchy Under the Leadership of the Most Reverend Basil H. Losten

Bishop Basil H. Losten was born on May 11, 1930, in Chesapeake City, Maryland, the son of dairy farmers Julia (nee Petryshyn) and John Losten Sr. He attended a Catholic grade school in Elkton, Maryland and continued his elementary education at St. Basil School in Philadelphia. In 1949 he graduated from St. Basil Preparatory School in Stamford, Connecticut. In 1953 he received a Bachelor of Arts degree from St. Basil College in Stamford. In 1957 he earned the degree of Licentiate of Sacred Theology (S.T.L.) from The Catholic University of America in Washington, D.C. He was ordained a priest on June 10 of the same year by the Most Reverend Constantine Bohachevsky at the Cathedral of the Immaculate Conception in Philadelphia.

On November 15, 1958 Most Reverend Constantine, Metropolitan of the Philadelphia Archeparchy, appointed Father Losten as his secretary. From 1958 to 1962, Father Losten carried out various pastoral duties in the Philadelphia area. In 1962

Metropolitan-Archbishop Ambrose Senyshyn appointed Father Losten as his personal secretary, and in 1964 as a member of the Archeparchial Building Committee. In 1966 Father Losten was nominated as the Archeparchial Comptroller and Consultor.

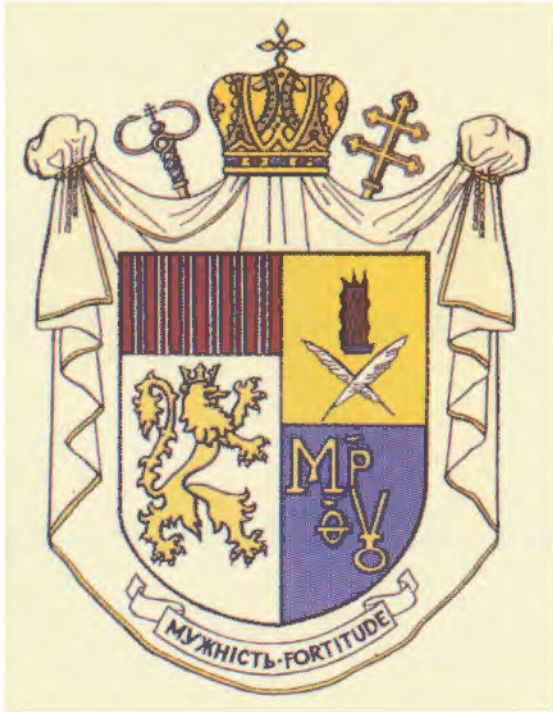
On July 16, 1968 Pope Paul VI raised him to the rank of Papal Chamberlain (Monsignor). Monsignor Losten was the founder and the President of Ascension Manor (Voznesinya), a senior citizens housing complex. It was built in 1968 near the Ukrainian Cathedral in Philadelphia and became a shelter for many of the city's elderly Ukrainians. In 1969 Monsignor Losten was named head of the Archeparchial Bureau of Information and the executive director of the Archeparchial Insurance Commission. The elevation of Monsignor Basil Losten and Monsignor John Stock to the episcopate was announced by the Most Reverend Luigi Raimondi, the Apostolic Delegate to the United States, on May 4, 1971. Monsignor Losten was also informed that Pope Paul VI appointed him as the auxiliary bishop of the Philadelphia Archeparchy.

Controversy developed within the Ukrainian community over the Vatican's appointment of the two bishops-elect. The Society for the Promotion of a Patriarchal System for the Ukrainian Catholic Church protested the method of nominating the bishops, claiming that the Vatican refused to recognize the canonical validity of the Ukrainian Bishops' Synods and their decisions and nominated bishops over the head of the then Archbishop, Joseph Slipyj.

The ordination of the new bishops took place on May 25, 1971, at the Cathedral of the Immaculate Conception in Philadelphia in the presence of that city's Cardinal Krol. The principal Consecrator was Archbishop Ambrose Senyshyn, Metropolitan of Ukrainian Catholics in the U.S., with Co-Consecrators Most Reverend Jaroslav Gabro, Bishop of St. Nicholas of Chicago,

Стемфордська Єпархія Під Проводом Преосвященного Василя Лостена

Владика Василь Лостен народився 11 травня 1930 р. в Чесепік Ситі, МД. Навчався в народній школі в Елктоні, МД, а також у школі св. Василя у Філядельфії, яку й закінчив. Пізніше, у 1953, закінчив школу св. Василя у Стемфорді, а після того вступив на студії в Колегію – Семінарію св. Василя в Стемфорді та закінчив їх зі ступенем бакалавра. І зразу ж вступив на богословські студії до Католицького Університету у Вашингтоні. У 1957 закінчив університет зі ступнем ліценціат теологічних наук і 10 червня того ж року був висвячений на священника в катедрі Ненорочного Зачаття у Філядельфії. Святителем був Кир Константин Богачевський.

А вже 15-го листопада 1958 р. Кир Константин призначив його своїм секретарем. З 1958 до 1962 року він виконував різні душпастирські обов'язки в околицях Філядельфії. У 1962 р. Митрополит-Архиєпископ Амврозій Сенишин призначив о. Василя Лостена

своїм особистим секретарем, а в 1964 році членом Архиепархіяльної будівельної комісії. У 1966 р. о. Лостен був номінований архиепархіяльним економом та радником.

16 липня 1968 р. Папа Павло VI номінував його Папським шамбеляном (монсіньором). Монсіньор Лостен був засновником і президентом будинку нрестарілих *Вознесіння* – який став притулком для осіб похилого віку. Цей житловий комплекс, який був збудований 1968 р, знаходився поблизу Української Катедрі у Філядельфії, і став він пристановищем для багатьох українців старшого віку. У 1968 р. монс. Лостен був номінований Головою Архидієцезального Бюро Інформації і виконавчим директором Архидієцезальної Комісії по Страхуванні. А 4 травня 1971 р було проголошене підвищення монсіньора Лостена та монсіньора Стаха до сану Єпископів. Це було зроблено Апостольським делегатом до США – Преосвященним Луїджі Раймонді. У той же самий час Апостольський Делегат повідомив, що Папа Павло VI призначив монс. Василя Лостена єпископом-помічником Філядельфійської Архиепархії з титулом Аркадіоноля.

У зв'язку з призначенням Ватиканом на Єпископів Лостена і Стаха повстало непорозуміння в українській громаді. Товариство Патріархального Устрою Української Католицької Церкви заперечувало метод призначення нових єпископів, зважаючи що Ватикан таким способом не визнає канонічного права Синоду українських єпископів і номінує єпископів поза авторитетом і правоправлінням Архиепископа Йосифа Сліпого.

Свячення нових єпископів відбулося 25 травня 1971 р. у Катедрі Ненорочного Зачаття у Філядельфії в присутності Філядельфійського Кардинала Кроля. Єпископську хіротонію уділили Архиепископ Амврозій Сенишин - Митрополит українських католиківв США,

and Most Reverend Michael Dudick, Bishop of Passaic. During the consecration, several thousand demonstrators outside the Cathedral voiced their disagreement with the method of nominating bishops for the Ukrainian Catholic Church.

Metropolitan Senyshyn's health was rapidly failing. When it became apparent that, because of his illness, he could no longer carry out his duties, the Apostolic See appointed Bishop Losten as the Apostolic Administrator *sede plena* on June 8, 1975.

As Auxiliary Bishop and Apostolic Administrator, Bishop Basil headed the Ukrainian Eucharistic Committee and prepared its program for the Forty-first International Eucharistic Congress which took place in Philadelphia August 1-8, 1976. He also became a member of the Main Committee of the National Board of Governors for the Congress and was the representative of the Eastern Churches. After the death of Metropolitan Senyshyn on September 11, 1976, Bishop Losten continued to administer the Philadelphia Archeparchy until December 1977.

On October 1, 1977 the Papal Delegate, Archbishop Jadot, announced that Pope Paul VI appointed Bishop Joseph M. Schmondiuk of Stamford as the new Archbishop of the Philadelphia Archeparchy. Bishop Losten, by Papal Bull of September 20, 1977, was appointed the new Ordinary of the Stamford Eparchy. On December 7, 1977 Bishop Losten was installed as Eparch of Stamford by the new Metropolitan-Archbishop Joseph Schmondiuk who himself had been enthroned a few days earlier on December 1, 1977.

Taking over the Stamford Eparchy, Bishop Basil energetically began addressing certain problems for the good of the clergy.

He created a pension fund and a medical insurance plan. This had always been a pressing problem for the clergy, who until then did not have any insurance aside from social security, which was hardly enough for life after retirement. Also of importance was the selection of medical insurance. The new bishop also introduced a general insurance for churches, church properties, and the entire eparchy. In order to compensate for the falling value of the dollar due to inflation, Bishop Losten increased the clergy's salary.

During his tenure as Eparch of Stamford, Bishop Losten made a point of visiting parishes as often as possible, both to check on the work of the clergy and to ensure the spiritual growth of the faithful of the Eparchy. He organized regular clergy retreats and published much-needed devotional material for the clergy and the faithful to aid in the enrichment and deepening of their spiritual life.

He then turned his attention to the eparchial estate ensemble -- the numerous buildings, acres

Кир Ярослав Габро - Єпископ Чікаго і Кир Михайло Дудик - Єпископ Пассейку. Під-час висвячення перед катедрою протестувало кілька тисяч людей - цим вони показували своє негодування щодо способу номінації єпископів для Української Католицької Церкви.

Здоров'я Митрополита Сенишина нідупадало. Так як митрополит не міг виконувати своїх обов'язків через недугу, 8 червня 1975 р Апостольський Престіл призначив Єпископа Василя Апостольським адміністратором *seda plena*. Як Єпископ-Помічник а разом з тим і Апостольський Адміністратор Філядельфійської Архиепархії - Кир Василь очолив Український Євхаристійний Комітет та підготував його

програму для Міжнародного Євхаристійного Конгресу, що відбувався у Філядельфії з 1-го по 8-ме серпня 1976 р. Кир Василь став членом головного Комітету Євхаристійного Конгресу, де він був представником Східних Церков. Після смерті Кир Амврозія (11 вересня 1976 р.) Кир Василь управляє Філядельфійською Єпархією до грудня 1977 р.

Першого жовтня 1977 р. Папський Делегат Архиепископ Жадо проголосив, що Папа Павло VI призначив Єпископа Йосифа Шмондюка Архиепископом і Митрополитом Філядельфійської Єпархії, а Кир Василь Лостен папською буллою від 20 вересня 1977 р. був призначений Стемфордським Єпархом. Його інтронізація на Єпископа Стемфорду відбулась 7 грудня 1977 р. Провів її Митрополит Йосиф Шмондюк, інтронізація котрого відбулася за кілька днів до того, а саме 1 грудня 1977 р.

Переїнявши Стемфордську Єпархію, Кир Василь енергійно взявся до упорядкування деяких справ на користь духовенства. Єпископ Василь запровадив пенсійний фонд та медичне забезпечення для духовенства. Ця справа для них була дуже актуальною, так як у них не було жодного пенсійного забезпечення, окрім соціального, якого не вистачало на прожиття після виходу на пенсію. Важливою справою було також запровадження медичного забезпечення. Новий владика запровадив також загальне страхування для церков та церковного майна у цілій єпархії. Щоб якимось побороти падіння вартості долара внаслідок інфляції, Єпископ підніс платню для духовенства.

За час свого урядування Владика Василь часто і реґулярно відвідував парафії, перевіряючи при цьому роботу духовенства та духовий ріст вірних. Він організував реґулярні священничі реколекції. Як для священників, так і для віруючих видавав необхідні духовні матеріали, які б допомогли у збагаченні та поглибленні їхнього внутрішнього життя.

Владика Василь звернув особливу увагу на єпархіяльну власність - на єпархіяльні будинки, кілька акрів землі, кам'яні мури навколо маєтку, автомобільні стоянки - все це потребувало уваги. Протягом кількох років Владика Василь відновив і полагодив усі єпархіяльні будинки як ззовні, так і всередині. Впорядковував кілька-акрову присадибну територію, надавши їй вигляду розкішного парку і піклувався про це все протягом 29 років свого єпископства у Стемфорді. Завдяки цьому єпархіяльний маєток є одним із

**CHRISTIAN CHURCH
IN UKRAINE**

988 — 1596

ХРИСТОВА ЦЕРКВА

В УКРАЇНІ

988 — 1596

of land, stone walls, and parking lots which needed maintenance. Within the first few years Bishop Basil upgraded, repaired and renovated, and generally gave a face-lift to both the exterior and interior of all the eparchial buildings. He also had the grounds landscaped. Throughout his 29-year tenure as Eparch of Stamford, Bishop Basil maintained continuous care and vigilance in the overseeing of the estate. Thanks to his efforts, the Eparchial estate is one of the most attractive features of the City of Stamford, admired by locals and visitors alike.

Bishop Basil's other projects included the beautifying and landscaping of the Eparchial Cemetery grounds in Hamptonburgh, NY by planting trees and bushes, making it into a truly serene and peaceful place of repose for the deceased.

To maintain closer contact with the Ukrainian community and to familiarize himself with the needs of his parishioners, Bishop Basil

took part in religious and national events at various parishes. He issued a score of appeals on the occasion of various anniversaries, jubilees, and national holidays in order to bolster national and religious awareness within the Ukrainian community. Frequent audiences with individuals and organizational leaders resulted in a better understanding of community life, and of the work, needs, aims, and plans of parishioners. On many occasions, Bishop Basil was asked to serve as the mediator and peacemaker in the settlement of various misunderstandings within the Ukrainian community.

Understanding the importance of communicating with his flock through the printed word, he expanded significantly certain sections of *The Way* — the Ukrainian Catholic weekly newspaper which was jointly published by the Archeparchy of Philadelphia and the Eparchy of Stamford. In time, Bishop Basil decided that the best way to reach the faithful, to communicate more efficiently, to better spread evangelization, and to strengthen religious and cultural ties with his parishioners and among the parishes would be for the Eparchy to have its own newspaper. Thus in 1986 *The Sower* — a biweekly, bilingual Stamford Eparchy Catholic newspaper -- began its publication. It is considered to be one of the better and more interesting Catholic newspapers. In his concern that the faithful better and more deserving enter the third millennium of Christianity, Bishop Basil had the editorial board of *The Sower* publish, for four years (1996-1999) a bilingual supplement entitled

СІБАЧ СОВЕР

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DIOCESE OF STAMFORD
Sunday, February 7, 1992
Stamford, Conn. 06907

CATHOLIC PRESS WELCOMES THE SOWER

BISHOP BASIL WRITES

My dear People of God:
It is with an exultant sense of gratitude to God and man in His grace that we publish the appearance of THE SOWER, the bi-weekly newspaper of the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford.

I know that there is no need to point out the rationale for a diocesan newspaper. The faithful of the Stamford Eparchy desire their own voice, their own expression of faith and culture, their own spiritual and cultural background, but they reflect their individuality and the richness of their heritage in a way that makes distinctive each of our 56 parishes and missions.

It is this universality of identity which is manifested in any parish life that THE SOWER will capture, further strengthening the religious, ethnic and social life of our Ukrainian people and representing the needs of our diocese "Unity of God's People".

It is you, the faithful, clergy and religious of the Stamford Eparchy who are to be united with the birth of this vehicle of evangelization and communication. So often in my visits to parishes I have heard from you the same complaint: "There is so much going on in our Church and other churches that we know nothing about." Similarly, have I seen the same need for evangelization, which cannot be met by Catholic newspapers as well as for the objective reporting of news which concerns our people.

It is for this reason that I have launched this bi-weekly endeavor. THE SOWER will report the Word. It will reach and inform. It will encourage Christian values and standards (for living). It will provide objective and factual reporting of events and reflective evaluation of matters of concern to our community. It will offer a forum for truly Catholic opinion and (by balanced dialogue). It will promote the concerns of our faithful and the achievement of our parishes. It will do all this in a well-written and edited paper which will serve as your parish's own official newspaper.

I trust that you are in readiness to join in the enormous potential for this publication.

I ask that you read THE SOWER faithfully and pass it on to your neighbors and to members of your family wherever they may be in the United States.

For most of all, I ask that you join with me in prayer for its success and we entrust this work to the Lord Jesus Christ through the compassionate intercession of Mary, the *Flower*.

Very truly yours in Christ,
Basil H. Lusak, D.D., L.L.D.
Bishop of Stamford

Pope's Top Choices For 1985

Synod, Youth Year, Encyclical on Slavery
Vatican City (CNS) — In his annual Youth Day address, on September 15, Pope John Paul II said that the most important events of 1985 would be the Synod of Bishops and the 50th anniversary of the Second Vatican Council. Above all, it was the youth that made the Pope's choice. Above all, it was the youth that made the Pope's choice. Above all, it was the youth that made the Pope's choice.

World Day of Peace

"Peace is a value which is not only a goal, but also a process. It is the result of the work of the Holy Spirit and the work of man. It is the result of the work of the Holy Spirit and the work of man. It is the result of the work of the Holy Spirit and the work of man."

St. Basil Seminary Endowment Fund

Topic \$1,000,000

Contributions made by members of St. Basil's Seminary Endowment Fund.

Contributions made by members of St. Basil's Seminary Endowment Fund. Contributions made by members of St. Basil's Seminary Endowment Fund. Contributions made by members of St. Basil's Seminary Endowment Fund.

Catholics in Secular Society

For Catholics in secular society, the challenge is to live as Christians in a world that is often hostile to their faith. The challenge is to live as Christians in a world that is often hostile to their faith. The challenge is to live as Christians in a world that is often hostile to their faith.

Church's Role in Society

The Church's role in society is to provide a moral and spiritual foundation for the community. The Church's role in society is to provide a moral and spiritual foundation for the community. The Church's role in society is to provide a moral and spiritual foundation for the community.

Pope's Views on Slavery

Pope John Paul II has expressed his strong opposition to slavery and human trafficking. Pope John Paul II has expressed his strong opposition to slavery and human trafficking. Pope John Paul II has expressed his strong opposition to slavery and human trafficking.

Church's Role in Society

The Church's role in society is to provide a moral and spiritual foundation for the community. The Church's role in society is to provide a moral and spiritual foundation for the community. The Church's role in society is to provide a moral and spiritual foundation for the community.

Pope's Views on Slavery

Pope John Paul II has expressed his strong opposition to slavery and human trafficking. Pope John Paul II has expressed his strong opposition to slavery and human trafficking. Pope John Paul II has expressed his strong opposition to slavery and human trafficking.

найпривабливіших місць Стемфорду, яким милуються як мешканці міста, так і його відвідувачі.

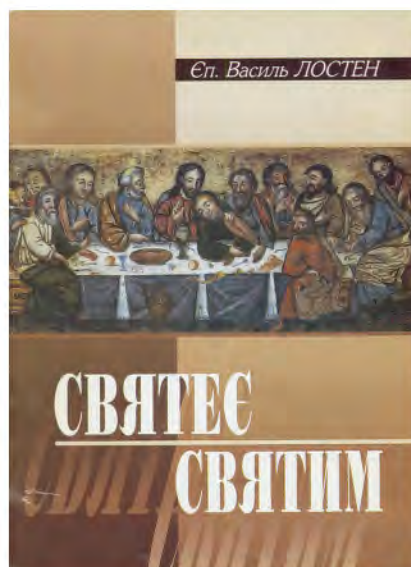
Далі Владика Василь зайнявся реалізацією інших задумів, а саме оздобленням та естетичним оформленням єпархіяльного цвинтаря св. Духа в Гамптонбурзі. Після посадки дерев, кущів та відновлення трав'яного покриття, цвинтар став справжнім місцем спокою та благодаті.

Щоб мати кращий зв'язок із українською громадою, Владика Василь брав участь у різних релігійних та національних святкуваннях які відбувалися по парафіях і таким чином визнавав потреби та бажання парафіян. Він

видав ряд звернень з нагоди різних відзначень, ювілеїв та національних святкувань, щоб

піднести та зміцнити національну та релігійну свідомість в українській громаді. Завдяки частим зустрічам з окремими людьми та керівниками організацій, Владика краще зрозумів громадське життя, їхню працю, потреби, цілі та плани. У багатьох випадках Владика вносилася бути посередником та примирителем у налагодженні різних непорозумінь всередині української громади.

Розуміючи важливість спілкування із своєю паствою через друковане слово, Владика Василь значно поширив деякі частини *Шляху* – українського католицького тижневика, який спільно публікували Філадельфійська архієпархія і Стемфордська Єпархія. Пізніше Владика Василь вирішив, що спілкування, поширення євангелізації та зміцнення релігійних та культурних зв'язків із паствою та парафіями буде ефективнішим з допомогою власного часопису. І, так, у 1986 р почав виходити єпархіяльний двомовний двотижневик *Сівач*. Цей часопис вважається одним з кращих та найцікавіших серед інших. Бажаючи, щоб вірні єпархії глибше вступили у третє тисячоліття Християнства, з більшою вірою у серці, Владика Василь запропонував редакційній колегії *Сівача* видавати двомовний додаток до газети, який виходив з 1996 по 1999 р. під назвою *Усвідомлення*. У цьому виданні публікувався матеріал як для дітей, так і для молоді, який мав поглибити та збагатити знання та розуміння Христа, Його науки та Християнства взагалі. Цей додаток розсилали в усі куточки

світу, і зокрема, в Україну. Владика Василь також видав документи, відзначаючи Синод Української Ієрархії, який відбувся з 18 по 24 березня 1980 під проводом Папи Івана Павла II і Патріарха Йосифа Сліпого. Ці документи мають велику історичну вартість. Владика Василь є також автором книжок *Пасхальне Паломництво* і *Євхаристійна Трапеза*. Також він фінансував видання ряду публікацій, зокрема працю др. Матвія Стахова *Христова Церква в Україні*.

Владика Василь приділив багато уваги розвитку церковного співу по парафіях та відновлення ролі дяків у церкві. Дяки повинні виконувати дуже важливу роль в церковних відправах та церковних традиціях. Для цього Владика Василь організував річні дяківські курси при Колегії св. Василя під проводом професійних викладачів та інструкторів. Постійні дяківські школи колись існували в Україні, але в Америці їх не було. Більшість дяків в Америці - це особи, які люблять співати та орієнтуються в церковній музиці. Професійно вишколені дяки були рідкістю.

У середині 1980-тих років українці у вільному світі почали готуватись до відзначення тисячоліття Хрещення України, яке мало відбутися 1988 р. Для українців в діаспорі було надзвичайно важливим гідно і гучно проголосити цей історичний момент, бо українці на своїй батьківщині не могли цього зробити. У "совєтській" Україні Українська

Католицька церква була ліквідована, та існувала вона у підпіллі. Українську Православну Церкву "совєтський" уряд насильно з'єднав з російською православною церквою. У додатку до цього, Російська Православна Церква прикладала усіх зусиль, щоб відмітити цю подію як хрещення Росії, а не Київської Русі-України. Владика Василь зрозумів багатозначність цього відзначення для України і українського народу. За старанням Владика Стемфордська і Пармська Єпархії спільно розпочали посилений та інтенсивний інформаційний зв'язок з громадськістю, використовуючи для цього найсучасніші та найможливіші рекламні засоби, щоб поширити серед українських католиків відомості про святкування тисячоліття християнства в Україні. Однією з цілей цієї кампанії було інформування американського населення про існування Української Католицької Церкви в Америці і у піднесенні рівня усвідомлення американцями

able to promote the Ukrainian Catholic celebration of the Millennium of Christianity in Ukraine. The chief purpose of this campaign was to inform the American community of the presence of the Ukrainian Catholic Church in its midst as well as to raise the consciousness of Americans to the ongoing religious persecution of the Ukrainian Catholic Church within its ancestral homeland, Ukraine. He engaged practically the whole Ukrainian community to participate in these preparations. Bishop Basil was responsible for a score of publications celebrating the Millennium of the Ukrainian Catholic Church: a four-page insert for the widely distributed newspaper *USA Today* to familiarize non-Ukrainians about the Baptism of Ukraine in 988 A.D. and the history of the Ukrainian Catholic Church; a press kit containing much pertinent information on the subject; an illustrated magazine, in the guise of a classic comic book, for children and youth dealing with the Baptism and the spreading of Christianity in Ukraine, as well as the martyrdom of the Ukrainian Catholic Church under the Soviet regime; etc. The magazine had separate English and Ukrainian editions. Under his guidance the Eparchy commissioned the forging of a bronze millennium plaque designed by the noted Ukrainian artist and iconographer Sviatoslav Hordynsky and executed by the artistic foundry Fratelli di Prata under the guidance of Professor Ugo Mazzei in Rome. Each plaque measured two feet by three feet and was executed in bronze relief. The plaque depicted the historical act of the Baptism of the Ukrainian people under their ruler Prince Volodymyr the Great. This bronze plaque can be found in all of the parishes of the Eparchy. The accomplishments of this celebration went beyond the realm of possibility, thanks to Bishop Basil's leadership and his ability to unite the Ukrainian community to work together towards such a momentous cause.

Bishop Basil paid special attention to priestly vocations and the education of future priests. Since the Stamford Eparchy is the home of St. Basil College Seminary, it fell to Bishop Basil to concentrate on the further development of the Seminary, to make it an academic center of the highest quality so that future Ukrainian priests would get the best education possible.

The financial stability and security of such an institution was of utmost importance, and for this Bishop Basil established a \$2.5 million endowment fund, the interest from which would be used to support the Seminary's educational needs. When Ukraine became independent in 1991 and the Ukrainian Catholic Church emerged from the catacombs, there was a need for religious educational institutions to be established in Ukraine, and to make it possible for young men to be trained for the priesthood wherever such institutions existed.

переслідування Української церкви на рідних землях. Владика Василь вміло заангажував до співпраці у приготуваннях святкування всю українську громаду. Він також видав ряд публікацій, тематично пов'язаних із Тисячоліттям, таких як – 4-рбох сторінковий додаток до газети *USA Today* - газети яка розповсюджена по цілій країні - подаючи там історичні факти про Хрещення та факти із минулої та сучасної історії України; прес- пакет із відповідними матеріалами на цю тему; ілюстрований двомовний журнал про Хрещення та поширення Християнства в Україні для дітей та молоді; мартирологію Української Католицької Церкви під советським режимом та багато інших. За вказівками Владика Дієцезія виготовила бронзову меморіальну дошку. Проект таблиці розробив відомий мистець та іконописець Святослав Гординський. Виготовлена вона у мистецькій ливарні Фрателлі ді Прата під керівництвом професора Уго Мацеї. Розмір цієї меморіальної дошки - 2х3 фути

(приблизно 60х90 см). Як згадувалось, виготовлена вона з бронзи. Зображено на ній Хрещення українського народу Князем Володимиром Великим. Таблиця знаходиться у кожній парафії єпархії. Реалізація задумів щодо святкувань стала можливою завдяки Владиці Лостену, його провідництву і його умінню об'єднати громаду до спільної праці у такій важливій справі.

Владика Василь приділяв багато уваги справі покликання та освіти майбутніх священиків. Через те, що на терені Стемфордської Єпархії знаходиться Колегія-Семінарія св. Василя, Владиці Василеві випало зосередити особливу увагу над дальшим розвитком Семінарії, зробити цю освітню установу висококваліфікованою, так, щоб майбутні священики мали можливість дістати найкращу освіту.

Фінансова стабільність та забезпечення такої установи було найважливішою справою, і для цього Владика Василь започаткував залізний фонд семінарії на суму \$2500000 доларів, вітсотки з якого використовуються на освітні потреби семінарії. Коли Україна 1991 р. здобула незалежність і Українська Католицька Церква вийшла із катакомб виявилась потреба заснувати релігійні освітні установи в Україні, щоб дати можливість молодим чоловікам здобути належну

Bishop Basil managed to solve both of these problems at once. Almost immediately after Cardinal Lubachivsky named him the chief fund-raiser and director for the reestablishment of the Lviv Catholic Seminary and Theological Academy, Bishop Basil helped purchase a dilapidated summer camp facility in the town of Rudno, near Lviv. He then had the buildings repaired with money collected from the Ukrainian community in the U.S. He next sent priests from his Eparchy to Ukraine to establish a Seminary there (which later became part of the Lviv Theological Academy), and he became its chief benefactor. At the same time in 1994, he opened the doors of St. Basil College Seminary in Stamford to young men from Ukraine (and later from Romania and Brazil), who wished to study for the priesthood. Bishop Basil extended a helping hand to the emerging Ukrainian Catholic Church as it emerged from the catacombs by initiating a far-reaching and successful fund-raising campaign among Ukrainian and non-Ukrainian Catholic institutions. For the youth of the Eparchy, he organized two regional "Youth for Christ" conferences, the first in 1985 in Stamford, and the second in 1991 in Kerhonkson, New York.

Bishop Basil was actively involved in various activities with the Latin Rite hierarchy and clergy. He was convinced that in order for our church to gain recognition and respect we must be visible and actively participate in wider Catholic circles, and not be enclosed in isolationism. He served two terms as president of the New England Province in the National Conference of Catholic Bishops. For many years he served as chaplain for the Stamford Council of the Knights of Columbus. He was a member of various Catholic committees, including Catholic Relief Services, the American Board for Catholic Missions, the NCCB Committee on Ecumenical and Interfaith Affairs, the NCCB Pro-Life Activities Committee, the NCCB Committee on Aid to the Churches of Eastern Europe and the NCCB Committee on the Relationship between Eastern and Latin Catholic Churches. He was appointed by Pope John Paul II to the Papal Commission on Christian Unity in 1995 and is still a member.

In 1983 Bishop Basil announced the first major diocesan Millenium project -- the renovation and revitalization of the Ukrainian Museum and Library of Stamford. The Museum and Library, which officially opened its doors in 1937 was founded by Bishop (later Metropolitan) Constantine Bohachevsky. Bishop Losten entrusted the entire four-story granite mansion, that had heretofore served as the Bishop's Residence and Chancery, for the exclusive use and development of the collections of the Museum and Library. He restored much of the original interior decoration and launched an intensive acquisition campaign to upgrade, enlarge, and enrich the Museum's fine collection of Ukrainica and folk, fine, and religious arts. In 1997 because of the rapidly increasing number of books, periodicals, archival materials, as well as photographic and numismatic collections and recordings, Bishop Basil transferred the library collection to the former St. Basil Preparatory building and named it the Cultural Research Center. In the year 2000 he reactivated the Board of Trustees of the Museum and Library and incorporated it in the State of Connecticut as a non-for-profit institution.

For his many years of hard work and devoted service to the church and community, Bishop Basil was the recipient of a score of honors, acknowledgments, and awards. He left a rich legacy of accomplishments after 29 years of faithful service to his church and people.

теологічну освіту, де б ті установи не існували. Владика Василь зумів одразу розв'язати ці проблеми. Після того як Кардинал Любачівський іменував його збирачем фондів і директором у справах відновлення Львівської Католицької Семінарії і Теологічної Академії, він допоміг закупити поблизу Львова, у місті Рудно, занедбане і знищене бувше приміщення літнього табору для молоді. Приміщення відремонтували та відновили завдяки коштам зібраними українськими громадами в Америці та жертвенності Владики. Після цього Владика Василь вислав священників своєї єпархії для організації Семінарії та викладання. Ця семінарія згодом стала частиною Львівської Теологічної Академії. У 1994 році Владика Василь відкрив двері Семінарії св. Василя Великого у Стемфорді для студентів з України (пізніше також Румунії і Бразилії), які бажали іти на теологічні студії. Владика Василь також подав руку допомоги повсталій з катакомб Українській Католицькій Церкві, успішно організовуючи кампанії збору коштів між українцями та людьми інших національностей. Для молоді Єпархії Владика зорганізував два краєві з'їзди "Українська Молодь Христові", які відбулися 1985 р в Стемфорді і 1991 р. в Кергонксоні.

Владика Василь був активно заангажований у різних програмах та подіях разом із Єрархією Римо-Католицької Церкви. Він був переконаний, що для здобуття нашої церквою визнання та поваги ми мусимо бути на видноті, активно брати участь у ширших католицьких кругах та не ізолювати себе. Два терміни він був президентом Провінції Нової Англії у Всеамериканській Конференції Католицьких Єпископів. Багато років він був капеляном Стемфордського відділу Лицарів Колумба. Він був членом багатьох католицьких комітетів, таких як "Католицька Акція Допомоги", "Американська Рада Католицьких Місій", "Краєвий Католицький Комітет Екуменізму і Між-Конфесійних справ", "Краєвий Католицький Комітет у справах За-Життя" і "Краєвий Католицький Комітет Відносин Східних і Латинських Церков". У 1995 р Папа Павло II номінував Владика Василя до Папської Комісії Християнської Єдності, членом якої він являється до тепер.

У 1983 р Владика Василь вирішив реалізувати великий проект -- відновлення та реконструкцію Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді. Музей і Бібліотека, які були офіційно відкриті 1937 р, були засновані Єпископом, а пізніше Митрополитом Константином Богачевським. Владика Василь передав Музею і Бібліотеці користування весь чотирьох-поверховий кам'яний будинок, який досі служив резиденцією Єпископів та єпархіальною канцелярією. Він відновив та реставрував внутрішнє оздоблення і розпочав інтенсивну кампанію збільшення та збагачення музейної колекції України, колекції народного, елітарного та релігійного мистецтва. Через раптове і швидке збільшення кількості книжок, періодики, архівних матеріалів, фото- і нумізматичних колекцій, а також фонотеки, у 1997 році Владика Лостен погодився перенести колекцію книжок у бувше приміщення школи Св. Василя і назвати його "Дослідницьким Центром."

За багато років наполегливої праці і відданого служіння церкві та громаді він заслужив пошану, визнання та похвалу. За 29 років свого вірного служіння церкві та громаді Єпископ Лостен залишив багату спадщину досягнень.

*Installation Ceremonies of Bishop Basil H. Losten as
Bishop of the Stamford Eparchy*

*Інсталяція Владики Василя Лостена Єпархом
Стемфордської Єпархії*

The Stamford Eparchy Under the Leadership of the Most Reverend Paul Chomnycky, OSBM

Bishop Paul Patrick Chomnycky, OSBM was born in Vancouver, British Columbia on May 19, 1954. After graduating from the University of British Columbia with a Bachelor's Degree in Commerce in 1980, he worked as an accountant for two years. Responding to God's call to a vocation, he entered the novitiate of the Order of St. Basil the Great at the Basilian Monastery in Glen Cove, New York in November 1982. He professed final vows in Rome on January 1, 1988 and was ordained to the priesthood on October 1, 1988 by Bishop Jerome Chimy, OSBM at the Protection of the Blessed Virgin Mary Church in Vancouver. He pursued further studies in Philosophy at the University of St. Anselm and the Gregorian University in Rome and received a Bachelor's Degree in Sacred Theology in 1990.

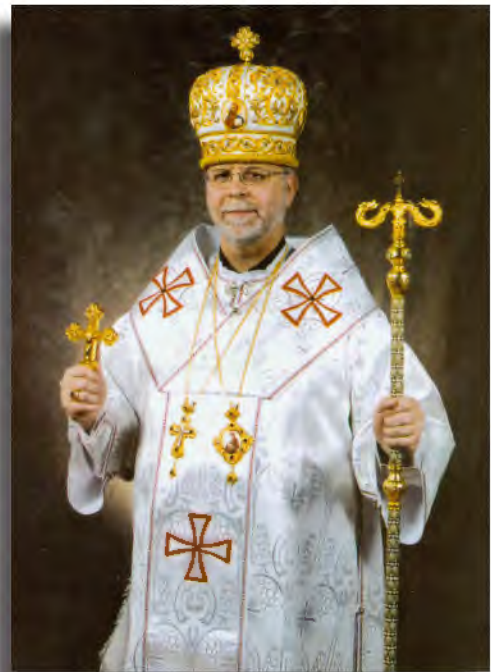
Upon his return to Canada Father Paul served briefly as an assistant pastor at SS. Peter and Paul Church in Mundare, Alberta and at St. Basil's, Edmonton. Eventually he returned to both parishes as their pastor in 1997 and 2000. From 1994-1997 he had served as the pastor of St. Mary's Church in Vancouver.

During his tenure as pastor of St. Basil's in Edmonton and SS. Peter and Paul's in Mundare, Father Paul was also the superior of the local Basilian monastery. Other assignments included the following: Director of the Basilian Fathers Museum in Mundare, a member of the Provincial Council of the Basilian Fathers of Canada, and a member of the College of Consultors of the Edmonton Eparchy. He was appointed Apostolic Exarch for Ukrainian Catholics in Great Britain on April 5, 2002 and was ordained bishop on June 11, 2002 by His Beatitude Lubomyr Cardinal Husar. Bishop Paul served as Exarch of Ukrainian Catholics in Great Britain for four years. On January 3, 2006 he was appointed Eparch of Stamford and was installed as fourth Eparch of the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford on February 20, 2006.

Because of the geographic size of the Stamford Eparchy, its cultural and economic diversity, and the large number of parishes, Bishop Paul at the outset began to devote much time in visiting the parishes, getting to know the priests and faithful -- their needs, aspirations, the differing situations of the parishes, etc.

Much of Bishop Paul's time was devoted to the future of St. Basil College. As chairman of the Board of Trustees of St. Basil College he saw to it that the Board expanded its membership to include lay members. The College is actively seeking accreditation from two agencies: AALE (American Academy for Liberal Education) and NEASC (New England Association of Schools and Colleges). Bishop Paul is actively involved in these proceedings. He has hosted both agencies which have made visitations and inspections of the College, its faculty, curriculum and facilities.

At the present time Bishop Paul is involved in the expansion of the mission of St. Basil College. The Board of Trustees voted to broaden the College's mission to make its resources and ex-

Стемфордська Єпархія Під Проводом Преосвященного Павла Хомницького, ЧСВВ

Владика Павло Патрикій Хомницький, ЧСВВ народився у Ванкувері, що у Британській Колумбії, 19 травня 1954 р. Після закінчення Університету Британської Колумбії у 1980 р. із дипломом бакалавра торговельних наук, Владика Павло два роки працював бухгалтером. Відповідаючи на Божий поклик до священства, у листопаді 1982 р. він вступив до новіціату Чину Святого Василя Великого Василянського монастиря у Глен Кові, Нью Йорк. Останні монаші обіти були зложені ним у Римі 1 січня 1988. Висвятив його Єпископ Єронім Хімей, ЧСВВ у церкві Покрови Пресвятої Діви Марії, що у Ванкувері 1 жовтня 1988 р. Він продовжував студії із філософії в Університеті св. Ансельма, і у Григоріанському Університеті у Римі, де у 1990 р. Владика Павло одержав ступінь бакалавра Богословії.

Після його повернення до Канади, Владика Павло деякий час служив помічником парафії свв. Петра і Павла у Мундері, Альберті та св. Василя у Едмонтоні. Пізніше він повернувся до цих обидвох парафій вже як парох у 1997 та 2000 р., а також служив парохом Церкви св. Марії у Ванкувері з 1994 по 1997 р.

Під час служби як парох церкви св. Василя у Едмонтоні та свв. Петра і Павла в Мундері, Владика Павло був також ігуменом місцевого василянського монастиря. Владика Хомницький був і директором Музею Отців Василян у Мундері, членом провінційної ради Отців Василян Канади та членом коледжу консульторів Едмонтонської Єпархії.

Владика Павло був призначений Апостольським Екзархом для Українців Католиків у Великобританії 5 квітня 2002 р., а 11 червня 2002 р. Блаженнішим Любомиром Кардиналом Гузаром був висвячений у сан Єпископа. Він служив Екзархом Українців Католиків у Великобританії чотири роки. 3 січня, 2006 р. Владика Павло був призначений Єпархом Стемфорду, і був інстальований 20 лютого 2006.

Через географічно широко розкинені парафії Стемфордської Єпархії, її культурне та економічне розмаїття, а також велику кількість парафій, Владика Павло з самого початку віддавав багато часу на відвідини парафій, ознайомлення зі священниками та вірними - їхніми потребами, сподіваннями та з особливими проблемами і станом парафій.

Багато часу було також віддано дальшому майбутньому та розвитку Семінарії св. Василя. Як голова ради директорів Семінарії св. Василя, Владика Павло подбав про те щоб членство ради було відкрите і для мирян. Тенер семінарія намагається дістати акредитацію двох агенств — Американської Академії Гуманітарної Освіти та Асоціації Шкіл та Коледжів Штатів Нової Англії. Владика Павло брав активну участь у цих процедурах. Він приймав обидві організації, які робили візити та інспекції Коледжу, його викладачів, накової програми та приміщень. На сьогоднішній день Владика Павло бере участь у розширенні місії Семінарії св. Василя. Рада директорів проголосувала розширити місію коледжу, щоб дати доступ ширшій

pertise available to the wider community while continuing with its traditional mission. Beginning in the Fall semester of 2009, the College is planning to offer courses leading to a certificate in Eastern European and Ukrainian Studies.

Bishop Paul has revived the Cantor Courses which would take place in the Summer months every year. Also, the Program of on-going Priestly Formation has been rejuvenated. Bishop Paul is also actively involved in the further growth and development of the Ukrainian Museum and Library.

The procession of Patriarch Husar, visiting Hierarchy, and Bishop Paul into the seminary chapel

Патріярх Гузар, церковні Єрархи і Владика Павло в процесії до семінарійної каплиці

громадськості до ресурсів коледжу та їхнього вивчення. Починаючи з осені 2009 р. семінарія почне надавати курси по сертифікації у Східно-Європейських та Українських Науках.

Владика Павло також відновив курси дяковчительства, які будуть проводитись щороку у літній час. А також була відновлена програма постійної формації священиків. З самого початку Владика Павло прикладає багато зусиль і праці у дальшому розвитку Українського Музею і Бібліотеки.

The installation ceremonies of Bishop Paul as the Fourth Bishop of the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford

Інсталяція Владики Павла як четвертого Єпарха Української Католицької Єпархії в Стенфордї

*The installation of Bishop Chomnycky as
Eparch of Stamford*

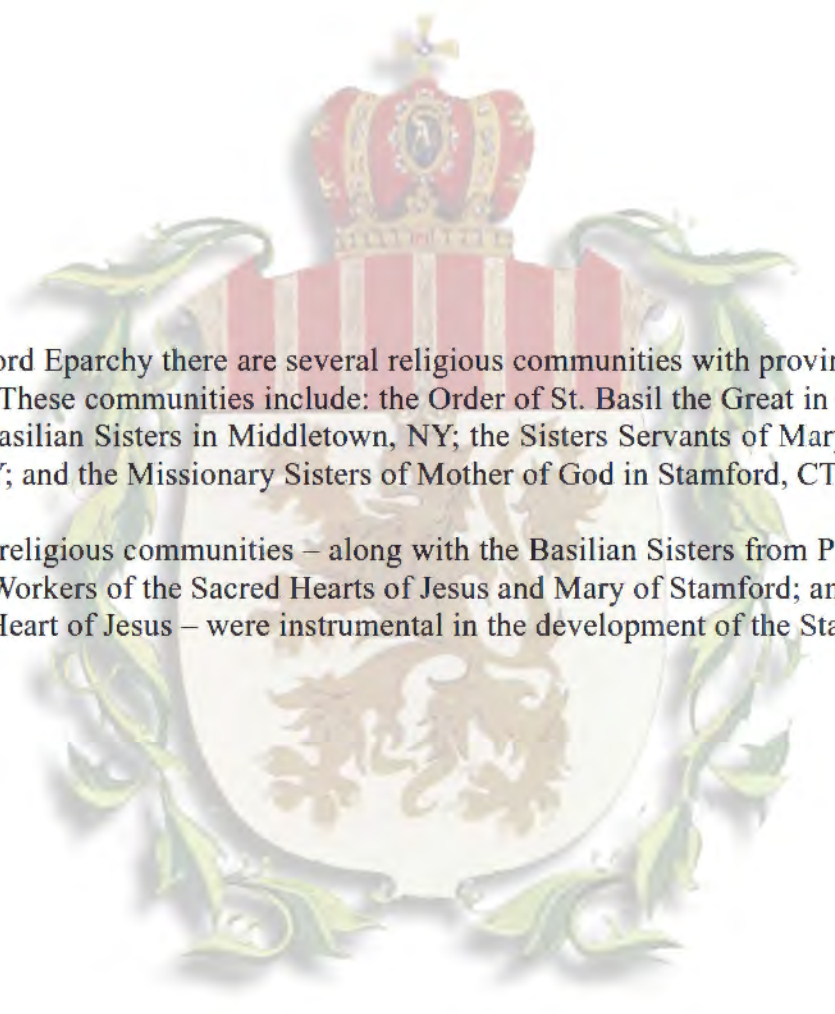

*Інсталяція Владики Хамницького
Єпархом Стемфорду*

Religious Communities and Humanitarian Efforts

In the Stamford Eparchy there are several religious communities with provincial settlements and homes. These communities include: the Order of St. Basil the Great in Glen Cove, NY; the Order of Basilian Sisters in Middletown, NY; the Sisters Servants of Mary Immaculate in Sloatsburg, NY; and the Missionary Sisters of Mother of God in Stamford, CT.

The above religious communities – along with the Basilian Sisters from Philadelphia; the Sisters, Little Workers of the Sacred Hearts of Jesus and Mary of Stamford; and the Catechists of the Sacred Heart of Jesus – were instrumental in the development of the Stamford Eparchy.

Релігійні Згромадження та Гуманітарні Зусилля

На терені Стемфордської Єпархії знаходяться релігійні згромадження, їхні провінційні Носідки, провінційні доми. До цих згромаджень належать: Чин Отців та монахів св. Василя Великого у Ґлен Кові, НЙ, Клявзурний монастир Сестер Пресвятого Серця Чина св. Василя Великого, у Мідлтавні, НЙ, Чин Сестер Служебниць Божої Матері, у Словтсбурґу, НЙ, і Чин Сестер Місіонерок Божої Матері в Стемфорді, КТ.

Ці релігійні згромадження разом із сестрами Василиянками із Філядельфії, сестрами Чину Малих Робітниць Пресвятого Серця Ісуса та Марії у Стемфорді і Катехиток Пресвятого Серця Ісуса – відіграли важливу роль у праці та розвитку Стемфордської Єпархії.

The Basilian Fathers in the Stamford Eparchy

There are indications that already by the end of the 19th century there were several priests of the Order of St. Basil the Great who conducted missionary work in America. The most famous and important of the Basilians in America was the first Bishop for Ukrainian Catholics – Bishop Soter Ortynsky, OSBM, who arrived in America in 1907. His dedicated work laid the foundation for the development of the Ukrainian Catholic Church in America.

With time new Basilian missionaries began arriving. In 1933 Father Ambrose Senyshyn, OSBM arrived. He would eventually become the first Eparch of the newly-created Stamford Eparchy in 1958 and later the Metropolitan of the Philadelphia Archeparchy.

The pastoral and missionary work of the Basilian Fathers included various apostolates. For example, Father Andriy Trukh, OSBM visited all the Ukrainian parishes in order to stimulate interest in the newly-opened seminary in Stamford, which would produce future priests for the eparchies. His trip brought financial assistance for the new school and helped in creating eparchial spirituality.

The future Stamford Eparchy employed the Basilian Fathers full time as of 1944, when Bishop Bohachevsky invited the Order to take over the parish of St. George in New York City. The Basilian Fathers received the parish on January 28, 1942 and took it over in March of the same year. The terms of the transfer of the St. George Parish were approved by the Apostolic See. The main points of the decree included: the repayment of all parish debts, the founding of new parishes in Bronx and Astoria, and the founding

*The Basilian Fathers with Bishop Ambrose Senyshyn (2nd from right)
Отці василіани з владикою Амвросієм Сенишином (2-ий з права)*

Отці Василіяни у Стемфордській Єпархії

*The Basilian Fathers with Bishop Ambrose Senyshyn seated in center
Отці Василіяни з владикою Амврозієм Сенишином (сидить по центру)*

Єзгадки, що вже наприкінці 19-го століття було кілька отців Василіанів, які провадили місіонерську діяльність в Америці. Найбільш відомим і важливим Василіянином в Америці був перший єпископ для українців католиків – Єпископ Сотер Ортинський, ЧСВВ, який приїхав до Америки 1907 р. Його основна та відданна праця поклала основу для дальшого розвитку українського церковного життя в Америці.

Згодом почали приїздити все нові Василіяни – місіонери. У 1933 р. приїхав о. Амврозій Сенишин, який

згодом став першим єпархом новоствореної Стемфордської Єпархії у 1958 р., а згодом Митрополитом Філадельфійської Єпархії.

Душпастирська і місіонерська праця василіянських отців включала різні галузі. Наприклад о. Андрій Трух, ЧСВВ об'їздив усі українські парафії, щоб заохочувати покликання до нововідкритого стемфордського осередку, звідки мали виходити майбутні священики для єпархій. Його поїздка принесла матеріальну допомогу для нової школи та зробила внесок у творенні єпархіяльного духовенства.

Майбутня Стемфордська єпархія прийняла отців Василіян на постійну працю в 1944 р. коли Владика Богачевський запросив василіянський Чин перейняти в цілості парафію св. Юрія в Нью-Йорку. Отці Василіяни одержали цю парафію 28 січня 1942 р. та перебрали її в місяці березні того ж року. Умови передання парафії св. Юра були підтверджені Апостолською Столицею. Умови декрету включали: погашення усіх боргів парафії, заснування нових парафій в Бронксі і Асторії та заснування цілоденної парафіяльної школи. Ці церкви – Покрови Святої Матері, що у Бронксі та Чесного Хреста у Асторії підпорядковані отцям Василіянам. Найбільшу діяльність і активність оо. Василіяни проявили у парафії св. Юра, що у Нью-Йорку. Тут у 1943 р. Василіяни купили український Народний Дім, що був на шостій вулиці і нереробили на цілоденну народну школу, а у 1946 р. відкрили середню школу- Академію - для хлопців від 9 по 12 класу включно. Коли приріст дітей до школи став дуже великий, отці Василіяни побудували велику модерну школу на 6-ій вулиці та відкрили її 1958 р. Тут містилася і народна школа та Академія. У 1944 р. заснували парафію Пресвятого Христового Серця у Бінгемтон-Джонсон Ситі, яку обслуговували до 1975 р., а тоді передали Стемфордській єпархії; зорганізували парафію св. Володимира в Гемпстеді, що у Лонг Айленді у 1945 р. а в 1958 р. Василіяни віддали цю парафію єпархії; зорганізували парафію Святої Родини у Вест Айслип-Бабилоні (тепер у

of a new parish day school. These churches -- Protection of the Blessed Virgin Mary in the Bronx and Sacred Heart Church in Astoria are still administered by the Basilian Fathers. The most work that the Basilian Fathers exerted was with the St. George Parish in New York. Here in 1943, the Basilian Fathers purchased the Ukrainian National Home, which was on 6th Street and turned it into the parish day school, and in 1946 they opened a high school -- an academy for boys grades 9-12. When the number of students in the school increased, the Basilians built a new modern school on 6th Street and opened it in 1958. In this new building both the public school and the academy were housed. In 1944 they founded the church of the Sacred Heart of Jesus in Binghamton-Johnson City, which they served until 1975 and then handed it over to the Stamford Eparchy. They also organized the parish of St. Vladimir in Hempstead, Long Island in 1945 and in 1958 also transferred it to the Eparchy. Another parish which they founded was the Holy Family Parish in West Islip - Babylon (now in Lindenhurst) in 1946. It was also transferred to the Eparchy in 1958.

The chapel and library at St. Josaphat Monastery, Glen Cove, NY
Каплиця та бібліотека в Монастирі св. Йосафата

Thanks to the efforts of Father Maksym Markov, OSBM, a one-hour radio program was started in New York in 1949, in order to raise religious and nationalist awareness. This program lasted until the 1990s.

In 1944 the Basilian Fathers purchased a large tract of land overlooking the sound near Glen Cove on Long Island. This is where the Basilian Monastery of St. Josaphat was founded. Eventually, Pope Pius XII created a new monastic province for the Basilians and in 1948 gave permission for a provincial Basilian headquarters to be created in Glen Cove as well as a novitiate. The Monastery became the site of yearly religious retreats.

At St. George Parish in New York City the Basilian Fathers conducted a huge charitable campaign centered around resettlement after World War II. They helped newly-arrived Ukrainian families from the Displaced Persons camps of Germany to get settled in their new surroundings.

In the 1940s the Basilian Fathers purchased a large plot of land with a lake in the area of Narrowsburg, NY in order to have a recreational area for parishioners and their children during the summer. The area is still in use today.

Along with their priestly duties, the Order of St. Basil always held their traditional apostolate -- missions and recollections for the faithful and the priests.

The main achievement of the Basilian Fathers is the new St. George Church in New York City built during the pastorate of Father Volodymyr Gavlich, OSBM. The public school and the Academy of St. George are two educational institutions still active today, thanks to the dedicated work of the Basilian Order in New York. The fourth bishop of the Stamford Eparchy, Bishop Paul Chomnycky, OSBM, is a member of the Order of St. Basil the Great.

Basilian Monastery of St. Josaphat in Glen Cove, New York
Василіянський Монастир св. Йосафата у Глен Кові, Нью Йорк

Неровзбург, штат Нью-Йорк, щоб мати відпочинкову оселю, де б батьки і діти могли провести свій час у літку. Ця оселя в користуванні до сьогодні.

Разом з душпастирською роботою, Василіянський Чин постійно проводив свій традиційний апостолят – місії і реколекції для вірних і для духовних осіб.

Великим здобутком оо. Василіян є нова цекрва св. Юра, збудована за душпастирювання о. Володимира Гавліча, ЧСВВ. Народна школа та Академія св. Юра – це дві освітні установи, які ще до сьогодні діють завдяки відданій праці оо. Василіян в Нью-Йорку. Четвертим Єпископом Стемфордської Єпархії знову є Василіянин – Єпископ Павло Хомницький, ЧСВВ.

Линденгирст) 1946 р. , а 1958 р. передали єпархії.

Завдяки старанням о. Максима Маркова, ЧСВВ, для поширення національної і релігійної свідомості у 1949 р. у Нью-Йорку започатковано одногодинну радіопрограму, яка проіснувала до 1990-тих років.

У 1944 р. Отці Василіяни купили велику посілість над морською токою поблизу Глен Кову, що на Лонґ Айленді в Нью-Йорку. Тут постав Василіянський Монастир св. Йосафата. Згодом Папа Пій XII створив нову монашу провінцію оо. Василіянів і дав дозвіл 1948 р. для того щоб у Глен Кові знаходився провінційний василіянський осередок, а також новіціят. Монастир став місцем щорічних релігійних прощ та відпустів.

При церкві св. Юра, оо. Василіяни після II світової війни проводили велику добродійну переселенську акцію. Вони помагали українським родинам, які прибули з німецьких таборів влаштуватися в нових умовах.

В 40-их роках оо. Василіяни купили велику земельну ділянку з гарним озером в околиці

The Sisters, Little Workers of the Sacred Hearts of Jesus and Mary

The Congregation of the Sisters, Little Workers of the Sacred Hearts of Jesus and Mary was founded in 1902. The holiness and dedication of the co-founders, Msgr. Francesco Maria Greco and Sister Mary Theresa De Vincenti, is evident in the scope of the work these sisters have undertaken. With their General House in Rome, they have established many foundations and institutions both in Italy and in the United States.

Aside from nursery and elementary schools, orphanages, hospitals, and homes for the aged, they took upon themselves the task of working for the Ukrainian Catholic Church in the United States. On behalf of the congregation, Sr. Immacolata Tarsitano came to an agreement with Eugene Cardinal Tisserant and Bishop Constantine Bohachevsky, who was then spiritual leader of Ukrainian Catholics in this country. In answer to Bishop Constantine's request, nine sisters of the Little Workers arrived in United States on October 18, 1948.

The following sisters were assigned to the seminary complex in Stamford, Connecticut (with Most Rev. Ambrose Senyshyn as resident bishop): Mother Liliana Cairo, and Sisters Danielle Impieri, Elia Impieri, Giacinda Gaglianina, Imelda Salerno, Giacinta Scaramuzzo, and Femanda Scarlato. The other two, Sisters Egidia Caunterucci and Salvatorina Lupinacci, went to Washington, D.C., to work at the Ukrainian Catholic Seminary of St. Josaphat.

After Stamford had been made a separate eparchy in 1958, the sisters purchased the house that they had been residing in at 117 Hope Street, not far from the seminary. On August 29th, 1960, four other sisters were sent to open still another house in Stamford, Connecticut, located at 635 Glenbrook Road. It became the Motherhouse for these sisters in the United States, under the title of Our Lady of Grace Convent. Their novitiate is also at the convent. They also maintain a day-care center for young children at that facility.

Although working primarily among the Ukrainian Catholic faithful here in the United States, the sisters have retained their original Latin Rite. They have nevertheless learned much about the Ukrainian Catholic tradition.

Their attire is distinctive, consisting of a black habit and cape for formal wear. A monogram in red of the Congregation is embroidered on the left shoulder of the cape. Also included are a white collar, a coif, and a simple black veil. For daily apparel, they wear a white habit with a black veil.

In the 1990s, with fewer sisters being sent from Italy to replace the retiring ones and with an increase number of children in the day-care center, the sisters asked to be relieved of their services to the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford. The release was granted in September of 1992.

Сестри, Маленькі Робітниці Пресвятого Серця Ісуса та Марії

Згромадження Маленьких Робітниць Найсвятішого Серця Ісуса і Марії було засноване 1902 р. Побожність і посвята засновників Монсіньора Франческа Марії Ґреко і Сестри Марії Терези де Вінценті виразно вказують на обсяг праці, яку ці законниці взяли на себе. Головний осідок знаходиться в Римі, проте вони заснували фундації та установи у різних частинах Італії, а також у Сполучених Штатах Америки.

Окрім дитячих ясел, народних шкіл, сиротинців, шпиталів і будинків для пристарілих

та немічних, вони також взяли на себе обов'язок працювати для Української Католицької Церкви в Америці. Від імені згромадження, сестра Імаколата Тарсітано заключила умову із Кардиналом Тіссерантом і Єпископом Константином Богачевським, який був в той час духовним провідником українців католиків в Америці. На прохання Владики Богачевського, 18 жовтня 1948 р. девять сестер згромадження - Маленьких Робітниць прибуло до Сполучених Штатів.

Наступні сестри були призначені для служіння при семінарії в Стемфорді (Єпископ помічник Амврозій Сенишин в той час завідував Стемфордським осідком): Мати Ліліяна Каіро і сестри Данієла Імпієрі, Елія Імпієрі, Ѓяконда Ѓаґліяніне, Імелда Салерно, Ѓясінта Скарамузо і Фернанда Скарлато. Дві інші сестри – Еґідія Кавнтеручі і Салваторіна Лупіначі були призначені для праці в Українській Католицькій Семінарії св. Йосафата у Вашингтоні, ДК.

Коли в 1958 р. Стемфорд став окремою Єпархією, сестри купили будівлю в якій вони досі проживали. Вона знаходилась недалеко від семінарії за адресою 117 Hope Street. 29 серпня 1960 р. ще чотири сестри приїхали до Стемфорду та купили ще одну будівлю 635 Glenbrook Road. У цьому приміщенні згромадження сестер заснувало свій осідок і назвали його Монастирем Нашої Ласкавої Пані. Ѓхній новіціят також знаходиться у цьому приміщенні. Тут вони також утримують цілоденну захоронку для маленьких дітей.

Хоча Згромадження Маленьких Робітниць діяло виключно серед українських католиків Америки, вони, все ж таки, зберегли свій латинський обряд. Помимо цього вони багато чого вивчили про український обряд і традиції.

Ѓхній формальний одяг складається із чорного габіту із білим коміром і пелерини. Емблема згромадження вишита червоним кольором на лівому плечі пелерини. На голові білий чепець і скромний чорний серпанок. У будень носять білий габіт і чорний серпанок.

Через те, що у 1990-их роках все менше сестер приїздило з Італії, щоб замінити тих, що відходили на пенсію, а кількість дітей у цілоденній захоронці все збільшувалось, сестри попросили звільнення від роботи і обов'язків при Українській Католицькій Єпархії в Стемфорді. Звільнення прийшло у 1992 р.

The Missionary Sisters of Mother of God

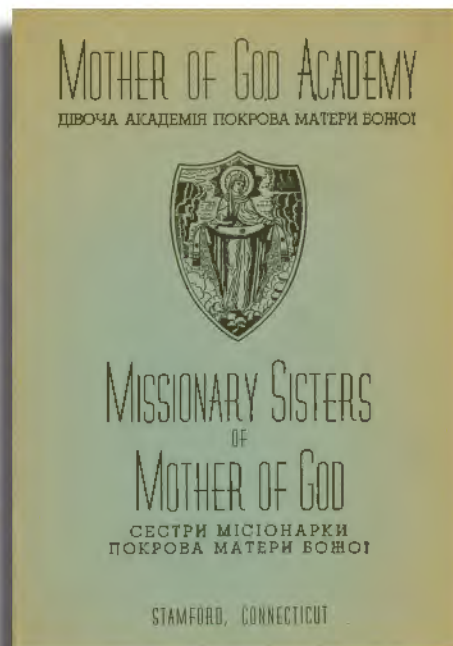
The late Bishops Constantine Bohachevsky and Ambrose Senyshyn, OSBM founded the Congregation of the Missionary Sisters of Mother of God on October 1, 1944 in Stamford, Connecticut. Eventually, convents were also established at Philadelphia, PA and Perth Amboy, NJ. Under the Patronage of the Mother of God the Sisters dedicate their lives to the propagation of the Gospel of Jesus Christ and the Holy Catholic Faith, with an emphasis on the Byzantine Ukrainian Rite. The aim of the Congregation is to promote the greater glory of God and the sanctification of self and neighbor through the observance of the holy vows of poverty, chastity, and obedience. The Sisters make simple, final vows after a nine-year formation, and wear a traditional full-length black habit, pectoral cross, and espousal ring. During the summer they wear a white habit with a sky blue veil.

The Missionary Sisters of Mother of God are an active community with a contemplative dimension. The maxim: *Ora et Labora* (Pray and Work) accurately describes their daily life. The Sisters gather together for communal prayer using both Old Slavonic and Ukrainian texts. Each day begins with a half hour of meditation, chanting of Matins and First Hour, participation in the Divine Liturgy and recitation of the Rosary. Visits to the Blessed Sacrament occur throughout the day and readings from the New Testament at mealtime. There are midday and evening examinations of conscience and a daily half hour of spiritual reading. The Sisters also devote time each day to personal prayer, study and community recreation. Each day is brought to a close in chapel with the singing of Vespers, the reading of the next day's points for meditation, and evening prayers.

The Missionary Sisters of Mother of God have been engaged in a variety of good works over the past 65 years. Bishop Bohachevsky, a renowned educator, requested that a boarding school for girls be established and thus the Mother of God Academy, a day and resident high school for girls, was founded in 1945 in Stamford, CT. It was conducted by the Sisters until its closing in 1993. In addition to secondary education, the Sisters also teach at the elementary school level. Ukrainian Assumption Catholic School in Perth Amboy, NJ, which serves Pre-K through eighth grade, was begun by the Sisters in 1963. And they continue to serve at

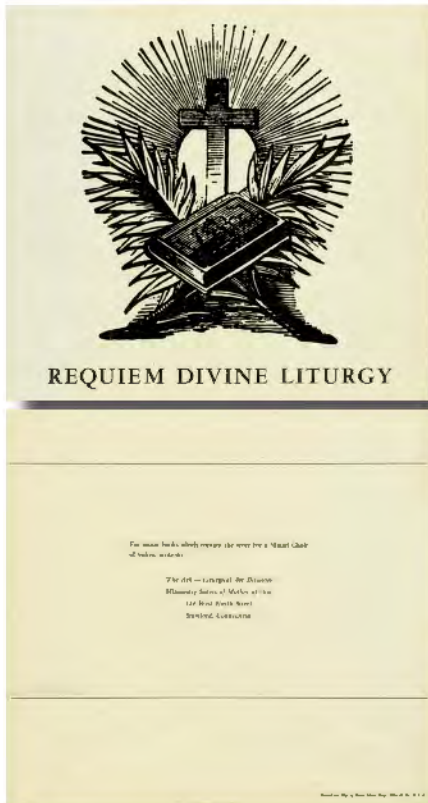
The Motherhouse of the Missionary Sisters in Stamford, CT
Материний дім Сестер Місіонерок у Стенфордї, КТ

Сестри Місіонерки Матері Божої

*A sodality conference at the Motherhouse of the Missionary Sisters
Конференція сестрицтва у провінційному домі Сестер
Місіонерок*

*One of the Liturgical Recordings
Produced by the Missionary Sisters
Один із Літургійних записів Сестер
Місіонерок*

Владики Константин Богачевський, і Амврозій Сенишин, ЧСВВ, 1 жовтня 1944 р. заснували Згромадження Сестер Місіонерок Божої Матері в Стемфорді, КТ. Після цього повстали також монастирі Сестер Місіонерок у Філядельфія, ПА і Перт Ембої, НДж. Під патронатом Пречистої Матері Божої, Сестри присвячують своє життя Євангелії Ісуса Христа і Святій Католицькій Вірі із наголосом на Візантійсько-український обряд. Ціль згромадження - пропагувати славу Бога і освячення себе та ближнього дотримуючись обітниць убогості, чистоти і слухняності. Сестри складають скромні останні обіти

після дев'ятилітньої формації і одягаються у традиційний довгий чорний одяг, пекторальний хрест і обручку. Літом сестри одягають білий одяг із блакитним серпанком.

Сестри Місіонерки Божої Матері - це активне згромадження із поглядальним обсягом. Принцип "Ора ет Лабора" (Молися і Працюй) точно зображає їхнє щоденне життя. Сестри збираються разом для загальної молитви уживаючи церковно-слов'янські та українські тексти. Кожний день починається із пів-годинної медитації, співу Утренньої і Першої Години, беручи участь у Службі Божій і відмовлення вервички. Приступлення до Найсвятіших Тайн відбувається протягом дня і читання Нового Завіту під час їжі. У полудень і вечорі сестри перевіряють свою совість і тоді відбуваються нів-годинні читання духовних писань. Кожного дня сестри також присвячують час особистим молитвам, науці і громадським розвагам. Кожний день закінчується співом Вечірні, читанням вказівок щодо медитації на наступний день і вечірньої молитви.

Сестри Місіонерки Божої Матері виконували впродовж останніх 65 років добрі діла та прикладались до різних добрих справ. Митрополит Богачевський, досвідчений педагог, зажадав, щоб сестри заснували школу з інтернатом для дівчат. Так у 1945 р. постала Академія Божої Матері для дівчат у Стермфорді, КТ і

the school to this day. The Sisters directed a nursery school at their Motherhouse in Philadelphia from 1965 until 2001. The Sisters in Stamford, CT continue to care for God's little ones at St. Ann's Nursery School located on the grounds of the convent. Sisters at all three locations also conduct catechism classes for children and youth in preparation for reception of the sacraments and for advanced instruction in the Catholic Faith. The Community strives to foster knowledge and appreciation of the Eastern Rite through the publication and dissemination of liturgical books, music, art, and literature. The Missionary Sisters of Mother of God sell beautiful iconic holy cards, mixed choir liturgical recordings, a children's English/Ukrainian catechism, and a coloring book of Byzantine saints. Presently, they are engaged, at the request of Archbishop Stefan Soroka, in the development and management of the Treasury of Faith Archeparchial Museum in Philadelphia, which is housed in the former Cathedral school. The museum's collection consists mainly of religious items donated from parishes which have been closed or renovated. It was established to manifest, as well as to preserve, the Catholic Faith, courage, and determination of our ancestors. It reflects the roots and history of our Ukrainian Catholic Church in the United States of America. Though small in number, the Sisters always seek to be of assistance to our Ukrainian Catholic Church in America. They cook, clean and perform other domestic services for the church hierarchy in Philadelphia; they bake altar breads, sew church vestments and altar linens, sponsor women's retreats, and do cantoring and work as parish sacristans. A young woman aspiring to the religious life as a Missionary Sister of Mother of God should highly esteem prayer, hard work, and the pursuit of holiness. She should display a joyful willingness to live a life of generosity, sacrifice, and loyalty to the One, Holy, Catholic and Apostolic Church.

Missionary Sisters preparing care packages for Ukrainian refugees in displaced persons camps in Germany
Сестри Місіонерки готують посилки гуманітарної допомоги для українців у біженських таборах Німеччини

Missionary Sisters with Monsignor S. Chrepta and two Holy Communicants

завідують Архиєпархіяльним музеєм "Скарб Віри", у Філядельфії, який розмістився у будинку бувшої катедральної школи. Музейна колекція складається із релігійних експонатів, подарованих парафіями, які або вже не існують або є в стані перероблення і відновлення. Цей музей був заснований, щоб оприлюднити і зберегти католицьку віру.

була вона під управою сестер аж до її закриття у 1993 році. Окрім роботи у середніх школах сестри також викладають у початкових школах. Щоденна Українська Католицька Школа в Перт Ембої, Н Дж, (від садочка до 8-го класу) була заснована сестрами у 1963 р. і у цій школі сестри служать до сьогодні. Сестри мали дитсадок при своєму головному осідку у Філядельфії, ПА з 1965 по 2001 р. Сестри в Стемфорді далі опікуються дошкільною дітворою. Їхній дошкільний заклад Св. Апни, знаходиться на терені їхнього монастиря в Стемфорді. У всіх трьох місцях сестри проводять катехитичні лекції у підготовці до Першого Святого Причастія і навчають парафіяльну молодь християнських католицьких правд і основ.

Згромадження сестер старається сприяти у поширенні знання Східного Обряду видаючи і поширюючи літургічні книжки, музику, мистецтво і літературу. Сестри Місіонерки продають чудові святі образки, хорові літургічні звукозаписи, дитячі англійсько-українські катехізми, книжки для розмалювання візантійських святих. Саме тепер, за бажанням митрополита Сороки, сестри Скарб Віри., у Філядельфії, який розмістився в Музейна колекція складається із релігійних або вже не існують або є в стані перероблення і, щоб оприлюднити і зберегти католицьку віру, мужність і завзятість наших предків. Він відзеркалює джерело та історію нашої Католицької Церкви в Америці. Хоча сестер і мало, проте вони намагаються допомогти Українській Католицькій церкві в Америці. Вони кухарять, порядкують і виконують іншу домашню роботу для церковної єпархії у Філядельфії. Вони печуть просфору, шиють церковні ризи і покривала на престולי, організовують відпустити для жіпок, дияконують і в прарфіїх є ключниками. Молода жінка, яка хоче стати Сестрою Місіонеркою, повинна високо шанувати молитву, важку працю і прагнення святості. Вона повинна виявляти

The Sisters Servants of Mary Immaculate

In 1910 Bishop Soter Ortynsky requested the Sisters Servants of Mary Immaculate to send sisters to America. In those years, however, there were only a few sisters and they worked not only in Galicia, but in Canada and Brazil as well.

In 1935 Bishop Constantine Bohachevsky renewed the request to Father Joseph Scryvers, CSSR, the Apostolic Visitor of the Sisters Servants. Father Scryvers informed the community to send several sisters to America.

With the efforts of Bishop Bohachevsky and Rector Paul Procko, the Provincial Overseer of the Sisters Servants, four sisters were sent to Stamford, Connecticut in 1935 on the Feast of the Dormition of the Mother of God.

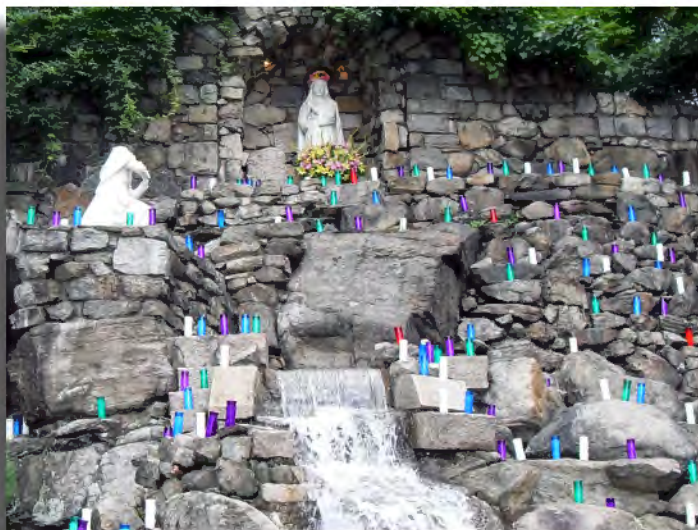
The Sisters were put in charge of the Seminary kitchen. Aside from that, they conducted the parish school, as well as maintenance of the Seminary Museum and Library. Bishop Bohachevsky asked Sister Teresa Melnyk to set up and take care of the exhibits and provide visitors with the necessary information. This sister did much work in cataloging the Library, giving it a character of a center for Ukrainian studies. It became obvious that the sisters knew how to bind books and with this they saved a considerable amount of money for the eparchy.

As of 1937 the sisters began conducting Sunday Schools in certain parishes. In 1938 they were invited to Syracuse. Here they conducted not only the Sunday parish school, but also a nursery for the smaller children.

Due to the efforts of Fathers John Zuk and Wolodymyr Kozoriz, the sisters undertook missionary work in the parishes of St. John the Baptist and St. Nicholas in Buffalo, as well as in Rochester at the request of Father Turula. The sisters continually expanded their work into countless adjoining communities.

The Sisters Servants worked in the following parishes of the Stamford Eparchy:

In New York State: Buffalo, Syracuse, Elmira Heights, Lackawanna, Lancaster, Niagara Falls, North Tonawanda, Spring Valley,

*The Grotto of Our Lady in Sloatsburg, NY
Гротто Діви Марії у Слотсбурзі, НЙ*

*The Procession of youth with miraculous icons of Ukraine during the
1988 Millenium of Ukrainian Christianity retreat at Sloatsburg*

Сестри Службниці Пречистої Діви Марії

*The Villa of the Blessed Virgin Mary
Вілла Пресвятої Діви Марії*

Ще у 1910 році Єпископ Сотер Ортинський звернувся до Заряду Сестер Службниць, щоб вони прислали своїх сестер до Америки. Нажаль, у ці роки сестер було небагато і працювали вони, окрім Галичини, також в Канаді і Бразилії.

У 1935 році Єпископ Константин Богачевський ще раз послав прохання о. Йосифові Схрайверсові, ЧНІ – Аностольському Візитаторові Сестер Службниць. Отець Схрайверс доручив Зарядові Сестер якнайскоріше вислати кількох сестер до Америки.

Стараннями Кир Константина і о. Ректора Павла Процька у 1935 р., в празник Успіння Божої Матері,

Провінційна Настоятелька Сестер Службниць вислала чотирьох сестер до Стемфорду, КТ.

Сестрам було доручено зайнятися Семінарійною кухнею. Крім того, вони організували рідну школу при парафії. Також сестрам доручили Музей і Бібліотеку при Семінарії. Кир Константин доручив сестрі Терезі Мельник впорядкувати музейні експонати та надавати потрібну інформацію відвідувачам. Ця сестра вклала багато праці у каталогування бібліотеки, надавши їй характер книгозбірні для українознавчих студій. Виявилось, що Сестри вміли неренлітати книжки й цим заощадили єпархії чималі кошти.

Вже з 1937 року у деяких парафіях сестри почали організовувати "Рідні Школи". У 1938 р. спроваджено сестер до Сиракюз. Тут, крім "Рідної Школи", Сестри вели також і захоронку для найменших дітей.

*Процесія молоді з чудотворними іконами України під час відпусту
1988 року присвяченому тисячоліттю Хрещення України*

За стараннями о. Івана Жука і о. Володимира Козоріза, Сестри охопили місійну роботу у двох парафіях - св. Івна Хрестителя і св. о. Миколая в Бафалло, а також, на прохання о. Турули, почали працю в Рочестері. У якому б місті сестри не були, вони поширювали свою працю в численних околицях, в основному, під час вакацій.

Сестри Службниці працювали в таких парафіях Стемфордської Єнархії:

у штаті Нью Йорк – Бафалло, Сиракюз, Емлмайра

and Staten Island.

In Connecticut: Ansonia, Hartford, and Terryville.

In Massachusetts: They taught catechism in several communities.

For three consecutive years the sisters held a summer school in Hartford, as well as an evening school in Hartford and Glastonbury.

In 1951 the sisters began missionary work in the parish of Saints Peter and Paul in Ansonia, Connecticut.

The Sisters held classes for children as well as evening classes for older youths and women with an emphasis on liturgical and folk songs. The sisters also taught handicrafts and worked on beautifying altars in various churches. With the permission of the parish fathers, the sisters founded Marian Congresses, Youth Groups for boys and girls, as well as Altar Service groups.

In 1941 the Sisters bought a huge, 180-acre Hamilton estate with a 54-room villa and stables in Sloatsburg, NY. The blessing ceremony of the estate took place on August 4, 1942 and it was named the Villa of the Blessed Virgin Mary. Eventually, the Villa was transformed into a boarding academy for girls. The academy functioned until 1978. The stables were rebuilt into a retirement home for elderly priests, as well as for the sick and convalescent, and renamed Saint Joseph Home.

In order to spread devotion to the Mother of God, the patroness of the Sisters Servants, Marian Retreats were started in 1955 in Sloatsburg. Every year thousands of pilgrims from many areas of the United States gather in Sloatsburg for the Feast of the Dormition of the Blessed Virgin Mary. These yearly religious manifestations thus became the source of a true renewal of spirit and a strengthening of the holy faith of the pilgrims, as well as an example of the magnificence of the Eastern Rite.

In 1978 the Provincial headquarters of the Sisters was moved from Philadelphia to Sloatsburg.

Metropolitan Stefan Soroka celebrates the Divine Liturgy during the annual Marian Retreat

Метрополит Стефан Сорока відправляє Божественну Літургію під час відпусту

Josyf Cardinal Slipyi at the grotto of Our Lady in Sloatsburg
Кардинал Йосиф Сліпий посвячує воду у гrotто Діви Марії у Слотсбургу

*Metropolitan S. Soroka and Bishop P. Chomnycky blessing the water
at the grotto of Our Lady*
Метрополит С. Сорока та Владика П. Хомницький посвячують
воду у гротто Діви Марії

Гайтс, Лакавна, Ланкестер, Ніягара Фолс, Норт Тонованда, Спрінг Валлі і Стейтен Айленд;

у штаті Коннектикут - Ансонія, Гартфорд, Терривил;

у деяких місцевостях штату Массачусетс.

Три роки під ряд Сестри вели літню школу в Гартфорді, а також вечірню школу в Гартфорді і Глестонбері.

У 1951 р. сестри почали місійну працю при парафії св. Апостолів Петра і Павла в Ансонії.

Сестри не лише займалися навчанням дітей, але також вечорами приходила старша молодь і жінки, щоби вчитися літургійних, побожних і народних пісень. Сестри також навчали

ручних робіт і займалися оформленням престолів по церквах. За дозволом Отців Парохів, Сестри засновували й вели Марійські Дружини, Товариства Молоді для Хлопців і Дівчат та Товариства Вівтарної Обслуги.

У 1941 році Сестри купили пречудовий, 180 акровий маєток Гамільтонів із величною 54 кімнатною віллою та просторими стайнями у Слотсбургу, НЙ. Благословення цього маєтку відбулося 4-го серпня 1942 р. і дістав він назву Вілли Пресвятої Марії. Згодом цю віллу перетворено на Академію та інтернат для дівчат. Академія проіснувала до 1978 р. Стайні перероблено на пристановище для старших віком священиків, знеможених і похилих віком старців та названо Домом Святого Йосифа.

Для поширення більшої слави Матері Божої - Покровительки Згромадження Сестер Служебниць - у 1955 р. започатковано Марійські відпусти в Слотсбургу. Туди на празник Успіння Пречистої Діви Марії з'їжджаються з різних сторін Америки тисячі прочан. Ці щорічні релігійні маніфестації стали джерелом правдивих обновлень душ і закріпленням святої віри батьків та виявом величі й чарівної краси нашого обряду.

У 1978 р. Провінційну резиденцію Сестер перенесено з Філядельфії до Слотсбургу.

The statue of St. Joseph at Sloatsburg
Статуя св. Йосифа у Слотсбургу

The Sisters of St. Basil the Great

The Sisters of St. Basil the Great, founded in the latter half of the fourth century, have played a significant role in the teaching apostolate of the Stamford Eparchy. The American foundation of the Order owes its beginnings to Bishop Soter Ortynsky, OSBM, who supported the initial efforts of the Sisters upon their arrival in Philadelphia in 1911. The work of the Sisters consists mainly in the teaching ministry and in the conducting of orphanages, primarily among the youth of the Ukrainian immigrants who came from their native land in Ukraine to begin their life on foreign soil.

Even before the Stamford Eparchy was established, the Basilian Sisters had from 1933 conducted catechetical work in summer, evening and Saturday schools in various parishes which later became part of the Stamford Eparchy. These parishes included the following:

Auburn, 1938; Brooklyn, 1938; Bronx, 1943; New York City, 1933; Syracuse, 1940; Watervliet, 1933; Yonkers, 1943.

The sisters were in charge of the following parochial schools:

Auburn, SS. Peter and Paul Church – from 1940-1999;

Cohoes, SS. Peter and Paul Church – from 1948-1981;

New York City, St. George Church – elementary school from 1941-present;

St. George Academy from 1968- present;

Syracuse, St. John the Baptist church – from 1947 -1987;

Watervliet, St. Nicholas Church – from 1940-1970;

Yonkers, St. Michael's Church – from 1955-1984.

Сестри св. Василя Великого

Чин Сестер Василиянок, заснований св. Василієм Великим в другій половині четвертого століття, відіграв важливу роль в навчальному Апостолаті у Європі, США, а зокрема, Стемфордській Єпархії. Прибули сестри з рідної Галичини у Філядельфію на прохання Кир Сотера Ортіпського 11 вересня 1911 р. Сестри відразу взялися за навчання дітей українських поселенців в Америці, а також вони завідували сиротинцями.

З 1933 року, ще до створення Стемфордської Єпархії, Сестри

Василіянки навчали в організованих ними вечірніх, вакаційних суботніх школах по парафіях, які згодом стали частиною Стемфордської Єпархії:

Нью-Йорк (1933); Авбурп (1938); Бруклін (1938); Бронкс (1943); Сиракюз (1940); Вотервліт (1933); Йонкерс (1943).

Сестри завідували щоденними парафіяльними школами в:

Аубурні – Церква св. Апостолів Петра і Павла- з 1940 р. до 1999;

Коговсі – Церква св. Петра і Павла - з 1948 р. до 1981 р.;

Нью-Йорку – Церква св. Юра – парафіяльна школа з 1941 р. до тепер;

Академія св. Юра – з 1968 р. до тепер;

Сиракюз – Церква св. Івана Хрестителя – з 1947 р. до 1987 р.;

Вотервліті – церква св. Миколая – з 1940 до 1970;

Йонкерсі – Церква св. Михаїла – з 1955 р. до 1984 р.

The Cloistered Monastery of the Nuns of St. Basil the Great

The Sacred Heart Contemplative Monastery in Astoria, New York was founded for the Order of St. Basil the Great to give young ladies of the Byzantine-Ukrainian Rite an opportunity to serve our Lord Jesus Christ in a life of prayer and penance as envisioned by St. Basil in the fourth century.

In compliance with the wishes of Pope Pius XII and through the directives of the Sacred Congregation of the Eastern Church, it was decided by the Order's General Chapter, under the leadership and guidance of Very Reverend Mother Zenobia Bezushko, Superior General, that the Sacred Heart Monastery for contemplative nuns be founded in Astoria, New York. Thus the monastery was founded on September 8, 1958 when the first nuns came to Astoria from Philadelphia to begin a contempla-

tive life.

The aim of the contemplative sisters is to follow the original Basilian monastic tradition in which the Psalm Hours are to be recited daily and in which each nun can spiritually grow in "contemplation on God's Things" with the help of studying the Bible and the works of the Fathers of the Church. Aside from their prayer, the nuns engage in those works consonant with their contemplative life. These include sewing vestments, doing embroidery and other art crafts, baking altar breads, preparing the chrism, conducting private and group retreats, and certain types of tutoring for children.

In 1959 groundbreaking for the new Sacred Heart Monastery was started. On May 28, 1961 the solemn blessing and dedication of the newly-erected Sacred Heart Monastery took place with Bishop Ambrose Senshyn officiating. From the beginning and until today, bishops of the Stamford Eparchy, beginning with Bishop Senyshyn, have served and guided the nuns throughout the years in the spirit of good shepherds.

In 1992 the monastery was moved from Astoria to Middletown, New York.

The prayers and good deeds of the contemplative nuns help to bring God's blessings to our society and to the world.

Клаузурний Монастир Черниць св. Василя Великого

Для збереження контемплативної частини Василіянського чернецтва, а також для надання можливості дівчатам, українсько-візантійського обряду, відповісти на поклик Господа нашого Ісуса Христа, яких він кличе до життя молитви й покути, сестри чину св. Василя Великого вирішили заснувати контемплативний монастир Пресвятого Серця в Асторії, Н.Й.

*Monastery in Middletown, NY
Монастир у Міделтвоні, НЙ*

Згідно з бажанням Папи Пія XII і Священної Конгрегації для східних церков, Генеральна Капітула сестер чину св. Василя Великого, під проводом тодішньої Архимандрині св. п. Матері Зиновії Безушко, заснували клявзурний монастир Пресвятого Серця. Це сталося 8 вересня 1958 р. - тоді, коли приїхали до Асторії перші черниці — добровільці з Філадельфії, щоб розпочати своє контемплативне життя. Монастир також одержав дозвіл на свій новіціят.

Метою цього згромадження було плекання нервісної монашої василіянської традиції, в якій часи Псалмодії мають проявлятися щоденно, і в якій кожна монахиня могла б особисто зростати над "роздумуванням Божих речей," з допомогою вивчення Святого Письма і творів отців церкви.

Черниці Василіянки займаються роботою, яка відповідає їхньому контемплативному життю. До такої роботи належать шиття церковних риз, українська вишивка та інші вироби ручної роботи, мистецтво, виготовлення просфори й мира, проведення приватних і групових реколекцій та ведення допоміжних занять для дітей і жінок.

У 1959 році відбулося посвячення ділянки під монастир, а 28 травня 1961 р. було проведене торжествене посвячення новозбудованого монастиря Пресвятого Серця, яке завершив Єпископ Амврозій Сенишин. Упродовж всіх років існування і до сьогодні Єпископи Стемфордської Єпархії, почавши від Владики Сенишина, як добрі пастирі опікувалися, служили та помагали сестрам.

У 1992 році монастир був перенесений до Мідлтауну, Н.Й.

Молитви та добрі діла сестер спрямовані на те, щоби зійшло Боже благословення на нашу громаду, суспільство, на світ.

The Catechists of the Sacred Heart of Jesus

The Catechists of the Sacred Heart of Jesus is a secular religious community for women of the Ukrainian Catholic Rite who dedicate their lives to God under the protection of the Sacred Heart of Jesus to work among the faithful. The Religious Institute was founded in 1940 by Father Christopher Myskiv, OSBM in Prudentopolis, Parana, Brazil. The Institute operates the St. Olha boarding school for girls of Ukrainian Catholic descent, who are not able to pay for their education and training. Since its founding, the Institute has given a solid religious education and professional training for over 3,500 girls and young women. Members of the Institute, known as Catechists, conduct their work in various Ukrainian Catholic parishes and centers in Brazil, Argentina, and since 1989 in the United States. Their main work is catechization and apostleship.

In 1989, at the request of Bishop Losten, three catechists arrived to work in the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford. Eventually, three additional catechists joined them. In the Stamford Eparchy they are in charge of eparchial housekeeping and in conducting catechetical education in various parishes of the Eparchy.

Катехитки Пресвятого Серця Ісуса

Катехитки Пресвятого Серця Ісуса це світсько-релігійне згромадження для жінок українського католицького обряду. Члени згромадження - це самовіддані особи, які носвячуються Господу Богові і, під покровом Пресвятого Серця Христового виконують апостольство між мирянами. Цей релігійний Інститут був заснований о. Христофором Миськовим у 1940 році у Прудентополісі, Парані, Бразилії. При Інституті існує Інтернат Святої Ольги де

виховуються діти українського походження, католицького ісповідання, які не мають змоги оплатити за виховання і вишкіл. Досі Інтернат дав солідне релігійно-українське виховання і фаховий вишкіл понад 3,500 дівчатам.

Члени інституту відомі як катехитки. Вони виконують широку діяльність у різних українських католицьких парафіях та осідках у Бразилії, Аргентини, а від 1989 р. в Сполучених Штатах Америки. Основна їхня праця це катехизація і апостольство.

На прохання Владики Лостена, у 1989 році три катехитки приїхали на службу у Стемфордській Єпархії. Згодом до них долучилися ще три. При Стемфордській Єпархії Катехитки займаються єпархіяльною господаркою, а також провадять катехизацію по різних парафіях.

The Ukrainian Catholic Relief Committee

Father John Stock
Отець Іван Стак

An important charitable institution of the Ukrainian Catholic Church in America and connected with the Stamford Eparchy was the Ukrainian Catholic Relief Committee. It was founded in 1945 by Bishop Constantine Bohachevsky who nominated Bishop Ambrose Senyshyn, the auxiliary bishop at the time, as its head and with Stamford as its headquarters. The Committee was at first called The Ukrainian Catholic Committee for Refugees but was later renamed The Ukrainian Catholic Relief Committee. The UCR Committee was a separate entity, but worked in conjunction with the American organization entitled The Catholic Relief Services of the National Catholic Welfare Conference. This organization headed by Cardinal Stritch worked under the patronage of the Catholic Episcopate of the Roman Catholic Church in the United States. The goal of this Committee was to help Ukraini-

an displaced persons, victims of World War II, who found themselves homeless and destitute in war-torn Europe, living in various Displaced Persons camps, primarily in Germany and Austria. Aid was given in two ways. One way was the provision of food, clothing and medicine, and the other way was assistance in relocating them to countries that welcomed war refugees, primarily the United States.

In order to come directly into contact with the refugees in places of their location and to aid them in their particular needs, Bishop Bohachevsky sent his secretary, Father John Stock, to Europe. For six years, from 1946-1952, Father Stock conducted his work among the refugees in the name of the Ukrainian Catholic Church with great dedication and sacrifice. He worked closely with the Apostolic Administrator for Germany, Father Voyakovsky and also with Bishop Ivan Buchko, Bishop for Ukrainian refugees in all of Europe. Father Stock helped thousands of Ukrainian refugees in a variety of their needs.

The UCR Committee prepared affidavits for the refugees in order to facilitate their immigration to the United States. In 1948 Congress passed a separate DP Act which allowed a much larger quota of refugees to come to the United States with one stipulation. This stipulation was that each immigrant must have assurance from a sponsor in America to take care of him/her and not be a burden to the country. The UCR Committee searched for such sponsors, and then sent the necessary applications to the central Catholic organization (NCWC). In this way thousands of Ukrainians were able to come to the United States. When in 1953 Congress passed an additional Act, the so called Refugee Relief Act, again a large number of refugees took advantage of this Act and came to the United States. In all, through the efforts and work of the Ukrainian Catholic

Український Католицький Допомоговий Комітет

*Father Stock as the representative of the
Ukrainian Catholic Relief Committee in
western Europe*

*Отець Стах як представник
Української Комісії у справах
біженців у західній Європі.*

Важливою харитативною інституцією нашої Церкви, що пов'язана зі Стемфордом, яка спершу була осідком голови Комітету Преосвященного Кир Амврозія, а згодом вже при Єкзархії Стемфордській (з 1956 р.) та Єнархії від 1958 р., був Український Католицький Допомоговий Комітет. Його заснував Єкзарх для українців католиків в США Кир Константин Богачевський разом зі своїм помічником Кир Амврозієм Сенишиним у 1945. Ціль цього Комітету була всебічна допомога українським скитальцям, жертвам другої Світової Війни. Допомога проводилась двома способами. Перша допомога була харчами, одягом і ліками, а другий вид допомоги – це сприяння переселенню на нові місця, зокрема до США. Головою Комітету з початку його заснування був Кир Амврозій Сенишин - тодішній Єпископ помічник Кир Константина Богачевського. Комітет спершу мав назву Український Католицький Комітет для Скитальців, згодом його переіменовано на Український Католицький Допомоговий Комітет. УКДКомітет був окремою одиницею, однак в тісній співпраці з Всеамериканською допомогою організацією – Catholic Relief Services National Catholic Welfare Conference. Ця організація діяла під патронатом Католицького Єпископату Латинської Церкви в США, керівником якої був кардинал Стріч.

Щоб увійти в безпосередній контакт зі скитальцями та допомагати їм у всіх справах на місцях, Єпископ Константин Богачевський вислав до Європи свого секретаря о. Івана Стаха, який діяв там від імені нашої Церкви. Отець Іван Стах зав'язав контакт з Апостольським Адміністратором в Німеччині о. Вояковським, а згодом з онікуном скитальців на терені цілої Європи Єпископом Кир Іваном Бучком і присвятив себе цій роботі з 1946 по 1952 роки. Десятки тисяч осіб просило його помочі в різних питаннях і він завжди старався всім допомогти.

УКД Комітет шукав спонсорів для скитальців і таким чином допомагав переїхати до США. У році 1948 Американський Конгрес схвалив окремий закон, так званий ДП Акт, який передбачав дозвіл для в'їзду в Америку більшій кількості біженців. Потрібне тепер було підтвердження запевнення, що дана особа, коли приїде до США, не буде тягарем для держави, але нею буде опікуватися так званий "спонсор". УКДКомітет підшукував таких спонсорів, пересилав анкети до Католицької Центральної Організації (NCWC) і таким чином тисячі наших людей приїхали на нове місце носелення. Коли в році 1953 Конгрес ухвалив ще додатковий закон, так званий Refugee Relief Act, то знову велика кількість людей могла і скористатись цим новим законом. У загальному через Український Католицький Допомоговий Комітет до США переїхало понад 45 тисяч осіб українців – як католиків, так і православних.

Relief Committee over 45,000 Ukrainians, both Catholic and Orthodox, came to this country. The Committee gave aid to all the needy especially to the sick, elderly, scholars and students, notwithstanding their religious affiliation.

One outstanding act of the Committee was the bringing over of 57 war orphans from Europe to Stamford, CT. A special two-month course was organized for them at the Ukrainian Summer Camp in Stratford, NY and later, placements were found for all of them with relatives or sponsors willing to care for them.

Helping Bishop Senyshyn in this work were the following devoted Committee members: Anna Nagurney, Father Myroslav Lubachivsky, and Mykola Wajda.

Because a large number of elderly and ailing refugees still could not come to the United States and had to remain in Europe, the Committee continued to send them aid in the form of food, medicine and money. In the year 1953-54 alone, aid to these refugees amounted to over 60,000 which included 4000 food packages, \$4000 in cash sent through the Ukrainian Red Cross, and clothing valued at \$32,640. Direct gifts of cash were also given to professors of the Ukrainian Free University, to scholars of the Shevchenko Scientific Society, and to professors of the Ukrainian Technical Institute.

Eventually, the Committee's aid efforts declined. But, Bishop Basil Losten continued to send aid to Ukrainians in Europe every Christmas until 1977.

The multi-faceted aid to Ukrainian refugees carried out by our Church under the guidance of our hierarchs, who organized The Ukrainian Catholic Relief Committee with its headquarters in Stamford, belongs to one of the finest humanitarian acts in history. It truly is an extraordinary example of putting into action Christ's teaching to love one's neighbor.

УКРАЇНСЬКІ ВОЄННІ СИРОТИ, ЩО ВЖЕ Є У СПОЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

При Божій допомозі і завдяки Іх Екссцеленції Кірп Константина, що дали тимчасове приміщення вжито в семінарі, чи на вакаційній оселі, Український Католицький Комітет мав змогу примістити сиріт-сироталів, яких імена і місце тимчасового перебування подано по англійськи.

2—О. Баранович

3—З. Бендерський

4—М. Бобечин

5—Р. Богач

6—С. Боцько

7—Я. Бучай

8—В. Дорош

9—М. Дубин

10—Р. Дибулак

11—В. Федорін

12—С. Гарат

13—М. Гнатейко

20—П. Козира

22—І. Новосельський

14—М. Гоуз

15—Т. Гринк

16—А. Ярешко

24—М. Пахулець

26—Я. Плєскуп

17—А. Калабанька

18—З. Казанівський

19—Ю. Корещький

30—Р. Рудинський

31—Я. Саведчук

*Ukrainian war orphans who were brought over to Stamford, CT
through the efforts of the Ukrainian Catholic Relief Committee*

УКДКомітет ніс допомогу без огляду на віровизнання. Особливою опікою були наділені хворі, престарілі, науковці і студенти.

Великою заслугою Комітету було спорвадження 57 воєнних сиріт до Стемфорду. Для них зорганізували двомісячні виховні курси, які відбулися на оселі в Стратфорді, Нью-Йорку. Згодом усім сиротам було знайдене житло – у родичів чи спонсорів.

Під проводом Єпископа Сенишина в УКДКомітеті працювали такі особи: Анна Нагірна, о.др. Мирослав Любачівський, Микола Вайда.

Так як в Європі все ще залишилась велика кількість хворих і старших, які не могли приїхати до США, УКДКомітет помагав їм харчами, ліками та грошми. І так тільки у звіттовому році 1953/54 на Коляду вислано допомоги вартістю понад 60,000 доларів, в тому висилаючи 4,000 пакунків з харчами, через Український Червоний Хрест передано 4,000 доларів, одягу на суму понад 32,640 доларів. Решту вислано готівкою, особливо професорам УВУ, Науковцям Наукового Товариства ім. Шевченка та професорам Українського Технічного Господарського Інституту.

Опісля акція допомоги послабла, однак з нагоди Різдва Христового Кир Василь Лостен вислав деяку допомогу до Європи аж до 1977 р.

Акція допомоги нашої Церкви після Другої Світової Війни під проводом нашої Ієрархії, що зорганізували Український Католицький Допомоговий Комітет в Стемфорді, належить до світлих сторінок харитативної праці та реалізації Христового заповіту любови до ближнього.

Українські воєнні сироти, які були спроваджені до Стемфорду завдяки Українському Католицькому Допомоговому Комітету

Priests Who Served in the Parishes Which Later Became Part of the Stamford Eparchy

Rev. Josaphat Ananevich
О. Йосафат Ананевич

Rev. Bessarion Andreychuk
О. Бессаріон Андрейчук

Rev. Vladimir Andrushkiw
О. Володимир Андрушків

Rev. Nicholas Babak
О. Микола Бабак

Rev. Stephen Balandiuk
О. Степан Баландюк

Rev. Jerome Barnych
О. Єронім Барнич

Rev. Omelian Bartosh
О. Омелян Бартош

Rev. Joseph Batza
О. Йосиф Батца

Rev. Constantine Berdar
О. Константин Бердар

Rev. Anthony Bernaky
О. Антін Бернацький

Rev. Roman Bilecky
О. Роман Білецький

Rev. George Binkowski
О. Юрій Бінковський

Священники, які Служили у Парафіях, що Згодом Стали Частиною Стенфордської Єпархії

Rev. Mykhaylo Bobersky
О. Михайло Боберський

Rev. Theodore Bohatiuk
О. Теодор Богатюк

Rev. Theodore Boholnick
О. Теодор Богольник

Rev. Anthony Bonchewsky
О. Антін Бончевський

Rev. Anthony Borsa
О. Антон Борса

Rev. Joseph Boyarchuk
О. Йосиф Боярчук

Rev. Richard Bryda
О. Річард Брида

Rev. Josyf Chaikovsky
О. Йосиф Чайковський

Rev. Leo Chapelsky
О. Лев Чапельський

Rev. Joseph Chaplinsky
О. Йосиф Чаплинський

Rev. Anastazy Cherepaniak
О. Атанасій Черепаняк

Rev. Stephen Chomko
О. Степан Чомко

Rev. Theodore Danusiar
О. Теодор Данусяр

Rev. Myron Danilovich
О. Мирон Данилович

Rev. Nestor Dmytriy
О. Нестор Дмитрів

Rev. Dmytro Dobrotwor
О. Дмитро Добротвір

Rev. Waldemar Dowhovich
О. Володимир Довгович

Rev. Sozont Dydyk
О. Созонт Дидик

Rev. Eugene Dychdala
О. Євген Дихдала

Rev. Joseph Dzendzera
О. Йосиф Дженжера

Rev. Olexander Dzubay
О. Олександр Дзюбай

Rev. Clement Englert
О. Клемент Енґлерт

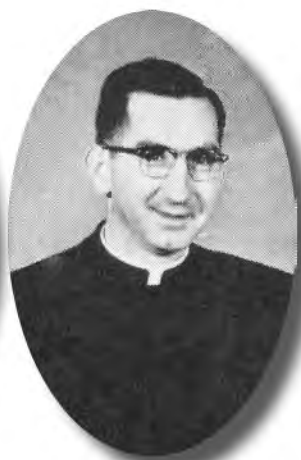
Rev. Petro Ezersky
О. Петро Єзерський

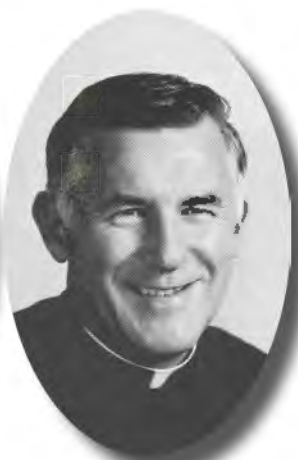
Rev. Basil Fedish
О. Василь Федаш

Rev. Dmytro Fedasiuk
О. Дмитро Федасюк

Rev. Peter Fedorchuck
О. Петро Федорчук

Rev. Joseph Fedorek
О. Йосип Федорек

Rev. Sergius Fedyniak
О. Сергій Фединяк

Rev. John Fekula
О. Іван Фекула

Rev. Samuel Fetzko
О. Семен Фецько

Rev. Volodymyr Figol
О. Володимир Фіголь

Rev. Jaroslav Gabro
О. Ярослав Габро

Rev. Volodymyr Gavlich
О. Володимир Гавлич

Rev. Paul Graskow
О. Павло Ґрасків

Rev. Demeter Gulyn
О. Дмитро Гулин

Rev. Joseph Haniak
О. Йосиф Ганяк

Rev. Peter Harasymchuk
О. Петро Гарасимчук

Rev. Stephen Holovid
О. Степан Головід

Rev. Soter Holyk
О. Сотер Голик

Rev. Marian Horishny
О. Маріан Горішний

Rev. Stephen Horodecky
О. Степан Городецький

Rev. Stephen Hotra
О. Степан Готра

Rev. Pylyp Hrushetsky
О. Пилип Гтушецький

Rev. Basil Hrywnak
О. Василь Гривнак

Rev. Theodore Humanitzki
О. Теодор Гуманицький

Rev. Vasyl Humovsky
О. Василь Гумовський

Rev. Paul Iwachiw
О. Павло Івахів

Rev. Basil Jaremak
О. Василь Яремак

Rev. Volodymyr Kachmar
О. Володимир Качмар

Rev. Bohdan Karas
О. Богдан Карась

Rev. Julian Katrij
О. Юліан Кампій

Rev. Paul Harchison
О. Павло Харчишин

Rev. Andrew Chlystun
О. Андрій Хлистун

Rev. Stephen Chrepta
О. Степан Хрепта

Rev. Atanasiy Khymiy
О. Атанасій Химій

Rev. Bohdan Kin
О. Богдан Кін

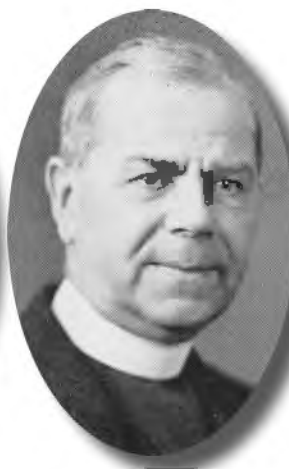
Rev. Maxim Kinash
О. Максим Кінаш

Rev. Fylymon Kisilovsky
О. Филимон Кісільовський

Rev. Stephen Kleparczuk
О. Степан Клепарчук

Rev. Basil Klos
О. Василь Клос

Rev. Theodore Kocaba
О. Теодор Коцаба

Rev. Isidore Kohut
О. Ізидор Козут

Rev. Nicholas Kohut
О. Микола Козут

Rev. Silvester Kollar
О. Сильвестер Коляр

Rev. Nicholas Kopachuk
О. Микола Копачук

Rev. Joseph Kostek
О. Йосиф Костек

Rev. Onuphrey Kowalsky
О. Онуфрій Ковальський

Rev. Wolodymyr Kozoriz
О. Володимир Козоріз

Rev. Stephen Kruchowsky
О. Степан Круховський

Rev. Roman Krupa
О. Роман Крупа

Rev. George Krupa
О. Юрій Крупа

Rev. Antin Kuchma
О. Антін Кучма

Rev. Roman Kucil
О. Роман Куціль

Rev. Denis Kulmatytsky
О. Діонезій Кульматицький

Rev. Constantine Kurylo
О. Констянтин Курило

Rev. John Kutsky
О. Іван Кутський

Rev. Michael Kuziw
О. Михайло Кузів

Rev. Dmytro Laptuta
О. Дмитро Лантута

Rev. Basil Lar
О. Василь Лар

Rev. Titus Lazor
О. Тит Лазар

Rev. Peter Leskiw
О. Петро Леськів

Rev. Julian Levynsky
О. Юліан Левинський

Rev. Leo Lewycky
О. Лев Левицький

Rev. Theodore Lewycky
О. Теодор Левицький

Rev. Leo Lischynsky
О. Лев Ліщинський

Rev. John Litwak
О. Іван Литвак

Rev. Alexander Lonkewycz
О. Олександр Лонкевич

Rev. Anthony Lotowycz
О. Антін Лотович

Rev. Vladimir Lotowycz
О. Володимир Лотович

Rev. Myroslav Lubachivsky
О. Мирослав Любачівський

Rev. Lev Lubynsky
О. Лев Любинський

Rev. George Lukaczuk
О. Юрій Лукачик

Rev. Michael Lukawsky
О. Михайло Лукавський

Rev. Nicholas Lysiak
О. Михайло Лисак

Rev. Ivan Mak
О. Іван Мак

Rev. Stephen Makar
О. Степан Макар

Rev. Maxim Markiw
О. Максим Марків

Rev. Peter Melnychuk
О. Петро Мельничук

Rev. Basil Merenkiw
О. Василь Меренків

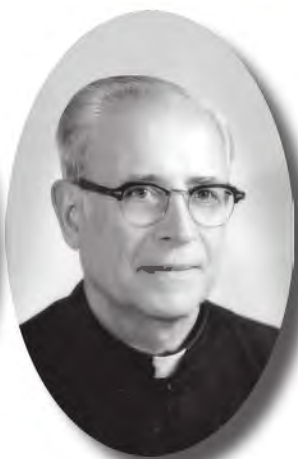
Rev. Emil Manastersky
О. Омелян Манастерський

Rev. John Mowatt
О. Іван Моват

Rev. Semen Mylanych
О. Семен Милянч

Rev. Myroslav Myschyshyn
О. Мирослав Мицишин

Rev. Andriy Nazarevych
О. Андрій Назаревич

Rev. Joseph Nesevitch
О. Йосип Несевич

Rev. Volodymyr Obushkewych
О. Володимир Обушкевич

Rev. Peter Ohirko
О. Петро Огірко

Rev. Michael Oleksiw
О. Михайло Олексів

Rev. Bohdan Olesh
О. Богдан Олеш

Rev. John Ortynsky
О. Іван Ортинський

Rev. Julian Osadca
О. Юліан Осадца

Rev. Bohdan Osidach
О. Богдан Осідач

Rev. Basil Ostas
О. Василь Осташ

Rev. Epiphany Paschak
О. Епіфаній Пащак

Rev. Patrick Paschak
О. Патрикій Пащак

Rev. Walter Paska
О. Володимир Паска

Rev. Oleksander Pavliak
О. Олександр Павляк

Rev. Michael Pazdrey
О. Михайло Паздрій

Rev. Ihor Pelensky
О. Ігор Пеленський

Rev. Leo Pelensky
О. Лев Пеленський

Rev. Vladimir Petriwsky
О. Володимир Петрівський

Rev. Nicholas Pidhorecky
О. Микола Підгорецький

Rev. Myron Plekan
О. Мирон Плекан

Rev. Stephen Pobutsky
О. Стефан Побуцький

Rev. Peter Poniatyshyn
О. Петро Понятишин

Rev. Victor Pospishil
О. Віктор Поспішіль

Rev. Paul Procko
О. Павло Процько

Rev. Michael Prodan
О. Михайло Продан

Rev. Clement Preima
О. Клим Прийма

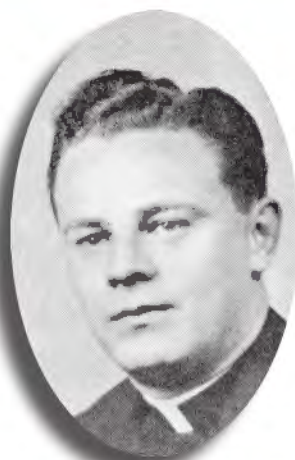
Rev. Alexander Prystay
О. Олекса Пристай

Rev. Alexander Pyk
О. Олександр Пук

Rev. Samuel Quartucci
О. Семен Квартуччі

Rev. Nestor Romanovich
О. Нестор Романович

Rev. John Ropke
О. Іван Ропке

Rev. Alexander Rotko
О. Олександр Ротко

Rev. Romould Rudnytsky
О. Ромулд Рудницький

Rev. Innocent Rychkun
О. Іннокентій Ричкун

Rev. Sebastian Sabol
О. Севастіан Сабол

Rev. Henry Sagan
О. Генрі Саган

Rev. Leo Sembratowych
О. Лев Сембратович

Rev. Joseph Shaloka
О. Йосиф Шалока

Rev. Emile Sharanevych
О. Омелян Шараневич

Rev. Joseph Shary
О. Йосиф Шарій

Rev. Basil Sheremeta
О. Василь Шеремета

Rev. Michael Shevchuk
О. Михайло Шевчук

Rev. John Shuchowsky
О. Іван Шуковский

Rev. Yaroslav Shust
О. Ярослав Шуст

Rev. Paul Shymansky
О. Павло Шиманський

Rev. Stephen Shymansky
О. Степан Шиманський

Rev. Nicholas Simenowych
О. Никола Сіминович

Rev. Jaroslav Skrotsky
О. Ярослав Скроцький

Rev. Michael Skrotsky
О. Михайло Скротський

Rev. Joseph Skulsky
О. Йосип Скульський

Rev. Bohdan Smyk
О. Богдан Смик

Rev. Vladimir Spolitakewych
О. Володимир Сполітакевич

Rev. Andrew Stasiuk
О. Андрій Стасюк

Rev. James Steele
О. Джеймс Стіл

Rev. Nicholas Stefanowych
О. Микола Стефанович

Rev. Myron Sterniuk
О. Мирон Стернюк

Rev. Alexander Steranka
О. Олександр Стеранка

Rev. John Stock
О. Іван Стах

Rev. Nicholas Strutynsky
О. Микола Струтинський

Rev. Eustachy Sydorak
О. Евстахій Сидоряк

Rev. Philemon Tarnawsky
О. Филимон Тарнавський

Rev. Epiphany Theodorowych
О. Епіфаній Теодорович

Rev. Gregory Tom
О. Григорій Том

Rev. Basil Tremba
О. Василь Тремба

Rev. Basil Turula
О. Василь Турула

Rev. Stephen Chehansky
О. Стефан Цеханський

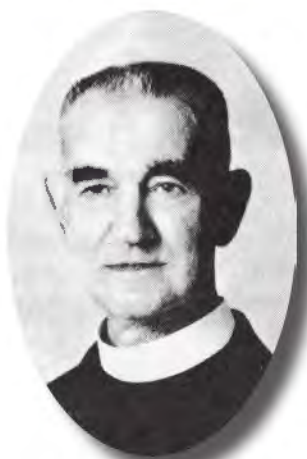
Rev. Paul Tymkewych
О. Павло Тимкевич

Rev. Vladimir Tytar
О. Володимир Титар

Rev. Volodymyr Ulanitsky
О. Володимир Уляницький

Rev. Alexander Ulitsky
О. Олександр Уліцький

Rev. Theodore Warecha
О. Теодор Вареха

Rev. Stephen Washchyshyn
О. Степан Ващишин

Rev. John Welyhorsky
О. Іван Велигорський

Rev. Bohdan Volosin
О. Богдан Волошин

Rev. Nicholas Wolensky
О. Николай Волянський

Rev. Roman Wolync
О. Роман Волинець

Rev. Mykola Wysochansky
О. Микола Височанський

Rev. Constantine Wysochansky
О. Константин Височанський

Rev. John Zabava
О. Іван Забава

Rev. John Zacharko
О. Іван Захарко

Rev. Myron Zalitach
О. Мирон Залітач

Rev. Orest Zaseybida
О. Орест Засійбіда

Rev. Ivan Zuk
О. Іван Жук

Rev. Sylvester Zuravecky
О. Сильвестер Журавецький

Rev. George Zydan
О. Юрій Жидан

ETERNAL
 MEMORY

Rev. John Zrada
О. Іван Зрада

ВІЧНА
 ПАМ'ЯТЬ

Priests whose photos were not available
Священники, чий фотографії були не представлені

<i>Rev. Peter Baranowski</i> <i>О. Петро Барановський</i> <i>Rev. Franz Bonpe</i> <i>О. Францс Бонн</i> <i>Rev. Basil Boysak</i> <i>О. Василь Бойсак</i> <i>Rev. Ivan Buchko</i> <i>О. Іван Бучко</i> <i>Rev. John Chervinsky</i> <i>О. Іван Червінський</i> <i>Rev. Ivan Davydovich</i> <i>О. Іван Давидович</i> <i>Rev. John Dorohovich</i> <i>О. Іван Дорогович</i> <i>Rev. Ivan Dorozhynsky</i> <i>О. Іван Дорожинський</i> <i>Rev. Ivan Dumych</i> <i>О. Іван Думич</i> <i>Rev. Savun Durbak</i> <i>О. Савин Дурбак</i> <i>Rev. Roman Dyku</i> <i>О. Роман Дикий</i> <i>Rev. Mark Dyrda</i> <i>О. Марко Дирда</i> <i>Rev. Nestor Fecisa</i> <i>О. Нестор Фечиця</i> <i>Rev. Myron Fedoriv</i> <i>О. Мирон Федорів</i> <i>Rev. Alexis Floridi</i> <i>О. Алексіс Флоріді</i> <i>Rev. Joseph Galysh</i> <i>О. Йосип Ґалиш</i> <i>Rev. James Griffiths</i> <i>О. Джеймс Ґріфітс</i> <i>Rev. Justyn Hirniak</i> <i>О. Юстин Гірняк</i> <i>Rev. Jurij Hnatyshak</i> <i>О. Юрій Гнатишак</i> <i>Rev. Dionysius Holowecky</i> <i>О. Діонісій Головецький</i> <i>Rev. Avhustyn Hornyak-Kuhar</i> <i>О. Августин Горняк-Кухар</i> <i>Rev. Ireneus Hotra</i> <i>О. Іреней Готра</i> <i>Rev. Benedict Hrynyshyn</i> <i>О. Бенедикт Гринишин</i>	<i>Rev. Bohdan Izak</i> <i>О. Богдан Їжак</i> <i>Rev. Ilariy Jakymovych</i> <i>О. Іларій Якимович</i> <i>Rev. Peter Kabarowsky</i> <i>О. Петро Кабаровський</i> <i>Rev. Mykhaylo Kharyna</i> <i>О. Михайло Харина</i> <i>Rev. Jaroslaw Kniahunysky</i> <i>О. Ярослав Княгиницький</i> <i>Rev. Roman Kociutaka</i> <i>О. Роман Коцюмаха</i> <i>Rev. Vladimir Korchynsky</i> <i>О. Володимир Корцінський</i> <i>Rev. Mykhailo Krawchuk</i> <i>О. Михайло Кравчук</i> <i>Rev. Gregory Kulczycky</i> <i>О. Григорій Кульчицький</i> <i>Rev. Joseph Kurylo</i> <i>О. Йосиф Курило</i> <i>Rev. Mykhaylo Kurylo</i> <i>О. Михайло Курило</i> <i>Rev. Josaphat Kuzmiak</i> <i>О. Йосафат Кузьм'як</i> <i>Rev. Joseph Lukasewycz</i> <i>О. Йосиф Лукашевич</i> <i>Rev. Eugene Maceluch</i> <i>О. Євген Мацелюх</i> <i>Rev. Michael Martyniuk</i> <i>О. Михайло Мартинюк</i> <i>Rev. Volodymyr Maselko</i> <i>О. Володимир Маселько</i> <i>Rev. George Mencinsky</i> <i>О. Юрій Менцінський</i> <i>Rev. Methodius Nesveschuk</i> <i>О. Методій Несвецьук</i> <i>Rev. Alexius Novak</i> <i>О. Олександр Новак</i> <i>Rev. Ivan Ostap</i> <i>О. Іван Остап</i> <i>Rev. Zenon Pawlowych</i> <i>О. Зиновій Павлович</i> <i>Rev. Alexander Pelensky</i> <i>О. Олександр Пеленський</i> <i>Rev. Ivan Perepylycia</i> <i>О. Іван Перепилиця</i>	<i>Rev. Ambrose Redkevich</i> <i>О. Амвросій Редкевич</i> <i>Rev. Joseph Reynarowych</i> <i>О. Йосиф Рейнарович</i> <i>Rev. Raphael Ryburn</i> <i>О. Рафаїл Райбурн</i> <i>Rev. Petro Sereda</i> <i>О. Петро Середа</i> <i>Rev. Mykhaylo Shevchuk</i> <i>О. Михайло Шевчук</i> <i>Rev. Paul Szufflat</i> <i>О. Павло Шуфлят</i> <i>Rev. Bohdan Skasiv</i> <i>О. Богдан Скасів</i> <i>Rev. Meteliy Soloviy</i> <i>О. Мелетій Соловій</i> <i>Rev. Volodymyr Stech</i> <i>О. Володимир Стех</i> <i>Rev. Porphery Sywak</i> <i>О. Порфирій Сивак</i> <i>Rev. Paul Teodorowych</i> <i>О. Павло Теодорович</i> <i>Rev. Athanasy Tymkiw</i> <i>О. Атанасій Тимків</i> <i>Rev. Leo Tymkiw</i> <i>О. Лев Тимків</i> <i>Rev. Konstantyn Tymochko</i> <i>О. Констянтин Тимочко</i> <i>Rev. Antonin Ulanitsky</i> <i>О. Антон Уляницький</i> <i>Rev. Alexander Ulitsky</i> <i>О. Олександр Улицький</i> <i>Rev. Tymotey Wasylewych</i> <i>О. Тимотей Василевич</i> <i>Rev. Vasyl Wawryk</i> <i>О. Василь Ваврик</i> <i>Rev. Hlib Werchowysky</i> <i>О. Гліб Верховський</i> <i>Rev. Evhen Volkay</i> <i>О. Євген Волкай</i> <i>Rev. Onufry Wolansky</i> <i>О. Онифрій Волянський</i> <i>Rev. Roman Zalitach</i> <i>О. Роман Залітач</i> <i>Rev. Vasyl Zatserkovny</i> <i>О. Василь Зацерковний</i>
---	---	---

The Stamford Eparchy

Стемфордська Єпархія

The Parishes of Connecticut

Парафії Штату Коннектикут

1 STAMFORD

St. Vladimir Cathedral

Катедро св. Володимира

2 ANSONIA

St. Peter and St. Paul Church

Церква свв. Апостолів Петра і Павла

3 BRIDGEPORT

Holy Protection of the Blessed Virgin Mary

Церква Покрови Пресвятої Богородиці

4 COLCHESTER

St. Mary's Holy Dormition Church

Церква Успіння Пресвятої Богородиці

5 GLASTONBURY

St. John the Baptist Church

Церква св. Івана Хрестителя

6 HARTFORD

St. Michael's Church

Церква св. Михаїла

7 NEW BRITAIN

St. Josaphat Church

Церква св. Йосафата

8 NEW HAVEN

St. Michael's Church

Церква св. Архистратига Михаїла

9 TERRYVILLE

St. Michael the Archangel Church

Церква св. Архистратига Михаїла

10 WILLIMANTIC

Protection of the Blessed Virgin Mary

Церква Покрови Пресвятої Богородиці

St. Vladimir Cathedral

STAMFORD

The first Ukrainian immigrants to Stamford came around 1912. In 1914 the Fraternal Society of St. Michael the Archangel was organized and became the catalyst in establishing St. Vladimir parish in 1916. The same year, a building committee was formed, approved the purchase of land, and made plans to build a church. In the meantime, the Ukrainian community held its liturgical services at St. John's Roman Catholic Church. The original plot of land was sold and a new one purchased. Approval for building the church was obtained and on November 23, 1923 the cornerstone was blessed. The construction of the church was completed on October 24, 1924.

*Present-day view of St. Vladimir Cathedral
Сучасний вигляд Катедрі св. Володимира*

In 1951 during the postwar highway building boom, the parish was informed by the state authorities that the Connecticut Turnpike would run through church property; as a result, the church had to be relocated. Having obtained a favorable settlement from the State, a new plot of land was purchased and groundbreaking ceremonies took place in August of 1955, and excavation for the foundation was begun on February 26, 1956. The architect was Julian Jastremsky (1910-1999). In 1956, when the Holy See announced the creation of a new ecclesiastical entity for Ukrainian Catholics, it named Bishop Ambrose Senyshyn as the new Ordinary of Stamford, first as Exarch in 1956 and then as Eparch in 1958. The Holy See proclaimed that "the See of the Ordinary to be the City of Stamford, and the cathedral of the pontifical office to be located in the sacred edifice of St. Vladimir, now in that city, which we raise to the rank of Cathedral Church."

The new St. Vladimir's, now St. Vladimir Cathedral, was consecrated and dedicated on May 5, 1957, by Bishop Ambrose Senyshyn. A single tier iconostasis was installed in the Cathedral in 1959, with icons painted by Jacques Hnizdovsky (1915-1985) and carvings done by William Zagrodnik. In 1965 stained glass windows designed by Borys Makarenko (1925-2008) were installed. In 2006 the iconostasis was augmented with additional side tiers with icons taken from a church in Little Falls. These icons were done by Ann Drozda; the carvings were executed by Ihor Budzinsky. The large icon of St. Vladimir behind the altar was painted by Sviatoslav Hordynskyi (1906-1993). One of the most treasured items in the Cathedral is the main altar carved by the renowned Ukrainian sculptor Andriy Koverko (1893-1967) in 1939 in L'viv, and shipped to the United States. Funding was provided by Ivan and Yustyna Badarik, parishioners of St. Vladimir's.

Details of the St. Vladimir's altar carved by the renowned sculptor Andriy Koverko (1893-1967)
Деталі престолу у катедрі Св. Володимира. Робота відомого різьбаря Андрія Коверка (1893 - 1967)

Front and back panels of the altar
Передня та задня панелі престолу

*Top: Left and right panels of the altar
Зверху: Ліва та права панелі престолу*

*Bottom: The interior of the cathedral and iconostasis
Низ: Інтер'єр катедрі та іконостас*

*Top: Royal Doors
Зверху: Царські Ворота*

*Center: Stained glass windows
Посередині: Вітражі*

*Bottom: St. Vladimir's Church Choir - 1940s
Низ: Хор Церкви св. Володимира 1940-ві роки*

Катедра Св. Володимира

СТЕМФОРД

St. Vladimir Church in 1924
Церква св. Володимира у 1924 р.

Перші українські емігранти прибули до Стемфроду близько 1912 року. У 1914 році засновао Товариство Св. Архистратига Михаїла, яке посприяло нрискоренню заснування парафії св. Володимира в 1916 році. Того самого року зорганізовано церковний комітет та одобрено купівлю ділянки під будову церкви. Між тим богослужіння відправлялись у латинській церкві св. Івана. Після продажу нершої ділянки під забудову цекрви куплено іншу, одержано дозвіл на будову та 23 листопада 1923 року посвячено наріжний камінь. Будову церкви закінчено 24 жовтня 1924 року.

У 1951 році, під час розбудови головних автострад штату, парафію повідомили про те, що крізь церковну власність буде проходити магістраль і цекрву треба буде перенести. Одержавши від штату добре відшкодування за втрачене майно, було куплено земельну ділянку. На підставі архітектурних розробок Юліана Ястремського (1910-1999) 26 лютого 1956 року розпочато будівництво нової церкви.

Коли у 1956 році Апостольський престіл проголосив створення нової єпархії для українців-католиків, владика Амброзія Сенишина назначено першим єпископом Стемфордської єпархії, спершу, в 1956 році — екзархом, а в 1958 році — єнархом. Апостольський престіл теж висловив бажання, щоб нрестіл єпископа був у місті Стемфорд, а катедрою єпископа стала церква св. Володимира, яку піднято до рангу катедральної цекрви.

Новозбудована церква св. Володимира, а тепер катедра св. Володимира, була посвячена 5 травня 1957 року єпископом Амвросієм. 1959 року у церкві поставлено однарусний іконостас. Ікони намальовані Яковом Гніздовським (1915-1985), а різьба належить В. Загородніку. У 1965 році вставлено вітражі, виготовлені за проектом Бориса Макаренка (1925-2008). У 2006 році іконостас відновлено та доповнено кілька-ярусними бічними іконами, які привезено із недіючої церкви у Літл Фолс. Ікони роботи Анни Дрозди, а різьба — Ігоря Будзінського. Велика запрестольна ікона св. Володимира намальована Святославом Гординським (1906-1993). Одна із найцінніших речей у катедрі — це престіл вирізьблений у 1939 відомим мистцем Андрієм Коверком (1893-1967) у Львові, перевезений до Америки і подарований Іваном та Юстиною Бадарик (парафіянами церкви св. Володимира).

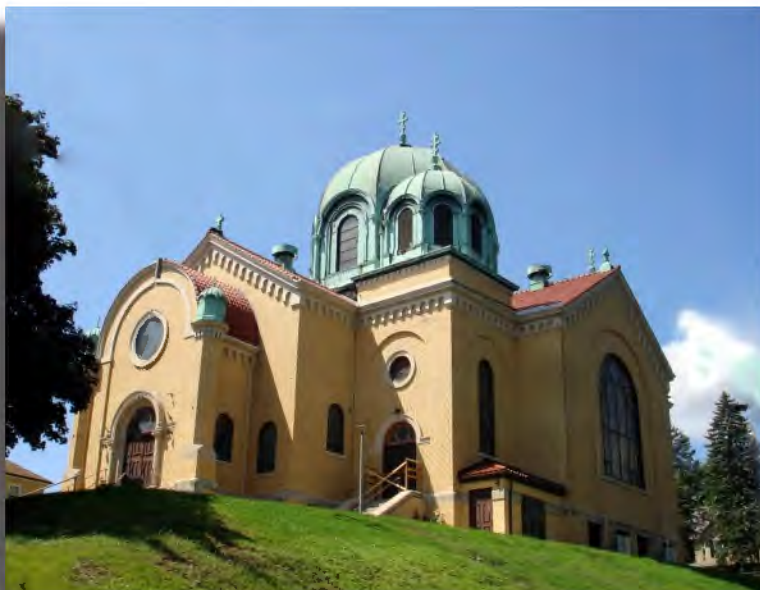

The interior of the 1924 church
Інтер'єр церкви 1924 року

St. Peter and St. Paul Church

ANSONIA

Saints Peter and Paul Ukrainian Catholic Church in Ansonia was among the first parishes founded in the United States. The SS. Apostles Peter and Paul Ukrainian Society of Mutual Aid decided in 1894 to organize a Ukrainian Greek Catholic parish. Land for the church was purchased in 1895, and construction began in 1897. The dedication of the church cornerstone took place on May 2, 1897, with large numbers of lay people and clergy in attendance. The blessing of the church took place on June 24, 1898.

The first permanent pastor was Father Anthony Bonchewsky. He founded parochial evening schools for children and teenagers and established a library. He also purchased land for a cemetery.

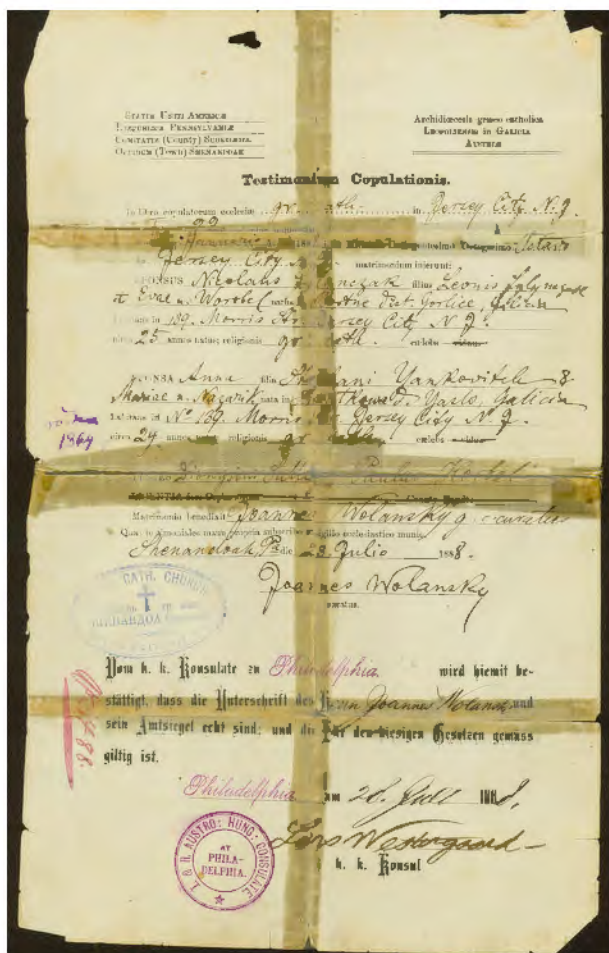
In 1915 a new piece of land was purchased, and the present brick church was built according to plans prepared by an architect in L'viv. The interior of the church was decorated by Theodore Hladky, a renowned artist from Halychyna, Ukraine. The construction of the church was com-

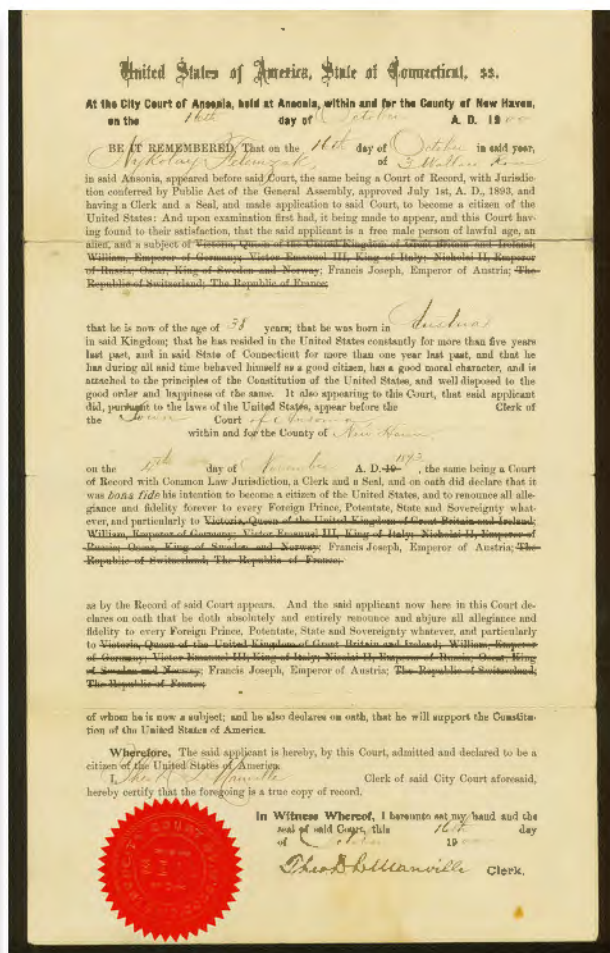
pleted in 1917, and the church was blessed by Bishop Constantine Bohachevsky in 1924. In 1965 a daytime parochial school was established under the guidance of the Sisters Servants of Mary Immaculate. The first principal was Father John Squiller.

The longest serving pastor at the parish was Father Basil Lar (1949-1979).

Marriage certificate dated July 23, 1888 and signed by the first Ukrainian priest in America, Fr. J. Wolansky (Ivan Volansky) Шлюбна метрика із 23 липня, 1888 р. підписана першим українським священником в Америці о. Іваном Волянським

Document from October 16, 1900 admitting and declaring Nykolay Felemzak to be a citizen of the USA Документ із 16 жовтня, 1900 р. який підтверджує що Николай Феремзак став громадянином США

The original St. Peter and St. Paul Church in Ansonia. Перша церква свв. Апостолів Петра і Павла в Ансонії

*Brotherhood of the Saints Apostles Peter
and Paul
Братство святих апостолів Петра і
Павла*

*Funeral service in the old Ansonia church in
1903 for Father Anthony Bonchewsky, the first
pastor of Sts. Peter and Paul
Похорон отця Антона Бончевського -
першого пароха церкви свв Апостолів
Петра і Павла - у старій церкві Ансонії у
1903 році*

*First day of school at the newly-dedicated
school – September, 1965. In the top row:
Father John Squiller, principal and Father
Basil Lar, pastor
Перший день науки в новопосвяченій
парафіяльній школі, вересень, 1965 р. У
горішньому ряду: о. Іван Скви́лер, директор
о. Василь Лар, парох*

Церква свв. Апостолів Петра і Павла

АНСОНІЯ

1897 року. Подія відбулася з участю великої кількості народу і священників. І цей рік вважається роком заснування парафії. Посвячення церкви відбулося 24 червня 1898 року. Першим постійним парохом церкви був о. Антін Бончевський. Він заснував бібліотеку та вечірні парафіяльні школи для дітей і молоді. Також купив землю під цвинтар.

Згодом, 1915 року, куплене інше місце, на якому збудовано сучасну нову муровану церкву на основі архітектурних нлянів архітектора зі Львова. Внутрішнє оздоблення виконав Теодор Гладкий,

Українська католицька парафія свв. Апостолів Петра і Павла в Ансонії була одною з перших парафій, організованих у США 1894 року, коли католицька організація Взаємної допомоги ім. свв. Апостолів Петра і Павла поставили собі ціль організувати українську греко-католицьку нарафію. Місце під церкву закуплено в 1895 році, а будову почато у 1897 році. Наріжний камінь церкви закладено 2 травня

відомий мистець з Галичини. Будову церкви закінчено 1917 року, а її посвячення впродовж Кир Константин Богачевський 1924 року. В 1965 році відкрито парафіяльну школу під керівництвом Сестер Службниць. Першим директором її був о. Іван Сквілер.

Найдовшу душпастирську працю в Ансонії провів о. Василь Лар (з 1949-го до 1979-го року).

Holy Protection of the Blessed Virgin Mary Church

BRIDGEPORT

The church was officially organized, primarily by post-World War II immigrants, in late 1949 and early 1950. The task of organizing the parish was given to Father Peter Melnychuk.

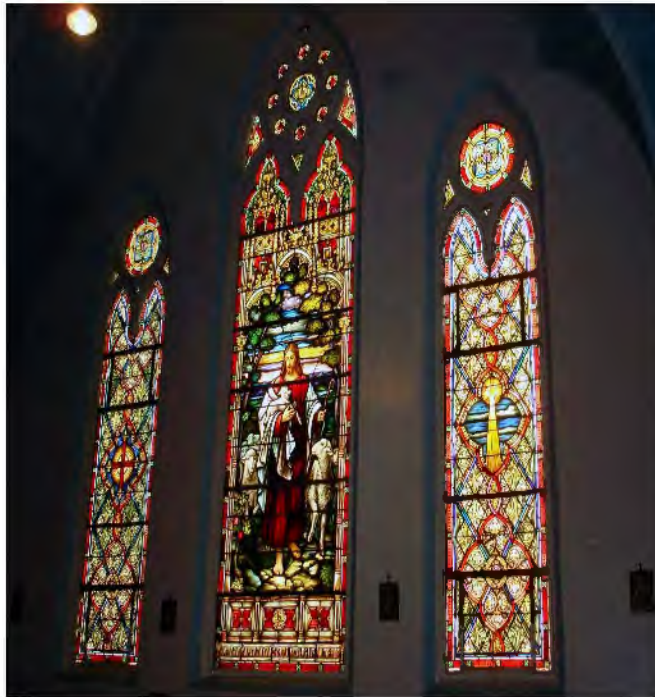
A Ukrainian Catholic church had existed years earlier, from 1922 to 1933, but because of various political misunderstandings and factions among the parishioners, the church broke away from the Bishop and accepted an Orthodox jurisdiction. From 1950 to 1986 the pastor of the Ukrainian Catholic church was Father Yaroslav Shust, who to a great extent was instrumental in the growth and development of the parish. To increase the number of parishioners, he sponsored more than thirty families and single individuals from Displaced Persons camps.

In 1952 a small Protestant church and parish home were purchased and blessed on the Feast Day of the Holy Protection by Bishop Constantine Bohachevsky. In 1966 state authorities notified the parish that the church property was needed for the construction of a hospital. A building committee was organized to oversee either the construction of a new church or the purchase of an existing church. Finally, in 1970, a Methodist church was purchased, renovated to Eastern Rite tradition, and adorned with icons by the iconographer Borys Makarenko (1925-2008). The church was consecrated in 1978 by Bishop Basil Losten.

Церква Покрови Пресвятої Богородиці

БРИДЖПОРТ

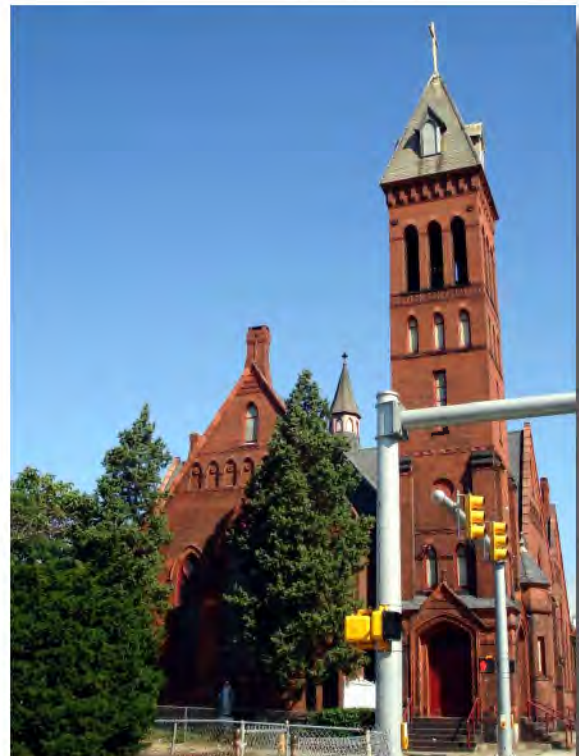

парафіян, що земля, на якій стоїть церковна лікарня. Церковний будівельний комітет розглянув справу побудови або купівлі церкви. Врешті, 1970 року було куплено методистську церкву, яку пристосували до Богослужіння за нашим обрядом, і яка служить на парафіянам до сьогодні. Церкву розмалював мистець Борис Макаренко (1925-2008). Посвятив її 1978 року владика Василь Лостен.

Церква офіційно заснована наприкінці 1949 року - початку 1950 повоєнними емігрантами. Організацією цього займався о. Петро Михальчук.

Перед тим у Бріджпорті існувала Українська Католицька Церква (з 1922 до 1933 року), яка, з огляду на тодішні політичні непорозуміння між парафіянами, відійшла від свого владика і перейшла під православну юрисдикцію. З 1950 по 1986 рік парохом церкви був о. Ярослав Шуст, який вніс великий вклад у розвиток та розширення парафії, спровадивши туди понад 30 родин та одиноких осіб з німецьких таборів.

У 1952 році було куплено невеличку протестантську церкву і парафіяльний дім, які поблагословив на саме храмове свято Покрови владика Константин. У 1966 році влада штату повідомила носілість, буде потрібна під будівництво

St. Mary's Holy Dormition Church

COLCHESTER

In 1917 Ukrainian immigrants in eastern Connecticut formed a St. Stephen's Society, one of whose aims was to bring the Ukrainian Liturgy to Colchester. At first, the Liturgy was held in a Protestant church with Father Ivan Palij commuting from New York. Later, a house was purchased and converted to a chapel and residence for the pastor. Subsequently, an extension was added where meetings, dinners, concerts, and dramatic plays were held.

Because members of this community were of different religious confessions, the church was called the Greek Catholic, Orthodox, Independent Church of Saint Mary. Finally, on the advice of Father Bohdan Izak, this independent church became a member of the Ukrainian Catholic Eparchy.

In 1953 the parishioners were at last able to build their own church, and in 1961-1963 a parish house and rectory were built. On September 10, 2004 a powerful blast destroyed the church. Plans for rebuilding began immediately. On August 15, 2005 on the Feast of the Dormition of

the Mother of God -- the patron feast of St. Mary's Ukrainian Catholic Church -- the blessing of the grounds and the solemn dedication of the cornerstone for the building of the new church was held. On September 9, 2006, the newly - built church was dedicated by Bishop Paul Chomnycky.

*The new church built in 2006
Нова церква побудована у 2006 р.*

Церква Успіння Пресвятої Богородиці

КОЛЧЕСТЕР

The 1953 Church
Церква 1953 року

Українські емігранти, які опинились в східній частині штату Коннектикут, zorganizували Товариство св. Стефана 1917 року. Однією із цілей товариства було подбати, про те щоб відбувалися українські літургичні церковні відправи. Не маючи своєї церкви, відправи Богослужінь відбувалися в протестантських церквах. Доїжджаючим священиком із Нью-Йорку був о. Іван Палій. Згодом куплено дім, який нерероблено на каплицю і помешкання для священика. Пізніше зроблено прибудівку, яка служила місцем для зборів, обідів, театральних вистав та імпрез. Через те, що члени громади були мішаного віросповідання, церква називалась Греко-католицька Православна Незалежна Церква Святої Марії.

За порадою о. Богдана Іжака, ця незалежна церква приєдналась до Української католицької єпархії. У 1953 році парафіяни були фінансово спроможні збудувати власну нову церкву, а в 1961-1963 роках збудували також плебанію. 10 вересня 2004 року сильний вибух знищив церкву. Відбудовувати церкву почали відразу. У понеділок,

15 серпня 2005 року, день, коли припадало свято успіння Богородиці, відбулося посвячення наріжного каменя та місця під церкву. 9 вересня 2006 року новозбудована церква була посвячена Стемфордським єпископом Павлом Хомницьким.

The 2006 Church
Церква 2006 р.

St. John the Baptist Church

GLASTONBURY

The Ukrainian church community in Glastonbury was organized in 1925 through the efforts of Father Michael Kuziw. A wooden church, which once served the German community, and some land for a cemetery were eventually purchased. This very church is still in use today.

The number of parishioners was always small, and so it became a mission church with neighboring pastors serving it. Until 2002 the mission church was served by the pastor

of St. Michael's Church in Hartford. The longest serving pastor-administrator (1938-1980) was Monsignor Stephen Balandiuk. Since 2002 the church has been administered by the pastor of St. Mary's Holy Dormition Church in Colchester, Connecticut.

Церква Св. Івана Хрестителя

ГЛЕСТОНБЕРІ

Церковна громада в Глестонбері постала в 1925 році, її організував о. Михайло Кузів. Дерев'яну церкву і кілька акрів землі нід цвинтар відкупили у німецької громади у 1925 році. Ця церква в ужитку до сьогодні.

З огляду на малу кількість парафіян, усі душпастирі їздили до Глестонбері з сусідніх парафій. Церковна громада в Глестонбері вважається місійною станицею і була під наглядом пароха церкви св. Михаїла в

Гартфорді. Найдовше адміністратором церкви служив о. монс. Степан Баландюк (з 1938 до 1980 року). З 2002 року адміністратором є парох церкви Успіння Пресвятої Богородиці з Колчестера.

St. Michael's Church

HARTFORD

Ukrainian immigrants settled in Hartford prior to 1904, but due to the opposition and interferences on the part of the Polish and Latin Rite clergy, did not organize their parish until 1910. Services were initially held in a Lithuanian Catholic Church until the purchase of a small wooden frame house. The ground floor of this house was converted into a small, narrow chapel; its upper floor held living quarters for the pastor. The Parish was registered on March 6th, 1911 under the name: St Michael's Ruthenian Greek-Catholic Church. This name was eventually changed to "St. Michael's Ukrainian Catholic Church." The chapel was

blessed by Bishop Ortynsky in 1915. At the rear of the church, a brick building was built to serve as a hall and school. There was no iconostasis in the church, but several icons painted by Teodor Hladkyi were hung on the walls and windows throughout the chapel. Although small, this chapel-church was the center of Ukrainian religious and cultural life until 1955, when the State of Connecticut claimed the right of eminent domain for the construction of highway I-84. A new church and parish house was built in 1955 with architectural plans done by Julian Jastremsky (1910-1999). The interior was decorated with stained glass windows and the sanctuary was painted by the artist Andrii Chorniak. In 1964 a combination parish school-auditorium edifice was built to provide room for educational and recreational activities. In 1980 a building, next to the church, was purchased and converted into a residence for the pastor. In 1981 the parish embarked on a complete renovation program of the church. A new iconostasis was installed, with icons painted by Borys Makarenko (1925-2008). Parking facilities were added next to the rectory. The parish also has its own cemetery. The longest serving pastor and administrator was Msgr. Stephen Balandiuk, (1937 - 1979).

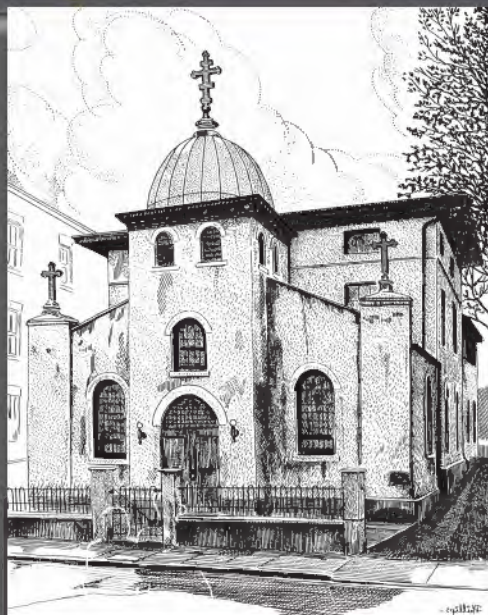

Ukrainian Heritage School
Українська суботня школа

Church Choir
Церковний хор

*Top: Parish school building and auditorium
Зверху: Будинок парафіяльної школи та
авдиторії*

*Center: The old St. Michael's Church from
1915*

*Посередині: Стара церква св. Михаїла
1915-го р.*

*Bottom: The Parish Rectory
Низ: Парафіяльний дім*

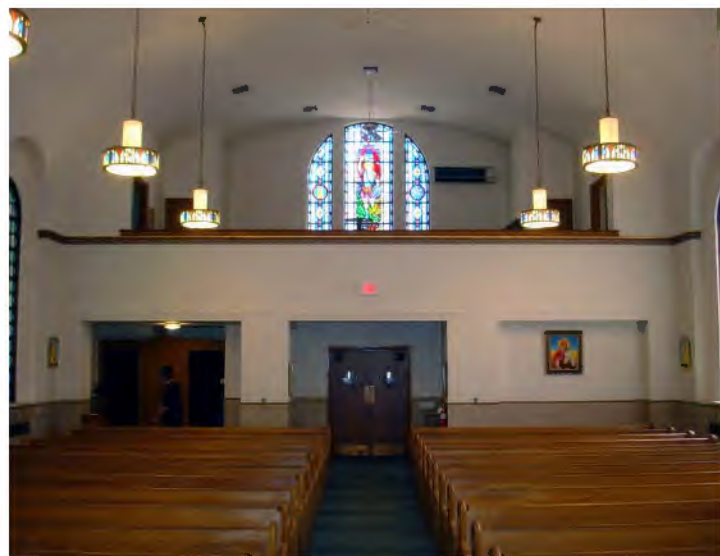
Церква Св. Михаїла

ГАРТФОРД

Українські емігранти поселились у Гартфорді ще перед 1904 роком, але, з огляду на перешкоди польських та римо-католицьких церковних властей, парафію свою zorganizували лише у 1910 році. Перші Служби Божі відправлялись у литовській церкві. Згодом парафіяни купили маленький дерев'яний будиночок, долішню частину якого переробили на каплицю, а горішню - на мешкання для священика. І вже 6-го березня 1911 р. була зареєстрована під назвою "Рутенська Греко-

Католицька Церква Св. Архистратига Михаїла в Гартфорді,,. Назву церкви згодом змінено на — Українська Католицька Церква св. Михаїла. Цю каплицю-церкву поблагословив єпископ Ортинський у 1915 році. Ззаду церкви добудовано муровану школу із залем. У церкві не було іконостасу, але ікони, намальовані мистцем Теодором Гладким, були розвішані по стінах та вікнах церкви і так прикрашали церкву. Ця маленька церква була центром релігійного та культурного життя гартфордської громади аж до 1955 року. У цьому році влада штату, будуючи автостраду I-84, повідомила, що через церковну територію має проходити магістраль. У 1955 році, за архітектурними розробками Юліяна Ястремського (1910-1999) парафіяни збудували нову церкву і парафіяльний дім у іншому місці. Інтерер

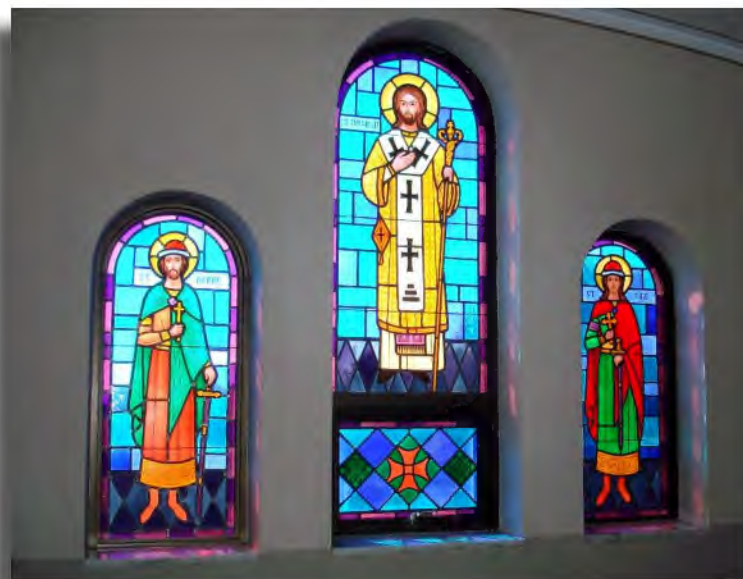
церкви був прикрашений гарними вітражами, а святилище чудово розмалював мистець Андрій Чорняк. У 1964 році добудовано школу з залем для освітніх та культурно-розважальних потреб. У 1980 році біля церкви куплено дім і реставровано його під житло для пароха. У 1981 році парафія провела капітальне відновлення церкви. Вставлено новий іконостас, розмальований мистцем Борисом Макаренком (1925-2008). Парафія також є власником цвинтаря. Найдовше парохом церкви служив о. Степан Баландюк (з 1937 по 1979 р).

St. Josaphat Church

NEW BRITAIN

The Ukrainian Catholic community in New Britain dates back to the 1890s. In 1900 immigrants from Transcarpathia and Galicia founded the Holy Trinity Greek Catholic Church. Ten years later those Ukrainians who came from Galicia separated from Holy Trinity parish and founded St. Mary's Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church. In 1928, however, this parish fell into schism and left the Catholic Church to lead an independent ecclesiastical existence. Some of those who remained faithful to the Holy Union returned to Holy Trinity Parish; others joined local Roman Catholic parishes.

In the late 1940s and early 1950s, many Ukrainians immigrated to America, and some of them settled in New Britain, Connecticut. This small group of Ukrainian Catholics decided to organize its own parish in order to worship in its own rite. Through the efforts of the neighboring pastor from Colchester, Father Vladimir Korchynsky, on February 13, 1951 they received permission from Bishop Constantine Bohachevsky to found a new parish under the patronage of St. Josaphat. The church was incorporated, and the Roman Catholic Bishop of Hartford, Most Reverend Henry O'Brien, gave permission for the new parish to use the facilities of St. Peter's Roman Catholic Church for worship. The number of parishioners grew, and in 1955 they purchased the former Syrian (later Russian and Greek) church, and after extensive repairs the first Divine Liturgy was celebrated on January 7, 1956. In 1966 the parish purchased a house for a future rectory and a parcel of land on which to build a new church. In 1973 a building committee was

organized, and in May 1974 Bishop Schmondiuk blessed the ground for the new edifice. Construction began in June of the same year. On November 16, 1975 in the presence of over fifty priests and hundreds of the faithful, Bishop Schmondiuk blessed the church. The church was decorated in the traditional Byzantine style, with an iconostasis designed by the Makarenko Art Studio. The stained glass windows are the work of the artist Yaroslav Baransky. The church was served either by commuting priests or, at times, by permanent pastors.

Церква Св. Йосафата

НЬЮ БРИТЕН

Українська Католицька громада у Нью Брітені почала організовуватись уже наприкінці 1890-их років. У 1900 році емігранти із Закарпаття і Галичини заснували Греко-католицьку Церкву Святої Трійці. Через десять років парафіяни церкви, які походили з Галичини, відділилися і заснували церкву св. Марії Непорочного Зачаття. У 1928 році парафія відійшла від Апостольського престолу і стала незалежною. Деякі із парафіян повернулись до церкви Святої Трійці, інші пішли до місцевих римо-католицьких церков.

Після приїзду численної української еміграції до США на початку 1950-их років, деякі родини поселились в Нью Брітені, Конн. Невелика група цих новоприбулих емігрантів постановила заснувати свою католицьку церкву. Заходами о. Володимира Корчинського, пароха із сусіднього містечка - Колчестеру, на заснування церкви дістали благословення владики Константина 13 лютого 1951 року. Церква в міському уряді була зареєстрована під назвою "Св. Свщмч. Йосафата,,. А римо-католицький єпископ Гартфорду, Генрі О'Браєн, дав цій нарафії дозвіл користуватися приміщенням римо-католицької церкви св. Петра в Нью Брітені. Наприкінці 1955 року у сирійців відкуплено колишню московську, а згодом грецьку церкву і після капітального ремонту відправлено в ній нершу св. Літургію — на Різдво Христове, 7-го січня 1956 р. У 1966 році куплено дім для майбутнього приходства та ділянку для нобудови нової церкви. У 1973 році скликано будівельний комітет і вже в травні 1974 року Владика Йосиф посвятив ділянку під забудову, а в червні того самого року було розпочато будову. Величне посвячення нового храму довершив у храмове свято св. Свщмч. Йосафата 16 -го листопада 1975 року владики Йосиф. Спроекували іконостас і розмалювали церкву у візантійському стилі мистці студії Макаренка. Вітражі виготовлені мистцем Ярославом Баранським. У більшості церкву обслуговували доїжджаючі із сусідніх парафій священники.

St. Michael's Church

NEW HAVEN

There is no definitive record of the first Ukrainian settlers in New Haven, but some evidence indicates that the first immigrants from Ukraine arrived there in the late nineteenth century, and some activity was evident in the early twentieth century. When the Ukrainian community increased in size, the people recognized the need for an organized life. As a result, a church brotherhood was founded on October 4, 1908 with the name of "Brotherhood of St. Michael the Archangel, New Haven."

From 1906-1910 priests from

Ansonia served the religious needs of the New Haven community. Then on December 5, 1910 the community purchased a small church and parish house and on December 13th obtained a charter under the name "Ruthenian Greek Catholic Church of St. Michael the Archangel in New Haven, Conn." From the very beginning, various religious and cultural societies (a church choir, a drama club, a Ukrainian Heritage School) were organized and became an important part of parish activities. So, too, did several social-welfare societies, which gave moral and material assistance to brethren in need.

In 1948 two large buildings with a large garden-like property were purchased. One of the buildings was torn down, and a new church was built with an auditorium and rooms for the Heritage School as well as club rooms for other organizations. In time, another building was bought and converted into the parish house. The architect of the church was Julian Jastremsky (1910-1999). The design for the iconostasis and all the icons was the work of the renowned artist Sviatoslav Hordynsky (1906-1993).

Церква Св. Михаїла

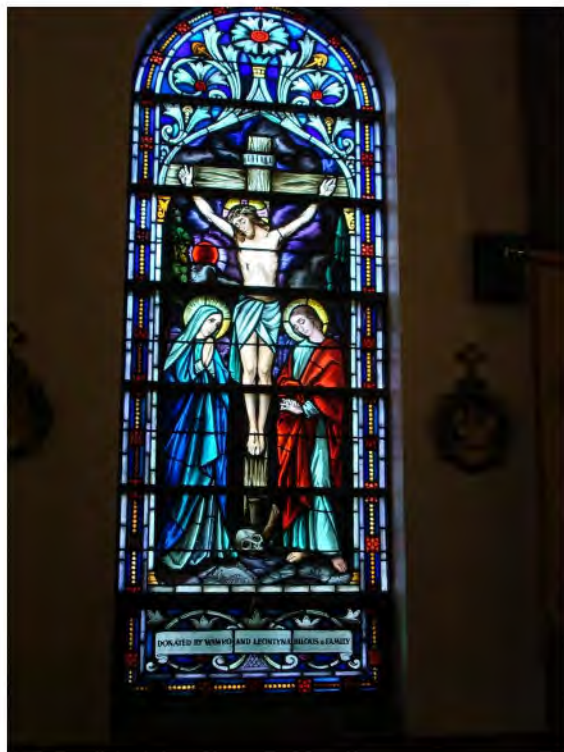
НЬЮ ГЕЙВЕН

Про піонерів українського поселення в Нью Гейвені немає точних даних, але є дані, що перші емігранти з України приїхали туди наприкінці 19-го століття і сностерігалась деяка їхня діяльність на початку 20-го століття. Коли українська громада в Нью Гейвені почала зростати, люди відчули брак організованого громадського життя. Як наслідок цього, у жовтні 1908 утворилося церковне братство під назвою “Братство св. Архангела

Михаїла в Нью-Гейвені”. З 1906 по 1910 рік священники з Ансонії обслуговували потреби громади. 5-го грудня 1910 р. ньюгейвенська громада купила церкву разом із парафіяльним

домом, а 13-го грудня задокументовано українську парафію в Нью Гейвені під назвою “Рутенська греко-католицька церква св. Архистратига Михаїла в Нью Гейвені, Конн.” З самого початку при церкві зорганізовано різні церковні та культурно-освітні товариства, такі як церковний хор, драматичний гурток, Рідна школа тощо, а також благодійні товариства, які допомагали морально, і матеріально тим, хто того потребував.

У 1948 році куплено дві великі будівлі з великою присадибною ділянкою. Один із цих будинків було розібрано і збудовано красиву церкву, залу і приміщення для Рідної школи та клубних організацій. Згодом куплено ще один будинок, у якому створили парафіяльний дім. Архитектором церкви був Юліян Ястремський (1910-1999). Проєкт іконостасу та ікони роботи мистця Святослава Гординського (1906-1993).

St. Michael the Archangel Church

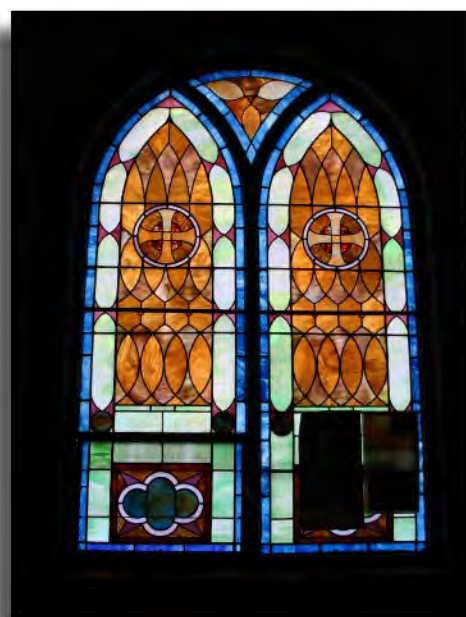
TERRYVILLE

The first Ukrainian settlers in Terryville were not immigrants from Europe but from central Pennsylvania who, after having come to America and settling there, decided to move to Connecticut. The first Ukrainian family known to have settled in Terryville in 1896 was Michael and Anna Bobyk. From 1896 to 1904 the Ukrainian families traveled to New Britain or Ansonia for church services. But in time the small group of Ukrainian families, united by the same bond of faith, language, and customs made plans to organize and establish its own church.

At first, in 1903 they bought a plot of land for a cemetery; then, in 1904 a committee was formed to plan for the building of a church. In the first few years church services were held in a school hall. Finally, in 1906 three parcels of land were purchased for the future site of the church. In 1907 representatives of the church community had an audience with Bishop Ortynsky, who granted them permission to build their church, which was completed in 1910. St. Michael's has a very impressive iconostasis

Present-day Church
Сучасний вид церкви

carved by Nicholas Surma, with icons and wall-murals by the artist Theodore Hladky. In 1934 a rectory was built and later blessed by Bishop Constantine Bohachevsky.

Церква Св. Архангела Михаїла

ТЕРРИВИЛ

The original 1910 look of the Church
Церква 1910 року

який дав дозвіл будувати церкву. Будову закінчено у 1910 році. Церква св. Михаїла має особливо вражаючий іконостас, різьблений Миколою Сурмачем. Ікони на іконостасі й настінні малюнки виконані мистцем Теодором Гладким. У 1934 році добудовано парафіяльний дім, який поблагословив владика Констатин Богачевський.

Першими поселенцями в Терривиллі не були емігранти безпосередньо з Єврони, а з південної Пенсильванії. Вони, приїхавши до Америки, осіли спершу в Пенсильванії, а згодом переселилися до Терривиллу. Першою родиною, яка переселилася до Терривиллу у 1896 році, була сім'я Михайла та Анни Бобик, згодом туди нереїхали інші. З 1896 до 1904 року українські родини відвідували Служби Божі у Нью Бритені та Ансонії. Згодом отих кілька українських родин, об'єднаних віросповіданням, мовою та традиціями, у скорому часі вирішили заснувати власну церкву.

І так, у 1903 році спершу купили ділянку землі під цвинтар. У 1904 році утворився комітет планування побудови церкви. У перші роки церковні відправи відбувалися у залі загальноосвітньої школи. Згодом, у 1906 році, куплено три ділянки землі для нобудови майбутньої церкви. У 1907 році предстваники парафії мали авдієнцію із єпископом Ортинським,

Protection of the Blessed Virgin Mary Church

WILLIMANTIC

The first Ukrainian immigrants settled in Willimantic in the late nineteenth and early twentieth centuries. Evidence of this includes entries in church books of neighboring parishes recording baptisms and marriages. From time to time, Ukrainian Catholic priests did come to Willimantic to tend to the religious needs of Ukrainian immigrants there, celebrating Divine Liturgies and hearing confessions at St. Joseph's Roman Catholic Church. References to organizational activities, however, are scant.

The Ukrainian Catholic Church in Willimantic had its origins in 1949. A good number of Ukrainian immigrants arrived in Willimantic from Germany in the aftermath of World War II. Upon hearing of these newly-arrived immigrants, Father Andriy Nazarevych came to Willimantic on September 22, 1949 with regard to meeting the spiritual needs of the community. In October of that year he celebrated the First Divine Liturgy in the Sisters' convent of St. Joseph's parish. The Ukrainian faithful made use of this premise and the hospitality of St. Joseph's parish for four years. On August 12, 1950 an episcopal ordinance from Philadelphia established the church in Willimantic as an independent Ukrainian mission station. The first church committee purchased a plot of land and the building committee began making plans for the construction of the church.

The completed Church building was blessed by Bishop Ambrose on October 16, 1960. The interior of the church was decorated with icons and an iconostasis by two renowned Ukrainian artists: Sviatoslav Hordynsky (1906-1993) and Serhii Lytvynenko (1899-1964).

Церква Пресвятої Богородиці

ВІЛЛИМЕНТИК

Перші емігранти — українці-католики — поселились у Вілліментіку у кінці 19-го - початку 20-го століть. Доказом цього є додаткові записи, розсіяні по метричних книгах сусідніх парафій. Хоч час від часу приїжджали українські священики до місцевого римо-католицького костела св. Йосифа відправити Служби Божі та вислухати сповідей наших вірних, згадки про зорганізоване життя у Вілліментіку дуже скупі.

Початок свій Українська Католицька парафія Покрови Пресвятої Богородиці бере в 1949 році. У повоєнні роки до Вілліментіку прибула значна кількість нових українських емігрантів із Німеччини. Довідавшись про потреби новоприбулих емігрантів, о. Андрій Назаревич прибув туди 22 вересня для розгляду можливостей душпастирської праці. У жовтні того ж року він відправив співану Службу Божу в будинку сестер при римо-католицькій церкві св. Йосифа. Цим приміщенням і гостинністю парафії св. Йосифа наші вірні користувались

чотири роки. Єпископський ординаріат у Філадельфії заснував самостійну, українську католицьку місійну станицю у Вілліментіку 12 серпня 1950 року. Перший церковний комітет купив земельну ділянку, а будівельний комітет розпочав роботу над планами забудови. Благословив наріжний камінь єпископ Константин 14 листопада 1954 р. Посвячення довершив Єпископ Кир Амброзій 16 жовтня 1960 року. Церкву розмалювали і встановили іконостас українські мистці Святослав Гординський (1906-1993) і Сергій Литвиненко (1899-1964).

The Parishes of Massachusetts

Парафії Штату Массачусетс

1 FALL RIVER

*St. John the Baptist Church
Церква св. Івана Хрестителя*

2 LUDLOW

*St. Peter and St. Paul Church
Церква свв. Петра і Павла*

3 JAMAICA PLAIN (BOSTON)

*Christ the King Church
Церква Царя Христа*

4 PITTSFIELD

*St. John the Baptist Church
Церква св. Івана Хрестителя*

5 SALEM

*St. John the Baptist Church
Церква св. Івана Хрестителя*

6 SOUTH DEERFIELD

*Descent of the Holy Spirit
Церква Зіслання святого Духа*

St. John the Baptist Church

FALL RIVER

The first Ukrainian immigrants most likely came to Fall River in the early 1900s, since records show that in 1905 the men had already founded the St. John the Baptist Brotherhood and in 1907 a church committee had already been organized. The year 1910 is considered to be the founding year of the parish, since that was when Reverend O. Struminsky had the first Divine Liturgy for Ukrainians in Fall River.

Because the Ukrainians did not yet have a church edifice of their own, the Fall River Latin Rite churches of St. Stanislaus, St. Anne, and, St. Mary opened their doors to accommodate the immigrants. In 1911 the Ukrainian community purchased a plot of land for the purpose of building a church, and a contract was signed for its construction. The church was completed in 1914 and consecrated by Reverend Peter Poniatyshyn. In 1920 land adjacent to the church was purchased, and a rectory and school were built. In 1960 a new residence was built for the pastor and blessed by Bishop Senyshyn in 1961. The church interior was renewed and repainted, and a new altar and tetrapod were installed for the parish's Golden Jubilee in 1964.

The Church in 1916
Церква у 1916 році

The present-day Church
Сучасний вигляд церкви

Церква св. Івана Хрестителя

ФОЛ РИВЕР

Перші українські емігранти поселились у Фол Ривері, скоріш за все, на початку 1900-тих років, бо в архівних записах згадано, що вже 1905 року було засновано Братство св. Івана Хрестителя, а 1907 року утворено церковний комітет. У 1910 році отець о. Струмінський відправив першу Службу Божу для українців і цей рік вважається роком заснування парафії.

Не маючи ще власної цекрви, Служби Божі відправлялись у місцевих римокатолицьких церквах — св. Станіслава, св. Анни і св. Марії. У 1911 році

українська громада купила ділянку під будівництво церкви. А вже 1914 року будову було закінчено. Посвячення церкви провів отець П. Понятишин. Додаткові земельні ділянки біля церкви куплено у 1920 році і на них збудовано парафіяльний дім і школу. У 1960 році збудовано нову резиденцію для пароха, яка була посвячена єпископом Сенишиним у 1961 році. У 1964 році з нагоди золотого ювілею парафії церкву всередині відновили — помалювали, встановили новий престіл і тетрапод.

The Church in 1937
Церква у 1937 році

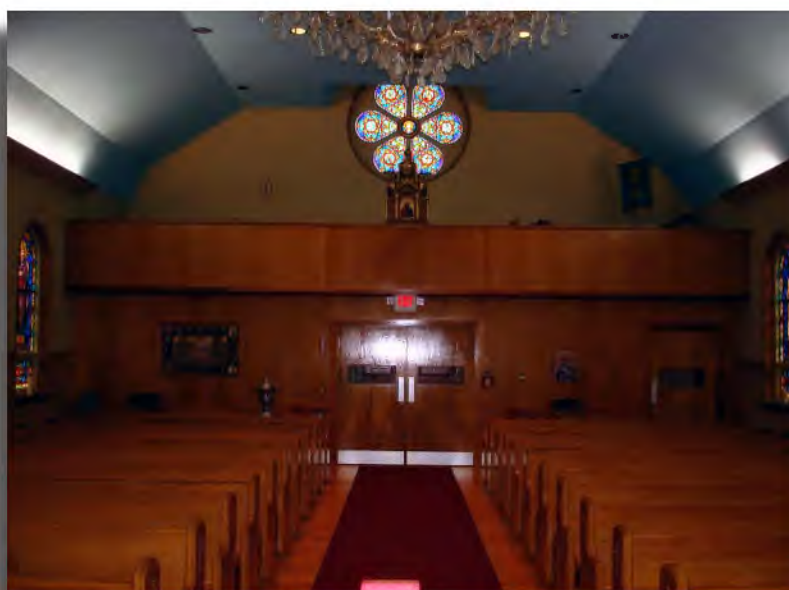
Saint Peter and Saint Paul Church

LUDLOW

The first Ukrainian immigrants came to Ludlow around 1900. Beginning approximately in 1912 they looked for a priest to take care of their religious needs. The first Ukrainian Liturgies were celebrated in private homes or in basements of various Latin Rite churches. Finally, in 1919, the decision was made to buy a private home and convert it into a church under the name of Saints Peter and Paul Ukrainian Orthodox Greek Catholic Church or Ukrainian Independent Greek Catholic Church. This attempt to establish a common church for all of the

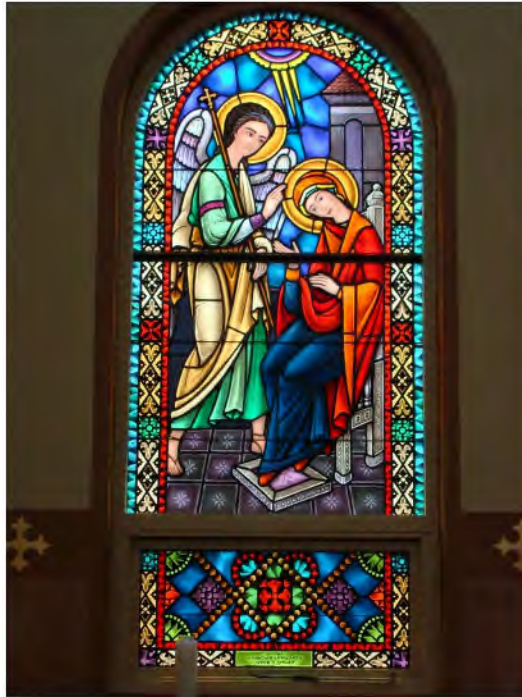

Ukrainians in Ludlow, both Catholic and Orthodox, did not last long. In 1924, in the presence of Father Peter Poniatyshyn, then administrator of Ukrainian Catholics in America, the parish assembly decided to rename the church the Ukrainian Catholic Church of Saints Peter and Paul. A wood-frame house with a basement was purchased and used for church services and as a rectory. As the number of parishioners grew, a need developed to build a church. Plans were drawn up in 1957. The new church was completed in 1960 and blessed on July 24 of that year by Bishop Ambrose Senyshyn. Later, a rectory was also built. The sanctuary was decorated with icons painted by the renowned artist Christine Dochwat.

Церква святих Петра і Павла

Лудлов

Перші українські емігранти поселились в Лудлові близько 1900-ого року. З 1912 року громада постійно шукала священика свого віросповідання, який би добре ніклувався про душевні потреби людей. Перші українські Богослужіння відправлялись у приватних будинках або в підвалах місцевих римо-католицьких церков. У 1919 році на громадському засіданні вирішено купити будинок, пристосувати його до церковних потреб і назвати Українською православною греко-католицькою церквою святих Петра і Павла або Українською незалежною греко-католицькою церквою. Це була спроба громади міста Лудлов мати спільну церкву як для католиків, так і для православних. Ця спроба соборності не була тривалою. У 1924 році у нрисутності о. Петра Понятишина, тодішнього адміністратора Українськими католицькими церквами в Америці, парафія вирішила змінити назву церкви. І вона стала Українською Католицькою Церквою

святих Петра і Павла. Парафіяни купили дерев'яний будинок з підвалом і пристосували його до церковних потреб. Коли кількість нарафіян збільшилася, то виникла потреба більшої церкви і вирішено було таку збудувати. Архітектурні плани розроблено в 1957 році, а церква була збудована 1960 року. Поблагословив її 24 липня того ж року єпископ Сенишин. Пізніше добудовано парафіяльний дім. святилище оформлене іконним розписом, виконаним Христиною Дохват.

Christ the King Church

JAMAICA PLAIN (BOSTON)

As early as 1894, a group of young men in the Boston area organized the Saints Peter and Paul Ukrainian Catholic Brotherhood with the purpose of establishing a Ukrainian Rite Catholic Church. For the first few years, Ukrainian Rite Divine Liturgy was celebrated at St. Leonard's Italian Catholic Church. It was not until 1907 that the Ukrainian parish was officially established. That year, the newly appointed first bishop for the Ukrainian Catholic Church in America, Bishop Soter Ortynsky, designated Boston as the seat of a new Eastern Rite New England deanery. In 1914 a Presbyterian church was purchased, converted to the needs of a Ukrainian Rite Church, and named the Sacred Heart of Jesus. In the late 1920s, turmoil developed between the parishioners and a newly appointed pastor. Since the church property belonged to its shareholders, the majority of parishioners voted to leave the Ukrainian Catholic Diocese and join the Ukrainian Orthodox Diocese. With the loss of the church edifice, Ukrainian Catholic liturgies were held at Holy Trinity German Catholic Church.

In 1950 the Ukrainian Catholic parish purchased a few prime acres of land with an old mansion, which was converted into a rectory and parish center. Plans were made to build the church, but again a disagreement developed among the parishioners, this time over the calendar – Gregorian or Julian. The Julian calendar faction separated, purchased the St. George's Syrian Orthodox Church, and kept the name of St. George. Both parishes, Sacred Heart and St. George, existed from 1952 to 1968, each developing in its own way. The St. George parish thrived until the State of Massachusetts announced the building of an extension to the Massachusetts Turnpike. Because the new road would run across the St. George property, the parishioners were forced to leave the premises. Some returned to the Sacred Heart parish; others went elsewhere. Finally, in 1968, Father Stephen Chomko began a series of negotiations between the two parishes that culminated in the merger of Sacred Heart and St. George. Both sides agreed to give up their names, and Bishop Schmondiuk named the two united parishes Christ the King parish. Plans for the construction of the new church began immediately. The building was completed in 1972 and consecrated by Bishop Schmondiuk on June 25 of that year. The iconostasis, painted by Sviatoslav Hordynskyi (1906-1993), was installed in 1977. Three mosaics produced in Hordynskyi's studio in Rome were added later.

*The mosaic in front of the Church
Мозаїка перед церквою*

The Church in winter
Церква узимку

The Iconostasis
Церковний Іконостас

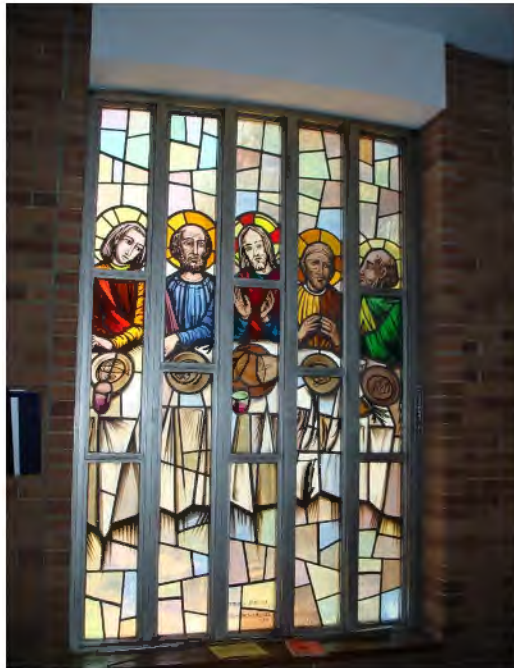
Church entrance
Вхід до церкви

Side view of the Church
Бічний вид церкви

Церква Царя Христа

ДЖАМАЙКА ПЛЕЙН (БОСТОН)

*One of the stained glass windows
Один з вітражів*

У 1894 року група молодих осіб заснувала Українське католицьке братство свв. Петра і Павла з метою зорганізування української католицької церкви. Перших кілька років Служби Божі відправлялись в італійській церкві св. Леонарда. У 1907 році Апостольський престіл назначив владика Сотера Ортинського першим єпископом українців Америки. Того самого року Владика Ортинський вибрав Бостон місцем розташування Деканату східних обрядів Нової Англії. У 1914 році парафіяни купили пресвітеріанську церкву та пристосували для потреб нашого обряду і назвали її цекрвою Найсвятішого Серця Христового. Посвячення відбулося 13 червня 1915 року при участі Преосвященного владика Сотера. В 20-их роках почалося затяжне ненорозуміння між парохом і людьми, яке закінчилось розколом парафії. Через фінансову неспроможність парафія була перетворена в акціонерне товариство, члени якого стали власниками парафії. Під час нарафійальних

ненорозумінь більшість власників акцій вирішили вийти з католицької єпархії. Вони взяли у своє володіння церкву і приєдналися до православної дієцезії. Парафіяни, залишившись без церкви, постарались, щоб Служби Божі відправлялись у німецькій церкві св. Трійці.

У 1950 році Українська парафія в дуже гарному місці купила кілька акрів землі з парковим насадженням і старий будинок, який переробили на дім для пароха та парафійальний центр. Підготували пляни нід забудову власної цекрви. Між парафіянами знову почалися “календарні” непорозуміння. Прихильники Юліанського календаря відділилися та купили бувшу сирійську православну церкву св. Юрія, залишивши для себе цю назву. Обидві парафії — Церква Пресвятого Серця Ісуса Христа і Церква св. Юрія — з 1952 по 1968 роки існували окремо. Церква св. Юрія розвивалась доти, доки штат Массачусетс не постановив збудувати продовження автостради для з’єднання з головною міською дорогою. Дорога ця мала йти через церковну територію. Парафіяни були змушені залишити нриміщення. Деякі із них повернулися до церкви Пресвятого Серця, інші пішли ще кудись. Парохи церкви Пресвятого Серця кілька разів старалися ввійти в контакт із колишніми парафіянами церкви св. Юра. Врешті о. Степан Чомко розпочав переговори, які привели до об’єднання парафій св. Юра і святійшого Серця. Обидві групи зустрілися в єпископській канцелярії, підписали документ і назвали новозлучену парафію Церквою Царя Христа. Почалось планування побудови нової церкви. Будову церви закінчено 1972 року, а її посвячення провів єпископ Шмондюк 25 червня 1972 року. Іконостас роботи Святослава Гординського встановлено 1977 року. Пізніше додано три мозаїки, виконані в студії С. Гординського (1906-1993) в Римі.

St. John the Baptist Church

PITTSFIELD

By 1905 Pittsfield had a sizeable number of Ukrainian immigrants, most of whom from the village of Horoshowa, Galicia; and they began looking into establishing a place of worship for their community. For many years, Ukrainian Divine Liturgies were held in St. Charles Roman Catholic Church and served by commuting priests from neighboring Ukrainian parishes. The community also formed a branch of the Ukrainian National Association, as well as a Brotherhood Society and other civic organizations. Meetings were held in private homes or rented halls.

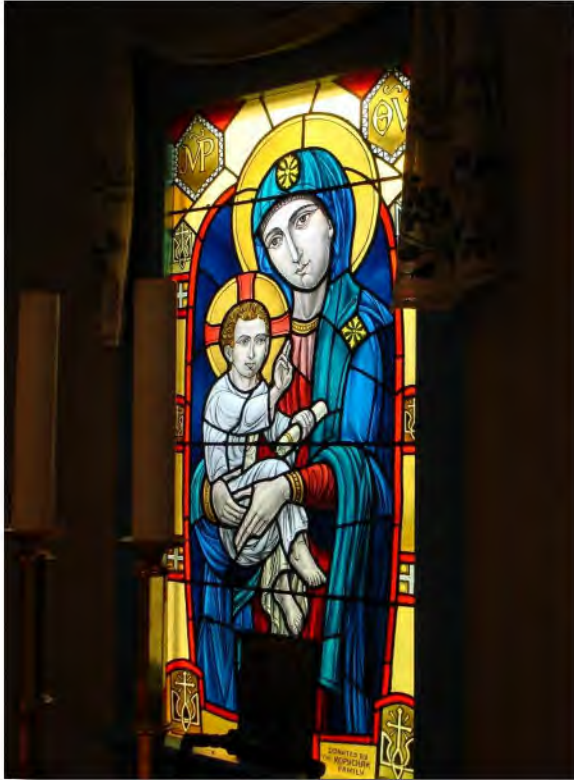
In 1916 the church committee decided to buy a parcel of land for the construction of a church. Plans were drawn up, and the church, dedicated to St. John the Baptist, was built in 1921. In 1922 the church was incorporated into the Ukrainian Catholic Administration of Philadelphia. As the parish grew, a steeple was added to the church in 1937, and a rectory adjoining the church was purchased in 1944.

The church interior was completely renovated in 1988 with the addition of an iconostasis and a large stained glass window behind the altar depicting the Theotokos with the Infant Jesus.

Церква св. Івана Хрестителя

ПІТСФІЛД

Українські емігранти в Пітсфілді в більшості походили із Галичини, зокрема села Горошова. Уже коло 1905-го року громада стала досить численною і почались роздуми над заснуванням відповідного місця для відправ богослужінь відповідно до їхнього віровизнання. Упродовж років парохі сусідніх містечок відправляли українські Служби Божі в римо-католицькій церкві св. Карла. У цей час громада заснувала відділ Українського Народного Союзу, а також Братство та інші громадсько-суспільні установи. Збори цих організацій відбувалися у приватних оселях або у винаймлених залах.

У 1916 році церковний комітет вирішив купити ділянку землі для нобудови церкви. Церкву було збудовано 1921 року та присвячено св. Іванові Хрестителю. У 1922 року церква об'єдналась із Українською Католицькою Церковною Адміністрацією у Філадельфії. Відповідно до розвитку та можливостей парафії у церкві робились різні вдосконалення. І так, у

1937 році до церкви добудовано дзвінницю, а у 1944 році куплено дім поблизу церкви і пристосовано для парафіяльних потреб.

У 1988 році повністю відновили церкву всередині. Також встановлено іконостас та великий вітраж у вікні за престолом, на якому зображена Богородиця з Ісусом.

St. John the Baptist Church

SALEM

The Ukrainian immigrants who settled in Salem in the early 1900s came primarily from the Ternopil and Lemko areas. The St. Josaphat's Brotherhood Association was founded, and its first president called a community meeting in 1910, at which the establishment of the community's own Ukrainian Catholic Church was discussed. The first Divine Liturgies were held in rented buildings. The church was officially established on June 16, 1918, and named St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church.

In 1921 two small buildings were purchased; one was converted into a chapel and the other into a rectory. Because the chapel was small and required fundamental repairs, the parishioners decided to buy a much sturdier Protestant Baptist church and rectory. That church serves the community to this day.

Because the number of parishioners was always small, the church was served by commuting or visiting priests from nearby parishes, but not always on a regular basis. In the 1980s, much-needed renovations and improvements were undertaken.

In the 1990s an iconostasis and a large icon of the "Deisis" were installed. Both items came from a small Ukrainian church in Bath, New York that had been closed. The icons were painted by the renowned artist, Ivan Denysenko (1910-2006).

Церква св. Івана Хрестителя

СЕЙЛЕМ

Українські емігранти, які поселились у Сейлемі в 1900-тих роках походили із Тернопільщини та Лемківщини. У 1910 році громада в Сейлемі заснувала Братство св. Йосафата. На перших зборах братства було обговорено справу організації Української Католицької Церкви. Перші Служби Божі відправлялись у винаймлених будинках. Церква була офіційно заснована 16 червня 1918 року під назвою Українська Католицька Церква св. Івана Хрестителя. У 1921 році куплено два малі будинки та перероблено на каплицю і парафіяльний дім. З огляду на те, що каплиця була мала і потребувала капітального ремонту, вирішено було купити протестантську баптистську церкву і парафіяльний дім, які були у набагато кращому технічному стані. Ця церква до сьогодні служить громаді. Парафія не була численною і тому церкву обслуговували священики із сусідніх парафій.

У 1980 році у церкві проведено ремонт та всякі вдосконалення. У 1990 році встановлено іконостас та велику ікону “Деїсус”. Ці речі перевезено із маленької, уже недіючої церкви в Бет, НЙ. Ікони були намальовані відомим мистцем-монументалістом Іваном Денисенком (1910-2006).

Descent of the Holy Spirit Church

SOUTH DEERFIELD

In the 1890s Ukrainian immigrants were making their way into the Connecticut valley of Massachusetts. Desiring to worship according to their own spiritual traditions and liturgical rites, they began to gather and discuss the feasibility of starting their own church. A Ukrainian Orthodox Greek Catholic Association of South Deerfield was founded. At its first meeting in May, 1920, the members voted to purchase a property that included land, a house, a carriage shed of post-and-beam construction, and a barn. The parishioners decided to convert the

carriage shed into their church. Most of the work was done by members of the community after work hours. They dug the cellar hole, using horses and scoops; built the foundation; and then slowly moved the shed into place, with horses and muscle.

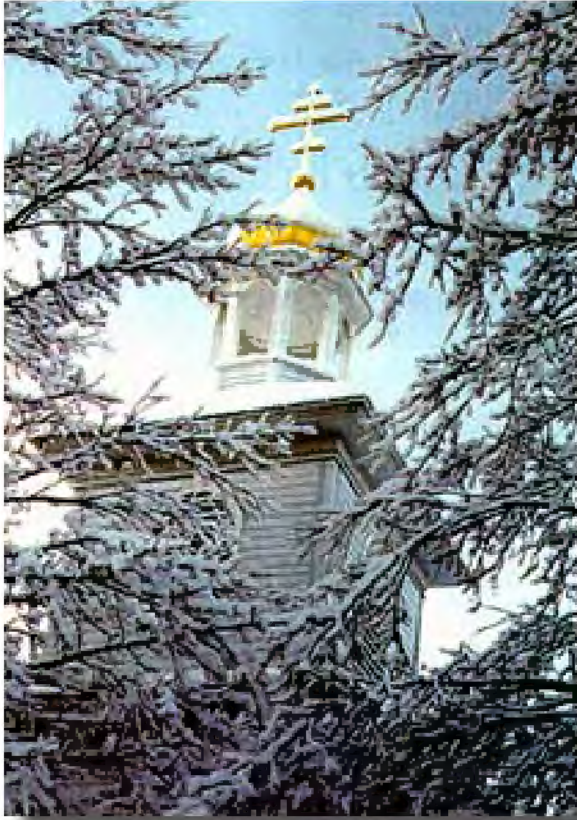
In 1921 they officially changed the name to Descent of the Holy Ghost Ukrainian Greek Catholic Church. The name was later changed to Descent of the Holy Spirit. The church became part of the Ukrainian Catholic Administration of Philadelphia and held its first Easter service on May 6, 1921. In 1924 the church purchased land for a parish cemetery. The interior of the church was decorated with stained glass windows and icons, and on the outside an onion dome and a cross were erected on top of the church. In 1929 a house was purchased as the rectory for the

priest. Later, in 1971, a new rectory was built that still stands today. In 1981 a renovation project was initiated, and plans were made to decorate the church in the traditional Byzantine style. A completed iconostasis was installed in 1996. The icons are the work of master iconographer Vladislav Andreyev.

Церква Зіслання Святого Духа

САВТ ДИРФІЛД

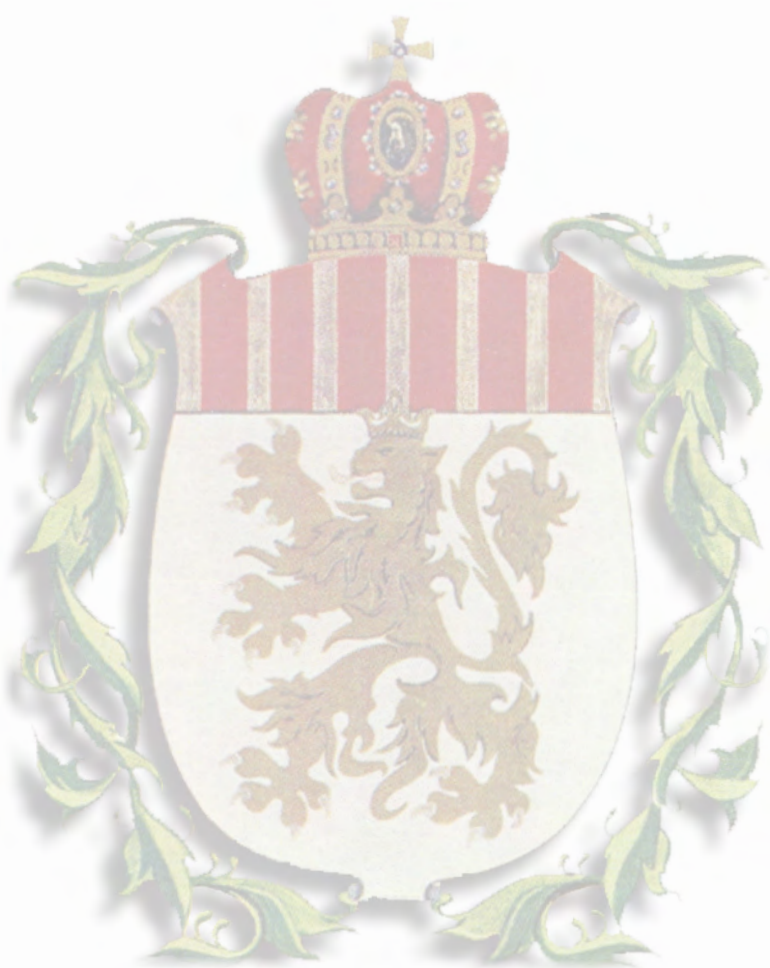

Уже в 1890-тих роках українські емігранти поселялись у Коннектикутській долині штату Массачусетс. Бажаючи віросповідувати згідно власним духовним традиціям та мати рідний літургійний обряд, почали обговорювати можливості заснування власної церкви. Для цього зорганізували товариство під назвою Українська Православна Греко-католицька Асоціація Міста Савт Дирфілд. На перших зборах, у травні 1920 року члени проголосували за кунівлю власності, яка складалася із ділянки землі, хати і солідної стодоли, збудованої із стовпів та брусів. Стодолу вирішено було переробити на церкву. Більшість робіт виконували власними силами. Спершу викопали підвал, збудували фундамент, а тоді пересунули стодолу на фундамент, котячи її на великих кругляках та тягнучи кінсьми і власними руками.

У 1921 році офіційно змінено назву на Українську Католицьку Церкву Зіслання святого Духа. Церква об'єдналась із Українською Католицькою Церковною

Адміністрацією у Філадельфії. Перша Служба Божа була відправлена у власній церкві 6 травня 1921 року. У 1924 році парафія купила ділянку землі під цвинтар. Церкву всередині оформили вітражами та іконами, а також зверху добудували купол з хрестом. Згодом, у 1929 році, куплено хату, яку перероблено на парафіяльний дім, а нізніше, у 1971 році, збудовано зовсім новий дім для пароха, який до тепер в ужитку. У 1981 році вирішено відновити церкву та оформити у традиційнім візантійським стилі. Іконостас встановлено 1996 року. Ікони написані відомим іконописцем Владиславом Андреевим.

The Parish of New Hampshire

Парафія Штату Нью Гемпшир

1 MANCHESTER

Protection of the Blessed Virgin Mary
Церква Покрови Пресвятої Богородиці

Protection of the Blessed Virgin Mary Church

MANCHESTER

The parish was established by the Reverend Roman Wolynech in 1905. Because the community members did not have a church of their own, they used the facilities of St. Joseph's Roman Catholic Cathedral (either the chapel or basement rooms). In 1908 the parishioners built a wooden church, which was dedicated by the first Ukrainian Catholic bishop in America, Bishop Soter Ortynsky. They also purchased a home for the parish priest. The interior of the church has an iconostasis, icons, and stained glass windows. From its inception the church became an important center of

life for the Ukrainian community for many years. The parishioners organized a choir, a band, a folk dancing school, and a theatrical club that staged many plays and performances. Today, although the number of parishioners has diminished, the parish remains active and thriving.

Церква Покрови Пресвятої Богородиці

МАНЧЕСТЕР

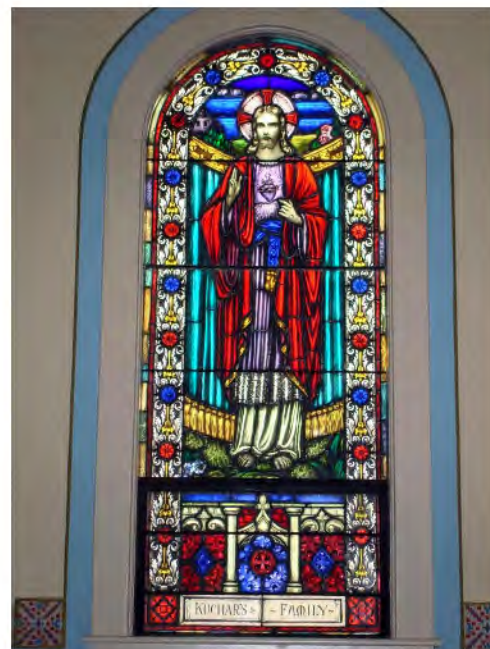

Парафія в Манчестері була заснована о. Романом Волинцем у 1905 році. Спочатку Служби Божі відправлялись у Римокатолицькій Катедрі св. Йосифа — у каплиці або інших приміщеннях. У 1908 році парафіяни збудували дерев'яну церкву, яка була посвячена першим українським єпископом в Америці — Сотером Ортинським. Парафія теж купила дім для пароха. В середині, церква була оздоблена іконами, вітражами та мала іконостас. З початку свого існування і впродовж багатьох років

церква була центром культурного та громадського життя. Там зорганізували хор, оркестру, школу народних танців, аматорський театр, який робив постановки багатьох п'єс та багато іншого. Сьогодні, хоч кількість парафіян і зменшилась, парафія все-таки продовжує бути активною та дієвою.

A band of talented church parishioners (c. 1920)
Оркестра при Манчестерській парафії (1920-і роки)

The Parishes of New York *Парафії Штату Нью Йорк*

NEW YORK STATE

NEW YORK CITY

-
- 1 AMSTERDAM**
St. Nicholas Church
Церква св. Миколая
- 2 AUBURN**
St. Peter and St. Paul Church
Церква свв. Петра і Павла
- 3 BEDFORD HILLS/MOUNT KISCO**
Protection of the Mother of God Church
Церква Покрови Пресвятої Богородиці
- 4 BRONX**
St. Mary Protectress Church
Церква св. Покрови
- 5 BROOKLYN (N. 5TH ST)**
Holy Ghost Church
Церква св. Духа
- 6 BROOKLYN (19TH ST)**
St. Nicholas Church
Церква св. Миколая
- 7 BUFFALO**
St. Nicholas Church
Церква св. Миколая
- 8 CAMPBELL HALL**
St. Andrew Church
Церква св. Андрія
- 9 COHOES**
St. Peter and St. Paul Church
Церква свв. Петра і Павла
- 10 ELMIRA HEIGHTS**
St. Nicholas Church
Церква св. Миколая
- 11 FRESH MEADOWS**
Annunciation of the Blessed Virgin Mary
Церква Благовіщення
- 12 GLEN SPEY**
St. Volodymyr Church
Церква св. Володимира
- 13 HEMPSTEAD**
St. Vladimir Church
Церква св. Володимира
- 14 HUDSON**
St. Nicholas Church
Церква св. Миколая
- 15 HUNTER**
St. John the Baptist Church
Церква св. Івана Хрестителя
- 16 JOHNSON CITY**
Sacred Heart Church
Церква Найсвятішого Серця
- 17 KENMORE**
St. John the Baptist Church
Церква св. Івана Хрестителя
- 18 KERHONKSON**
Holy Trinity Church
Церква св. Трійці
- 19 LACKAWANNA**
Our Lady of Perpetual Help Church
Церква Матері Божої Неустанної Помочі
- 20 LANCASTER**
St. Basil Church
Церква св. Василя
- 21 LINDENHURST**
Holy Family Church
Церква св. Родина
- 22 LONG ISLAND CITY (ASTORIA)**
Holy Cross Church
Церква Чесного Хреста
- 23 MANHATTAN**
St. George Church
Церква св. Юра
- 24 NIAGARA FALLS**
Protection of the Blessed Virgin Mary Church
Церква Покрови Пресвятої Богородиці
- 25 OZONE PARK**
St. Mary Protectress Church
Церква Покрови Пресвятої Богородиці
- 26 RIVERHEAD**
St. John the Baptist Church
Церква св. Івана Хрестителя
- 27 ROCHESTER (CARTER ST.)**
Epiphany Church
Церква Богоявлення
- 28 ROCHESTER (RIDGE RD.)**
St. Josaphat Church
Церква св. Йосафата
- 29 ROME**
St. Michael Church
Церква св. Михаїла
- 30 SPRING VALLEY**
St. Peter and St. Paul Church
Церква свв. Петра і Павла
- 31 STATEN ISLAND**
Holy Trinity Church
Церква Святої Трійці
- 32 SYRACUSE**
St. John the Baptist Church
Церква св. Івана Хрестителя
- 33 TROY**
Protection of the Blessed Virgin Mary Church
Церква Покрови Пресвятої Богородиці
- 34 UTICA**
St. Volodymyr the Great Church
Церква св. Володимира Великого
- 35 WATERVLIET**
St. Nicholas Church
Церква св. Миколая
- 36 YONKERS**
St. Michael Church
Церква св. Михаїла

St. Nicholas Church

AMSTERDAM

Ukrainian immigrants began to arrive in Amsterdam around 1903. By 1907 quite a few families settled there, and at the initiative of Father Theodore Dwulit from Troy, the benefit society Saint Nicholas Brotherhood was organized. The Brotherhood's first objective was to build a church. The members took out a loan, purchased two parcels of land, hired a local architect, and began building.

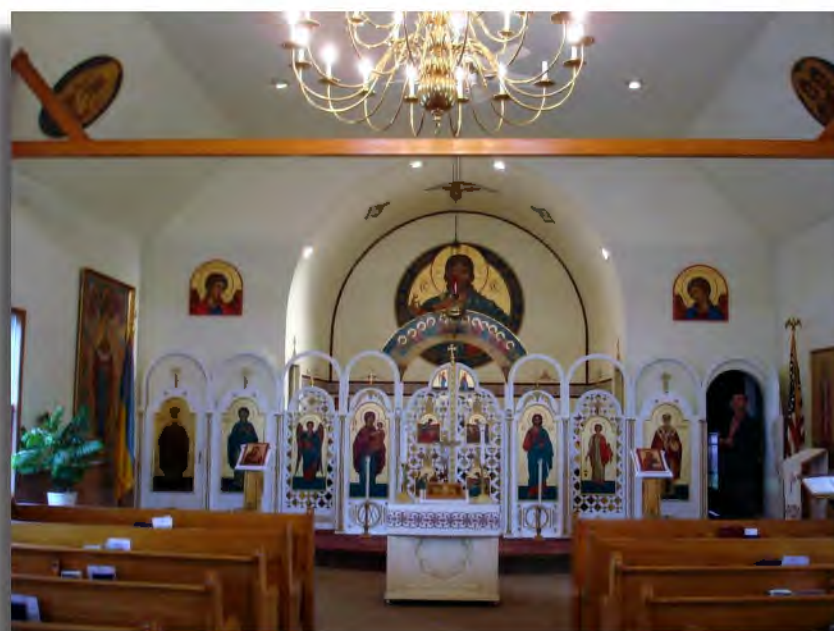
The church was completed in 1910 and blessed by Father Eugene Bartosh from Watervliet. Saint Nicholas was selected as the patron saint. Much of the work on the church was done by the parishioners themselves, free of charge. Because of the shortage of Ukrainian priests at the time, the parish had only visiting priests for quite a few years.

In 1947 when a good number of newcomers from the Displaced Persons camps in Germany settled in Amsterdam, the parish was assigned a permanent pastor. A rectory was built, and later a garage was added. In 1955 two acres of land were purchased for a cemetery and a chapel.

The church underwent major improvements in preparation for its Golden Jubilee. An iconostasis was installed in 1957. Woodwork was prepared by I. Wilchynsky, with painting by Y. Lish-

*Interior of the 1910 Church
Інтер'єр церкви, 1910 р.*

chynsky and others. In its period of prosperity the parish had its own marching band, a Ukrainian folk dancing school taught by the renowned ballet dancer Vasyl Avramenko (1895-1981), and an amateur theatrical group. It is interesting to note that the stage scenery, props, and stage curtain (which are still used) were painted by Father Leo Chapsky (1887-1953), who later became the first curator of the Ukrainian Museum and Library in Stamford, CT.

Церква Св. Миколая

АМСТЕРДАМ

Українські емігранти почали поселення в Амстердамі у 1903 році. У 1907 році кілька українських родин, за порадою отця Т. Двуліта із міста Трой, утворили Братство номочі імені святого Миколая. Перше завдання, яке братство поставило перед собою - це заснування та нобудову власної церкви. Члени взяли позику в банку, купили дві ділянки землі, найняли архітектора та почали будову.

Будівництво закінчили 1910 року, храм було освячено о. Е. Бартошем із Вотервеліту та іменовано церквою святого Миколая. Багато робіт у будівництві церкви виконували самі парафіяни. З огляду на брак парохів, церкву обслуговували священники, які доїжджали із сусідніх нарафій.

Коли у 1947 році парафія збільшилась новими повоєнними емігрантами, які приїхали з німецьких таборів, церкві було призначено постійного нароха. У той час збудовано нарафіальний дім, опісля добудовано гараж. У 1955 році куплено два акри землі під цвинтар і

збудовано там капличку.

У підготовці до святкування 50-ти ліття нарафії у церкві зроблено багато роботи. У 1957 році укладено іконостас. Різьбу виконав І. Вільчинський, а ікони намалював Ю. Ліщинський та інші. У часи найкращого розквіту нарафія мала свою власну оркестру, танцювальну школу під проводом Василя Авраменка (1895-1981) та театральний аматорський гурток. Цікавим фактом є те, що сценічні декорації та куліси (ще до сьогодні у користуванні) малював отець Лев Чапельський (1887-1953), який згодом став першим куратором Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді.

St. Peter and St. Paul Church

AUBURN

In 1901 fourteen families emigrated from Western Ukraine and settled in Auburn. A religious-minded people by nature, they first worshipped at the Roman Catholic Church of St. Alphonsus, but their lack of familiarity with the English language made them decide to establish a church of their own rite.

In 1902 a little church was built and dedicated by several priests from Pennsylvania. By 1910 the church membership had grown so rapidly that a larger church was needed. Additional plots of land were purchased, and a stone and brick church was built in 1911. It was consecrated by the first Ukrainian Catholic Bishop in the United States, Bishop Soter Ortynsky. In 1916 a multi-tiered iconostasis was installed.

In the 1940s the parish established a parochial school for children from kindergarten to 5th grade; later, grades 6 through 8 were added. For this purpose the parish purchased a country schoolhouse and later built a new school building. An additional house was purchased to serve as a convent for the Basilian Nuns, who were in charge of the parochial school.

Parishioners readily and willingly participated in all church programs and also took part in local American celebrations such as the Bicentennial. In fact, in the Bicentennial parade on Monday July 5, 1976 the parish float was awarded first prize in the Decorative Class.

Церква Свв. Петра і Павла

АВБИРН

Чотирнадцять українських родин емігрувало із Західної України та поселились в Авбирні 1901 року. Будучи побожними та глибоко віруючими людьми, вони спершу ходили до римо-католицької церкви св. Альфонса. Проте, незнання англійської мови змусило їх задуматись над заснуванням власної церкви.

У 1902 році була збудована та посвячена кількома священиками із Пенсильванії невелика церква. Число парафіян

так швидко збільшувалось, що у 1910 році уже необхідно було мати більшу церкву. Було куплено додаткові ділянки землі. І, так, у 1911 році постала мурована церква. Посвячено її було першим українським Єпископом в Америці Сотером Ортинським. У 1916 році укладено кількарусний іконостас.

При парафії у 1940-их роках засновано парафіяльну школу, яка спершу функціонувала як початкова, а згодом стала восьмирічною. Для цього купили будівлю для шкільного вжитку, а згодом збудували нову. Сестри Василіянки управляли школою і для них було куплено будинок під монастир.

Церковна громада підтримувала усі заходи та почини церкви, а також брала участь і в особливих святкуваннях, таких як відзначення 200-ліття американської держави, яке відбулося 5-го липня 1976-го р. У цих урочистостях символічний парафіяльний віз дістав першу нагороду.

*The winning float
Символічний віз*

Protection of the Mother of God Church

BEDFORD HILLS / MOUNT KISCO

In the year 2000 Bishop Basil Losten granted permission to Rev. Philip Weiner, pastor of St. Michael's Ukrainian Catholic Church in Yonkers, NY, to organize a mission parish dedicated to the Protection of Mother of God and to celebrate the liturgy for the faithful living in the counties of Westchester, Putnam and lower Dutchess of New York state.

The idea for a mission parish to serve the needs of Ukrainian Catholics living in this area can be traced as far back as the 1960s. However, it was not until 1997 that Msgr. John Terlecky conducted a survey of Ukrainian Catholics in this area, asking whether or not a Ukrainian Catholic mission should be established in closer proximity to their homes. The response which Msgr. Terlecky received was a favorable one.

In 1999 Father Philip met with Bishop Basil and received permission to begin a search for a suitable location. Bishop Basil contacted the Roman Catholic Archbishop of New York, Archbishop Edward M. Egan to inform him that the Eparchy of Stamford would be organizing a mission within his territory.

With Archbishop Egan's blessing, Bishop Basil contacted Rev. Larry Paolicelli, Administrator of St. Mary of the Assumption Church in Katonah, as well as two parishes, one in Bedford Hills and another in South Salem to request permission to celebrate a Divine Liturgy every Sunday in St. Matthias Church in Bedford Hills. Father Paolicelli very enthusiastically accepted Bishop Basil's request to use St. Matthias Church.

For five years the mission parish was served by Rev. Philip Weiner, pastor of St. Michael's Church in Yonkers, and also by his parochial assistant Father Robert Smolley. On July 1, 2005 Holy Protection Mission entered a new phase in its establishment -- the assignment of its own pastor, thus becoming independent from St. Michael's Church in Yonkers. The first permanent pastor was Father Mihai Dubovici. Later, the pastor was Father Albert Forlano and now the pastor is Father Ivan Kaszczak. Since 2007 the Protection of the Mother of God parish is celebrating Divine Liturgy at St. Francis of

Top: St. Matthias Church in Bedford Hills
Верх: Церква св. Матіяша у Бедфорд Гіллс

Center: Divine Liturgy

Посередині: Служба Божа

Bottom: Inside St. Matthias

Низ: Всередині церкви св. Матіяша

Assisi Catholic Church in Mount Kisco, New York.

Церква Покрови Матері Божої

БЕДФОРД ГИЛЛС / МАУНТ КІСКО

У 2000 р. владика Лостен дав дозвіл о. Филину Винару (пароху церкви св. Михайла в Йонкерсі, НЙ) організувати місійну парафію, присвятивши її Покрові Божої Матері, і відправляти Служби Божі для вірних, які проживають в околицях Вестчестеру, Путнаму, і Нижнього Дачесу, що у штаті Нью Йорк.

Задум щодо утворення місійної парафії для українців-католиків, які проживали у ближніх околицях, виник у 1960-их роках.

І, так, у 1997 монсіньйор Іван Терлецький, роблячи аналіз місця проживання українців-католиків, виступив із проханням утворення місійної церкви яка би була у зручному для добирання місці для всіх бажаючих. Відповідь на своє прохання монс. Терлецький дістав позитивну.

У 1999 р. о. Филип зустрівся з владикою Лостеном і дістав дозвіл на пошуки церкви для місійної парафії. Владика Лостен повідомив римо-католицького архієпископа штату Нью Йорк Едварда М. Ігена про те, що Стемфордська діоцезія хоче організувати свою місійну станцію на їхній території.

З благословення архієпископа Ігена, владика Лостен зустрівся з о. Леррі Паоліцеллі, адміністратором церкви Успіння св. Марії в Катоні і двох місійних станиць в м. Бедфорд Гиллс і м. Південний Сейлем. У нього владика Лостен просив дозволу на щонедільну відправу Богослужінь у церкві св. Матіяша у м. Бедфорд Гилс. Отець Паоліцеллі радо погодився на це.

Протягом п'яти років о. Філіп Вайнер, а також його помічник о. Роберт Смолій відправляли Богослужіння у церкві св. Матіяша. А 1 липня 2005 місійна станиця Святої Покрови вступила у нову фазу свого існування — затвердження свого власного пастора і отримання самостійності, більше не підпорядковуючись церкві св. Михайла. Першим постійним парохом там став о. Михайло Дубовічі. Пізніше парохом став о. Альберт Форлано а тепер парохом є о. Іван Кашак. З 2007 року церква Покрови Матері Божої проводить свої Богослуження у церкві св. Франческа з Ассісі, що у м. Мавнт Кіско, НЙ.

Top: Bishop Losten with parishioners
Верх: Владика Лостен із парафіянами
Center: First Communion
Посередині: Перше Причастіє
Bottom: Paska blessing
Низ: Посвячення кошиків та паски

St. Mary Protectress Church

BRONX

Ukrainians began arriving in the Bronx around 1900, about the same time as in the general New York City area. Although attempts were made to organize a parish in those early years, the plans did not materialize until much later.

But certain things were accomplished. In 1925, for example, a Ukrainian school was founded. Children there not only learned Ukrainian but also staged concerts and plays and had their own orchestra. A priest from St. George Church in Manhattan came to teach catechism.

Most Ukrainian residents of the Bronx attended services at St. George Church in Manhattan and considered themselves to be parishioners of that church. When the Basilian Fathers took charge of St. George's in March of 1942, it was with the stipulation that, within a year, parishes were to be established in the Bronx and in Astoria.

In the Bronx a church and land property were soon purchased from the Episcopalians. The exterior and interior of the church was renovated to reflect the traditions of the Eastern Rite.

Stained glass windows and an iconostasis were installed. The icons were the work of the artist and art critic Antin Maliutsa (1908-1970). The journalist, writer and songwriter Lev Lepkyi (1888-1971) helped with the carving and construction of the iconostasis.

The formal opening and blessing of the church took place on Sunday, October 10, 1943. In 1948 a church bell was purchased; it was blessed on Easter Sunday of that year. Despite its small membership, the parish remains a vibrant and a warm Catholic family.

*Organizers of the Ukrainian School in Bronx
In the center: Father Peter Poniatyshyn
Організатори Української Школи у Бронксі.
В центрі: о. Петро Понятишин*

Церква Покрови Пречистої Діви Марії

Бронкс

Українці почали поселятись в Бронксі близько 1900 року. Хоч у ці роки й були спроби організувати свою парафію, проте до цього справа тоді не дійшла.

Все ж таки деякі досягнення були. У 1925 році заснували українську школу, де діти не тільки вивчали українську мову, але також ставили п'єси, організовували концерти, мали свою оркестру, а священник із церкви св. Юра що в Нью-Йорку, приїздив викладати катехизм.

Мешканці Бронксу належали до церкви св. Юра в Нью-Йорку й вважали себе нарафіянами тієї церкви. Коли в березні 1942 року Отцям Василянам передали управління церквою св. Юра, це стало умовою, що ними до року часу будуть організовані церкви в Бронксі і Асторії.

У скорім часі для громади в Бронксі Отці Василяни відкупили в єпископеліанців церкву. Назовні і всередині церкву переробили відповідно до візантійського стилю. Уклали вітражі та іконостас. Ікони намалював відомий мистець та мистецький критик Антін Малуца (1908-1970). Журналіст, письменник та композитор Лев Лепкий (1888-1971) вирізьбив та збудував іконостас.

Посвячення церкви відбулося в неділю 10 жовтня 1943 року. У 1948 році куплено та посвячено церковний дзвін. Парафія ця маленька, проте сповнена життєдайності та теплої родинної дружності.

Holy Ghost Church

BROOKLYN (N. 5TH STREET)

Ukrainian immigrants living in Brooklyn began their organizational life in 1905 when the Brotherhood of the Blessed Trinity was founded. In 1906 the Brotherhood of the Zaporozhska Sich was formed, followed in 1912 by the Brotherhood of Bohdan Khmelnytskyi. Active and dedicated members of these Brotherhoods laid the foundations for the formation of a parish. With the advice and guidance of Rev. Michael Pidhorecky, pastor of St. George Church in New York, they purchased a Protestant church and rectory in 1912 and converted it to Eastern Rite needs. Thus Holy Ghost Ukrainian Catholic Church was founded. The first Divine Liturgy was offered on Easter Sunday in 1913, and the Church was consecrated in 1914 by Bishop Soter Ortynsky.

The parish grew rapidly in number, and the church became too small. In 1939 plans were made to build a larger edifice. The old church was demolished, and in its place a new, larger church was built. During the construction, Divine Liturgies were offered in the basement of St. Vincent de Paul Roman Catholic Church. In time, the new church was decorated with stained glass windows imported from Innsbruck, Austria, and a marble altar was purchased for the sanctuary. Later, an oak iconostasis with matching side altars, carved by Stanislaw Kira, was installed, with icons painted by Christine Dochwat (1934-).

Plans were made to build a parochial school for the many Ukrainian children living in Brooklyn. With the approval of Bishop Senyshyn the architect Apollinare Osadca (1916-1997) was contracted, and the building began in 1962; it was completed in 1964. First grade students were admitted in 1965 and became the first graduating class in 1972. Because of the diminishing number of students and high costs, the parochial school was closed in 1994.

From its very beginnings Holy Ghost Church had an excellent choir and talented and dedicated cantors/choir directors. One such dedicated choir director was Lev Rejnarowycz (1914-1987), formerly principal baritone with the L'viv Opera. He came in 1954 and served as cantor and choir director for 33 years, until 1987.

Церква Св. Духа

Бруклін (П 5-ої вулиці)

Організоване життя українських емігрантів в Брукліні почалося 1905 року, тоді, коли утворилось Братство св. Трійці. У 1906 році утворилось Братство Запорізької Січі, а в 1912 році - Братство Богдана Хмельницького. Активні і віддані члени цих братств склали основу для утворення парафії. За порадою і допомогою о. Михайла Підгорецького - пароха церкви св. Юра в Нью-Йорку - в 1912 році була придбана протестантська церква. Переробили цю церкву до вимог східного обряду і, таким чином, була заснована Українська Католицька Церква св. Духа. Перша Служба Божа була відправлена в 1913 році, а церква посвячена Єпископом Сотером Ортинським в 1914 році.

Парафія швидко зростала і церква для неї ставала малою. У 1939 році було вирішено будувати більше приміщення. Стару церкву знесли і на тому самому місці збудували нову. У час будівництва відправи відбувались у підвальному приміщенні

Римо-католицької Церкви св. Вінсента де Поля. Церква була прикрашена вітражами, привезеними з Австрії; також там встановили дубовий іконостас і бічні вітварі. Різьбу виготовив Станіслав Кіра, а ікони намалювала Христина Дохват (1934 -).

Планувалось збудувати парафіяльну школу. За погодженням Єпископа Сенишина найняли архітектора Аполінарія Осадцу і в 1962 р. розпочали будівництво, яке завершили 1964 р. Першокласників було набрано у 1965 р., вони пізніше стали першими випускниками 1972 р.

Через зменшення кількості учнів і через великі кошти для отримання у 1994 р. парафіяльна школа була закрита.

З самого початку церква Св. Духа мала чудовий хор, а також талановитих і відданих диригентів. Одним з таких керівників був Лев Рейнарович, (1914-1987), який до і під час війни був головним баритоном Львівського Оперного Театру. Він був керівником хору і церковним дяком протягом 33 років - з 1954 по 1987 р.

St. Nicholas Church

BROOKLYN (19TH STREET)

By 1910 numerous Ukrainian immigrants were living in Brooklyn. Not having a church of their own, they attended Divine Liturgies at St. George Church in Manhattan. When Holy Ghost Church was founded, many Brooklyn residents went there, but in time they decided to organize a church of their own in South Brooklyn. After collecting sufficient funds, they rented a store and decorated and converted it into a chapel dedicated to St. Nicholas. The first Divine Liturgy was offered in 1916. The chapel had no regular pastor but was administered by the pastor from the North Brooklyn parish. In 1918 a building with a shed was purchased. The shed was converted into a chapel and served as such until 1935, when a Lutheran church was purchased, rebuilt, redecorated, and consecrated in 1936 by Bishop Constantine Bohachevsky. The church was decorated in accordance with the traditions

of the Eastern Rite. The altar and tetrapod were the work of the artist Ivan Verbenets. The sculptor Serhij Lytwynenko (1899-1964) carved the tabernacle in the Cossack baroque style. The icons on the ceiling and walls and in the sanctuary were painted by the artist Bohdan Katamaj (1910-1990). Later, Sviatoslav Hordynsky(1906-1993) redecorated the church, and in 1960 the artist Mykhailo Osinchuk (1890-1969) painted the icons for the iconostasis. Other artists who made creative contributions were Damian Horniatkewych (1892-1980) and Irene Shukhewych (1885-1979).

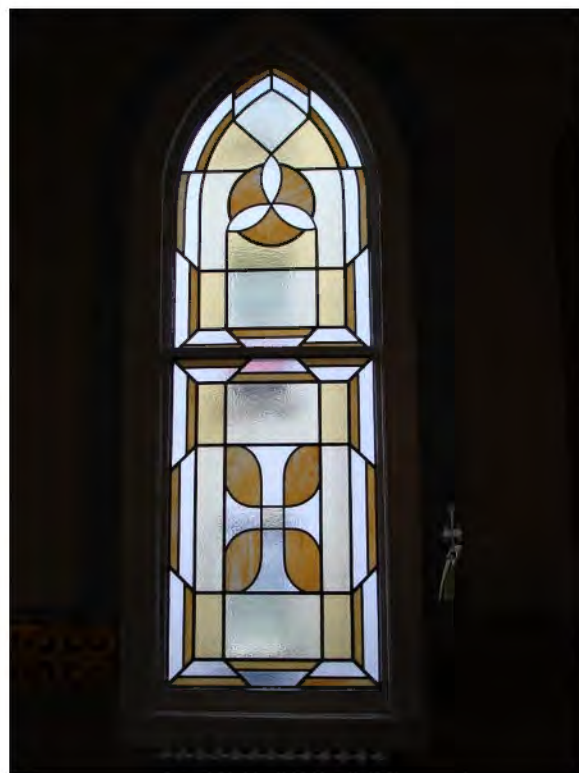
Церква Св. Миколая

Бруклін (19-та вулиця)

До 1910 р. в Брукліні вже проживало багато Українців. Не маючи своєї власної церкви, вони відвідували літургії в церкві св. Юра в Мангеттені. Коли організували церкву Св. Духа, багато жителів Брукліна ходило туди, але з часом вирішили зорганізувати власну церкву в Південному Брукліні. Зібравши фонди, вони взяли в оренду крамницю, оформили і зробили з неї каплицю, яку нрисвятили св. Миколаю. Першу Службу Божу відправлено 1916 р. Каплицею управляв священик з Північного Брукліна. Врешті, у 1918 р. купили будинок з додатковим господарським приміщенням. Це приміщення було перероблене на каплицю, якою користувались аж до 1935 р. — поки не була куплена лютеранська церква. Цю церкву перебудували і в 1936 р. Єпископ Богачевський освятив її. Оформили церкву згідно з традиціями східного обряду. Вівтар і тетрапод були створені мистцем Іваном Вербенцем. Скульптор Сергій Литвиненко (1899-1964) вирізьбив іконостас у стилі козацького барокко.

Ікони на стелі, стінах і в святилищі намальовані Богданом Катамаєм (1910-1990). Пізніше Святослав Гординський переоформив церкву і в 1960 р. Михайло Осінчук (1890-1969)

намалював ікони для іконостасу. Також інші мистці, такі як Дем'ян Горняткевич (1892-1980) та Ірина Шухевич (1885-1979), доклались до оформлення церкви.

St. Nicholas Church

BUFFALO

Ukrainian immigrants began to settle in Buffalo at the end of the 19th century. The Brotherhood of St. Nicholas helped to organize the first parish of St. Nicholas in 1894, but it was taken over by the Russian Orthodox. A new group of parishioners reorganized the parish, purchased lots, and built a small church in 1905. In 1910 this church was visited by Metropolitan Andrei Sheptytsky.

Eventually, the church became too small and plans were made to build a larger one. A building committee was formed in 1916, and parcels of land were purchased. Construction began in 1917, and the church was consecrated in 1920. Additional lots and houses were purchased near the church, with one of them made into the rectory. The other houses served as temporary living quarters for families who came from Displaced Persons camps in Germany in the late 1940s and were sponsored by the parish refugee committee. In 1958 the parish organized an elementary parochial school and in 1960 built a modern school building with a beautiful chapel. Because of diminishing numbers of students, the school was closed in 1996, and eventually the building was sold.

For years the parishioners discussed the question as to whether they should build a new church or renew the present one. In the 1980s the decision was made to build a new, modern rectory and renew and modernize the old church. Parts of the renovated church were decorated with paintings by the artist Volodymyr Bachynsky (1936-). The icons for the iconostasis were painted by Sviatoslav Hordynskyi (1906-1993), and the carvings were done by A. Korytko. A

similar but smaller version of an iconostasis painted by the same artist was installed in the school chapel. A conflict arose over the calendar issue, but was solved for a time by the church accepting the Gregorian calendar and St. Mary's chapel keeping the Julian. When the school with the chapel was sold, the iconostasis from the chapel was given to the Ukrainian Catholic National Shrine of the Holy Family in Washington, DC.

*Buffalo Ukrainian Day May 30, 1932 In the center: Bishop Constantine
Bohachevsky with members of the clergy
Український День в Буффало. 30 травня, 1932 р.
По середині Владика Константин Богачевський*

Церква св. Миколая

БОФФАЛО

The Church in 1950
Церква 1950 року

Українські емігранти почали осідати в Боффало наприкінці 19-го століття. Уже в 1894 р. Братство Св. Миколая допомогло організувати нершу парафію, але її привласнило собі російське православ'я. Нова група парафіян знову зорганізувалась, купила земельні ділянки і в 1905 р. збудувала невелику церкву. У 1910 р. цю церкву відвідав Митрополит Андрей Шептицький.

Незабаром ця церква стала надто малою і виникла ідея збудувати більшу. Отже, в 1916 р. був створений будівельний комітет, і були куплені земельні ділянки. Будівництво розпочалось в 1917 р., а в 1920 р. церква вже була освячена. Пізніше купили будівлі і землю, які прилягали до церкви. Один із цих будинків нерероблено на парафіяльний дім для священика. Інші будівлі служили тимчасовим житлом для сімей, які прибули з німецьких таборів і яким допомагав дістати право на проживання у США парафіяльний комітет по біженству. У 1958 р. парафія

організувала початкову школу, а в 1960 р. збудувала модерний шкільний будинок із чудовою каплицею Пречистої Діви Марії. Проте, через зменшення кількості учнів, у 1996 р школа закрилась. З часом шкільна будівля була продана.

Довгі роки парафіяни обговорювали питання, чи потрібно їм будувати нову церкву, а чи відновити ту, що вже є. І, так, в 1980 р. було вирішено збудувати новий будинок для священика та відновити й осучаснити стару церкву. Частини відновленої церкви були прикрашені мистецькими розписами Володимира Бачинського (н. 1936 р.). Ікони на іконостасі намалював Святослав Гординський (1906-1993), а різьбу виконав А. Коритко. Схожа, але менша версія іконостасу, намальована тим самим мистцем, була встановлена в шкільній каплиці Пречистої Діви Марії.

Через календар між парафіянами виник конфлікт, але на певний час був розв'язаний. Церква прийняла новий календар, а каплиця Пречистої Діви Марії дотримувалась старого. Коли школа і каплиця були продані, іконостас з каплиці був подарований Українському Національному Католицькому Храмі Св. Родини у Вашингтоні.

St. Andrew Church

CAMPBELL HALL

The Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery of the Stamford Eparchy was officially established in 1970 in the town of Hamptonburg, NY. Although there were only a few Ukrainian families living in the area, the need to have a chapel or church for their spiritual well-being was evident. A chapel was established in the home of the priest director of the Cemetery and there the first Divine Liturgy was celebrated in 1983 for the families in the area. Later, the chapel was blessed and placed under the protection of St. Andrew the Apostle. For some years St.

Andrew's chapel was under the administration of the pastor from the SS. Peter and Paul Church in Spring Valley. By 1994 the parish had grown so much that Bishop Basil Losten raised it to the status of an independent parish. He also decreed that every priest/director of Holy Spirit Cemetery would now be the pastor of St. Andrew's Church.

The chapel became too small for the growing parish and for a while Divine Liturgies were held in the chapel of St. Mary's Parish Center in Washingtonville, NY, about five miles away.

From 1994 serious discussions were held regarding the building of a church on the cemetery grounds. From five architects who submitted proposed architectural plans for the church, Architect Taras Dobush from New Jersey was chosen. The church edifice is now completed and interior decorations are currently in progress.

Церква св. Андрія

КЕМПБЕЛЛ ГОЛ

Український Католицький цвинтар св. Духа Стемфордської Єпархії був заснований 1970 р. в містечку Гамптонбурґ, НЙ. Хоча лиш кілька українських родин жили у цій околиці, проте виявилась потреба зорганізувати для них каплицю. Каплицю засновано в домі священика-опікуна і завідувача цвинтарем. Першу літургію відправлено у 1983 р. Пізніше каплиця була посвячена і присвячена св. Андрію Первозванному. Кілька років каплицею завідував парох церкви свв. Петра і Павла із Спрінґ Валлі, НЙ.

Згодом кількість парафіян так збільшилась, що Владика Василь Лостен нідніс статус цієї місійної каплиці до незалежної парафії. Єпископ Лостен також постановив, що кожен адміністратор цвинтаря буде парохом церкви св. Андрія.

Каплиця стала надто малою для зростаючої парафії і Служби Божі відправлялись у Римо-католицькій Церкві Нашої Пані у Вашингтонвілі, НЙ.

У 1994 році почалось плянування будівництва церкви на території цвинтару. Із п'яти представлених архітектруних планів вибрано план Тараса Добуша - архітектора із Нью-Джерзі. Будівництво церкви закінчене. Парафія тепер готує пляни розмалювання та оформлення церкви всередині згідно із східним обрядом.

St. Peter and St. Paul Church

COHOES

A small group of Ukrainian immigrants settled in Cohoes about 1900. By 1905 there were already about seventy families. For their spiritual needs, they originally attended local Roman Catholic churches, namely St. Bernard's and St. Joseph's. Some of them journeyed to Troy to worship at St. Nicholas Greek Catholic Church. On occasion Ukrainian Catholic priests came to Cohoes and celebrated Divine Liturgies in basements of various Roman Catholic churches. For a while an idea was considered to form one parish and one church to serve three separate communities: Cohoes, Troy, and Watervliet.

Finally, in 1906, community members entered into preliminary discussions regarding the establishment and building of their own church. In December, 1906 Sts. Peter and Paul Church was incorporated and in February, 1907 architectural plans for the building of the church were approved. The church edifice was completed by the end of August, 1907 and the first Divine Liturgy in the new church was offered in September of 1907. The blessing of the church by Bishop Ortynsky took place on July 26, 1908. A plot of land was purchased in 1914 and a rectory was built. The parish approved the purchase of 10 acres of land for a cemetery in 1910, but the purchase was only finalized in 1929.

In 1942 the parish decided to establish a daytime parochial school and in 1947 the school was officially opened and the Basilian Sisters were given charge of the school. At first classes were held in the reconstructed rectory, but soon it became evident that a proper school building was needed and an intensive fund-raising campaign was launched in 1953. The groundbreaking ceremony for the new school building took place in August of 1958 and the school was completed and dedicated on May 31, 1959. The school was

Церква свв. Петра і Павла

Коговс

Невелика група українських емігрантів оселилась у Коговсі близько 1900 р. До 1905 р. там налічувалось вже 70 сімей. Для своїх духовних потреб люди ходили до локальних римо-католицьких церков – Св. Бернарда та св. Йосифа. Дехто їздив аж у Трой – щоб там помолитись у греко-католицькій церкві св. Миколая. Часом греко-католицькі священники приїжджали у Коговс і там у підвалах різноманітних церков відправляли Служби Божі східного обряду. Певний час громада роздумувала над тим, чи не заснувати одну церкву і одну парафію для трьох українських громад містечок Коговс, Трой і Ватервліт.

Накінець, у 1906 р. громада вирішила збудувати свою власну церкву. У грудні 1906 р. була зареєстрована церква Святих Павла і Петра. У лютому 1907 р. затвердили плани на будівництво церкви. Будівництво завершили вже у кінці серпня 1907 р. і у вересні того самого року була відправлена перша Літургія.

Освятити церкву 26 липня 1908 р. Єпископ Сотер

Ортинський. У 1914 р. була куплена земельна ділянка на якій збудували будинок для священника. У 1910 р. парафія одобрила покупку 10 акрів землі під цвинтар, але офіційно купівля була завершена аж у 1929 р.

У 1942 році парафія вирішила відкрити цілоденну парафіяльну школу. У 1947 р.

школа була офіційно відкрита і управляли нею Сестри Василіянки. Перших кілька років навчання проходило у переробленому будинку священника. Але пізніше стало очевидним, що необхідний справжній шкільний будинок. Для цього у 1953 р. розпочалась кампанія по збору коштів. Церемонія закладення фундаменту відбулась у серпні 1958 р., а вже освячення школи відбулось 31 травня 1959 р. Школу закрито 1982 р. з огляду на малу кількість учнів і

Membership ribbons for the Sisterhood of the Immaculate Conception and the Brotherhood of Sts. Peter and Paul

Членські стрічки сестрицтва Непорочного Зачаття Діви Марії та братства Свв. Петра і Павла

closed in 1982 due to lack of enrollment and financial constraints.

Until this time the church did not have an iconostasis. Finally, in 2002 a contract was signed with a Greek manufacturer for the construction of a carved iconostasis. It was made of European lime timber and Swedish pine and hand-carved in Athens, Greece. The icons on the iconostasis are copies of original Byzantine icons from the Athens Museum. The iconostasis was blessed by Bishop Basil Losten on May 4, 2003. The official Centennial Jubilee of the parish was celebrated on June 24, 2007 with Bishop Paul Chomnycky, Bishop of Stamford, and many priests in attendance.

фінансову скруту.

До цього часу в церкві не було іконостасу. Наприкінці 2002 р. парафія підписала контракт із грецьким промисловцем, у якого замовила різьблений іконостас. Іконостас цей вручну вирізьблений в Атонах. Матеріал, з якого він виготовлений – європейська липа і шведська сосна. Ікони на іконостасі – копії візантійських ікон із Атенського музею. Владика Василь Лостен посвятив іконостас 4 травня 2003 р. 100-ліття парафії відсвятковано 24 червня 2007 р. Архиєрейську Службу Божу тоді відправив Владика Павло Хомницький.

St. Nicholas Church

ELMIRA HEIGHTS

Soon after settling in Elmira Heights in 1895, Ukrainian immigrants organized the St. Nicholas Ukrainian Catholic parish with the help and advice of Father John Konstantkewych, a pastor from Shamokin, Pennsylvania. They then built a small wooden church in the western part of the town. The official name on the church charter changed a few times. First, it was chartered as Saint Nicholas Greek-Russian Free Catholic Church; later, the word “free” was eliminated. In 1898 it became the Saint Nicholas Greek Catholic Ruthenian Church. Finally, it was chartered as the St. Nicholas Ukrainian Catholic Church.

In 1907 plots of land were purchased on the east side of the town for a cemetery. By 1910 the parishioners decided to move the church from the west end of town to the east end of Elmira Heights by rolling it down the hill on heavy timbers. Because of the many obstacles along the way, this move took more than a year to complete. During the move, Divine Liturgies were celebrated in the church wherever it happened to be located at the time. In the 1940s, more land was purchased and converted into what are now the Ukrainian Park and the church picnic grounds. At that time, the church underwent major renovations both exterior and interior.

With more immigrants arriving after World War II, the parish grew substantially. The parish helped more than 40 families from Displaced Persons camps to settle in Elmira. Additional land was purchased with the idea of building a new, larger church. Plans were drawn up, funds were collected, and on May 19, 1957, the blessing of the grounds took place with Bishop Ambrose Senyshyn officiating. On August 31, 1958 the new church and annex were solemnly blessed and dedicated by Bishop Ambrose. In 1959 plans

Церква Св. Миколая

ЕЛМАЙРА ГАЙТС

Незадовго після прибуття у 1895 р. в Елмайру Гайтс, українські емігранти організували Українську Католицьку Парафію св. Миколая. Допомогав і радив їм в усьому о. Іван Констанкевич. І, так, у західній частині міста була збудована невелика дерев'яна церква. Її офіційна назва кілька разів мінялася. Спочатку це була Греко-російська Вільна Католицька Церква; потім забрали слово "вільна,,. У 1898 р. вона стала Греко-католицькою Рутенською Церквою св. Миколая. Накінець,

була зареєстрована, як Українська Католицька Церква св. Миколая.

У 1907 р. у східній частині міста парафія купила земельну ділянку під цвинтар. У 1910 р. парафіяни вирішили з допомогою величезних балок-кругляків пересунути церкву із західної частини міста у східну. Але через багато перешкод це перенесення затягнулось на цілий рік. Під час пересування церкви, Служби Божі відправлялись у тих місцях де церква зупинялась. У 40-их роках парафія ще купила додаткову земельну ділянку, яка зараз відома як Український Парк - місце для церковних фестинів та відпочинкових міроприємств. Сама церковна будівля зазнала значних оновлень -зсередини і назовні.

Парафія значно зросла завдяки емігрантам, які прибули після II світової війни. Парафія допомогла більше як 40-ка сім'ям переселитись із біженських таборів до Елмайри. Із думкою про побудову нової, більшої церкви було куплено ще додаткову земельну ділянку. Розроблено архітектурні плани, зібрано кошти і 19 травня 1957 р. було посвячено землю під забудову нової церкви. Церемонію провів - Єпископ Сенишин, а 31 серпня 1958 р. нова церква і прибудова були посвячені тим самим Єпископом. У 1959 році було заплановано встановити в церкві

were made to install an iconostasis in the church. The iconostasis was designed by the architect Julian Jastremsky (1910-1999) and carved by William Zagrodnik. The icons were painted by Myron Bilinsky (1914-1984). The blessing of the new iconostasis took place on October 9, 1960. A new rectory adjacent to the church was built and blessed in 1963.

When a vacant lot across from the church became available, it was purchased by the church and converted into Shevchenko Park in honor of the great Ukrainian poet. In 1981 a monument to the poet was placed at the entrance to the park, facing the church. The sculptor Mykhailo Cheresnovsky (1911-1994) was selected to design the monument. He then requested permission of the committee to use the work of the late sculptor Antin Pawlos (1905-1954), who did a plaster casting of young Shevchenko based on one of Shevchenko's self-portraits, but who died unexpectedly in 1954 without finishing the composition. The committee agreed to Cheresnovsky's proposal and had the work cast in bronze and attached to a granite pillar. In January of 1982 the artist Ivan Denysenko (1910-2006) was commissioned to paint the interior of the

church, as well as to restore the iconostasis and add more icons. More renovation and restoration took place in 1994, especially of the annex, the rectory, and the sacristy roofs, as well as the buildings and booths in St. Nicholas Ukrainian Park.

Main Entrance to Shevchenko Park
Головний вхід до Шевченківського Парку

іконостас, який спроектував архітектор Юліян Ястремський (1910-1999), а вирізьбив Василь Загороднік. Ікони намалював Мирон Білінський (1914-1984). Посвячення нового іконостасу відбулося 9 жовтня 1960. Новий парафіяльний будинок збудовано біля церкви і посвячено 1963 р.

Пізніше парафія купила ще одну ділянку землі, навпроти церкви. Цю ділянку перетворили на парк, який назвали Парком Тараса Шевченка. При вході у парк встановили пам'ятник поета, який стоїть обличчям до церкви. Скульптор Михайло Черешньовський (1911-1994) був обраний дизайнером пам'ятника. Скульптор попросив дозволу комітету щоб використовувати роботу покійного скульптора Антона Павлося (1905-1954). Павлось почав робити гіпсову форму молодого Шевченка (одного з Шевченківських автопортретів), але несподівано помер і не докінчив композицію. Після цього композиція була вилита із бронзи і монтована на гранітній колоні. У січні 1982 р. мистцю Івану Денисенку (1910-2006) було доручено розмалювати церкву всередині і реставрувати іконостас, додючи ще ікони. Наступний ремонт відбувся 1994 р., зокрема у прибудові, будинку священика, а також у будівлях, що знаходились в Українському парку св. Миколая.

Monument to St. Volodymyr the Great erected in honor of the 1000th anniversary of Christianity in Ukraine

Пам'ятник св. Володимирові Великому встановлений з нагоди 1000 ліття Хрещення України

Annunciation of the Blessed Virgin Mary Church

FRESH MEADOWS

The year after the Stamford Exarchy was established in 1956, the Most Reverend Ambrose Senyshyn, its first Exarch, directed the pastor of Holy Ghost Ukrainian Catholic Church in North Brooklyn to look into the possibility of organizing a new parish in northeast Queens. The need to do so was recognized, and residents of northeast Queens organized a parish. Archbishop Bryan J. McEntegart, Bishop of Brooklyn, gave permission to use the facilities of the chapel of Mary

Immaculate Hospital in Jamaica, NY. Thus, the newly-established parish of Annunciation of the Blessed Virgin Mary was given a home. The first Divine Liturgy was celebrated on October 6, 1957.

In 1959 the first rectory was purchased. The basement of the rectory was converted into a hall where religious instructions, folk dancing, parish dances and social gatherings, and different parish activities took place. For five years the parish was continuously looking for a location to build its own church. It finally succeeded in purchasing, at a city public auction, an unused triangular plot of land in Fresh Meadows, Queens, upon which the new church was built, although not in the traditional Ukrainian style. The church and church hall were constructed of U.S. Steel Corporation prefabricated exterior porcelain panels and stainless steel trim. An iconostasis, purchased at a U.S. Customs auction, was installed in the new church; enamel icons were added later. Other icons on the walls of the church were painted by Harry Pavluck. The altar was carved and donated by William Zagrodnik.

The first Divine Liturgy was celebrated on Thanksgiving Day, November 25, 1965. On June 12, 1966 Bishop Joseph Schmondiuk dedicated the church and hall. A building was purchased near the church, remodeled, and converted into a rectory; it was ready for occupancy at the time of the blessing of the church.

Церква Благовіщення

ФРЕШ МЕДОВС

Після того, як у 1956 р. утворилася Стемфордська Єпархія, Єпископ Амврозій Сенишин, тодішній єпарх, звернувся до пароха церкви Св. Духа, що в Північному Брукліні, розглянути можливість і доцільність організації церкви в північно-східному Квінсі. Архієпископ Браян МекЕнтегарт, єпископ Брукліна дав дозвіл використовувати каплицю лікарні Непорочної Діви Марії, що в Джамайці (Н.Й.) Таким чином, новоутворена парафія Благовіщення Пречистої Діви Марії дістала свою першу домівку. Першу Службу Божу відправлено 6 жовтня 1957 р.

У 1959 р. куплено парафіяльний будинок. Підвал цього будинку було перероблено під залю для релігійних навчань, народних танців і різних громадських зібрань. Протягом п'яти років парафія шукала за місцем для будівництва нової церкви. І, нарешті, на міському аукціоні їм вдалось купити трикутну ділянку землі у Фреш Медовс, що у Квінсі. Церква була збудована не в українському стилі бо для будівництва були використані заделегідь виготовелні американською сталеварною корпорацією зовнішні сталеві панелі із оздобленнями із антикорозійної сталі. Іконостас був придбаний на аукціоні державної митниці і після встановлення на ньому були додані емалеві ікони.

Перша Служба Божя відправлена на День Подяки – 25-го листопада 1965 р. Також було куплено будинок, який після ремонту став служити мешканням для пароха. Посвячення церкви і парафіяльного будинку відбулося 12 червня 1966 р. Церемонію провів Єпископ Шмондюк.

St. Volodymyr Church

GLEN SPEY

In the 1950s the Ukrainian Fraternal Association purchased a large resort in Glen Spey. Many Ukrainians spent their summer vacations there. In time, families began to buy land in the area and to build homes for themselves, to be used in summer and all year round upon retirement. In the early years, during the summer months, religious services were held on the porch of one of the resort buildings. As more and more Ukrainians moved there, this form of services became inadequate. A committee consisting of residents and summer visitors was organized to look into the possibility of building a chapel or church for the spiritual needs of the local Ukrainian inhabitants and summer visitors.

The Ukrainian Fraternal Association donated a parcel of land upon which to build the church. Architectural plans were drawn up by Apollinare Osadca (1916-1997). The land was blessed in August of 1965, and in 1966 the foundation was blessed. In July of 1967 Bishop Joseph M. Schmondiuk blessed the church.

The architectural style of the church is that of a traditional Carpathian tripartite wooden structure, but of frame construction and not of blockwork. The church was built by the master builder of traditional wooden churches, Yurii Kostiv (1912-2001). The wood carver was Stanislav Kira

who did all the woodcarvings in the interior of the church, namely the iconostasis, altar, candelabra, crosses, lectern, and chandelier. A spacious hall was built beneath the church for the parish's various social and cultural functions. A traditional wooden bell tower was also built alongside the church.

The icons on the iconostasis were painted by the renowned iconographer Petro Cholodnyi, Jr. (1895-1987).

Церква св. Володимира

ГЛЕН СПЕЙ

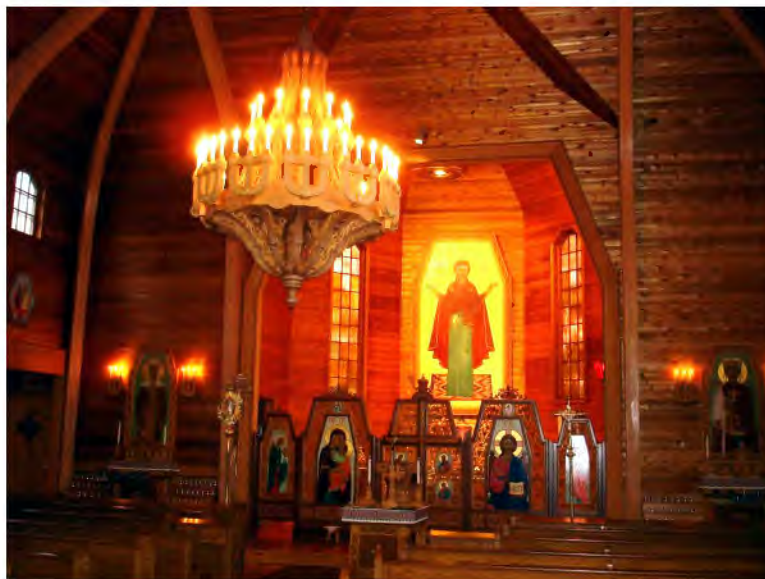
У 1950-их роках Український Братський Союз закупив велику гарну посілість в Глен Спеї і пристосував її на відпочинкову оселю для членів Союзу та бажаючих гостей. Згодом деякі сім'ї почали купувати землю в цій околиці та будувати власні будинки для літнього використання, а згодом і для постійного проживання. У літні місяці перших років існування оселі, релігійні відправи відбувались на веранді одного із будинків. Коли все більше українців нриїжджало для постійного проживання в цій околиці, виникла потреба побудови власної церкви та організації парафії. У 1962 р. зорганізувався комітет із мешканців Глен Спею, який мав своїм завданням зайнятись підготовкою будівництва церкви.

Братський Союз подарував земельну ділянку для будівництва церкви. Архітектурні плани були розроблені архітектором Анолінарієм Осадцю (1916-1997). Землю

під будову церкви посвячено 1965 р., а фундамент – 1966р. У 1967 р. Владика Йосиф Шмондюк поблагословив новозбудовану церкву.

Архітектурний стиль церкви - це традиційна тридільна дерев'яна структура, характерна для карпатських регіонів України. Церква збудована майстром-будівничим Юрієм Костівим (1912-2001) і різьбарем Станіславом Кірою. Станіслав Кіра вирізьбив усі внутрішні церковні частини, такі як іконостас, престіл, центральний павук, хрести, свічники, проновідальність. Під церквою знаходиться простора зала, де відбуваються громадські збори, культурні програми парафії. Праворуч церкви знаходиться дзвіниця, збудована також в традиційному стилі карпатських дерев'яних дзвіниць.

Ікони на іконостасі намалював відомий іконописець Петро Холодний (молодший) (1895-1987).

St Vladimir Church

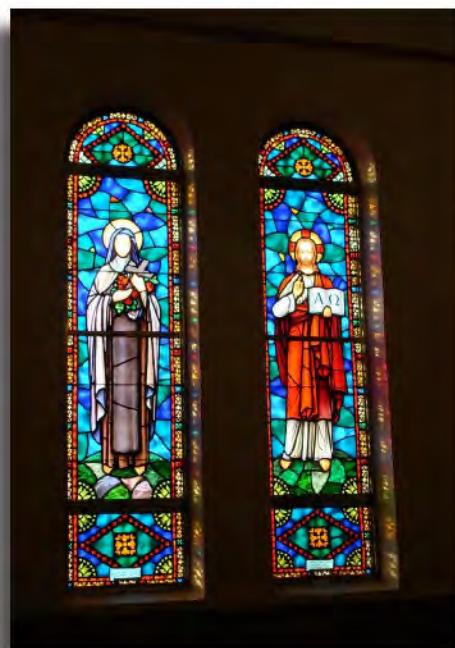
HEMPSTEAD

Immediately after World War I, attempts were made to organize a Ukrainian Catholic Church in Hempstead, but unfortunately all ended in failure. Finally, in 1944, priests of the Basilian Order in New York came to the aid of the Ukrainian community in the Hempstead area. The Order purchased a building, part of which served as a rectory and part of which was converted into a chapel. Thus, with the blessing of Bishop Constantine Bohachevsky, the Ukrainian Catholic parish in Hempstead was established on June 11, 1944, and dedicated to St. Vladimir the Great.

Eventually, in the post-World War II years, new Ukrainian immigrants began to arrive in the Hempstead area from Displaced Persons camps in Germany, many of whom were sponsored by the parishioners of St. Vladimir's. This increased the size of the parish, and the chapel became much too small, prompting the parishioners to look into the possibility of building a larger church of their own.

Architectural plans were drawn up by the architect Eugene Sumyk, and the grounds for the construction were blessed on October 14, 1951. Because the financial status of the parish was not sound at the time, it was decided to build the church in stages. The basement was built first (it included a large hall), followed by the church itself. The first Divine Liturgy was offered in the basement of the new structure on April 6, 1952. The church was finally completed in June of 1954, and the Midnight Divine Liturgy on Christmas Eve in 1955 was the first Divine Liturgy celebrated there.

In 1958 the pastorate of the parish, which from its founding was in the hands of priests of the Basilian Order, was taken over by Eparchial priests. The first Eparchial pastor was Father Walter Paska (later Bishop Paska) under whose pastorate an iconostasis, purchased at a U.S. Customs auction, was installed and an additional large plot of land was purchased. It was upon this property, during the tenure of Father Emile Sharanevych in the late 1960s, that the parish built a Parish Center with a large auditorium/hall and smaller rooms for various social and organizational activities. At the same time, the interior of the church was embellished with wall icons and other church artifacts. The longest-serving pastor was Father Emile Sharanevych, from 1968 to 1989. The Parish's cantor-teacher from 1949 to 1957 was the noted writer, journalist, and editor Mykhailo Ostroverkha (1897-1979).

Церква св. Володимира

ГЕМПСТЕД

Після І-ої Світової війни у Гемпстеді кілька разів були спроби організації Української Католицької парафії, але закінчились ці старання невдачами. Накінець, у 1944 р. отці Василяни з Нью Йорку взяли на себе зобов'язання допомогти українській громаді в околиці Гемпстеду. Вони купили будівлю, частина якої служила житлом для священика, а друга частина була перероблена на каплицю. І, так, з благословенням Єпископа Константина Богачевського, 11 червня 1944 р. у Гемпстеді була заснована Українська Католицька парафія Св. Володимира Великого.

Незабаром, після II Світової Війни, нові українські емігранти почали прибувати в околицю Гемпстеда, тому, що саме парафіяни церкви Св. Володимира допомогли їм в отриманні права на проживання і працю в США. Так, кількість парафіян збільшувалась і постала необхідність побудови нової більшої церкви.

Архітектурні плани розробив Євген Сумик. І вже 14 жовтня 1951 р. була освячена земля під будову. У цей час фінансове становище парафії не було задовільним. Отже, вирішили будувати церкву поступово. Спершу зробили підвал, який включав залю, а пізніше і саму церкву, і Різдвяна відправа 1955 р. вже відбулась у новій церкві.

У 1958 р. завідування церкви перейшло до рук Єпархії, а до того часу воно належало Отцям Василянам. Першим єпархіяльним священиком був отець Володимир Паска (пізніше Єніскон). За його часів в церкві був встановлений іконостас, а також куплена велика ділянка землі. На цій землі у кінці 60-тих роках 20-го століття, коли парохом був

о. Шараневич, парафія збудувала парафіяльний центр з великою залею і меншими кімнатами для різних громадських потреб. У той же час церква була вдосконалена – були додані ікони на стінах та інші церковні прикраси. Парохом церкви Св. Володимира найдовше був о. Еміліян Шараневич (з 1968 по 1989). З 1949 по 1957 р. церковним дяком та учителем був Михайло Островерха (1897-1979) – відомий письменник, видавець і журналіст.

St. Nicholas Church

HUDSON

The first official documentation of Ukrainians settling in the city of Hudson dates back to 1910. Many immigrants worked for the Hudson Portland and later Atlas Cement Company.

On May 31, 1916 the Ukrainians formed a religious corporation named “The Ruthenian Catholic Church of Saint Nicholas of Hudson, NY, Inc.” The first Eastern Rite services were held at Saint Mary’s Roman Catholic Church in Hudson.

Finally, in 1922 the Ukrainian community purchased a property on which to build its church. The property consisted of a private residence -- a spacious three-story house that was remodeled into a chapel and residence for the priest.

In 1939 turmoil and discord grew among the parishioners. As a result, the church split, and many parishioners withdrew and organized an Orthodox church. The parishioners who remained continued to plan the construction of a new church building.

When the buildings at Atlas Cement Company were to be demolished, the parish asked that the bricks be donated for the construction of its new church – a request that the Company generously granted. Parishioners transported and stored the bricks until it was time to build the new church. The first service in the new church was held on July 4, 1943, with the dedication taking place on Labor Day, September 9, 1943. In time, the church interior acquired its traditional Eastern Rite design. An iconostasis was installed, and icons decorated the walls.

The parish was constantly in need of more spacious quarters, and in 2005 an opportunity presented itself. The former Our Lady of Mt. Carmel Roman Catholic Church, which had been closed since 1989, became available. The new owners of the church property were willing to exchange it for the property owned by St. Nicholas parish. A one-on-one exchange took place. The interior was decorated in the Eastern Rite tradition by installing the iconostasis and other church furnishings. The official re-dedication and blessing of the new church was performed by Bishop Paul Chomnycky and Bishop Basil Losten in 2006.

*The present Church
Теперішня церква*

*Property purchased in 1922
Садиба, куплена у 1922 р.*

Церква св. Миколая

Гудзон

Church built in 1943 from Atlas Cement Company bricks

Церква побудована у 1943 р. із цегли подарованою компанією "Атлас"

щоб вони подарували церкві цеглу, що й власники радо зробили. Першу Службу Божу в новій церкві відправлено 4 липня 1943 року, а посвячення відбулося 9 вересня того ж самого року. З часом церкву було оформлено в традиційному східному стилі, укладено іконостас і розвішано ікони по стінах. Приміщення було мале і парафіяни постійно

шукали просторішого місця. У 2005 році вони цього досягли. Неподалік була недіюча ще від 1989 р. Римо-Католицька Церква Нашої Пані з Гори Кармел. Нові власники цієї церкви хотіли обмінятися посіlostями із церквою св. Миколая. І, так, церква св. Миколая перейшла до бувшої римо-католицької церкви. Зробили там невеликий ремонт, оформили згідно із східним церковним обрядом і посвятили церкву 2006 року. Церемонію посвячення провели два єпископи - Павло Хомницький і Василь Лостен.

St. John the Baptist Church

HUNTER

A small number of Ukrainians settled in the Catskill Mountains prior to World War I, but very little is known about that period. After World War II immigrants came to the United States in large numbers and soon began looking for venues to spend their summer vacations. Families who did not like the busy city life, and the Kobziar family in particular, in 1951 found haven in the Catskill Mountain area near the town of Hunter. They settled there for year-round living and opened their home and later a motel in the summertime for vacationers.

Since the Catskills reminded Ukrainians of their Carpathian Mountains, the area became very popular, and large numbers of them spent their summer vacations there, after buying or building homes of their own for summer and year-round residence.

During the first few years Divine Liturgies in the summertime were held in various local Roman Catholic churches, with priests from the Ukrainian parish in Hudson, New York, commuting to Hunter. As the summer and eventually year-round residents increased, this arrangement became unsatisfactory.

On the initiative of a few members of the community, a meeting of all Ukrainian property owners in the Hunter region was called in 1960. The idea of building a church and establishing a parish in the area was discussed, and a committee to look into the matter was formed. From the very outset, the building committee decided that a wooden church similar to the traditional wooden churches in the Carpathian Mountains should be built. One of the property owners in Hunter, Dr. I. Makarevycz, donated two acres of land on which to build the church. A scale model of the proposed structure was prepared by Yaroslav Paladij, and architect Ivan Zhukovskyi drew up

*The artist Mykhaylo Cheresniiovsky and Yuriy Kostiv the builder
Мистець Михайло Черешньовський та майстер будівлі Юрій
Костів*

Церква св. Івана Хрестителя

ГАНТЕР

Перед I Світовою Війною про українців, які оселилися у Кетскільських горах, є дуже мало інформації. Але відомо, що кількість їх була невелика. Після II Світової війни наплив емігрантів до США був великий. Нові українські емігранти осідали і згодом шукали місця для літнього відпочинку. Родини, яким не подобалося метушливе життя великих міст, особливо Нью Йорку як, зокрема, сім'ї Кобзар, яка у 1951 році знайшла чудовий, затишний куточок поблизу містечка

Гантер, НЙ, що в Кетскільських горах. Ця сім'я поселилась і проживала там круглорічно, а у літній час здавала кімнати у своїй хаті (а пізніше кімнати власного новозбудованого мотелю) відпочиваючим (вакaціонерам). Українцям Кетскільські гори нагадували рідні Карпати. Отже, все більше і більше людей приїжджало на літо туди, а згодом будували чи кунували власні хати і вже жили там круглорічно.

Кілька років Служби Божі для українців, що приїздили літом у ці околиці, відправлялись у винаймлених римо-католицьких церквах. Відправляли їх священники, які приїжджали до Гантеру з української церкви, що у Гудзоні, НЙ. Але так, як кількість

*Preparation of the iconostasis
Підготовлення іконостасу*

жителів (як на літній період, так і круглорічних) збільшувалась, то Літургії у винаймлених латинських церквах вже не задовільняли людей.

З ініціативи кількох українців з Гантеру у 1960 р. були скликані збори всіх власників посілостей цієї околиці. На зборах обговорили питання утворення парафії і будівництва власної церкви. І, так, для цього був створений комітет. З самого початку цей комітет вирішив, що церкву збудують дерев'яну – традиційну, характерну для карпатського регіону. Для

the architectural plans and prepared the construction drawings. The construction of the church was done by the master builder Yuriy Kostiv (1912-2001), who was experienced in building timber structures of traditional blockwork. The church is a 65-foot-high, tripartite (three-framed) structure built of 7 ½ by 12-inch cedar logs imported from British Columbia, laid horizontally one on top of the other, and secured with wooden pegs and other joints. The interior of the church was decorated by two prominent Ukrainian artists in the United States: iconographer Petro Cholodnyi, Jr. (1895-1987) and sculptor Mykhaylo Cheresniovsky (1905-1994). The single-tiered wooden iconostasis extends the width of the sanctuary. Mykhaylo Cheresniovsky employed many folk ornamental motifs and traditional religious symbols, and all the woodcarvings were done in sugar pine wood. The church is decorated with two groups of icons: those that are set into the iconostasis, and those that are on the wall above the iconostasis and on the wall of the sanctuary behind the altar. A bell tower, planned and built by Yuriy Kostiv, stands as a separate structure and is located on the right side of the entrance to the churchyard. On August 18, 1962 the church was consecrated by Bishop Joseph M. Schmondiuk

Some years later, the *grazhda* (parish hall) and parsonage were built, also of blockwork construction. The church, *grazhda*, and parsonage completed the architectural ensemble of St. John the Baptist Church, which adorns the Catskill landscape, culturally enriches the area, and provides a unique sight for local residents and tourists alike.

цього др. Іван Макаревич, один із землевласників, подарував два акри землі. Модель церкви створив скульптор Ярослав Паладій, а архітектор Іван Жуковський розробив архітектурні плани та робочі рисунки. Головним майстром будівничим став Юрій Костів (1912-2001), який мав добрий досвід у традиційному дерев'яному будівництві зі зрубів. Церква ця тридільна, з центральною висотою 65 футів, збудована зі зрубин кедрового дерева, привезеного з Британської Колумбії. Зруби покладені горизонтально, один надругий і закріплені кілками "тиблями" та іншим з'єднанням. Внутрішнє оформлення церкви виконано двома найбільш відомими мистцями у США: іконографом Петром Холодним, мол. (1895-1987) та скульптором Михайлом Черешньовським (1905-1994). Скульптор Михайло Черешньовський спроектував і створив одноярусний дерев'яний різьблений іконостас, який вкладений по цільй ширині святилища. Мистець запозичив багато народних мотивів, а також використав і традиційні релігійні символи. Вся різьба виконана на сосні. Церква прикрашена двома групами ікон: тими, які встановлені на

іконостасі і тими, що на стіні поза вівтарем у святилищі. Дзвіниця, яка спроектована і збудована майстром-будівничим Юрієм Костівом, стоїть як окрема структура праворуч від входу на церквоне подвір'я. Церква св. Івана Хрестителя була освячена єпископом Йосифом Шмондюком 18 серпня 1962 року.

Через кілька років були збудовані Гражда (нарафіяльна заля) і Хижа (дім для нароха). Обидві структури збудовані зрубною архітектурною технікою. Це завершило архітектурний ансамбль церкви св. Івана Хрестителя. Ці будівлі є чудовою прикрасою Кетскільських гір, збагачують цю місцевість у культурному плані і є унікальним видовищем, як для місцевих жителів, так і для туристів.

Sacred Heart Church

JOHNSON CITY

The first Ukrainian immigrants in the Binghamton area were young girls who worked in the cigar factory at the turn of the century. About 1902 Ukrainian families began to arrive. Attempts to organize a Ukrainian Catholic parish began as early as 1912, but they were fruitless. The parish of the Sacred Heart was not formed until November 19, 1944, when the first Divine Liturgy was celebrated in a church newly-purchased by the Basilian Fathers. Near the church the parish also purchased a church hall, a rectory, and land for a cemetery and picnic grounds. In 1956 a spacious pavilion was built on the picnic grounds. The parish continued to grow, especially in the years 1948-1952, when many more Ukrainian war refugees began to settle in the Binghamton area. The church was served by the Basilian Fathers until 1972, at which point its administration was transferred to eparchial priests.

The building of a new church was proposed soon after the parish was established, but the parish did not begin to make plans until 1965. That year a parcel of land was purchased in Johnson City and in 1966 fund-raising campaigns were launched. Finally, in 1976, the actual building of the new church was commenced.

Architect Apollinare Osadca (1916-1997) prepared the plans. The architectural design was based on the vernacular architecture of the wooden churches of the Carpathian Mountains in Ukraine. The architect used only the typical characteristics of this type of architecture, but at the same time utilized contemporary means of construction (laminated arches, frame-type walls, semi-round siding planks, etc.) The building is a tripartite church. Its exterior is covered with cedar shakes, and the multi-tiered roof is accentuated with three octagonal domes. The main entrance to the church has a typical carved arcade of cedar posts, braces, and balustrade, carved and installed by Yuriy Kostiv (1912-2001), a well-known master builder of Ukrainian wooden churches. The altar, tabernacle, tetrapod, and proskomedynky were carved by a Ukrainian woodcarver Stanislav Kira.

The official dedication of Sacred Heart Church took place on November 20, 1977, officiated by Bishop Joseph M. Schmondiuk. Two years later a rectory was built near the church. The interior decoration of the church began in the 1980s. The artist Ivan Denysenko (1910-2006) designed the iconostasis and painted the icons. On March 4, 1986 a Hall Building Committee was formed to develop a plan for building a church hall. On June 8, 1986 a groundbreaking ceremony was held, with the ground blessed by Bishop Innocent Lototsky. The solemn blessing and dedication of the new Sacred Heart Hall took place on June 11, 1988.

Церква Святого Серця

Джонсон Ситі

Першими емігрантами в околицях Бінгамтону були молоді дівчата, які наприкінці 19-го – початку 20-го століть працювали на сигарній фабриці. Близько 1902 р. почали приїжджати інші родини. У 1912 р. були спроби відкрити власну церкву, але вони увінчались невдачею. Парафія була заснована аж 19 листопада 1944 р. – день, коли відправили першу Службу Божу у новопридбаній Отцями Василіянами церкві. Крім церкви парафія придбала залу, будинок для священика, землю під цвинтар і земельно-паркову ділянку для розваг і відпочинку. У

1956 р. на парковій ділянці відпочинку і пікніків був збудований просторий павільйон. Парафія постійно збільшувалась, особливо у 1948-1952р., коли прибуло багато українських скитальців з Німеччини до Бінгамтону і вже там поселились. Церкву обслуговували Отці Василіяни до 1972 року, а тоді вона перейшла у підпорядкування Єпархії.

Планувалось побудувати нову церкву ще у 50-их роках, але до 1965 р. нічого конкретного так і не було зроблено. У 1965 р. була куплена земельна ділянка в Джонсон Ситі. У 1966 р. розпочалася кампанія збору коштів. І у 1976 р. офіційно розпочалась будова.

Плани будови розробив Анолінарій Осадца (1916-1997). Його архітектурний проєкт базувався на традиційних дерев'яних тридільних церквах українських Карпат. Архітектор використав лише типові риси цього виду будівлі, бо у цей же час він застосував сучасні засоби будівництва – ламіновані арки, каркасні стіни, напівкруглі обшивочні дошки тощо. Ззовні церква покрита кедром, дах там багаторярусний і на ньому красуються три восьмикутні куполи. Головний вхід у церкву має типові різьблені колони з кедру;

підпори і балюстради вирізьблені і встановлені Юрієм Костівим – відомим українським майстром будівництва українських дерев'яних церков. Вівтар, престіл, тетрапод і проскомедійник вирізьблений Станіславом Кірою.

Офіційне посвячення церкви Святого Серця відбулося 20 листопада 1977 р., яке провів Єпископ Йосиф Шмондюк. Через два роки побудували будинок для священика. У 80-их роках почалось внутрішнє оформлення церкви. Художник Іван Денисенко (1910-2006) розробив проєкт іконостасу і намалював для нього ікони. 4 березня 1986 р. був створений комітет у справі побудови нової залі. 18 червня 1986 р. відбулась церемонія посвячення і закладення наріжного каменя. Церемонію провів Єпископ Інокентій Лотоцький. Торжественна церемонія освячення нової залі відбулася 11 червня 1988 року.

St. John the Baptist Church

KENMORE

In the late 19th century Ukrainian immigrants arrived in Buffalo and Erie County. With the immigrant community increasing in number, a need arose to establish a church. The Brotherhood of St. John the Baptist was established on April 11, 1897. The Brotherhood was instrumental in uniting the Ukrainian community and assisted the new immigrants morally and financially. The parish was officially established in 1902 with the help of Reverend Nestor Dmytriw, a Canadian priest who visited the immigrants and celebrated the Divine Liturgy in various rented quarters. In 1903 a property was purchased, and the first wooden church was built there in 1907. The builder, Andrew Konkevich, was assisted by many parishioners. The new church was blessed in 1908 by Bishop Soter Ortynsky. In 1908 one of the first choirs in America, Boyan, was organized; it exists to this day. The first church rectory was built in 1909. In the 1920s, through the efforts of Father John Zuk and with contributions from the Brotherhood, Sisterhood, and other parishioners, the old wooden church was remodeled into a brick veneered church. A hall was built in 1924 at the back of the parish house. It served as a place for social gatherings and musical and theatrical performances, as well as for a school for children of the parish, who were taught by the Sisters Servants of Mary Immaculate. The post-World War II era brought another influx of Ukrainian immigrants, so-called Displaced Persons, to the area. In 1954 after several years of planning and fund-raising, the groundbreaking for and construction of a school and auditorium took place. The blessing of these buildings was officiated by Bishop Constantine Bohachevsky.

*The 1907 Church
Церква 1907 року*

As the demographics of the area changed, the parish decided to build a new church in a more desirable location. In 1973 a plot of land was purchased, and the site, on which the new church and rectory would eventually be built, was dedicated on July 27, 1980. Construction was completed in 1981. The cornerstone of the church was blessed on March 22, 1981 by Bishop Basil Losten. Groundbreaking ceremonies for a new church hall took place on August 11, 1991, and construction was completed in 1992. The interior of the new church is decorated according to traditional Eastern Rite requirements, with an iconostasis and icons. It also has stained glass windows. The longest-serving pastor was Reverend John Zuk – from 1923 to 1971, a total of 48 years.

Церква св. Івана Хрестителя

КЕНМОР

Українські емігранти вперше прибули в околиці Буффало і район Ерій наприкінці 19-го століття. Так як збільшувалась кількість емігрантів, виникла необхідність власної церкви. Із цією метою у квітні 1897 р. було засноване Братство Св. Івана Хрестителя. Братство було засобом об'єднання української спільноти і допомогою для нових емігрантів. Офіційно парафія була заснована у 1902 р. при допомозі Отця Нестора Дмитріва, канадського священника, який навідував емігрантів та відправляв для них Служби Божі у різних винаймлених місцях. У 1903 р. була

куплена земля і першу дерев'яну церкву на ній збудували у 1907 р. Керував будівництвом Андрій Конкевич, надавали йому допомогу парафіяни. Нову церкву посвятив Єпископ Сотер Ортинський у 1908 р. У 1908 р. був організований один з перших українських хорів в Америці - "Боян". Він існує і до наших днів. Перший будинок для священника був збудований у 1909 р. У 1920-их роках завдяки зусиллям пароха Івана Жука та внесками братства, сестринства і парафіян дерев'яну церкву перебудували та облицювали цеглою. Заля була збудована за парафіяльним будинком у 1924 р. Там відбувались зібрання, музичні та театральні виставки, а також мала місце школа для дітей парафіян, де викладали Сестри Службниці.

Після II-ої Світової війни у цю околицю приїхало ще більше емігрантів з України. У 1954 р., після кількох років планувань і збору коштів, відбулось закладення наріжного каменю і будівництво школи та залі розпочалось. Посвятив ці будівлі Єпископ Богачевський.

Коли відбулись демографічні зміни у цій місцевості, парафія вирішила збудувати нову церкву у більш привабливому місці. У 1973 р. була куплена ділянка землі. Наріжний камінь був освячений 22 березня 1981 р. Єпископом Василем Лостеном. Церемонія закладення фундаменту для нової церковної залі відбулось 11 серпня 1991 р. Будівництво завершили 1992 р. Всередині церква оформлена згідно східного обряду — з іконостасом, іконами і вітражами. Найдовше парохом там був отець Іван Жук — з 1923 по 1971 рр.

Holy Trinity Church

KERHONKSON

A small group of Ukrainian immigrants lived in the Kerhonkson area during the years 1914-1925. They organized a church community, and Divine Liturgies were held at a church given to them by Slovaks, with priests commuting from Stamford. A social club was organized, and land for a cemetery was purchased. But both the church and the clubhouse burned down, and the community apparently dispersed. The only evidence that Ukrainians had been there are gravestones in the cemetery with Ukrainian names carved on them.

The next group of Ukrainian settlers arrived after World War II. In 1952 the Ukrainian National Association (UNA) purchased a large estate in the Kerhonkson/Ellenville area, which it converted into a resort for its members and for the Ukrainian community at large. Sunday Divine Liturgies for the vacationers were held in one of the resort buildings, and later in a small chapel built by the UNA in 1962. As more and more people began to spend their summer vacations at the resort, and a good number moved from the city to live in the area year-round, the need to establish a parish and to build a church became evident. In 1966 the parish was officially established as the Holy Trinity Ukrainian Catholic Church. From this date forward, an intensive search for a proper location for the church, fund-raising campaigns, and the selection of an architect began. A 4.5-acre parcel of land was donated by the UNA for the building of the church and rectory. To prepare architectural plans, the building committee chose Radoslav Zuk (1931-) – a renowned architect and winner and co-winner of several competition prizes. His church designs have been recognized in the international architectural press. Among numerous projects, he had designed nine Ukrainian churches.

The building of the church began on August 10, 1973. In designing the church, Radoslav Zuk utilized the fundamentals of vernacular age-old architecture style as an inspirational source for

his individually innovative statements. The architectural design of the church has been critically acclaimed for its originality. The church has an iconostasis with icons painted by a prominent Ukrainian artist, Jacques Hnizdovsky (1915-1985), and the carvings were done by Stanislav Kira. The first Divine Liturgy was celebrated in the new church and the cornerstone was blessed on August 17, 1975 by Bishop Joseph M. Schmondiuk. The church was officially consecrated on November 4, 1990 by Bishop Basil Losten.

Церква св. Трійці

КЕРГОНКСОН

У період з 1914 по 1925 р. у Кергонксоні було небагато українців. Вони організували церковну громаду, а Літургії відправлялись у церкві, яку дали їм словаки. Служби Божі відправляли священники, які доїздили зі Стемфорду. Пізніше організували громадський клуб, а також купили землю під цвинтар. Але сталось так, що і церква, і клуб згоріли і це призвело до розпаду громади. Єдиним свідченням того, що українці там все-таки були, є надгробні надписи українською мовою.

Наступна група українців приїхала у цю місцевість після II Світової війни. У 1952 р. Український Народний Союз купив великий земельний маєток, бувший курорт, в околиці містечок Кергонксон і Еленвіл. Нові власники переробили цю посілість на вакаційно-відночинкову оселю для членів Союзу і для ширшої української громади. Служби Божі для перебуваючих на оселі відправлялись в одному із відпочинкових будинків, а пізніше, у 1962 р., Союз збудував маленьку канличку і відправи вже проводились там. Все більше і більше людей приїздило на вакації на "Союзову оселю", а згодом багато хто купував чи будував хати у цій місцевості і жив там круглорічно. Отже, постала необхідність організування парафії і побудови церкви. У 1966 р. парафія офіційно організувалась як Українська Католицька Церква Святої Трійці. З того часу парафіяни почали інтенсивно працювати над пошуками місця для будови церкви, вибором архітектора і зібранням коштів на будову. Український Народний Союз подарував під будову церкви 4 з половиною акри землі. Для розробки архітектурних планів був вибраний Радослав Жук (н. 1931). Радослав Жук – відомий архітектор, переможець кількох конкурсів, на яких його проекти церков були відмічені у міжнародній архітектурній пресі. Він, крім інших архітектурних розробок, був автором проєктів дев'яти українських церков.

Будівництво церкви розпочали 10 серпня 1973 р. У проєкті церкви Радослав Жук, закріплюючи власний архітектурний почерк, використав основи українського стародавнього архітектурного стилю. Архітектурний проєкт церкви був признаний критиками, як один з найоригінальніших. Ікони на іконостасі у церкві належать пензлю Якова Гніздовського (1915-1985). Сам іконостас вирізьбив Станіслав Кіра. Перша Служба Божа, а також закладення наріжного каменя відбулись 17 серпня 1975 р. із благословенням Єпископа Шмондюка. Офіційно церква була освячена єпископом Василем Лостеном 4 листопада 1990 р.

Our Lady of Perpetual Help Church

LACKAWANNA

This parish was incorporated on August 6, 1926. The first church was built by a small group of Ukrainian immigrants and blessed on September 12, 1926. It was named the Holy Ghost Ukrainian Catholic Church. The name of the church was changed on June 22, 1971, the word "Ghost" being replaced by the word "Spirit." Later, the congregation met and decided to change the name of the church to Our Lady of Perpetual Help.

Because the congregation was very small, it was joined to the neighboring parish of St. John the Baptist in the Buffalo area, and for many years its pastor served this parish. Not until 1949 was the parish given its own pastor, who with great foresight purchased a parcel of land as the future site of a new church.

In the late 1960s, the parish engaged the services of the architect Myroslav Nimciv (1910-1994) to design the new church. But because the City of Lackawanna placed a moratorium on all building, permits were not available, and the construction of the new church had to be delayed. In the meantime, the parish purchased a building that was converted into a rectory. A funeral home was also acquired and converted into a social center and community hall. Later, another building was purchased (where bingo games could be conducted), with land for parking.

Finally, in 1973, a building permit was obtained, and the construction of the new church was under way. The interior of the church was decorated in the Eastern Rite tradition, with an iconostasis, icons, and wall murals. The iconostasis was designed by the architect Myroslav Nimciv and the icons were painted by Sviatoslav Hordynskyi (1906-1993). The massive wall mural over the sanctuary was painted by Sviatoslav Hordynskyi, and the two wall icons on each side of the iconostasis were painted by Myroslav Nimciv.

Церква Матері Божої Неустанної Помочі

ЛАКАВАННА

Церква була зареєстрована 26 серпня 1926 р. Перша церква була збудована невеликою груною українських емігрантів. Освятили її 26 вересня 1926 р. Надали їй назву Української Католицької Церкви Св. Духа. Ця назва була змінена 22 червня 1971 р. В той день відбулися збори парафії, на яких обговорили питання щодо назви церкви і вирішили змінити назву на Церкву Матері Божої Неустанної Помочі.

Так як нарафія ця була невелика, її приєднали до сусідньої парафії Івана Хрестителя, що поблизу Боффало, і багато років один священик служив у двох церквах. Аж у 1949 р. нарафія отримала пароха, який з великою передбачливістю купив ділянку землі для майбутньої церкви.

У кінці 60-их років нарафія найняла архітектора Мирослава Німціва (1910-1994) для проєктування нової церкви. Але у місті Лакаванна міський уряд видав заборону на усі нові забудови, отже з будівництвом нової церкви треба було почекати. У цей час парафією був кунлений будинок для священика. Пізніше купили і похоронний дім, який переробили на громадський центр і парафіяльну залю. Ще пізніше відбулася купівля будівлі, де грали гру "бінго,, а також площу для паркування автомобілів.

Нарешті, у 1973 р. всі дозволи були одержані і розпочалось будівництво церкви. Всередині церква оформлена згідно східного обряду. Іконостас спроектував Мирослав Німців, а ікони намалював Святослав Гординський (1906-1993). Також і велика стіна над святилищем розписана Святославом Гординським. Дві настінні ікони по обидва боки іконостасу належать пензлю Мирослава Німціва.

St. Basil Church

LANCASTER

The first Ukrainian immigrants began to arrive in the Lancaster area in the late 19th century. At first, priests from the Buffalo parish of St. Nicholas commuted to Lancaster to celebrate the Eastern Rite Liturgy in the Roman Catholic Church of SS. Peter and Paul in Depew. In 1905 the Brotherhood of St. Basil the Great was established, and the parish itself was organized in 1913. The church committee purchased a large plot of land and in 1917 built a wooden church. It was consecrated in 1918. In 1925 a national home was built near the church. A rectory was purchased in 1952.

In the mid-1950s the parishioners decided to renovate and enlarge the church, but after some discussion, they decided to build a new church. It was completed in 1958. The parish rectory was rebuilt from the old church by moving it from its former site and placing it over a new foundation. This was completed in 1961. The cost of the moving and rebuilding was low, because the parishioners donated their time and material to complete this project. An iconostasis was installed in the church in 1989 and blessed by Bishop Basil Losten in October of that year. The woodcarving and construction of the iconostasis was done by Richard E. T. Reimers Woodwright, and the icons were painted by Halyna Tytla.

Церква св. Василя

ЛАНКЕСТЕР

Перші українські емігранти почали прибувати в околиці Ланкастеру наприкінці 19-го століття. Спочатку священники з церкви св. Николая з Буффало доїздили до Ланкастеру, щоб відправляти служби Божі.

У 1905 р. заснувалось Братство Св. Василя, а сама парафія була заснована у 1913 р. Церковний комітет купив ділянку землі, і в 1917 р. вже була збудована дерев'яна церква. Освятили її 1918 р. У 1925 р. поблизу церкви збудували Національний Дім. Будинок для священника купили у 1952 р.

У середині 1950-их років 20-го століття парафіяни надумали перебудувати і розширити церкву. Але пізніше було вирішено збудувати цілком новий храм. Будівництво було завершено у 1958 р. Стару церкву переробили на будинок для священника, але перед тим перенесли її зі старого місця і поставили на новий фундамент. Це було здійснено 1961 р. Кошт перенесення і перебудови був низький, так як зроблено

це було парафіянами – вони пожертвували для цього свій час та матеріали. Встановлення іконостасу у церкві відбулося у 1989 р. Освятити його Єпископ Василь Лостен у жовтні того ж року. Різьбу та виготовлення іконостасу взяв на себе Річард Реймерс Вудрайт, а ікони намалювала Галина Титла.

Holy Family Church

LINDENHURST

The Holy Family Ukrainian Catholic Church had its beginnings in 1945. A missionary priest of the Basilian Order from New York met with a small number of Ukrainian Catholics of the West Islip-Babylon area. Shortly afterwards, the first Divine Liturgy was held for the Ukrainians at St. Joseph's Roman Catholic Church of Babylon.

The parishioners realized that they needed a church of their own, and so in 1946 the Episcopal Christ Church in West Islip was purchased by the Order of St. Basil the Great.

The dedication and blessing of the church took place March 3, 1946. At first, the membership of the parish was mainly from the West Islip-Babylon area, but soon new parishioners came from surrounding communities – Levittown, Lindenhurst, Kings Park, Bay Shore, etc.

In 1959 the church property was purchased from the Order of St. Basil the Great by the parish and subsequently was transferred to the Eparchy of Stamford. In 1959 the parish purchased a 5.5 acre parcel of land which included a large meeting hall in need of restoration. Eventually the hall was repaired, and the parish had a facility for meetings, banquets, and other social functions. The 5.5 acres of land provided an excellent place for church picnics.

In 1961 an iconostasis was installed in the church. It was blessed by Bishop Joseph M. Schmondiuk in 1962. A rectory was built in 1963 and blessed in 1964. With each year the parish grew in size. The church hall was sold and from 1996 to 2006 parish activities, meetings and various social functions had to be conducted in rented halls at a great expense. Plans were made to build a hall on church property, but the Town of Islip imposed such restrictions that the hall could not be built. During those ten years the parish was seeking to purchase an appropriate location for a hall. Finally, a synagogue became available in Lindenhurst. It was purchased in 2006

– a spacious building with a large kitchen facility. One part of the large structure was converted into a church and another part of the building was converted into a parish center with meeting rooms, classrooms, and other facilities. Bishop Paul Chomnycky blessed the new church and parish center on December 31, 2006. The iconostasis from the old church and new stained glass windows were installed. When funds become available, a cupola and a bell tower will be added to complete the project.

Церква св. Родини

ЛІНДЕНГІРСТ

Українська Католицька Церква Святої Родини бере свій початок у 1945 р. Отець місіонер Василиянського Чину з Нью-Йорку мав зустріч із малою групою українців-католиків із околиці містечок Вест Айслип і Бабилон. Незабаром після цього відправив першу Службу Божу для цих українців у Римо-католицькій церкві св. Йосифа у Бабілоні.

Парафіяни зрозуміли, що їм необхідна власна церква. І, так, у 1946 р. Отці Василияни купили єпископальську церкву Христа у Вест Айслипі.

Посвячення церкви відбулося 3 березня 1946 р. З початку парафіяни були тільки із околиці Вест Айслину і Бабілону, але згодом до парафії почали долучатися мешканці інших місцевостей, таких як Левитавн, Лінденгурст, Кінґс Парк, Бей Шор та ін.

У 1959 р. парафія відкупила у отців Василиянців церковний маєток і згодом перейшла під адміністрацію Стемфордської Єпархії. У 1959 р. парафія купила п'ять з половиною акрів землі, на якій була будівля, яка потребувала значного ремонту. Після ремонту будинок служив для парафіяльних потреб бенкетів та різних громадських зустрічей.

У 1961 р. у церкві встановлено іконостас, який поблагословив Єпископ Шмондюк у 1962 р. У 1963 р. збудовано парафіяльний дім, який був посвячений 1964 р. З кожним роком парафія збільшувалась. З часом продано парафіяльну домівку і, так, з 1996 по 2006 рік парафіяльні та громадські зустрічі відбувалися у винаймлених залах, що коштувало парафії великих грошей. Готувались плани побудови залі на церковній площі, але легальні обмеження містечка Вест Айслип були такі, що не дозволяли цього зробити. Десять років парафія шукала за відповідним місцем для будови церковної залі. І, нарешті, знайшли будівлю, яка була виставлена на продаж – синагога в містечку Лінденгірст.

Цю будівлю було куплено 2006 р. Це нросторий будинок із зручним та добрим кухонним устаткуванням. Одна частина цієї нросторої структури була перероблена на церкву, а друга – на парафіяльний центр із кімнатами для зустрічей, школи, тощо. Владика Павло Хомницький поблагословив нову церкву і парафіяльне приміщення 31 грудня 2006 р. Встановлено іконостас із старої церкви та вкрито вітражі. Згодом планується додати купол та дзвіницю.

Holy Cross Church

LONG ISLAND CITY (ASTORIA)

Ukrainian immigrants living in Long Island City (Astoria) were parishioners of St. George Ukrainian Catholic Church in New York City, administered by the Basilian Fathers since 1942. When the number of Ukrainian families increased in Astoria, the Basilian Fathers decided it was time to establish a parish there. They therefore purchased Castle Hall, transformed the upper floor into a house of worship, and thus founded Holy Cross Parish, which was blessed on October 22, 1944. It was also administered by the Basilian Fathers. In the 1950s the Ukrainian community of Astoria increased considerably. Plans were made to build a new church, and fund-raising campaigns were launched. Architect Apollinare Osadca (1916-1997) was commissioned to design the plans for the church and rectory. The blessing of the cornerstone took place on August 1, 1965. The official blessing of the completed church and dedication was held May 19, 1968. Maestro Jaroslaw Baransky and his staff were commissioned to paint the icons for the iconostasis and design, produce, and install the stained glass windows, the interior and exterior mosaics, and the mosaic tablets depicting the Passion of Christ. Master woodcarver Stanislav Kira produced the altars, tabernacle, iconostasis, candelabra, and other wooden furnishings. Between 1978-1980 the interior artistic painting of the church was done by Maestro Borys Makarenko (1925-2008).

Interior of the old Church
Внутрішній вид старої церкви

Церква Чесного Хреста

ЛОНІ АЙЛЕНД СІТІ (АСТОРІЯ)

Mosaic above the entrance to the Church
Мозаїка над входом до церкви

Українські емігранти, які поселились в Асторії, належали до церкви св. Юра в Нью-Йорку, яку з 1942 року обслуговували Отці Василияни. Коли збільшилася кількість українських родин в Асторії, було вирішено організувати парафію. Для цього купили велику залку, пристосували і оформили згідно вимог нашої церкви. І, так, 22 жовтня 1944 року відбулося посвячення церкви Чесного Хреста в Асторії, яку теж обслуговували Отці Василияни. В 50-тих роках українська громада в Асторії значно збільшилася і розпочалась збірка коштів на побудову нової церкви. За зібрані гроші було куплене нове приміщення та задіяно архітектора Аполінарія Осадцу (1916-1997) для розробки проекту нової церкви і нарафіяльного дому. Освячення наріжного каменя відбулося 1 серпня 1965 року, а посвячення новозбудованої церкви 19 травня 1968 року. Мистець Ярослав Баранський намалював ікони для іконостасу, зробив вітражі і мозаїки як всередині, так і назовні церкви. Різьбар Євстахій Кіра

спорудив престіл, кивот, іконостас, свічники й інші дерев'яні посудини. У 1978-80 роках мистцем Борисом Макаренком (1925-2008) виконано розпис церкви всередині (святилища, балконів, стелі).

St. George Church

NEW YORK (MANHATTAN)

It is safe to say that the starting point of Ukrainian life in America was the City of New York. This is where all immigrants arrived and where they started their journeys to more permanent places of residence. Ukrainian church life in New York City began on April 19, 1890, when the first Greek-Catholic Divine Liturgy was offered by Father Oleksander Dzubai in the basement hall of St. Bridget's Church on Avenue A. Permission to use the church was given by Archbishop Corrigan. However, it was not until 1905 that St. George's Ukrainian Catholic Church was founded in Manhattan.

Land in Manhattan was so expensive that the Ukrainian community could not collect enough funds for their own church. However, in 1905 they purchased the Baptist Chapel of Colgate on 20th Street between 1st and 2nd Avenues, renovated it, and adapted it to Eastern Rite traditions. And so, the first Ukrainian Catholic Church was opened on the island of Manhattan. It

was named St. George's. From the very outset church management was very well organized. The church was blessed on August 2, 1905 by the Roman Catholic Bishop Cusack with Ukrainian priests Velihorsky, Strutynsky, Chaplinsky, and Tymkewych in attendance. The first pastor was Rev. Joseph Chaplinsky.

With the appointment of a permanent pastor, parish activities began to develop: a mission was held, and a school and church choir were organized. Church brotherhoods and sisterhoods were organized, and the countless baptisms and weddings that took place in the first year of the founding of the parish underlined the need for a Ukrainian Catholic parish in New York City. Taking into account that New York City was the transit center for Ukrainians who had come from their native land, it was clear that St. George's truly became the center of Ukrainian life.

In 1907, when the Apostolic See appointed Most Reverend Soter Ortynsky as the first Ukrainian Bishop for Greek Catholics in the United States, the first thing he did upon arrival in August of that year was to visit St. George's. Here he was greeted by about 30 Greek Catholic priests, and offered a Moleben (Prayer Service). The next day, on the Feast of the Dormition of the Mother of God, he offered the Divine Liturgy. Bishop Ortynsky returned to New York City once more for a meeting on October 15-16, 1907, attended by 76 Greek Catholic priests. At that

Церква св. Юра Нью Йорк (Мангеттен)

Можна сміло сказати, що початок українського життя в Америці починався в місті Нью Йорк. Сюди приїздили усі емігранти і звідси вони робили далші подорожі до місць постійного проживання. Українське церковне життя в Нью-Йорку почалось 19 квітня 1890 року, коли першу греко-католицьку Службу Божу відправив о. Олександр Дзюбай в долішній залі римо-католицької церкви св. Бриґіди на авеню "А.". Дозвіл на використання цієї церкви дав тодішній архієпископ Корріґан. Проте, лише у 1905 р. було засновано українську католицьку церкву св. Юра в Мангеттені.

Земля в Мангеттені була такою дорогою, що українська громада не могла спромогтися на власну церкву. Але, нарешті, 1905 р. вони купили у баптистів каплицю Колґейта у східному напрямку 20-ої вулиці між 1 і 2 авеню, переробили її і пристосували до потреб українських богослужінь. І так відкрили першу українську католицьку церкву на острові Мангеттен. Вона була присвячена св. Юрію. З самого початку церковне господарство було добре зорганізоване. Церква була посвячена 2 серпня 1905 р. римо-католицьким єпископом Кусаком у нрисутності українських священників Велигорського, Струтинського, Чаплинського і Тимкевича. Прийняття з цієї нагоди відбулося у "Кафе Булевард,, що на 2-ій авеню (теперішній Народний дім). Першим парохом став о. Йосиф Чаплинський.

З призначенням постійного душпастиря розвинулася парафіяльна робота - відбулася місія, зорганізували школу, церковний хор. Зорганізовано церковні братства, сестринства, а численні хрещення та вінчання у перші роки підтвердили потребу української парафії в Нью-Йорку. А коли взяти до уваги, що Нью Йорк став транзитним місцем для українців, які приїжджали з рідного краю, то церква св. Юра справді стала осередком українського життя.

Коли 1907 р. Апостольська Столиця призначила українцям в Америці першого єпископа в особі Сотера Ортинського, то він вперше вступивши на американську землю в Нью Йорку, у серпня 1907 р. він спочатку завітав до церкви св. Юра, де його привітали близько 30 греко-католицьких священників. Владика Ортинський відправив молебен, а

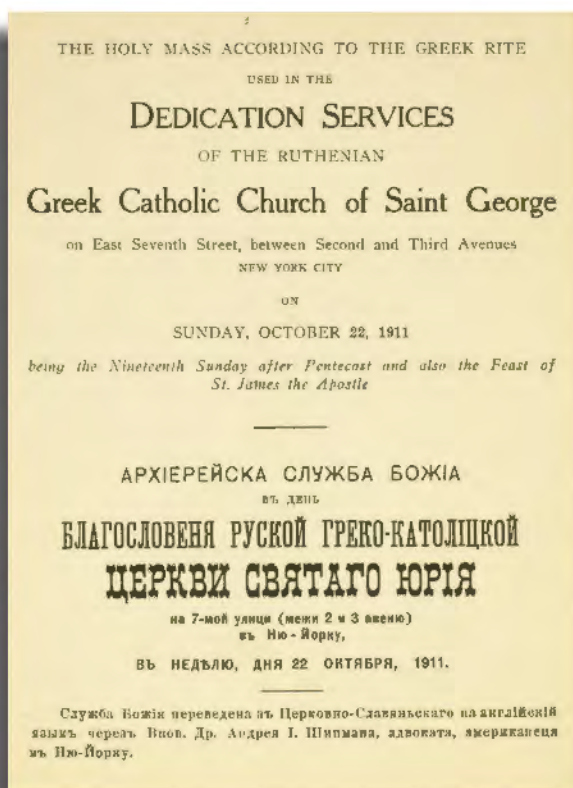

*The first St. George Church on 20th Street
Перша церква св. Юра на 20-ій вулиці*

a larger church became evident. An opportunity arose to purchase a German Methodist church and accompanying residential building on 7th Street. From the first days of its existence, the Ukrainian community had a friend in the American lawyer, Andrew Shipman, who always helped them by taking care of legal matters. The church was converted to Eastern Rite traditions. The painting was done by the then well-known famous painter, Teodor Hladky. The basement hall of the church was converted into a place for evening and Saturday school, reading rooms, and a small auditorium. Bishop Soter offered the final Divine Liturgy in the old church on October 22, 1911. In the afternoon the parishioners along with the Bishop holding the Blessed Sacrament went in a procession along 2nd Avenue from 20th Street to 7th Street and placed the Blessed Sacrament in the tabernacle of the new church. Bishop Ortynsky then offered a Prayer Service there.

meeting important issues were discussed and decided upon, namely questions regarding Ukrainian parochial schools, catechism instruction and textbooks, reading books for Ukrainian schools, as well as the registration of all church properties in the Bishop's name. This last issue created considerable misunderstandings in the later church life of New York City, as well as in other parishes in America.

In 1908 Rev. Nicholas Podhorecky became the pastor. During his tenure as pastor, Metropolitan Andrei Sheptytsky visited the United States on August 23, 1910. The Metropolitan arrived in America and was greeted by Bishop Ortynsky and the clergy. That evening Metropolitan Andrei offered a Prayer Service at St. George's. The crowd filled the church to capacity and many had to stand outside because there was not enough room in the tiny church. The presence of the Metropolitan made a profound impression on the Americans, and united the Ukrainians in their spiritual life. Eventually the need for

наступного дня, на свято Успіння Божої Матері, відправив Службу Божу. Єпископ Ортинський ще раз повернувся до Нью Йорку – на зібрання з 76-ма священиками. Відбулося це 15 і 16 жовтня 1907 р. На цьому з'їзді священиків обговорили та вирішили важливі питання відносно парафіяльних українських шкіл, опрацювання катехизму і читанок, а також обговорили справу занису церковних будинків на українського єпископа. Це останнє питання знайшло відгомін в подальшому церковному житті Нью Йорку, як і в інших парафіях Америки.

1908 р. нарохом став о. Микола Підгорецький. У час його душпастирювання Америку відвідав Митрополит Андрей Шептицький. 23 серпня 1910 р. Митрополит прибув до Америки, його вітав Владика Сотер і духовенство. Того вечора Митрополит Андрей відслужив молебен у церкві св. Юра. Народ переповнив церкву, а також розмістився на 20-ій вулиці, бо в малій церкві не було місця для всіх. Присутність Митрополита справила велике

*The old St. George's on 7th street
Стара церква св. Юра на 7-ій вулиці*

*Main altar in the old St. George's on 7th street
Головний пристіл у старій церкві св. Юра на 7-ій вулиці*

враження на чужинців, а українців скріпила в їхньому духовному житті.

Нарешті появилася потреба купівлі більшого будинку. Трапилася нагода купити методистську німецьку церкву і жилий будинок на 7-ій вулиці. З перших днів існування української громади в Нью Йорку добрий приятель українців — американський адвокат Андрій Шинман — постійно допомагав їм. Церкву пристосували до церковних традицій східного обряду. Розмалюванням церкви, створенням

An important event in the history of the church occurred on August 6, 1912, when a general gathering of clergy and lay people, initiated by Bishop Ortynsky, created the Providence Association. At first, the office of the Association was located in the parish home, but in October 1914 it was transferred to Philadelphia.

From the outset, the parish had a church choir which was held in high regard by the

Ukrainian community for the quality of its singing. The choir took it upon itself not only to sing well in church, but also to spread knowledge about Ukrainian music among Americans. The choir familiarized Americans with Ukrainian culture and the arts and spread the word about the Ukrainian Church, rite, liturgical hymn, and the Ukrainian people in general. The choir was under the direction of many famous conductors. The most renowned of them was Theodore Onufryk, who was the choir director from 1919 until the late 60s. Under Onufryk's direction the choir gave about 300 concerts.

The War of 1914-1918, the post war years, and the Depression had a somewhat negative im-

impact on parish life. However, the visit of Metropolitan Shepytsky in 1921-1922 re-invigorated parish life somewhat. Metropolitan Andrei arrived in America with the goal of raising funds to help the war-orphaned children in Galicia. He collected a significant amount, which was of great help to the orphans in Ukraine.

In May of 1940 the parish came under the control of auxiliary Bishop Ivan Buchko. Under advisement from Bishop Buchko, who left for Rome in 1941, the jurisdiction of the parish in 1942 was given to the Basilian Fathers. Parish life was again invigorated, and in 1941 a parochial all-day

*St. George's Apostleship of Prayer -- December, 1919
Апостольство молитви при церкві св. Юра. Грудень, 1919 р.*

*First Holy Communion - 1931
Перше Причастіє - 1931 р.*

*The participants in a mission conducted in December of 1932 at St. George's
Учасники місії у церкві св. Юра в Нью Йорку. Грудень, 1932 р.*

пополудні парафіяни разом із Владикою великою процесією, з найсвятішими тайнами під бальдахимом, перейшли 2-ою авеню з 20-ої вулиці на 7-му та помістили Святі Тайни у кивоті в новій церкві. Владика відслужив там молебень.

Важлива подія в історії церкви відбулася 6 серпня 1912 р. Тоді було скликано ширшу нараду духовенства і світських людей, на якій, із ініціативи і під опікою Єпископа Ортинського, було створено організацію "Провидіння". Спершу канцелярія "Провидіння" розмістилася в нарафіяльному домі, а в жовтні 1914 року була перенесена до Філядельфії.

При нарафії існував церковний хор, який з самих початків, здобув високе признание в українській громаді за свій майстерний хоровий спів. Хор взяв собі за ціль не тільки добре співати в церкві і тим прикрашати наш обряд, але постановив іти з українською піснею поміж американців і ознайомлювати їх з нашою культурою і мистецтвом та розповсюджувати добре слово про нашу церкву, обряд, літургічну пісню і про наш український наріз взагалі. Хором

*St. George's Church Choir, 1936. Т. Onufryk - conductor, Fr. P. Poniatyshyn - Pastor
Хор церкви св. Юра, 1936 р. Т. Онуфрик - диригент. О. П. Понятишин - парох*

настінних та запрестольних ікон займався відомий і, правдоподібно, єдиний в той час церковний маляр – Теодор Гладкий. Долішню залю церкви нерероблено на місце для школи, читальні та невеличкої концертно-театральної залі. Єпископ Сотер відслужив останню Службу Божу в старій церкві 22 жовтня 1911 р. А

school was founded. It functions to this day. In 1946 the boys Academy of St. George was founded and operated until 1955. The grade school was housed in the former Ukrainian National Home on 6th Street, which was purchased by the parish. A public school building on 9th Street was also purchased by the parish. The number of students increased every year, and it was decided that a modern school build-

Top: Procession to St. George's Church during the blessing of the Service Flag during WWII

Верх: Процесія до церкви св. Юра до благословення службового прапору під час 2-ої Світової Війни

Center: Blessing of the Service Flag, Holding the Flag are Ukrainian-American servicemen who served during WWII.

Посередині: Благословення військового прапору. Прапор тримають Українськ-американські вояки II Світової Війни

Bottom: Parishioners outside St. George's during the blessing of the new Church in 1978

Низ: Парафіяни на вулиці під час благословення нової церкви 1978 р.

ing needed to be built that would house both the grade school and eventually an academy. A large fund-raising campaign ensued in 1955, and on May 18, 1958 the newly-built school was blessed. Both schools exist to this very day. For a long time the parishioners and the Basilian Fathers dreamed of building a new church. Finally under the pastorate of Father V. Gavlich, concrete steps were taken towards this goal. Architectural plans for a new church in the Byzantine style were created by the architect Apollinare Osadca (1916-1997). Eventually, the new church was built, and the Blessed Sacrament was transferred from the old church

Top: Bishops Schmondiuk and Losten during the blessing of the new church
Верх: Владики Шмондюк та Лостен під час благословення нової церкви

керували видатні диригенти. Найбільше прославився Теодор Онуфрик, який зайняв місце диригента хору у 1919 р. і керував ним аж до кінця 60-их років. Цей хор під керівництвом Онуфрика дав близько 300 концертів.

Війна 1914-1918 рр., повоєнні роки та економічна депресія мали чималий негативний вплив на життя парафії. Проте, візит Митрополита Шептицького у 1921-1922 роках дещо оживив життя парафії. Митрополит Андрей прибув до Америки із ціллю

збору коштів для допомоги повоєнним сиротам в Галичині. Він зібрав поважну суму і це стало великою допомогою сиротам в Україні.

У травні 1940-го року парафію перейняв Єпископ-помічник Іван Бучко. Парафія у цей час мала великі борги і необхідні були груповні переміни, щоб владнати всі справи. За порадою Владики Бучка, який в 1941 р. відїхав до Риму, у 1942 р. парафію перебрали оо. Василяни. Життя в парафії пожвавішало. Найважливішим починком було заснування в 1941 р. цілоденної парафіяльної школи, яка існує до сьогодні. У 1946 році для хлопців засновано Академію Св. Юра, яка проіснувала до 1955 р. Школа містилася у відкупленому парафією Народному домі і в шкільному будинку на 9-тій вулиці. Кількість

to the new. On Sunday April 23, 1978 the Metropolitan of Philadelphia Joseph M. Schmondiuk and Stamford Bishop Basil Losten, Eparch of Stamford, blessed the new church. The interior decor is strictly Eastern Rite, with icons, an iconostasis, mosaics, and stained glass windows. The icons and murals were painted by the famous artist Mykhaylo Dmytrenko (1908 - 1996). Designs for the stained glass windows were based on drawings by Petro Cholodny, Jr. (1902-1990). Mosaics based on drawings by M. Dmytrenko were created by Professor Ugo Mazzei in Italy, who also carved the marble iconostasis. Next to the church, thanks to the Basilian Fathers, a twelve-story residential co-op was built. The building offers apartments for purchase. It also houses the parish office and apartments for the Basilian Fathers and Basilian Sisters who are in charge of the school.

*The St. George Church Choir, under the direction of Theodore Onufryk, during one of their many public concerts
Хор церкви св. Юра під дирекцією Теодора Онуфрика під час одного із багатьох їхніх концертів.*

**THE UKRAINIAN CATHOLIC CHOIR
OF
ST. GEORGE'S CHURCH**

Directed By
THEODORE ONUFRYK

*A recording of the St. George's Church Choir
Пластика співу хору св. Юра*

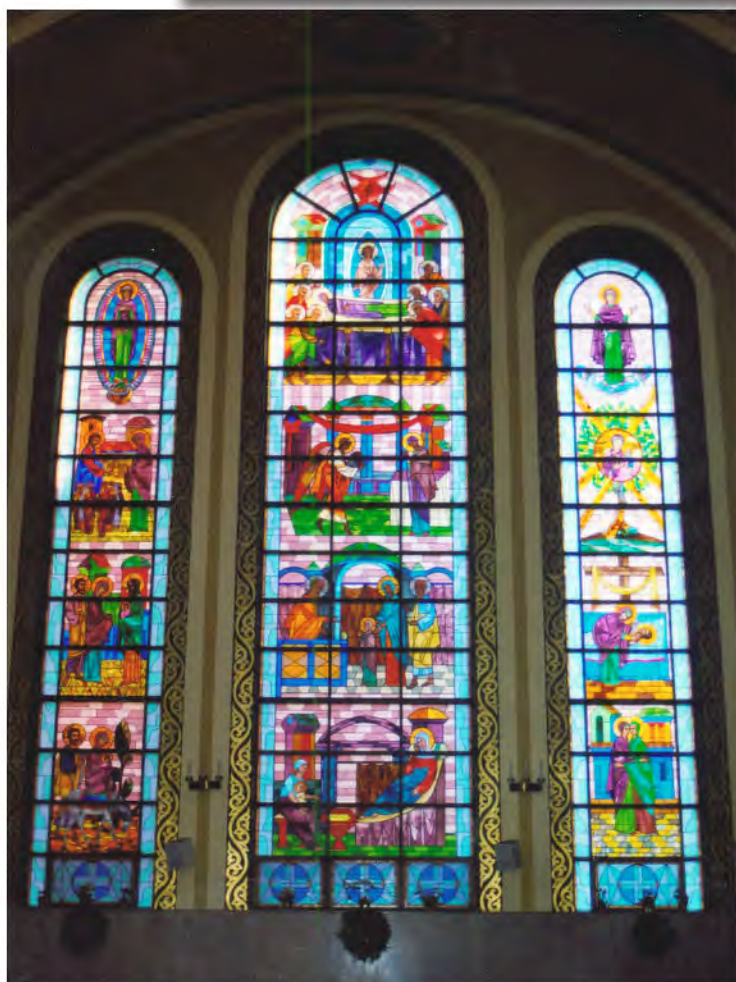
учнів з кожним роком збільшувалась і вирішено було побудувати велику модерну школу, де могли б поміститися і народна школа, і академія. Велика кампанія по збору коштів почалась у 1955 році. І нова модерна школа була збудована і посвячена вже 18 травня 1958 р. Обидві школи, як народна, так і академія існують і до сьогодні.

Парафіяни і оо. Василяни мріяли довгі роки про побудову нової церкви. Згодом за пасторства о. В. Гавліча почато в тому напрямі діло. Архітектурні плани нової церкви у візантійському стилі розробив архітектор Аполінарій Осадца (1916-1997). Нову церкву було збудовано і Найсвятіші Тайни були перенесені із старої до нової церкви. в неділю 23 квітня 1978 року. Філадельфійський Митрополит Йосиф Шмондюк і Стемфордський Єпископ Василь Лостен посвятили новий храм. Всередині храм оформлений у східному стилі — іконами, іконостасом, мозаїкою та вітражами. Настінні ікони та ікони іконостасу намалював відомий мистець і іконописець Михайло Дмитренко (1908-1996). Вітражі виконані на основі рисунків Петра Холодного (молодшого) (1902-1990). Мозаїки — на основі малюнків М. Дмитренка. Їх виконав Уґо Маццеї в Італії, а також вирізьбив мармуровий іконостас. Поруч з церквою, завдяки оо. Василянам, побудовано високий 12-поверховий житловий будинок. У ньому знаходяться приміщення для отців- парохів, сестер Василянок (завідуючих школою), парафіяльна канцелярія, а також помешкання для кунівлі членами громади.

Icons and stained glass windows

Ікони та вітражі

Protection of the Blessed Virgin Mary Church

NIAGARA FALLS

Records show that Ukrainian immigrants had resettled in Niagara Falls before 1913. For quite a few years they traveled as far as Buffalo to attend an Eastern Rite Divine Liturgy.

In February, 1920 a community meeting was held in order to organize a parish. By June of the same year lots had been purchased, and a church building had been secured and moved to the newly-purchased lots. On October 25 the parish charter was formed, with the church dedicated to the Protection of the Blessed Virgin Mary. Bishop Constantine Bohachevsky blessed the church in 1931. In time the church underwent some improvements. Pews were installed and an iconostasis was erected. A rectory and other property adjacent to the church was purchased in the 1950s.

In 1965 a church building committee was formed to look into the possibilities of building a new church edifice. A fund-raising campaign was launched, architectural plans were drawn up, architects and contractors were retained, and a new church structure was built in 1975. It was blessed by Bishop Joseph Schmondiuk on June 8, 1975.

Церква Покрови Пресвятої Діви Марії

НІЯГАРА ФОЛС

Еміграційні документи вказують, що українські емігранти поселились в Ніягара Фолс ще до 1913 року. Кілька років мешканці їздили аж до Боффало, щоб послухати Службу Божу українського обряду.

У лютому 1920 року громада скликала збори, на яких обговорили питання про заснування власної церкви. У червні того самого року куплено земельні ділянки та церковний будинок, який було перенесено на куплену територію. У жовтні того самого року нарафія була зареєстрована і церква названа на честь Покрови Пресвятої Діви Марії. У 1931 році церкву поблагословив владика Константин Богачевський. Згодом у церкві виконано певні роботи - встановлено іконостас та лавки. Також у 1950-их роках куплено парафіяльний будинок та інші споруди біля церкви.

У 1965 році зорганізувався церковний будівельний комітет для розгляду можливостей побудови нової церкви. Було розпочато кампанію збору коштів, задіяно архітекторів та будівельників, розроблено архітектурні плани.

Збудували нову церкву у 1975 році. Поблагословив її Владика Йосиф Шмондюк, 8 червня, 1975.

St. Mary Protectress Church

OZONE PARK

The Ukrainian church community in Ozone Park began organizing itself around 1953. Until then, most of the faithful went to Brooklyn's Holy Ghost Church to attend the Divine Liturgy, and pastors from that church attended to the spiritual needs of the Ozone Park community. As the community grew larger, the concept of having its own church in Ozone Park materialized. The first Divine Liturgy for the Ozone Park community was celebrated in the basement chapel of St. Elizabeth's Roman Catholic Church. The parish enjoyed the hospitality of this church for four years. Soon the parishioners enthusiastically began to work

towards building their own church. In 1955 a lot was purchased, and architectural plans were designed by the architect Julian Jastremsky (1910-1999) for the lower part of the church. The architectural plans for the upper part of the church were designed by Joseph Korwasky. Bishop Ambrose Senyshyn consecrated the ground on August 15, 1956. First Liturgy was celebrated in the lower level August 25, 1957 and in the completed church on December 25, 1957. Bishop Ambrose Senyshyn blessed the newly-built church on May 15, 1960. The church was decorated in the Eastern Rite tradition.

The beautiful stained glass windows imported from Belgium and the mosaics imported from Italy were designed by Alexander Ghinis. The main and side altars, the pews, and the confessional were all carved out of red oak. In 1962 a neighboring plot of land was purchased, and a rectory was built for the pastor. Plans for the rectory were prepared by Joseph Korwasky, and its building was completed in 1965.

Церква Покрови Пресвятої Богородиці

ОЗОН ПАРК

Українська церковна громада в Озон Парку почала організовуватись у 1953. До цього більшість віруючих ходили на відправи до церкви Св. Духа, що в Брукліні. Як тільки громада збільшилась, виникла необхідність утворити власну церкву. Перша Літургія відбулась у каплиці Католицької Церкви св. Єлизавети. Парафія користувалась гостинністю цієї церкви протягом чотирьох років. Незабаром парафіяни із запалом почали працювати над будівництвом власного храму. У 1955 р. була куплена земельна ділянка. Архітектором Юліяном Ястремським (1910-1999) були розроблені плани будівництва нижньої частини церкви. Плани для будівництва верхньої частини були створені Йосифом Корваським. Єпископ Сенишин провів благословення площі та наріжного каменя 15 серпня 1956 р. Перша Служба Божа була відправлена у підвальному приміщенні церкви 25 серпня 1957 р., а вже у повністю оформленій церкві Служба Божа відбулась 25 грудня 1957 р. Посвячення церкви провів Єпископ Сенишин 15 травня 1960 р. Церква була оформлена згідно східного обряду. Чудові вітражі були замовлені в Бельгії, а мозаїка,

створена Олександром Гінісом, привезена з Італії. Головний і бічні вітари, лавки і сповідальниця були вирізьблені з червоного дуба. У 1962 р. закуплено сусідню ділянку землі і там збудували приходство. Плани для цієї будови були розроблені архітектором Йосифом Корваським. Будівництво було завершене в 1965 р.

St. John the Baptist Church

RIVERHEAD

Immigrants from Ukraine began arriving on the east end of Long Island in the late 1890s and early 1900s. Since there were no Ukrainian Catholic churches on Long Island, they attended local Roman Catholic churches, but the need and desire to worship in their own rite was becoming more and more pronounced. The Ukrainian community on Long Island showed some organizational activity even before World War I. In 1914 Branch No. 256 of the Ukrainian National Association (UNA) was founded. It became the nucleus for social and community activities and for bringing together those Ukrainians who would later become the founders of the parish.

About 1922 Father Peter Poniatyshyn made frequent visits to Riverhead to celebrate the Divine Liturgy in the Ukrainian Rite and to help organize the parish. Fund-raising campaigns for the construction of the church began in 1923. A wooded lot of land was purchased, and a local architect and construction company were hired to build St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church. It was completed in December of 1924. In 1936 a rectory was built, and in November of 1939 Bishop Constantine Bohachevsky consecrated the church. One of the longer-tenured pastors of the church was Father Eugene Maceluch. He organized Saturday school for the children of the parish, where they were taught the Ukrainian language and culture and given religious instructions. But his greatest achievement was humanitarian. Between 1949 and 1956 he organized and coordinated a parish campaign to sponsor Ukrainian refugees from Displaced Persons camps in Germany. Through his efforts the parish sponsored 74 Ukrainian families, totaling 147 individuals.

In 1960 plans were made to remodel the church and to transform the interior with traditional Byzantine elements, mainly the iconostasis. The artist Petro Andrusiw (1906-1981) created a large icon of St. John the Baptist for the wall behind the altar. The iconostasis of highly stylized design of enamel, wrought iron, and polished bronze with colored glass jewels was brought from Italy, as well as a bronze tabernacle. The icons of the Mother of God and Christ the Teacher were painted by Sviatoslav Hordynskyi (1906-1993). Bishop Joseph Schmondiuk dedicated and blessed the new iconostasis and tabernacle on December 13, 1964.

Церква св. Івана Хрестителя

Ривергед

Українські емігранти почали прибувати у східну частину Лонґ Айленду наприкінці 1890-их – початку 1900-их років. Так як не було Української Католицької Церкви на Лонґ Айленді, люди ходили до місцевих римо-католицьких церков. Але бажання мати церкву свого обряду не покидало їх. Українська спільнота на Лонґ Айленді почала організуватись ще до I-ої Світової війни. У 1914 р. був заснований відділ 256 Українського Народного Союзу. Цей відділ став ядром суспільно-громадської діяльності і зібрав тих українців, які й заснували парафію.

З 1922 р. до громади у Ривергеді почав приїжджати о. П. Понятишин. Він відправляв Служби Божі і допомагав організувати парафію. У 1923 р. почалась кампанія збору коштів на будівництво. Було куплено лісисту ділянку землі, найнято місцевого архітектора, будівельну компанію і так реалізували мрію українських емігрантів про свою церкву. Будівництво церкви ім. св. Івана Хрестителя було завершено у грудні 1924 р. У 1936 р. був збудований будинок для священика, а у листопаді 1939 р. Єпископ Богачевський посвятив церкву. Парох, який найдовше обслуговував парафію, був о. Євген Мацелюх. Він організував заняття з української мови та релігії для молоді. Але найбільші його досягнення були в гуманітарній ділянці. Протягом 1949-1956 рр. він організував і скоординував діяльність парафії щодо надання еміграційного статусу українським біженцям з німецьких таборів. Парафія спонсорувала 74 українських сімей (загальною кількістю 147 людей).

У 1960 р. було заплановане перероблення церкви всередині — дотриманням традиційного візантійського стилю. Зокрема, найбільшу увагу приділили іконостасу. Мистець Петро Андрусів (1906-1981) намалював велику завітарну ікону Св. Івана

Хрестителя. Іконостас був привезений з Італії. Він виготовлений з кованого заліза, яке покрите стилізованим орнаментом із емалі і шліфованої бронзи, прикрашеної кольоровими шкляними самоцвітами. Також з Італії привезли бронзовий престіл. Ікони Матері Божої та Ісуса Учителя належать пензлю відомого іконописця Святослава Гординського (1906-1993). Освячення нового іконостасу і престолу провів Єпископ Йосиф Шмондюк 13 грудня 1964 р.

Epiphany Church

ROCHESTER (CARTER ST.)

The Epiphany of Our Lord Church came into being as the result of a disagreement among the over 1,000 families in St. Josaphat's Church. In 1956 St. Josaphat's Church in Rochester announced that the parish was changing from the Julian to the Gregorian Calendar. A good number of parishioners protested this change and, after many unsuccessful attempts to reverse the decision, concluded that the only solution was to establish a new parish according to the Julian Calendar. Permission to organize the new church - the Epiphany of Our Lord - was granted by Bishop Ambrose Senyshyn in 1958.

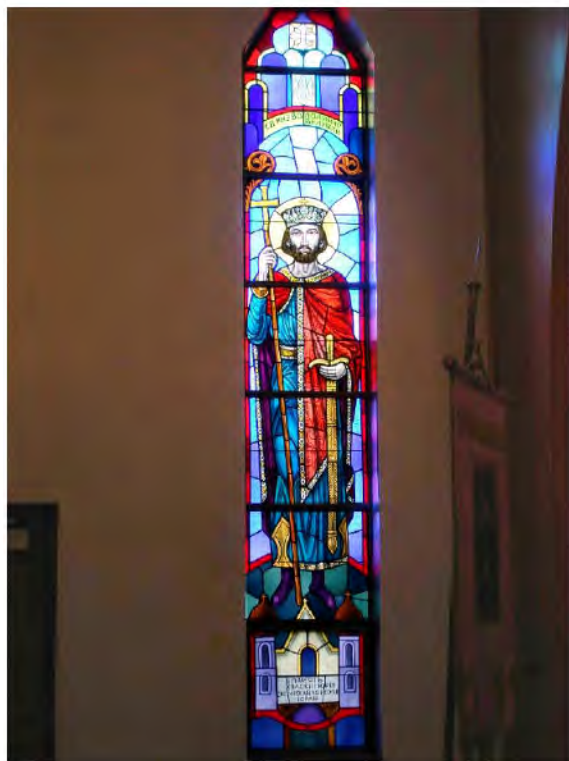
The parishioners purchased the former First Evangelical United Brethren Church, which served them for more than ten years. In the late 1960s, a building committee was organized to consider the construction of a new church, and Myroslav Nimciv (1910-1994) was engaged as the architect.

In October 1971 the new church was consecrated. The interior was decorated according to the Byzantine-Ukrainian style. The design for the iconostasis was made by architect M. Nimciv, and the icons were painted by Sviatoslav Hordynskyi (1906-1993). The iconostasis was blessed by Bishop Joseph Schmondiuk on May 15, 1976.

Церква Богоявлення

РОЧЕСТЕР (вул. КАРТЕР)

Парафія Богоявлення Ісуса Христа постала як результат незгоди, яка виникла у церкві Св. Йосафата. У 1956 р. церква св. Йосафата, що в Рочестері, оголосила, що парафія переходить з юліянського на григоріянський календар. Певна кількість парафіян не сприйняли цього. Після багатьох спроб вирішити це, прийшли до висновку, що єдиним правильним рішенням буде заснування нової парафії, яка буде слідувати юліянському календарю. Дозвіл на утворення нової парафії — Богоявлення Ісуса Христа — дістали від Єпископа Сенишина у 1958 р.

Парафіяни купили бувшу євангелистську церкву, яка служила їм понад десять років. У кінці 60-их років організували будівельний комітет, і було вирішено будувати церкву. Архітектором призначили Мирослава Німціва (1910-1994).

У жовтні 1971 р. нова церква була освячена. Всередині вона була витримана в українсько-візантійському стилі. Проект іконостасу

розробив М. Німців, а ікони намалював Святослав Гординський (1906-1993). Єпископ Йосиф Шмондюк освятив іконостас 15-го травня 1976.

St. Josaphat Church

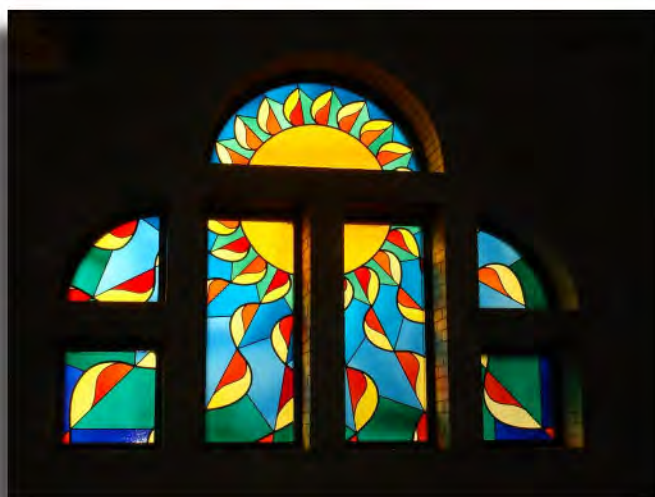
ROCHESTER (RIDGE RD.)

Ukrainian immigration in Rochester began with the arrival of a few families from the Rohatyn district of western Ukraine. Almost immediately the need for an organized religious and cultural life arose. For a while, priests from neighboring towns came to Rochester to administer to the needs of the Ukrainian community. Religious functions often took place in private homes. In November of 1908 the first official meeting took place, and the organization of a parish was discussed. The parish was organized under the patronage of St. Josaphat, a lot was purchased and blessed in 1909, and the immediate construction of the church began. It was completed in 1910 and blessed by

Bishop Soter Ortynsky in the same year.

In 1914 the parish purchased a larger church from the Evangelical Society. In 1936 a parish hall was erected, and in 1945 an all-day parochial school was established and conducted by the Sisters Servants of Mary Immaculate. Beginning in 1947 there was an influx of immigrants in Rochester from Displaced Persons camps in Germany. In the late 1950s many improvements were made: a complete renovation of the interior and exterior of the church; the enlargement of the parochial school; installation of a new iconostasis; construction of a chapel in the Sisters' convent; and the purchase of nine acres of land and the founding of St. Nicholas chapel, converted from a farmer's house on the property. In 1962 a new school building, a rectory and a convent were built on the nine acres of land previously purchased. After many years and several architectural plans by Radoslav Zuk (b. 1931) the parish in 1971 finally received permission from Bishop Schmondiuk to build a new church. The church was completed in 1979 and consecrated by Bishop Basil Losten. The interior is decorated in the Byzantine tradition with an iconostasis transferred from the old church, enlarged and repainted by Borys Makarenko (1925-2008). A large stained glass window of St. Josaphat above the main entrance door was created by Marko Zubar (1925-1990). Other small stained windows in the church are the work of Omelian Telizhyn (b. 1930).

Церква св. Йосафата

РОЧЕСТЕР (вул. Рідж)

Поселення українських емігрантів в Рочестері почалося з приїзду кількох родин з Рогатинського району. Майже відразу ця громада почала організовувати релігійне і культурне життя. Роками священники з сусідніх міст приїжджали в Рочестер, щоб задовільняти духовні потреби громади. Часто релігійні відправи відбувались у приватних будинках. У листопаді 1908 р. відбулось перше офіційне зібрання, де обговорилось питання створення парафії, в результаті чого була зорганізована парафія Св. Йосафата. Купили земельну ділянку і в 1909 р. розпочалось будівництво церкви. Будова завершилась у 1910 р. і у цей же рік церква була посвячена Єпископом Сотером Ортінським.

У 1914 р. парафія купила у євангелістів більшу церкву. У 1936 р. збудували парафіяльну залу, а у 1945 р. заснували парафіяльну школу, якою керували Сестри Служебниці. З 1947 р. до Рочестеру прибула велика кількість нових емігрантів з таборів ДП з Німеччини, і так парафія значно збільшилась. У кінці 50-их років повністю завершили відновлення церкви ззовні і всередині. Також збільшили парафіяльну школу, встановили новий іконостас, збудували нову каплицю в монастирі сестер, купили 9 акрів землі і в бувшому фермерському будинку, який був куплений разом із земельною ділянкою, створили каплицю св. Миколая. У 1962 р. нова школа, будинок для священника і монастир були збудовані на раніше куплених 9 акрах землі. Через багато років і після зміни кількох

*Stained glass window of St. Josaphat
Витраж св. Йосафата*

архітектурних планів, зроблених архітектором Радославом Жуком (н. 1931р), парафія дістала дозвіл 1971 р. від Єпископа Шмондюка на будівництво нової церкви. Будова була закінчена у 1979 р і нову церкву посвятив Єпископ Василь Лостен. Іконостас зі старої церкви був перенесений у нову, збільшений і перемальований Борисом Макаренком (1925-2008). Над центральним входом красується вітраж із зображенням Св. Йосафата — робота Марка Зубаря (1925-1990). Інші невеликі вітражі — це робота Омеляна Теліжина (н. 1930).

St. Michael Church

ROME

The parish was founded in the spring of 1952. Prior to its founding, Ukrainian immigrants living in Rome attended other churches in the vicinity but always wanted a church of their own. When their numbers increased due to the influx of new immigrants from Displaced Persons camps in Germany, they petitioned Bishop Constantine Bohachevsky to allow them to form a parish, and he granted permission. The congregation's first Divine Liturgy was celebrated on August 24, 1952 at the Knights of Columbus Hall. Later, Divine Liturgies were held in the American-Ukrainian Hall. The parish purchased the former St. John Church and rectory in March of 1954, and this became the perma-

nent site for St. Michael Church.

The church underwent renovations and interior changes to have it conform to the needs of the Eastern Rite. It was officially blessed on July 2, 1954 by Bishop Constantine Bohachevsky. Because of the small size of the congregation, the church does not have its own pastor, but is currently under the administration of the pastor from Utica.

Церква св. Михаїла

Ром

Парафія ця була заснована 1952 р. До того часу українські емігранти - мешканці містечка Ром, ходили до церков в околицях проте завжди мріяли мати власну церкву. Коли українське населення збільшилось, завдяки приїзду нових емігрантів із таборів у Німеччині, парафіяни звернулись із проханням до Владики Богачевського, щоб дозволити їм заснувати парафію. Їхнє прохання задовольнили. Першу

Службу Божу відправлено в неділю 24 серпня 1952 р. в приміщенні залі Лицарів Колумба. Дальші Служби Божі відправлялись в Американсько-Українському домі. У 1954 р. парафія купила бувшу церкву св. Івана і парафіяльний будинок. Це стало постійним приміщенням церкви св. Михаїла.

Церкву відновлено та перероблено всередині згідно із вимогами та традиціями східних церков. Владика Богачевський поблагословив церкву 2 липня 1954 р. З огляду на малу кількість парафіян, церква не має власного пароха, але є під адміністрацією пароха із Ютики.

St. Peter and St. Paul Church

SPRING VALLEY

From 1895 to 1899 a number of Ukrainian immigrant families, from Transcarpathia and others from Halychyna, settled in Spring Valley. Feeling the need for their own church, a committee was organized to take care of matters dealing with a church. First Divine Liturgies were celebrated in private homes by commuting priests from Passaic, NJ, as the Spring Valley church was considered to be a mission church of St. Nicholas parish in Passaic. The Spring Valley community, however, was constantly thinking of building its own church. In 1912 a plot of land was purchased and construction of the St. Peter and St. Paul Church was completed in 1913. The church building

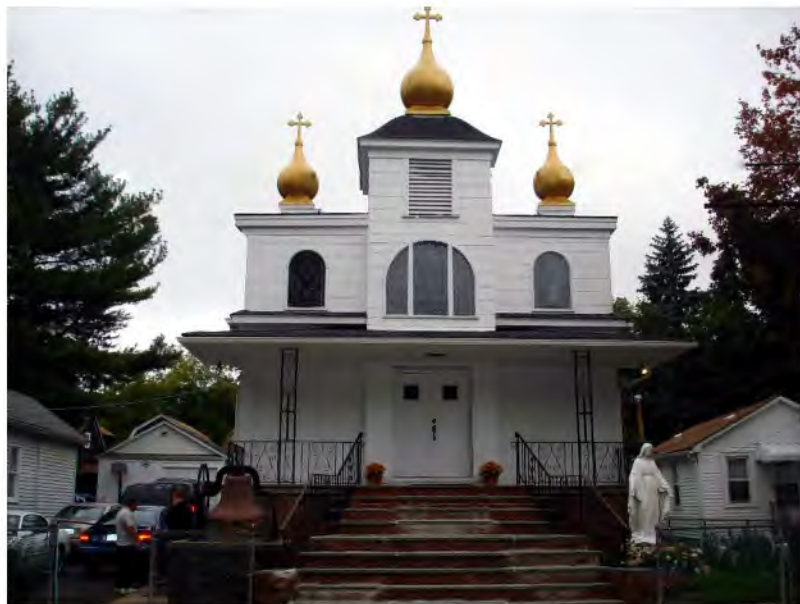
was a small, single-story edifice, half of which was purposely submerged underground, so that in future it could serve as a sturdy foundation for a new and more beautiful edifice. As the parish community grew in number, the church became too small, and the church was enlarged in 1940-1941. The new church was now above ground, and the submerged part became a hall for meetings and a school. Premises near the church were purchased and converted into a rectory. Soon the church again seemed too small, and in the late 1960s plans were made to enlarge the

church and hall. The renovated and enlarged church was blessed by Bishop Joseph Schmondiuk on December 15, 1974. The edifice was topped with three domes, and an iconostasis was installed with icons painted by the renowned artist and icon painter, Petro Cholodnyi, Jr. (1902-1998).

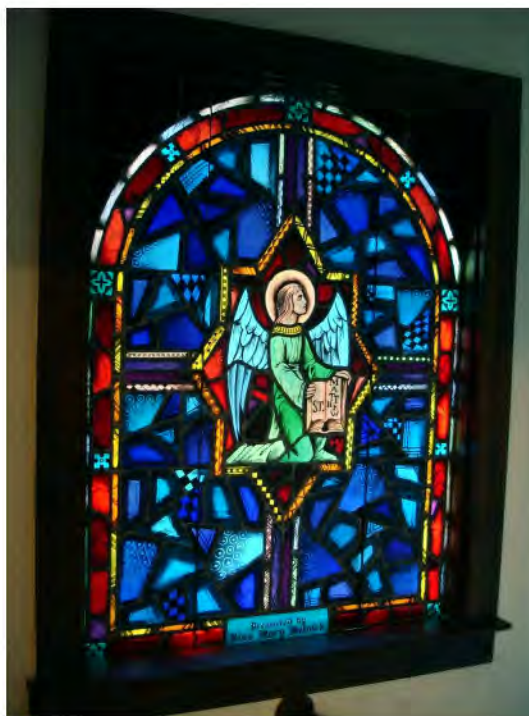
Церква свв. Петра і Павла

СПРІНГ ВЕЛЛІ

Протягом 1895-1899 рр. деякі українські родини із Закарпаття і Галичини оселились у Спрінг Веллі. Відчуваючи потребу власної церкви, був організований церковний комітет, який мав зайнятися церковними справами. Перші Літургії відправлялись священиками з Пасейку (Нью Джерзі) у приватних хатах. Церква у Спрінг Валлі вважалась місійною церквою при парафії св. Миколая у Пассейку. Проте, громада у Спрінг Валлі постійно думала про будівництво власного храму. І,

так, в 1912 р. земельна ділянка була куплена і розпочато будівництво церкви Святих Петра і Павла. Будівництво було завершене вже в 1913 р. Церковна будівля була невелика, одноповерхова, половина її знаходилась під землею. У майбутньому підземна частина стала солідним фундаментом для нової і більшої церкви. Коли парафія зросла, церква стала надто малою. У 1940 р. почалось збільшення церкви, яке завершилось у 1941 р. Нова церква повністю змінилась — напів-підвальна частина тепер стала залем для зборів і для школи. Поряд з церквою було куплено будинок, який став приміщенням для пароха. Незабаром церква знову стала надто малою і в кінці 60-их р. було заплановано збільшити як церкву, так і залю. Оновлена і розширена церква була освячена Єпископом Шмондюком 15 грудня 1974 р. На церковній будівлі було встановлено три куполи. Ікони на іконостасі належать пензлю одного із найвидатніших іконографів — Петру Холодному (молодшому) (1902-1998).

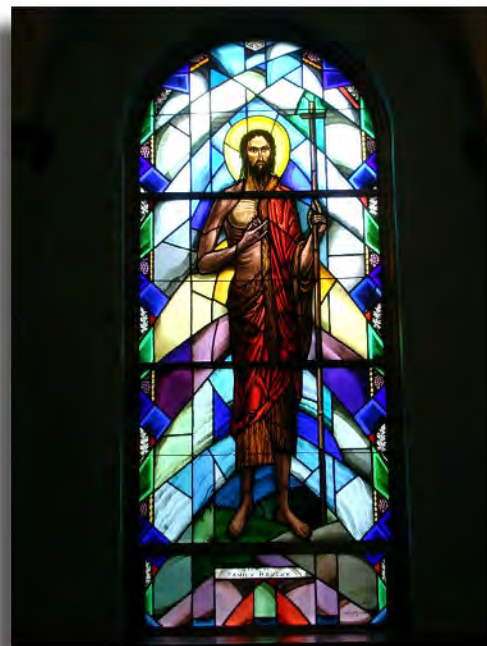
Holy Trinity Church

STATEN ISLAND

Ukrainian immigrants living in Staten Island for many years attended churches of their own rite in New York City, Brooklyn, or New Jersey.

Several families desiring a church of their own in Staten Island established in August of 1938 the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church. The church was housed on the upper level of the Ukrainian National Home, while the hall under the church served for meetings and social gatherings.

In 1949 large numbers of Ukrainians came to the United States from the Displaced Persons camps in Germany. Some of them settled in Staten Island and joined the already existing community. On May 21, 1949 a meeting took place of the trustees of Holy Trinity Church, parishioners, and Ukrainian Catholics who resided in Staten Island but who attended Catholic churches elsewhere. At this meeting an overwhelming majority voted to have Holy Trinity Church join the Ukrainian Catholic Eparchy. The year 1949 is thus considered to be the founding date of the Holy Trinity Ukrainian Catholic Church. Because the City of New York was planning to build a housing project and needed the land occupied by the church and rectory, plans had to be made to relocate. In 1957 a plot of land was purchased and in 1958 construction of the new church designed by architect Julian Jastremsky (1910-1999) began. The total period of construction spanned over eight years. The church was dedicated on May 30, 1966 by Bishop Joseph Schmondiuk. An iconostasis, carved out of natural cherry wood in Europe, was installed in 1973 with icons painted in the neo-Byzantine style, as well as stained glass windows designed by the artist Heinrich Vandeburgt. Additional icons adorning the walls of the church were painted by Christine Dochwat.

Церква св. Трійці

СТЕЙТЕН АЙЛЕНД

Українські емігранти, живучи в Стейтен Айленді, протягом багатьох років ходили до церков свого обряду в Нью Йорку, Брукліні і Нью Джерзі.

Кілька сімей, бажаючи мати власну церкву, в серпні 1938 р. заснували Українську Православну Церкву Святої Трійці. Церква розмістилась на верхньому поверсі Українського Народного Дому, а нижній поверх використовували для зборів та товариських зустрічей.

У 1949 році до Америки прибуло багато українських емігрантів з німецьких таборів. Дехто з них оселився в Стейтен Айленді і приєднався до вже існуючої нарафії. 21 травня 1949 р. відбулися збори комітету Церкви Святої Трійці, парафіян і українських католиків, які ходили до католицьких церков, які були в інших місцевостях. На цих зборах переважною більшістю голосів було вирішено приєднати Церкву Святої Трійці до Української Католицької Єпархії. 1949 рік вважається роком утворення Української Католицької Церкви Святої Трійці. У цей час Нью Йорк розбудовувався і місту потрібна була територія, де розмістилась церква. Отже, для розташування церкви необхідно було шукати інше місце. І, так, у 1957 р. була куплена ділянка під забудову, а у 1958 році

розпочалось будівництво нової церкви. Архітектором цієї будівлі був Юліян Ястремський (1910-1999). Будівництво зайняло вісім років. Єпископ Йосиф Шмондюк освятив новий храм 30 травня 1966 р. Іконостас привезли з Європи, він був вирізьблений з вишні. Ікони на іконостасі були намальовані в неовізантійському стилі. Іконостас був встановлений у 1973 р. Вітражі виготовелні мистцем Генріхом Вандебургом. Ікони на стінах належать пензлю Христини Дохват.

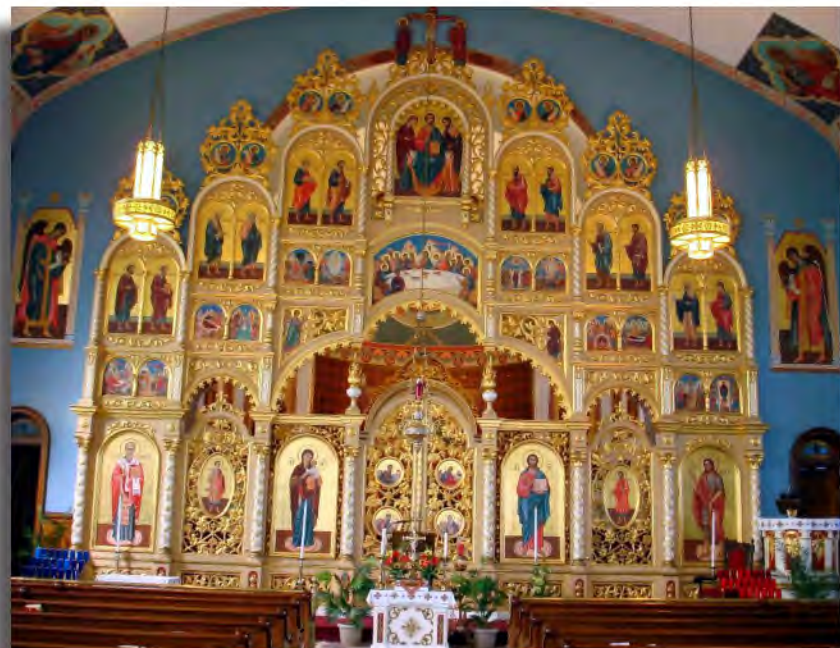
St. John the Baptist Church

SYRACUSE

The first Ukrainian immigrants to settle in Syracuse arrived around 1890. Most of them came from the Lemko and Podillia areas of Galicia. A few families were from Transcarpathia and a substantial number of Ukrainians came from Eastern Ukraine.

Because there was no Ukrainian church in the vicinity, most of these early immigrants attended churches of the Latin Rite or traveled great distances to Ukrainian churches far from Syracuse. In 1896 the first church committee was organized and began to formulate plans for an Eastern Rite church. The committee purchased a building, planning to convert it into a small church; however, this did not take place until 1900. The delay was caused by the very negative and hostile attitudes of the local residents and Latin Rite clergy toward the Ukrainian immigrants and their Rite.

The first Divine Liturgy of the newly-formed parish was held in a private home in 1898. Finally, in 1900, the charter of St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church was drawn up and registered in Albany. This also marked the beginning of the conversion of the previously purchased house into a church. This building served as a church until 1913, when the construction of the present church building began. In 1914 the new church was blessed by Bishop Soter Ortynsky. The parish grew and flourished, and in 1948 a new wave of immigrants increased the parish community. A parochial school was founded in 1947, and as the number of students increased,

a school building was constructed in 1953. In 1963 a convent was built, followed by a rectory in 1967. The church exterior has a red brick façade: high-pitched roof; and five domes topped with gleaming gold crosses. The interior is decorated according to traditional Eastern Rite church requirements. It has a multi-tiered floor-to-ceiling iconostasis. The icons were painted by Theodore Hladky.

In the 1980s the icons on the iconostasis were replaced by new ones painted by the artist Ivan Denysenko.

Церква св. Івана Хрестителя

СИРАКУЗИ

Перші українські емігранти прибули в Сиракузи близько 1890 р. Більшість з них прибула з Лемківщини і Поділля, кілька сімей із Закарпаття і значна кількість зі Східної України.

Через те, що в околицях Сиракуз не було української церкви, більшість емігрантів ходило до римо-католицьких церков або доїжджали до українських церков, які були досить далеко. У 1896 р. зорганізувався церковний комітет і почалось планування створення церкви власного обряду. Було куплено будівлю, яку хотіли перетворити на маленьку цекрву, але цього не сталося аж до 1900 р. Причиною затримки відкриття церкви було негативне і вороже ставлення до українців і їхнього обряду локальних мешканців та латинського духовенства.

Перша Літургія у новоутвореній парафії відбулася у приватному будинку в 1898 р. Накінець, у 1900 р. всі необхідні документи були підписані і церква св. Івана Хрестителя була зареєстрована. Раніше

придбану будівлю почали перетворювати на храм. Ця будівля служила церквою до 1913 р., пізніше почалося будівництво нового храму. І, так, в 1914 році Єпископ Сотер Ортинський освятив нову церкву. Парафія росла і процвітала і в 1948 р. нові емігранти збільшили численність парафіяльної громади.

У 1947 р. була заснована парафіяльна школа. А так, як кількість учнів зростала, в 1953 р. збудували нову школу. У 1963 р. було збудоване приміщення для сестер, а в 1967 р. - будинок для пароха. Церква ця має фасад із червоної цегли, вражаючий високий дах, на якому височіє п'ять куполів із сяючими золотими хрестами на них. В середині церква оформлена згідно східного обряду. Ікони у храмі робота мистця Теодора Гладкого.

У 1980-их роках ікони іконостасу були замінені новими, намальованими мистцем Іваном Денисенком.

Protection of the Blessed Virgin Mary Church

TROY

In 1952 Bishop Constantine Bohachevsky re-established the Ukrainian Catholic Parish in Troy, New York, and named it the Protection of the Blessed Virgin Mary. The first Divine Liturgies were celebrated in St. Joseph's Roman Catholic chapel. In 1954 the parish purchased a building and converted it into a church. It was blessed by Bishop Constantine Bohachevsky in 1956. Although the number of parishioners was and is small, it is a very close-knit community working together for the good of their church. Each pastor did his utmost to actively engage all the faithful in church activities and projects. Because of the dwindling number of parishioners, the church in Troy has become a mission church and is now under the administration of the pastor from Watervliet and Reverend Volodymyr Sibirnyj is the assistant pastor.

Церква Покрови Пресвятої Богородиці

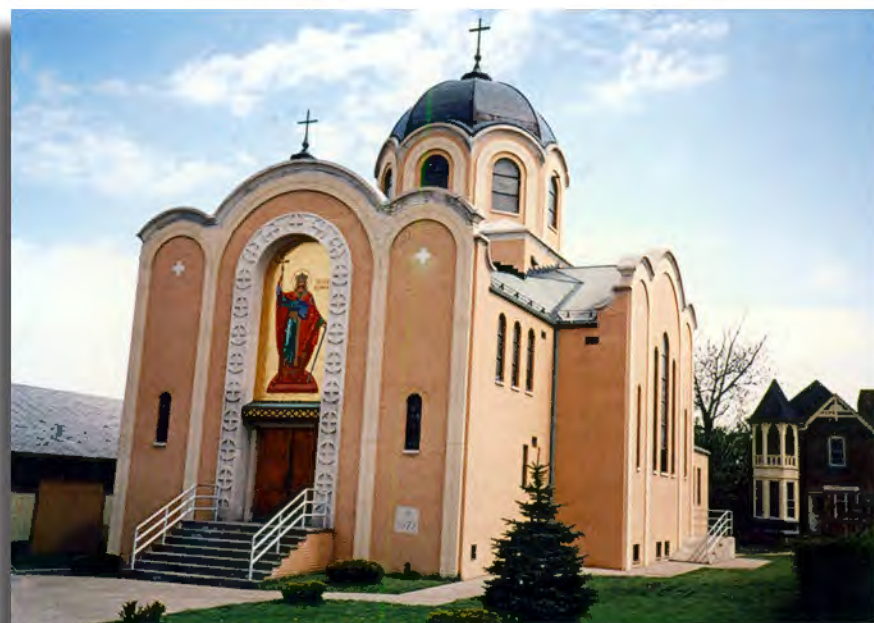
Трої

У 1952 році Єпископ Константин Богачевський відновив Українську Католицьку Парафію в Трої, Н. Й. Так була заснована Церква Покрови Пресвятої Богородиці. Перші Служби Божі відправлялись у каплиці Римо-католицької Церкви св. Йосифа. У 1954 р. парафія купила будинок і переробила його на церкву і помешкання для священика. Церкву посвятив Єпископ Богачевський у 1956 р. Хоч парафія була і до сьогодні залишається малою, парафіяни творять тісно згуртовану громадку, яка працює для добра своєї церкви. Кожний парох старався, щоб усі парафіяни активно були задіяні в церковній роботі та різних громадських заходах. Через те, що парафіян мало, церква в Трої — місійна церква, якою завідує парох Ватервліту, а Отець Володимир Сібірний є заступник пароха.

St. Volodymyr the Great Church

UTICA

The history of the parish began in 1948 with the arrival of several Ukrainian families and individuals from Displaced Persons camps in Germany. When the Rev. Savyn Durbak arrived with his family in Utica, he offered his first private Divine Liturgy at St. Joseph's Roman Catholic Church of the Franciscan Fathers. Divine Liturgies were later offered at St. George's Lithuanian Catholic Church. In 1950 community members met and decided to form their

own parish, which was legally incorporated with state authorities in 1951, with St. Volodymyr the Great selected as its patron. That same year the second oldest church in Utica, the former St. George's Episcopal Church, was purchased and renovated. On Easter Sunday 1952 the first Divine Liturgy was celebrated in the newly acquired church. The church needed a substantial amount of renovation, for which 22 parishioners volunteered their services.

Edward Kozak (1902-1994), a noted Ukrainian artist, painted the *Plashchenytsia* (Shroud) and the icon of the Virgin Mary. The iconostasis, painted by Irena Shukhewych (1885-1979), was carved by Vasyl Zagrodnik, and the icons on the iconostasis were painted by Myron Bilinsky. The renovated church was blessed by Bishop Constantine Bohachevsky on May 30, 1953.

Although the parish had a church in which to worship, the people dreamed of the time when they could build a school auditorium and a new church in the Byzantine-Ukrainian style. To this end, fund-raising campaigns were initiated and parcels of land were purchased. It was decided to build a school-auditorium first. It was blessed on May 16, 1965

Церква св. Володимира Великого

ЮТИКА

Історія парафії починається із прибуття до Ютики у 1948 р. кількох українських сімей та окремих осіб з німецьких таборів ДП. До Ютики прибув отець Савин Дурбак з родиною і саме він запропонував відправити першу Службу Божу у римо-католицькій церкві св. Йосифа. Пізніше віправи відбувались у литовській католицькій церкві св. Георгія. У 1950 р. відбулися збори членів громади і було вирішено організувати власну парафію. У 1951 р. усі офіційні документи

були підписані – так засновано Церкву св. Володимир Великого. У цей самий рік купили і відновили одну з найстаріших церков Ютики – бувшу Єнископальну церкву св. Георгія. І, так, у Великодню неділю 1952 р. віднавили першу Літургію у новонаридбаній церкві. Церква потребувала істотного ремонту. Для цього зголосилось 22 нарафіян, які добровільно потрудилися і відремонтували його.

Едвард Козак (1902-1994) — відомий український маляр, намалював Плащаницю та ікону Діви Марії. Іконостас розмалювала Ірена Шухевич (1885-1979). Цей же іконостас

вирізьбив Василь Загородник, а ікони на ньому належать пензлю Мирона Білінського. Оновлений храм був освячений Єпископом Богачевським 30 травня 1953 року.

Хоч у нарафіян і було місце, де вони могли молитись, та все-таки вони мріяли про час, коли буде можливість збудувати шкільну залю і новий храм в українсько-візантійському стилі. Для цього відбувся збір коштів, а пізніше куплена земельна ділянка під будову.

with Bishop Joseph M. Schmondiuk officiating.

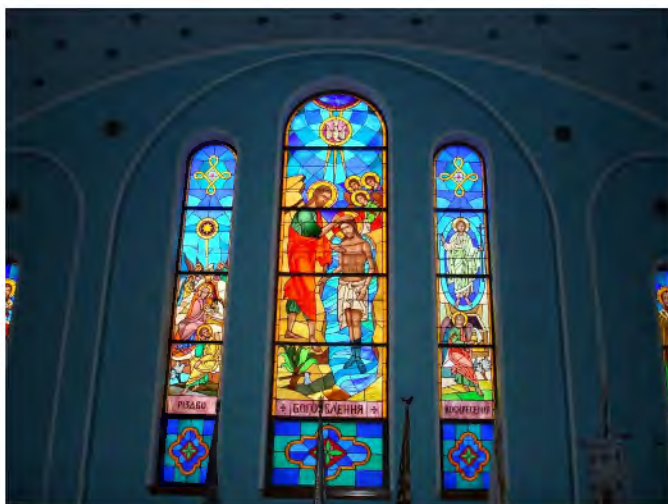
A noted Ukrainian architect, Apollinare Osadca (1916-1997), prepared plans for a church in the Byzantine-Ukrainian style, and groundbreaking ceremonies and the blessing of the site took place on October 31, 1976. Official entrance to the new church took place on May 14, 1978, and the first Divine Liturgy was celebrated on July 30, 1978. The old iconostasis was installed in the new church. The artist Borys Makarenko (1925-2008), was contracted in 1982 to paint the sanctuary, ceiling, and walls of the church, as well as to produce a new iconostasis. The new iconostasis was

blessed on April 16, 1982 by Bishop Basil Losten. Mosaics in the church were done in Italy by Professor Ugo Mazzei. Stained glass windows were also installed. The longest serving pastor was Reverend Bohdan Smyk, (1952 - 1994).

Шкільну залю було вирішено збудувати першою. І вже 16 травня 1965 р. Єпископ Йосиф Шмондюк посвятив її.

Відомий український архітектор Аполінарій Осадца (1916-1997) підготував плани для будівництва українського храму у візантійському стилі. Церемонія закладення фундаменту і посвячення ділянки відбулася 31 жовтня 1976 р. Офіційно церква відкрилася 14 травня 1978 р., а перша святкова Літургія і посвячення нової церкви відбулися 30 липня 1978 р. Іконостас із старої церкви перенесли у нову. Проте, у 1982 році найняли мистця

Бориса Макаренка (1925-2008) для розмалювання церкви — святилища, стелі і стін, а також для виготовлення нового іконостасу. Владика Василь Лостен поблагословив новий іконостас 16 квітня 1982 р. Укладено було також мозаїку, яка була виготовлена в Італії майстром Уго Маццеї. Пізніше уклали і вітражі. У церкві цій найдовше служив о. Богдан Смик з 1952-1994.

St. Nicholas Church

WATERVLIET

In 1895 the St. Nicholas Brotherhood was founded in the town of Troy to care for the spiritual and material needs of the Ukrainian community. This community consisted of inhabitants of South Troy, West Troy (now Watervliet) and Cohoes. In 1897 the community purchased a Methodist Church, adapted it to the Eastern Rite traditions, and celebrated the first Divine Liturgy which was held on September 5, 1897. The parish grew rapidly, and in 1906 the parishioners purchased a parcel of land in Watervliet upon which to build a larger church. Construction

began in 1907. Father Ivan Obushkewych led the ceremony of the blessing of the cornerstone on May 30, 1907.

Soon afterwards, for reasons unknown, the united church community of the three towns split into separate parishes. The inhabitants of Cohoes began building their own church, while the inhabitants of Troy stayed with the old church. Thus was born the parish of St. Nicholas in Watervliet in 1907.

The newly-built church in Watervliet was consecrated in 1908 by Bishop Soter Ortynsky. The attractive structure of yellow brick is of a rather Romanesque style, although the large domes give it a Byzantine look. The rectory was built at the same time. The interior of the church was first painted in the 1920s, and later again in 1949-1959. In 1964 in order to give the church an Eastern Rite Ukrainian character, an iconostasis was installed. The icons for it and the murals on the sacristy walls were painted by Christine Dochwat. The carvings and a new altar were done by Vasyl Zagrodnik in 1964. In 1988 a second row of icons was added to the iconostasis with the icons of the Apostles. In 1968 the church cornerstone was em-

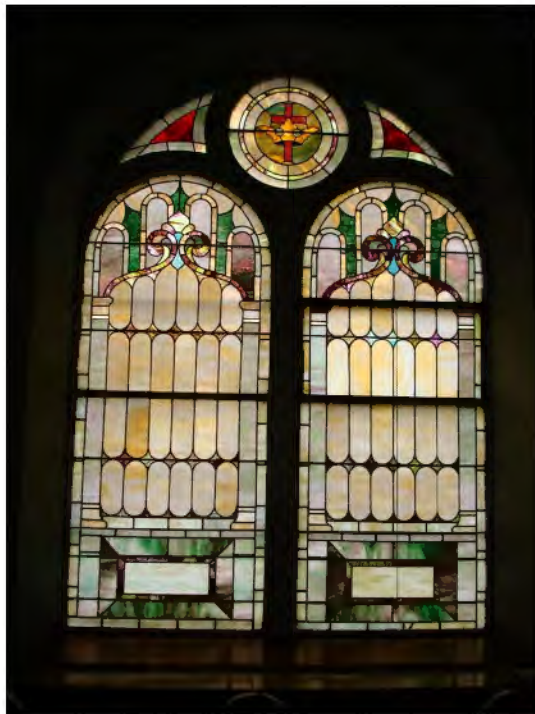
Церква св. Миколая

ВОТЕРВЛІТ

У 1895 році засновано Братство св. Миколая в місті Трої, яке мало зайнятися духовними та матеріальними потребами української громади. Ця громада складалася із мешканців містечок Південного Трою, Західного Трою (тепер Вотервліт) і Коговса. У 1897 році громада купила методистську церкву, пристосувала її до потреб східного обряду і нершу Службу Божу в ній відправлено 5 вересня 1897 р. Парафія значно збільшилась — так, що 1906 року куплено ділянку у Вотервліті для будівництва власної більшої церкви, Будівництво церкви почалась 1907 р. Отець Іван Обушкевич провів церемонію благословення наріжного каменя 30 травня 1907 р.

Незадовго після цього, із невідомих для нас причин, об'єднана церковна громада трьох містечок поділилася на самостійні парафії. Мешканці Коговсу почали будівництво самостійно, а парафіяни Трою залишилися при своїй старій церкві. Ось так у 1907 р. ностала парафія св. Отця Миколая у Вотервліті, НЙ.

Новозбудовану церкву у Вотервліті посвятив Єпископ Сотер Ортинський у 1908 р. Це красива будівля з жовтої цегли. Великі куполи надають їй візантійсько-українського характеру, але сама будова витримана у романському стилі. У цей самий час збудовано також і приходство. Вперше розмальовано церкву 1920 р., а вдруге — у 1949-59 роках. Щоб надати церкві рідного українського стилю, за плянами мисткині Христини Дохват в церкві встановлено іконостас і розмальовано святилище та іконостасні ікони. Різьбу і нові престולי виконав Василь Загороднік 1964 р. У 1988 р. встановлено додатковий ярус до іконостасу із іконним зображенням апостолів.

Парафія має свій власний цвинтар в містечку Колоні, НЙ. Землю під цвинтар придбано ще 1902 р., а згодом, у 1927 р. докуплено додаткових 7

bedded and blessed by Josyf Cardinal Slipyj who was visiting the United States at the time.

The parish has its own cemetery in the town of Colony, NY. The land for the cemetery was purchased in 1902. In 1927 seven more acres were added.

A daytime parish parochial school was founded in 1939-1940. A public school building was purchased and remodeled for school use. The school, which existed until 1970, was conducted by the Sisters of Saint Basil the Great. The school was closed because of the decreasing numbers of Basilian Sisters to staff it.

In 2002 it was decided to renovate the roof of the church and the dome plating. Because the roof and walls of the church had sustained some damage, it was also decided to re-paint the interior of the church. The Makarenko Studios was commissioned to paint the wall of the sacristy, and the artist Roman Markovych was contracted to paint the walls and ceiling.

акрів землі. У 1968 р. вмуровано наріжний камінь, який поблагословив Кардинал Йосиф Сліпий, який на той час відвідав парафію.

Парафія має власний цвинтар в містечку Колоні, Нью-Йорк. Ділянку на цвинтар куплено 1902 р. У 1927 році докуплено ще кілька акрів землі.

Щоденну парафіяльну школу при парафії було засновано у 1939-40 роках. Для цього куплено будівлю публичної школи та відремонтовано її. Школа проіснувала до 1970 року. У школі викладали сестри Василіянки. Школу закрито через нестачу сестер-вчителів.

У 2002 р. вирішено відновити дах церкви та наново покрити куполи. А також стеля і деякі стіни зазнали певних ушкоджень. Отже було вирішено перемалювати церкву всередині. Найняли студію Макаренка, щоб розмалювати запрестольну стіну в захристії, а мистця Романа Марковича — для розмалювання стін та стелі в центральній частині церкви.

An early view of the inside of St. Nicholas Church
Первісний вигляд церкви всередині

St. Michael Church

YONKERS

Already in the 1880s immigrants were beginning to settle in Yonkers. They came from the Lemko area, Eastern Galicia, and also from Transcarpathia. Wanting a church in which they could worship according to the traditions of their Rite, they initiated a building fund in 1887 for the construction of a Greek Catholic Church. The church was built five years later under the name Greek Catholic Slavish Hungarian St. Nicholas Church.

In 1895 some members of the congregation, most of them from Eastern Galicia, met and founded the St. Michael the Archangel Brotherhood of Yonkers, whose main goal was to pre-

serve and promote their national and cultural heritage. Misunderstandings developed between the St. Nicholas Church Committee and the Brotherhood which led to a split within the congregation. After some futile attempts at reconciliation, all those supporting the Brotherhood left St. Nicholas Church. They decided to organize their own parish, build their own church, and have their own priest. On November 21, 1898, on the Feast of St. Michael the Archangel, the first Divine Liturgy was celebrated by Father Paul Tymkewych in the auditorium of Public School No. 7. The parish was incorporated as the Greek Catholic Little Russian Church of St. Michael, Yonkers, New York, which in time was changed to St. Michael's Ukrainian Catholic Church, Yonkers, New York. In 1899 the parish purchased two empty lots and built a small wooden church there. It was blessed on May 30, 1900. In 1913 the parishioners discussed the possibility of building a new church but nothing came of it until 1924. Instead, they decided on a basic renovation of the existing edifice, which included the addition of a new sanctuary, the elevation of the church, the application of a brick veneer to the exterior, the remodeling of the entrance and the addition of a bell tower. The renovated church was blessed by Bishop Constantine Bohachevsky on May 31, 1925. In 1928 an iconostasis was installed in the church. During Father Kinash's pastorate, the years 1943-1944 were devoted to renovating the church interior and sanctuary. In July of 1943 the Ukrainian artist Ivan Kuchmak was commissioned to do the paintings

Церква св. Михаїла

ЙОНКЕРС

Українські емігранти почали поселятись в Йонкерсі вже у 1880-их роках. Вони походили з Лемківщини, Східної Галичини і Закарпаття. Бажаючи мати церкву, в якій могли б молитися згідно своєму обряду та традиціям, у 1887 р. вони розпочали кампанію збірки коштів на побудову греко-католицької церкви. Церкву збудували через п'ять років і назвали "Треко-Католицька, Славянська, Мадярська Церква св. Николая."

У 1895 р. деякі члени парафії, більшість з яких походили зі Східної Галичини, зібрались і заснували Братство св. Архангела Михаїла.

Братство взяло на себе зобов'язання — збереження і поширення національної та культурної спадщини. Між братством і церковним комітетом виникли непорозуміння. Це довело до розколу парафії. Після кількох безуспішних спроб примирення усі, хто підтримував братство відійшли від церкви св. Николая. Вони вирішили заснувати і збудувати власну церкву і мати власного священика. 21 листопада 1898 р., в день св. Архангела Михаїла, Отець Павло Тимкевич у залі громадської школи №7, відслужив першу Службу Божу

для цих вірних. Парафія була зареєстрована під назвою "Треко Католицька, Малоросійська церква св. Михаїла." Ця назва згодом була змінена на - "Українська Католицька Церква св. Михаїла, Йонкерс, НЙ." У 1899 р. парафія купила дві ділянки землі і нобудувала там малу дерев'яну церкву, яка була посвячена 30 травня 1900 р. У 1913 р. парафіяни обговорювали можливість будівництва нової церкви, але нічого у цьому руслі не було зроблено аж до 1924 р. Замість нової будови вирішили переробити існуючу будівлю, додаючи святилище, підвищити церкву, додаючи сходи і облицювати ззовні цеглою. Відновлену церкву поблагословив Владика Богачевський 31 травня 1925 р. У 1928 р. там встановлено іконостас.

Парох о. М. Кінаш протягом 1943-44 рр. приклав багато зусиль на відновлення та оформлення святилища і церкви всередині.

У липні 1943 р. українському мистцеві Івану

and the ornaments in the national embroidery style, and D. Gula was contracted to make a new iconostasis. The new iconostasis was installed in 1944. As to what happened to the old iconostasis, nothing is known.

For many years attempts were made by the parish to organize a day school. Finally, in 1955, an all-day eight grade school opened. Julian Jastremsky was contracted as the architect. The new school building was blessed on May 1, 1955. The school was conducted by the Basilian Sisters. In addition to the new school building, a convent was built for the Sisters. Because of demographic changes resulting in fewer students and higher operating costs, the school was closed in 1984.

For years parishioners were hoping to one day build a new church. In 1972 a new site was secured and architects were contracted. Adjacent to the new property, a private home was purchased and converted into a rectory. The architect contracted to design the new church was Ted Arthur Khoma, whose father was one of the founders of St. Michael's Church. The parish was especially fortunate that the blessing of the ground for the new church on June 11, 1973 was performed by Josyf Cardinal Slipyj, who was visiting the United States at the time. The new church was solemnly blessed on May 31, 1981 by Bishop Basil Losten. The year 1992 saw the beginning of the interior decoration of the Church. Bishop Losten gave permission for three phases of interior decoration: the church ceiling, the stained glass windows, and the installation of icons on the side walls of the nave. The stained glass windows were the work of the Makarenko Studios, the painting of the church ceiling was given to Ivan Denysenko (1910-2006) and the icons on the side walls of the nave were painted by Halyna Tytla. In 1992 the artist Ivan Denysenko was again contracted, this time to design and paint the interior of

The Church in 1900
Церква 1900 року

the church, including the ceiling, walls, the sanctuary and icons on the iconostasis. He was assisted by his son Volodymyr and Oleh Serediak, a Kyiv architect. Woodcarver Ivan Budzinsky carved and installed the iconostasis. The stained glass windows in the kupola were done by Petro Borys, while the other stained glass windows in the church were completed by the Makarenko Studios.

The Church in 1925
Церква 1925 року

Кучмакові було доручено розмалювати та оформити церкву в українському стилі. Іконостас виготовив Д. Гула. Готовий іконостас встановили у 1944 р. Але ніхто не знає, що з цим іконостасом пізніше сталося.

Парафія робили кількаразові спроби заснування щоденної школи. Накінець, у 1955 р. щоденна восьмирічна парафіяльна школа була заснована. Новозбудована школа була посвячена 1 травня 1955 р. Архітектором цієї будівлі був Юліян Ястремський. Завідуючими школи були сестри Василіянки. Для них, крім шкільної будівлі, був збудований монастир. Через демографічні зміни кількість учнів зменшилась і через це у 1984 р. школу було закрито.

Довгі роки нарафіяни мріяли про побудову нової церкви. Для цього у 1972 р. куплено нові ділянки землі і найнято архітектора – Теда Артура Хому, батько якого був одним із засновників церкви. Біля земельної ділянки знаходився будинок, який парафія купила і переробила на дім для священника. Парафії

особливо пощастило при посвяченні землі під церкву, тому що його провів Кардинал Йосиф Сліпий. Відбулося це 11 червня 1973р. Саме в цей час Патріярх Йосиф відвідував українську громаду в Америці. Ново збудовану церкву посвятив Владика Василь Лостен 31 травня 1981 р.

У 1992 році почалось розмальовування церкви всередині. Владика Василь дав дозвіл на оформлення церкви у три етапи: розмальовання стелі, вкладення вітражів і розмальовання стін обабіч нави. Вітражі були виготовлені Студією Макаренка, стелю розмальовав мистець Іван Денисенко (1910-2006), а ікони на стінах обабіч нави намалювала Галина Титла. У 1992 р. мистець Іван Денисенко продовжував роботу над оздобленням церкви. Він розмальовував стіни стелі, святилище і ікони для іконостасу. Йому помагали син Володимир, а також Олег Середяк - архітектор з Києва. Різьбар Іван Будзінський вирізьбив іконостас. Вітражі у кунолі виконав Петро Борис, а всі інші вітражі- це робота студії Макаренка.

The Parish of Rhode Island

Парафія Штату Род Айленд

1 WOONSOCKET
St. Michael the Archangel Church
Церква св. Архангела Михаїла

St. Michael the Archangel Church

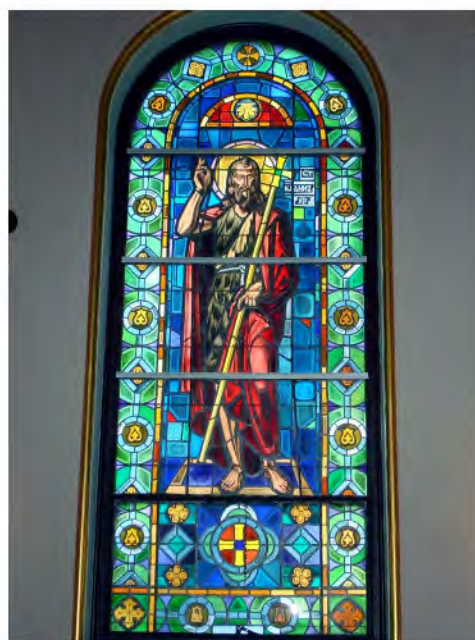
WOONSOCKET

The first Ukrainian immigrants to Woonsocket and other localities of Rhode Island arrived in the latter part of the nineteenth century. By 1903 there were enough of them to justify the need for a church and a priest who would serve their community according to the age-old rites and traditions. In that year, the first Ukrainian Catholic Divine Liturgy was celebrated by Father Theophane Obushkewych in Woonsocket's Precious Blood Roman Catholic Church.

Soon after, in 1908, the parish was organized by Father Struminsky. It was incorporated and received its State charter on January 5, 1909. That same year parishioners purchased a building which they remodeled into a church. They also built a rectory at the rear of the church. In 1914 a parish choir was organized under the direction of the renowned Ukrainian composer Mykhailo Haivoronsky (1892-1949). The parish grew rapidly, prompting the parishioners to acquire property on which to build a new and larger church. Construction of the new church began in 1923. On September 24, 1924 Bishop Constantine Bohachevsky blessed the new church.

The 1920s brought turmoil to many Ukrainian-American church communities. In 1926 the Woonsocket congregation divided into two opposing groups: the Ukrainian Catholics and the "independents" or "agitators". The ensuing court action concerning the legal ownership of the new church lasted twelve years. For a time the church was in the hands of the so-called "independents" or "agitators", but with appeals and continued court action the Supreme Court on January 25, 1938 ruled in favor of the Ukrainian Catholic group and it once again became the rightful owners. The church was re-consecrated as a Catholic Church, and on February 6, 1938 a Divine Liturgy was celebrated with the church filled to capacity with faithful parishioners.

The post-war years brought a new wave of Ukrainian immigrants from Europe along with new activity in the parish. In 1958 the church underwent major interior renovations. A traditional iconostasis was erected, the walls were painted, and stained glass windows and a new tabernacle were installed. The work was executed by two well-known artists: iconographer Sviatoslav Hordynskyi (1906-1993) and sculptor Serhii Lytvynenko (1899-1964).

Церква Св. Архангела Михаїла

ВУНСОКЕТ

Перші українські поселенці у Вунсокеті та в сусідніх місцевостях штату Род Айленд прибули наприкінці 19-го — початку 20-го століть. У 1903 році вже була значна група українців, які зрозуміли потребу організації своєї церкви та спровадження священника, який би служив громаді згідно наших обрядів та традицій. Того року першу українську католицьку Службу Божу у Вунсокеті відправив отець Теофан Обушкевич у Римо-католицькій Церкві Найсвятішої Крові.

У 1908 році о. Струмінський організував парафію, яка була задокументована 5 січня 1909 року

та отримала грамоту від уряду штату Род Айленд. Цього самого року нарафіяни купили будинок, нереробили його для церковного ужитку, а також добудували парафіяльний дім. У 1914 році зорганізовано церковний хор, диригентом якого був відомий композитор Михайло Гайворонський (1892-1949). Парафія швидко зростала і це спонукало парафіян купити ділянку для будівництва нової великої церкви. Будову розпочато 1923 року, а 24 вересня 1924 року єпископ Константин поблагословив уже новозбудовану церкву.

Двадцять років в історії української католицької церкви в Америці відзначаються великими проблемами та незгодами. У 1926 році в церкві у Вунсокеті сталося ненорозуміння. Група нарафіян почала агітувати за відлучення церкви від Риму і за утворення незалежної національної церкви. Почалися судові процеси, які тривали 12 років. Кілька років церква була в руках агітаторів. Згодом, 25 січня 1938 року, Найвищий Трибунал Штату постановив повернути церкву українській католицькій громаді. 6 лютого 1938 року в новопосвяченій і переновненій вірними церкві відправлено торжественну Службу Божу.

Повоєнні роки збільшили парафію новими емігрантами з Європи і це пожвавило парафіяльну діяльність. У 1958 році почалось відновлення церкви всередині та її мистецьке оформлення. Встановлено новий іконостас, вітражі в святилищі, куплено новий кивот і цілком перемальовано церкву всередині. Мистецьке оформлення виконане двома найкращими українськими мистцями: малярем Святославом Гординським (1906–1993) та різьбярем і скульптором Сергієм Литвиненком (1899-1964).

The Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery

HAMPTONBURGH, NY

For many years the need for a central place of repose for Ukrainian Catholics on the East coast was sorely felt. Even though a few parishes of the Stamford Eparchy did have cemeteries of their own, a central burial place was still needed.

Bishop Joseph Schmondiuk, the second Eparch of Stamford, began looking into this by searching for areas and acreage where such a cemetery could be established. After inspecting a few possibilities, it was finally decided to purchase 279

acres in Hamptonburgh, NY. On November 22, 1970 Bishop Schmondiuk blessed and consecrated what has become the Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery of the Eparchy of Stamford. The blessing was attended by eparchial clergy and witnessed by representatives of Ukrainian veteran, youth, political, professional and cultural organizations.

Almost immediately, development of the grounds began with leveling of the ground, installation of drainage and sprinkling systems, the building of asphalt roads, and grading and seeding. Bishop Schmondiuk requested the architect Julian Jastremsky to draw up and design the entrance to the cemetery, which he did and which was accepted after minor changes were made.

In 1973 plans were made to install a Memorial Cross for the living and faithful departed. It was designed by the architect Apollinare Osadca. Professor Ugo Mazzei was the sculptor and the artist Petro Andrusiv was the artistic advisor.

The Memorial Cross is a magnificent monument carved out of white Italian marble. The compositional design consists of the cross which stands upon

Український Католицький Цвинтар Св. Духа

ГАМТОНБУРГ, НІ

землі в містечку Гамтонбург, що в штаті Нью Йорк. 22 листопада 1970 р. Єпископ Шмондюк поблагословив та посвятив землю, на якій засновано Український Католицький Цвинтар Святого Духа Стемфордської Єпархії. У благословенні взяли участь представники українських ветеранів, молодіжних, політичних, професійних та культурних установ.

Скоро після освячення почалось очищування та вирівнювання земельної ділянки, встановлення каналізації, зрошувальної системи, виготовлення асфальтових доріг та

Упродовж багатьох років у Стемфордській Єпархії відчувалася потреба одного центрального цвинтаря для поховання українців-католиків. Хоча деякі парафії і мали свої власні цвинтарі, все ж таки існувала необхідність мати один спільний для всіх.

Єпископ Шмондюк, другий єпарх Стемфорду, почав розглядати цю справу та шукати за відповідним місцем для заснування такого цвинтаря. Після оглядин кількох можливих земельних ділянок було рішено купити 279 акрів

засіяння трави. Єпископ Шмондюк звернувся до архітектора Юліана Ястремського щоб підготувати проєкт головної брами на в'їзд у цвинтар, що він і зробив. І цей проєкт з малими змінами був прийнятий і реалізований.

У 1973 р. виготовлено пляни меморіального хреста-пам'ятника. Проєкт зробив архітектор Аполінарій Осадца, Уго Мацеї виконав барельєфну різьбу, а мистець Петро Андрусів був мистецьким дорадником.

three-stepped square blocks. The whole monument rests upon a square raised podium with steps leading to it from four sides. Each side of the three-stepped square blocks depicts events and personages of major importance in Ukrainian history and the history of Christianity in Ukraine.

The uppermost block has on the first side the Trident, the national coat of arms superimposed upon the regional coat of arms of Kyiv, Lviv, Zakarpattia and Volyn; the second side has a scene from the Union of Brest of 1596; the third side has Ukrainian immigrants reaching the

Top: One of the panels from the cross in the sculptor's workshop

Верх: Одна із різьблених панелів у майстерні скульптора

Center: The solemn blessing of the newly-installed cross

Посередині: Посвячення новозбудованого хреста

Bottom: Msgr. P. Fedorchuk, Professor Ugo Mazzei, Msgr. E. Manastersky and architect Apollinare Osadca at the grave of Bishop Schmondiuk

Низ: монс. П. Федорчук, професор Уґо Маццей, монс. Е. Монастирський та архітект Аполінарій Осадца коло могили Єпископа Шмондюка

shores of America with the Statue of Liberty greeting them; the fourth side has St. Josaphat who was martyred in 1623.

The middle block has the depiction of major personages: the first side has Father Markian Shashkevych, Metropolitan Andrei Sheptytsky and Cardinal Josyf Slipyj; the second side has Prince Yaroslav the Wise, Hetman Ivan Mazepa and Symon Petliura; the third side has Metropolitan Constantine Bohachevsky, Bishop Soter Ortynsky and Avhustyn Voloshyn; the fourth side has Taras Shevchenko, Ivan Franko and Lesia Ukrainka.

*Top: Bishop Schmondiuk blessing the Cemetery grounds
Верх: Єпископ Шмондюк благословляє землю під цвинтар*

*Center: Bishop Losten, Bishop Schmondiuk and Bishop Gabro
after the blessing ceremonies of the Memorial Cross
Посередині: Єпископ Лостен, Єпископ Шмондюк та
Єпископ Ґабро після посвячення Меморіального Хреста*

*Bottom: The blessing of the gravestone of Bishop Schmondiuk
Низ: Під час благословення надгробного пам'ятника
Єпископа Шмондюка.*

Меморіальний хрест — це величавий пам'ятник, виготовлений із білого італійського мармуру. Композиція складається із високого хреста, встановленого на трьох ступінчастих квадратних блоках. Кожна сторона блоків має вирізьблені зображення важливих подій та особистостей з історії України та історії Української церкви. Вся композиція стоїть на підвищеному квадратному нодіумі, до якого ведуть сходи із чотирьох сторін.

На найвищому блоці вирізьблений

тризуб та герби Києва, Львова, Закарпаття і Волині; Берестейська Унія 1596 р.; українські емігранти перед статуєю Свободи, які причалюють до американського узбережжя; св. Йосафат, який став мучеником 1623 р.

На середньому блоці зображено важливі постаті: Маркіян Шашкевич, Митрополит Андрей Шептицький, Кардинал Йосиф Сліпий — з одного боку; князь Ярослав Мудрий, гетьман Іван Мазепа, та Симон Петлюра з іншого; Митрополит Константин

The largest and lowermost block has scenes from historical events: the Baptism of Ukraine - 988 AD; King Danylo accepting the crown from the Papal Legate A.D. 1253; the triumphant entry of Hetman Khmelnytsky into Kyiv A.D. 1648; and the proclamation of Ukrainian Independence in Sofia Square in Kyiv, 1918, with side scenes of the Battle of Makivka and the Battle of Kruty.

In addition to this central monument, there are two other monuments of major importance. One is a monument to all known and unknown soldiers and fighters for free Ukraine who belonged to the Organization of Ukrainian Nationalists, the Ukrainian Insurgent Army, and the UHVR. The other is a monument dedicated to all Ukrainian-American war veterans.

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery is a peaceful and beautifully landscaped place. Every year at the Cemetery the Bishop of Stamford, the priests, and the faithful join together on the Feast of Pentecost in fervent prayer for the deceased. At this time there are already 1880 interments of the faithful departed. May their memory be eternal!

Богачевський, Єпископ Сотер Ортинський, Августин Волошин — третя сторона; і четверта сторона зображує Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесю Українку.

На найбільшому, нижньому блоці зображені сцени з історичного минулого: хрещення України 988 р.; король Данило приймає корону від Папських делегатів 1253 р.; в'їзд гетьмана Богдана Хмельницького до Києва 1648 р.; проголошення незалежної України на Софійській площі 1918 р. в центрі, а по боках — бій під Маківкою і бій під Крутами.

Крім цього головного пам'ятника на цвинтарі встановлено ще два монументи. Один із них — це Пам'ятник відомим і невідомим борцям за волю України — Організації Українських Націоналістів, Української Повстанської Армії та УГВР (Українська Головна Визвольна Рада). Другий пам'ятник присвячений українсько-американським ветеранам.

Цвинтар Святого Духа — це спокійне, тихе, прекрасно упорядковане місце вічного відночинку. Кожного року на Зелені Свята відбувається паломництво на цвинтар — тоді вірні, духовенство та Єпископ відмовляють щирі, гарячі молитви за покійні душі. На даний час тут спочивають вічним сном близько 1880 чоловік.

Ukrainian Catholic Seminary

STAMFORD, CT

Saint Basil College, Stamford, Connecticut, is a four-year liberal arts college-seminary accredited by the Board of Higher Education of the State of Connecticut. The college was established in 1939 as a non-for-profit institution dedicated to spiritual and academic education – to prepare young men for the Catholic priesthood of the Byzantine-Ukrainian Rite.

In 1933 Bishop Constantine Bohachevsky purchased the old John T. Williams Estate (originally known as the Quintard Estate) in Stamford, Connecticut, with a view toward establishing a Ukrainian Catholic Seminary. Thus was initiated a national program for the education of native-born clergy who would understand the customs and traditions of the Ukrainian Catholic Rite,

*Top: The Quintard House in 1869
Зверху: Будинок Маєтку Квінтардів 1869 р.*

*Center: Solemn Blessing of the Prep
School, September, 1933
Посередині: Посвячення школи св. Василя
Вересень, 1933*

*Bottom: St. Basil Preparatory School, 1934-35
Student body and faculty with Bishop Bohachevsky
Знизу: Школа св. Василя 1934-35 р.
Студенти та учителі із Владикою Богачевським*

cherish and preserve them, and teach and enlighten the faithful of their own religious heritage and culture.

Since the Ukrainian Catholic eparchies of Europe could no longer send missionaries to the United States as it had done since 1884, it was now incumbent upon Ukrainian Catholics in America to bring forth their own vocations and thus educate their own sons to serve their church and community in America. The dedication ceremony of the establishment of the Ukrainian Catholic Seminary was held on

Українська Католицька Семінарія

СТЕМФОРД, КТ

*Top: Present-day look of "Le Chateau"
Зверху: Сучасний вид будівлі*

*Center: The students of St. Basil Preparatory School with
their teacher Mr. Michael Nagurney, 1936-37*

*Посередині: Студенти середньої школи св. Василя зі
своїм учителем М. Нагірним. 1936-37рр.*

*Bottom: Student body and faculty with the honorable
visitor Danylo Skoropadsky, son of Hetman Pavlo
Skoropadsky, 1937*

*Знизу: Студенти та учителі разом з гетьманичем
Данилом Скоропадським, сином гетьмана Павла
Скоропадського. 1937 р.*

Колегія св. Василя у Стемфорді, що у штаті Коннектикут, це чотирирічна колегія-семінарія гуманітарного спрямування, яка надає випускникам ступінь бакалавра філософії. Колегія акредитована Міністерством Вищої Освіти Штату Коннектикут. Колегія заснована 1939 року як неприбуткова установа, присвячена духовним та освітнім цілям – підготовці молодих чоловіків до католицького священства Візантійсько-українського обряду.

У 1933 році Владика Константин Богачевський купив маєток Джона Т. Віліямса (оригінально відомий як маєток Квінтарда) у Стемфорді, штату Коннектикут із планом заснування Української Католицької Семінарії і Культурного центру. У такий спосіб Владика

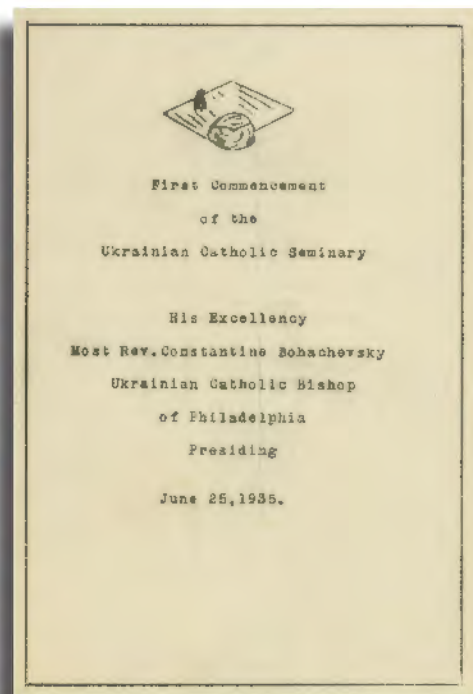
Константин хотів започаткувати національну програму для виховання і вишколення власного духовенства на поселеннях, яке розуміло б традиції та звичаї Української Католицької Церкви східного обряду, плекало, зберігало цей обряд та навчало і нросвічувало вірних у їхній релігії, спадщині та культурі.

Через те, що Українська Католицька Діоцезія в Європі уже не була спроможна продовжувати посилати місіонерів до Америки, як робила це з

Labor Day in 1933. Thousands of Ukrainian Catholics from all over the country journeyed to Stamford to participate and rejoice in this momentous event.

The legal corporation which Bishop Constantine established was named the Ukrainian Catholic Seminary, Inc. In September 1933 the corporation began operating a high school known as St. Basil's Ukrainian Catholic High School. The first facilities occupied the top floor of the building that has since become the Ukrainian Museum of the Eparchy of Stamford. Mr. Michael Nagurney registered twenty-two students on that day: twelve boarders and ten day students. Among those were Msgr. Emil Manastersky, Rev. Bohdan Olesh, Mr. Michael Stecyk, former City Clerk Joseph Toner and WSTC sports personality Buddy Vander Heyden.

At the first commencement exercises held on June 25, 1935, Ambrose Boles, Juvenal Rohacz and Andrew Ulicky received their diplomas. Ulicky went on to be ordained,

Top: Program from the first commencement of St. Basil Seminary

Зверху: Програма святкування із першого випуску Семінарії св. Василя

Center: Library and gymnasium building purchased in 1935

Посередині: Будинок бібліотеки та спортзалу, куплений у 1935 р.

Bottom: Classroom building purchased in 1935

Знизу: Будинок школи куплений у 1935 р.

making him the first of the 62 priests who graduated from the Prep in its first fifty years.

The classroom, library-gymnasium complex was purchased in 1935. In 1938 Walter Kennedy – later Mayor of Stamford and head of the NBA – was contracted as the football coach. On Labor Day, 1941 the cornerstone for the dormitory on Peveril Road was laid. In 1943 Msgr. Manastersky and Msgr. Nicholas Babak joined the faculty. Msgr. Babak was to be with the Prep as an instructor and principal until 1965. In 1945 Msgr. Stephen

1884 року, завданням українських католиків в Америці було підшукати та вишколити власне духовенство, яке б служило Богові, рідній церкві та українській громаді в Америці. Урочисте освячення заснування Української Католицької Семінарії вудбулося у вересні 1933 р. – у День Праці. Тисячі українських католиків з усіх кінців Америки приїхали до Стемфорду, щоб взяти участь у такій важливій події.

Єпископ Богачевський заснував цю установу під назвою Українська Католицька Семінарія, інк. У вересні 1933 року ця установа відкрила середню школу під назвою Українська Католицька Середня Школа св. Василя. Перші класні кімнати займали верхній поверх будинку, який на сьогоднішній день являється Українським Музеєм Стемфордської Єпархії. У день відкриття пан Михайл Нагірний

Top: Dormitory building construction, 1941-42

Зверху: Будівництво студентського гуртожитку, 1941-42 р.

Center: The blessing ceremony of the dormitory building, 1942

Посередині: Під час благословлення гуртожитку. 1942 р.

Bottom: Courtyard between the school building and the library

Знизу: Двір між класним будинком та бібліотекою

zareєстрував 22 нових студентів. Між ними були о. Омелян Монастирський, о. Богдан Олеш, пан Михайло Стецик, бувший міський клерк Йосип Тонер та радіореporter Бадді Вандер Гейден.

Перший випуск школи св. Василя відбувся 25 червня 1935 р. Там дістали дипломи Амврозій Болес, Ювенал Рогач та Андрій Уліцький. Уліцький продовжив духовне життя і був висвяченим. Він був першим із 62-ох священиків, які закінчили школу св. Василя у нерші 50 літ її існування.

Комплекс будівель для класних, кімнат, бібліотеки та спортзалу

J. Chrepta, and in 1946 Msgr. Peter Fedorchuck, Msgr. Walter Paska, Msgr. Peter Skrincosky and Dr. Myroslav Borysiuk began their teaching careers at the Prep. Mr. John Santariga, hired as an instructor in 1951, doubled as a coach, turning out the most successful basketball and baseball teams seen in New England small schools interscholastic competition. Msgr. Leon Mosko and Msgr. John Squiller came to the Prep in 1956. Msgr. Mosko succeeded

Msgr. Babak as principal in 1965 and served in that position for seventeen years. In time a new generation of Prep alumni began returning as teachers and as administrators: Rev. John Terlecky, Librarian; Mr. Joseph Roll, Instructor; Rev. Basil Juli, Spiritual Director; Mr. Russell Gaudio, Director of Admissions; and Rev. Peter P. Dudiak, who was Acting Principal (Headmaster) from 1981-1985. Mr. Russell Gaudio became Acting Principal (Headmaster) from 1986-1990. In 1990 St. Basil Preparatory School was closed due to the diminishing number of students and increasing financial difficulties.

In 1938, at a Consultors' meeting called by Bishop Constantine Bohachevsky, the decision was made to establish a national college-seminary on the grounds of the already existing high school. Fund-raising campaigns were initiated, with overwhelmingly successful results. On March 9, 1939 the Ukrainian Catholic Seminary applied to the Legislature

of the State of Connecticut to amend its charter to include the privilege of operating the college. The legislature responded favorably, and in the same year Saint Basil College was chartered and authorized to confer the degree of Bachelor of Arts. The Ukrainian Catholic High School was officially renamed Saint Basil College Preparatory School. On September 18, 1939 Saint Basil College was officially opened.

The first building purchased in 1933 – the Chateau – soon proved inadequate to house all the students. Ad-

*Details of the chapel in the former dormitory building
Murals and iconostasis, the work of renowned artist Jan de Rosen*

закуплений у 1935 р. У 1938 Волтер Кеннеді (пізніше мер Стемфорду, та голова національної баскетбольної асоціації) працював тренером шкільної команди американського футболу. У день праці 1941 р. був заложений наріжний камінь нового гуртожитку. У 1943 о. Монастирський та о. Бабак приєдналися до групи інструкторів школи св. Василя. О. Бабак залишився у школі аж до

1965 р. - спочатку інструктором, а пізніше як директор. У 1945 о. Степан Хрента, а у 1946 о. Петро Федорчук, о. Володимир Паска, о. Петро Скриньковський та д-р Мирослав Борисюк почали свою учительську кар'єру у школі св. Василя. Пан Джон Сантаґрія працював інструктором та тренером з 1951 р. Під його керівництвом баскетбольна та бейсбольна команди школи стали найуспішнішими у міжшкільних змаганнях. О. Леон Моско та о. Іван Сквіллер прибули до школи у 1956. О. Моско переняв директорські повноваження у 1965 р. і служив на цій посаді сімнадцять років. У цей час нова хвиля випускників школи почала повертатись і займати посади вчителів та адміністраторів: о. Іван Терлецький - бібліотекар; Йосип Ролл - інструктор; о. Василь Джулі - духовний директор; Рассел Гавдіо - директор по прийому студентів та о. Петро Дудяк який

*Деталі із каплиці бувшого гуртожитку школи св. Василя
Стінописи та іконостас - робота мистця Яна де Розена*

був директором з 1981 по 1985 р. Пан Рассел Гавдіо був директором з 1986 по 1990 р. У 1990 р. школа св. Василя була закрита через фінансові проблеми та зменшення кількості студентів.

У 1938 р. на засіданні єпархіальних консульторів, скликаному Владикою Богачевським, рішено заснувати національну колегію-семінарію в додаток до існуючої вже середньої підготовчої школи. Для цього розпочався збір коштів. Справи йшли з надзвичайно - успішним результатом. 9 березня

*One of the architectural concepts of the new seminary building
Один із архітектурних планів семінарійної будівлі*

on. One of Bishop Ambrose's first projects was the building of a dormitory building for the ever-growing number of boarding students. The dormitory included a chapel that has since become an artistic gem. The chapel was painted by the renowned artist Jan de Rosen (1891-1982), famous for the church murals, mosaics, and stained glass windows he created in churches of L'viv, Krakow, Vienna and other cities of Western Europe before World War II. From 1938 he lived in America and fashioned many murals, stained glass walls, stained glass windows and mosaics in chapels, churches and cathedrals in various cities of the United States. He also taught courses in liturgical arts at The Catholic University of America in Washington, DC. His best known work is the huge mosaic of Jesus Christ (Christ in Glory) behind the main altar in the Basilica of the National Shrine of the Immaculate Conception in Washington, DC.

In 1956 Pope Pius XII created an Exarchy for Ukrainian Catholics and raised it to an Eparchy in 1958 with Stamford as the Episcopal See and with Bishop Senyshyn as its first Ordinary. At that time, the need for a separate college campus was keenly felt, and Bishop Senyshyn soon began to formulate plans for such a project. He officiated at ground-breaking ceremonies for the new college-seminary building on October 25, 1959. In August of 1961, however, Bishop Senyshyn was transferred to the Archeparchy of Philadelphia as its Metropolitan. Nevertheless, construction proceeded under his successor as Bishop of Stamford, Most Reverend Joseph M. Schmondiuk, who officiated at the cornerstone blessing on June 2, 1962. In the fall of 1963 the college students moved into their new quar-

ter buildings (parts of the same estate) were purchased when they were available. These included buildings for classrooms, a gymnasium, and a library.

The continued growth of the Eparchy prompted the Holy See to appoint an Auxiliary Bishop in the person of the Most Reverend Ambrose Senyshyn, OSBM, to assist Bishop Bohachevsky in the administration of his ever-growing and far-flung Eparchy. The Stamford educational institutions – St. Basil Preparatory School and St. Basil College, the Eparchial Archives, Library, and the Museum – were placed in the care of the Auxiliary Bishop beginning from 1942

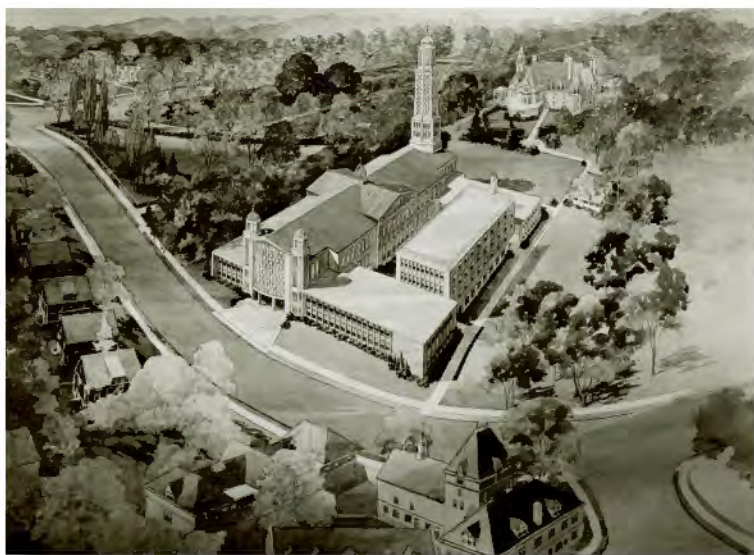
*Blessing ceremony of the new college building cornerstone
by Bishop Schmondiuk*

1939 року Українська Католицька Семінарія подала документи до законодавчої установи Штату Коннектикут щодо виправлення свого статуту, додаючи до нього привілей завідування також і колегією-семінарією. На це погодилися і вже того самого року Колегія св. Василя була зареєстрована з дозволом надання випускникам ступеня бакалавра. Українській Католицькій Середній Школі дано назву Підготовча Школа св. Василя Великого. 18 вересня 1939 р. Колегія св. Василя була офіційно відкрита.

Будівлі (її називали "Шато"), яку було куплено у 1933 р., стало недостатньо для розміщення усіх студентів. Інші будівлі оригінального маєтку також були виставлені на продаж, отже єпархія купила і їх. Це утворило приміщення для класів, гімнастичного залу і бібліотеки.

Дальший розвиток і зріст Єпархії вплинули на Ватиканську Столицю щодо призначення єпископа-помічника Владиці Богачевському в особі Преподобного Отця Амвросія Сенишина для кращого адміністрування все ще зростаючої і широко розкиданої Єпархії. Це сталося у 1942 р. Єпископу –помічнику було доручено опікуватися освітніми установами в Стемфорді та дбати про дальший розвиток єпархіального Архіву, Бібліотеки та Музею. Одним із перших проєктів Владики Сенишина було будівництво гуртожитку для студентів. У гуртожитку збудовано капличку, яка сьогодні вважається мистецьким шедевром. Капличку оздобив стінописами та іконами на іконостасі мистець Ян де Розен (1891-1982), відомий своїми стінописами, мозаїками та вітражами в церквах Львова, Кракова, Відня та інших містах західної Європи. Всі роботи були виконані ще перед війною. З 1938 р. в Америці він творив стінописи, вітражні стіни, вітражні вікна та мозаїки у каплицях, церквах та катедрах різних міст Америки. Він також викладав літургичне мистецтво у Католицькому Університеті, що у Вашингтоні. Найбільше відомий він своєю мозаїкою Ісуса Христа (Христос у Славі), яка красується на запрестольній стіні у Католицькому Храмі Непорочного Зачаття, що у Вашингтоні.

У 1956 р. Папа Пій XII створив Стемфордську Екзархію а у 1958 р. Папа Пій XII підніс Стемфордську Екзархію до статусу Єпархії для українців- католиків у Америці, і назначив Єпископа Сенишина єпархом, а Стемфорд став центром цієї Єпархії. Тоді постала потреба окремого будинку для Колегії.

*One of the architectural concepts of the new seminary building
Один із архітектурних планів нового будинку семінарії*

*Посвячення наріжного каменя нового будинку семінарії
Владикою Шмондюком*

ters, although the chapel facilities were not as yet completed. It took another year for these facilities to be completed in accordance with liturgical regulations. The new, L-shaped college-seminary building, was solemnly dedicated on September 7, 1964.

The architect of the college building was Julian Jastremsky (1910-1999). In addition to the seminary building, Julian Jastremsky also designed the Preparatory

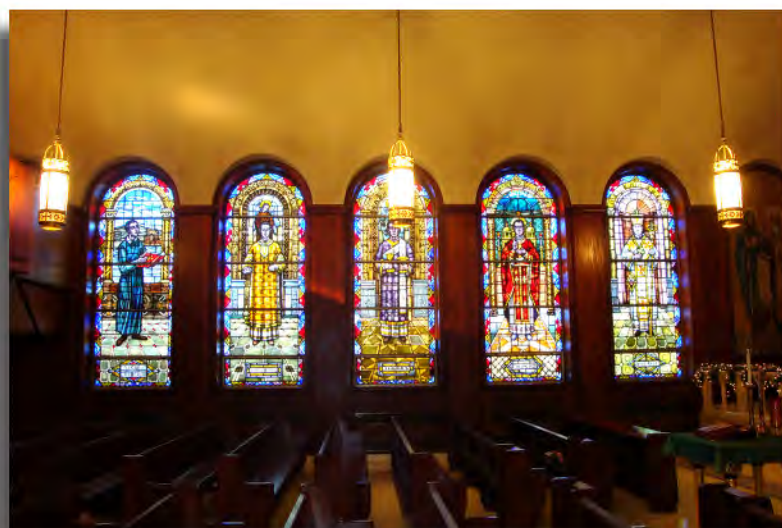
School dormitory, as well as the Ukrainian-style pavilion located on the campus. The chapel is one of the most striking features of the college building. The neo-Byzantine iconostasis, designed by the artist Christine Dochwat, was executed by William B. Zagrodnik. The icons for the iconostasis were painted by Christine Dochwat. She also did the drawings for the stained glass windows and the mosaic in the Sanctuary, all of which were executed in Rome by Professor Ugo Mazzei.

From the college's inception until 1985, its student body consisted primarily of Ukrainian Catholic citizens and permanent residents of the United States. It also attracted young Catholic men from other countries.

However, after 1990, when Ukraine gained independence, it

became possible to educate young Ukrainian men who wanted to become priests and serve God. Bishop Basil Losten asked the Ukrainian community to help in the realization of this goal. Ukrainians throughout the United States collected funds for the college to offer full scholarships for students from Ukraine.

In the fall of 1994 twenty young men from Ukraine, Macedonia, and Slovakia arrived in the United States to study for the

*Stained glass windows in the seminary chapel
Вітражі в семінаріїній каплиці*

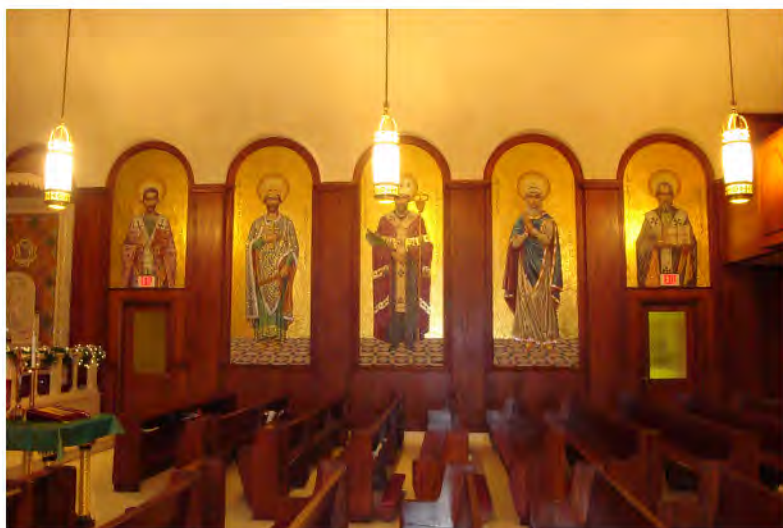
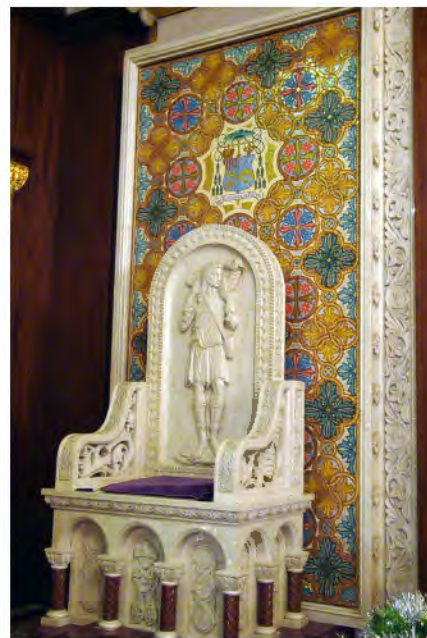

Єпископ Сенишин почав планування цього проєкту і 25 жовтня 1959 р. поблагословив місце під новий семінарійний будинок. У серпні 1961 р. Єпископа Сенишина назначено Митрополитом Філадельфійської Архиепархії. Його послідовник, Владика Шмондюк, поблагословив наріжний камінь 2 червня 1962 р. Восени 1963 р. студенти колегії перейшли до свого нового помешкання, хоча каплиця там ще не була

викінчена. Зайняло це ще цілий рік, поки викінчили каплицю згідно всіх літургичних приписів. Новий будинок семінарії був торжественно освячений 7 вересня 1964 р.

Архітектором будівлі був Юліян Ястремський. Перед цим він вже був автором проєктів гуртожитку і павільйону. Каплиця у Семінарії – це одна із найкращих окрас будинку. Іконостас (неовізантійського стилю) спроектований мисткинею Христиною Дохват, а вирізьблений Василем Загородніком. Ікони в іконостасі, рисунки і проєкти вітражів та запрестольної мозаїки - все це робота Христини Дохват. Мозаїку і вітражі виконав професор Уїго Маццеї у Римі.

З самого початку студентський корпус семінарії складався із українців-католиків, громадян або постійних мешканців Америки. Іноді до семінарії прибували студенти

Mosaics in the seminary chapel
Мозаїки в семінарійній каплиці

католики із інших країн.

Однак, після 1990 року, коли Україна стала незалежною державою, з'явилась можливість дати освіту молодим хлопцям з України, які хотіли стати священиками. Владика Василь Лостен звернувся до української громади в Америці допомогти реалізувати таку ідею. Українці з цілої Америки відгукнулися, зібравши поважні кошти для семінарії, щоб дати можливість студентам з України навчатися в Стемфорді безкоштовно.

*Top two photos: St. Basil Prep School and College faculty
Верхні фото: Вчителі школи та семінарії св. Василя
Bottom: St. Basil Seminary faculty with Bishop A. Senyshyn
Знизу: Вчителі семінарії св. Василя разом із владикою А.
Сенишиним*

priesthood. A new curriculum was developed to meet the special needs of foreign-born students, with particular emphasis on the teaching of English as a second language and courses on American history and culture. The year 1999 was special because, for the first time in its history, the college awarded diplomas to Ukrainian-born seminarians. Currently, many of the college's graduates are continuing their studies for the priesthood at various graduate schools in the United States, Ukraine, and Rome.

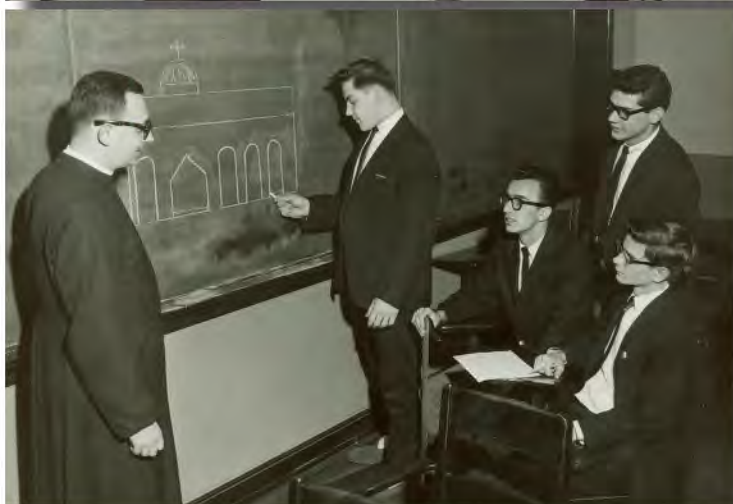
From 1942 to 2008 Saint Basil College has had 58 graduating classes. The total number of graduates for that period is 230, of whom 131 went on to the study of theology and were ordained as priests. Six of these were later chosen by the Holy See to be bishops – the late Bishop Jaroslav Gabro, Bishop of St. Nicholas of Chicago Eparchy; the late Bishop Walter Paska, Auxiliary Bishop of the Philadelphia Archeparchy; Bishop Basil H. Losten, Bishop Emeritus of the Stamford Eparchy; Bishop Robert M. Moskal, Bishop of St. Josaphat in Parma Eparchy; Bishop Richard Seminack, Bishop of St. Nicholas of Chicago Eparchy; and His Beatitude Cardinal Lubomyr Husar of the Ukrainian Catholic Church in Ukraine and the world.

Since its inception in 1939 and for more than five decades, the St. Basil College Seminary of Stamford was the only institution of its kind for Ukrainian Catholics not only for those living in the United States, but throughout the world. In the aftermath of World War II, when the Ukrainian Catholic Church in Ukraine was destroyed by the communist regime and its hierarchy and clergy imprisoned, exiled to penal colonies or executed, the only surviving branch of the Ukrainian Catholic Church was in the United States, Canada and other

Восени 1994 р. двадцять молодих студентів з України, Македонії і Словаччини приїхали на богословські студії до Стемфордської Колегії-Семінарії. Колегія розробила додатковий курс навчання - відповідно до потреб неангломовних студентів з особливим наголосом на вивченні англійської мови, американської історії та культури. Рік 1999 був особливим, бо тоді вперше в історії Семінарії Колегія видала дипломи першим семінаристам - випускникам з України. І зараз багато винускників Стемфордської Семінарії продовжують теологічні студії у різних університетах Америки, України та Риму.

З 1942 по 2008 рік Колегія св. Василя мала 58 випусків. Усіх ґрадуантів за ці роки було 230, і 131 із них продовжив теологічні студії. А пізніше вони були висвячені на священників. Шість із них були вибрані Ватиканською Столицею і стали єпископами. Серед них покійний Єпископ Ярослав Габро - єпископ Чикагської Єпархії, покійний Єпископ Володимир Паска - Єпископ-помічник Філядельфійської Єпархії, Єпископ — Емерит Василь Лостен — Єпископ Стемфордської Єпархії, Єпископ Роберт Москаль — Єпископ Пармської Єпархії, Єпископ Роберт Семінак — Єпископ Чикагської Єпархії і Його Блаженство Любомир Кардинал Гузар – Глава Української Католицької Церкви в Україні і світі.

З часів заснування у 1939 р. і вироковж п'яти десятиліть Українська Католицька Семінарія в Стемфорді була єдиною такого роду установою не лише в Америці, але і в цілому світі. У післявоєнні часи, коли Українська Католицька Церква в Україні була знищена комуністичним режимом, а її ієрархія і духовенство запроторене в тюрми, відправлене

Top two photos: Father Lubomyr Husar (now His Beatitide Lubomyr Cardinal Husar) conducting class

Верхні фото: о. Любомир Гузар (тепер Його Блаженство Л.любомир Кардинал Гузар) проводить навчання

Bottom: Dr. Borysiuk with students

Внизу: Д-р. Борисюк зі студентами

countries of the free world. This branch preserved the church's traditions, history, heritage, and culture in the days of utter annihilation of the Mother Church in Ukraine. The Seminary, in preparing for the priesthood young men who would eventually serve God, their church and their community, helped in this preservation in a most basic way. Once Ukraine became independent in 1991, priests from the United States and Canada went to Ukraine to help in the rebirth and rebuilding of the Ukrainian Catholic Church in its own land. Some of these priests were graduates

*Top: Faculty and Seminary students
Зверху: Семінаристи та викладачі*

*Center: Msgr. A. Borsa with the Preparatory School orchestra
Посередині: о. А. Борса з оркестром школи св. Василя*

*Bottom: The Preparatory School orchestra, Msgr A. Borsa conducting
Знизу: Шкільний оркестр. Диригент - отець А. Борса*

of St. Basil College Seminary of Stamford.

The saying "What goes around, comes around" can be clearly applied to this situation. Priests from Ukraine came to the United States to help Ukrainian immigrants establish the Ukrainian Catholic Church in America. More than 100 years later, Ukrainian priests from America went to Ukraine, to the land of their forefathers, in order to help their brethren there in the revitalization of the Mother Church.

Top: Preparatory school orchestra, Msgr. Babak conducting

Зверху: Шкільний оркестр. Диригент - о. монс. Бабак

Center: School choir, Mr. Ivan Zadorozny conducting

Посередині: Шкільний хор. Диригент - професор Іван Задорожний

Bottom: Joseph Roll directing seminary choir

Знизу: Джозеф Ролл диригує хором семінарії

на заслання або розстріляне, одинока збережена і уціліла галузка Української Католицької Церкви була в Америці, Канаді і країнах вільного світу. Ця галузка зберегла традиції нашої церкви, історію, спадщину і культуру тоді, коли Матірня Церква на рідних землях була вридушена і знаходилась в підпіллі. Семінарія в Стемфорді, готуючи молодих хлопців до священства, службі Богові, своїй церкві і громаді, допомогла у цьому збереженні дуже простим способом. Коли Україна здобула незалежність

1991 р., священники з Америки і Канади поїхали в Україну допомогти у відродженні і відновленні Української Католицької Церкви на рідних землях. Деякі з цих священників були випускниками Української Католицької Семінарії в Стемфорді.

Починаючи з 1880-их років, священники-місіонери з України їхали допомогти українським емігрантам в Америці заснувати українські католицькі церкви. Більш як сто років після цього українські священники з Америки їхали в Україну допомогти рідним воскресити та збудувати Українську Католицьку Церкву на рідних землях.

Rectors of the Ukrainian Catholic Seminary

Ректори Української Католицької Семінарії

The Ukrainian Catholic Seminary of Stamford, CT consisted of two units: St. Basil Prep School and St. Basil College.

Priests who served as Rectors of St. Basil Prep School include the following: Reverend Fathers and Reverend Monsignors: Paul Procko, Jacob de Boer, Stephen Hrynuck, Paul Iwachiw, Peter Skrincosky, Nicholas Babak, Leon Mosko, John Squiller, Peter Dudiak.

By order of Bishop Basil Losten St. Basil Prep School was closed as of the end of the 1990 school year. The reasons given were: declining enrollment, shortage of clergy, and ever increasing deficit. (*The Advocate*, February 12, 1990).

Priests who served as Rectors of St. Basil College include the following Reverend Fathers and Reverend Monsignors: Paul Procko (1939-1940), Jacob de Boer, Stephen Hrynuck, Paul Iwachiw, Peter Skrincosky, Nicholas Babak, Peter Skrincosky, Leon Mosko, John Terlecky, Edward Young, and John Squiller.

As of July 1, 2005 the current Rector of St. Basil College is Reverend Father Bohdan Danylo.

Укrajнська Католицька Семінарія в Стемфорді, КТ складається з двох установ: Підготовчої школи св. Василя та Колегії св. Василя.

Ректорами Підготовчої школи св. Василя були наступні отці та монсеньйори: Павло Процько (1939-1940), Якоб де Боер, Стефан Гринюк, Павло Івахів, Петро Скрінкоський, Микола Бабак, Леон Моско, Іван Сківлер, Петро Дудяк.

З розпорядження Єпископа Василя Лостена Підготовча Школа св. Василя була закрита наприкінці 1990-го навчального року. Причини закриття: зменшення числа учнів, брак священників та фінансовий дефіцит. (подано в газеті *Де Адвокет*, 12 лютого 1990 р.)

Ректорами Колегії св. Василя були такі отці та монсеньйори: Павло Процько, Яків де Боер, Стефан Гринюк, Павло Івахів, Петро Скрінкоський, Микола Бабак, Петро Скрінкоський, Леон Моско, Іван Терлецький, Едвард Юнг, Іван Сківлер.

З 1 липня 2005 і до сьогодні ректором Колегії св. Василя являється о. Богдан Данило.

St. Basil Prep theatrical productions
Театральні вистави

A Program from a St. Basil College production of William Shakespeare's "The Tragedy of Julius Caesar"
Програма з вистави Вільяма Шекспіра "Трагедія Юлія Цезаря"

the
 SAINT BASIL college
 players
 present....

St. Basil's baseball team
Бейсбольна команда

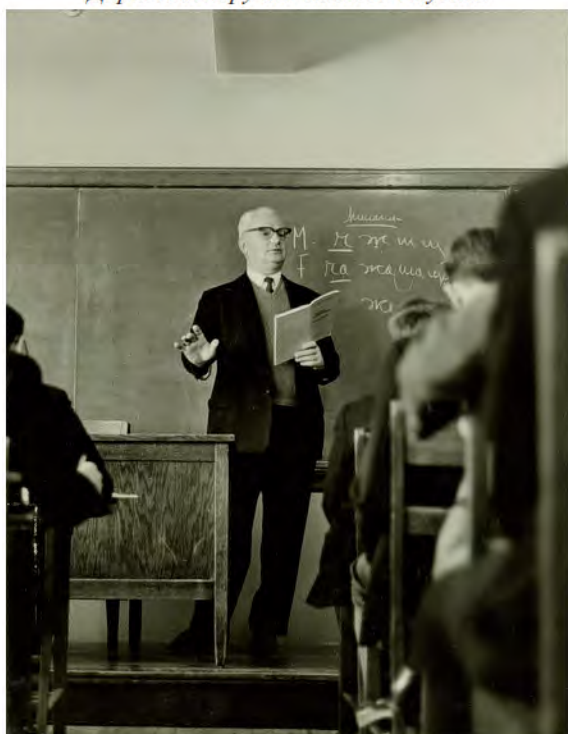
St. Basil's basketball team
Баскетбольна команда

Professor Ivan Zadorozny
Choir director and music instructor
 Професор Іван Задорожний
 Диригент хору та викладач музики

Professor Joseph Dackewycz
Instructor of Greek and Church Slavonic
 Професор Йосиф Дашкевич
 Викладач грецької та церковно-слов'янської мов

Dr. Myroslav Borysiuk
Professor of Latin
 Д-р Мирослав Борисюк
 Професор латинської мови

Professor Roman Romanyshyn
Ukrainian language and literature instructor
 Професор Роман Романишин
 Викладач української мови та літератури

Professor Alexander Bernyk
Choir director and instructor of music
Професор Олександр Берник
Диригент хору та викладач музики

Msgr. Stephen Chrepta
Professor of Chemistry
о. Степан Хрепта
Професор хімії

Msgr. Peter Skrincosky
Rector and Professor of psychology
о. Петро Скрінкоський
Ректор та професор психології

Msgr. Paul Iwachiw
о. Павло Івахів

Professor Michael Nagurney
Професор Михайло Нагірний

Msgr. Emil Manastersky
Librarian
о. Омелян Монастирський
Бібліотекар

Msgr. John Squiller
о. Іван Сквіллер

Msgr. Leon Mosko
о. Леон Моско

Professor Joseph Roll
Професор Джозеф Ролл

Msgr. John Terlecky
о. Іван Терлецький

Msgr. Fedorchuck, Msgr. Chrepta, Msgr. Manastersky
о. Федорчук, о. Хрепта, о. Монастирський

Msgr. Skrincosky, Msgr. Chrepta, Msgr. Fedorchuck
о. Скрінкоський, о. Хрепта, о. Федорчук

St. Basil Prep School Faculty

*Msgr. Leon Mosko conducting class
О. Леон Моско проводить урок*

*Ukrainian Folk Art Exhibit in the College Library
Виставка народного мистецтва у бібліотеці.*

*First seminary students from Ukraine, 1994
Перші семінаристи з України, 1994 р.*

*Seminarians going "trick-or-treat" to Bishop Losten
Семінаристи та владика Лостен готові до Галловіну.*

*Seminarians with their ESL teacher, Sister Sheila
Семінаристи з викладачем англійської мови сестрою
Шейлою*

St. Basil Prep School Graduation
Випуск Школи Св. Великого

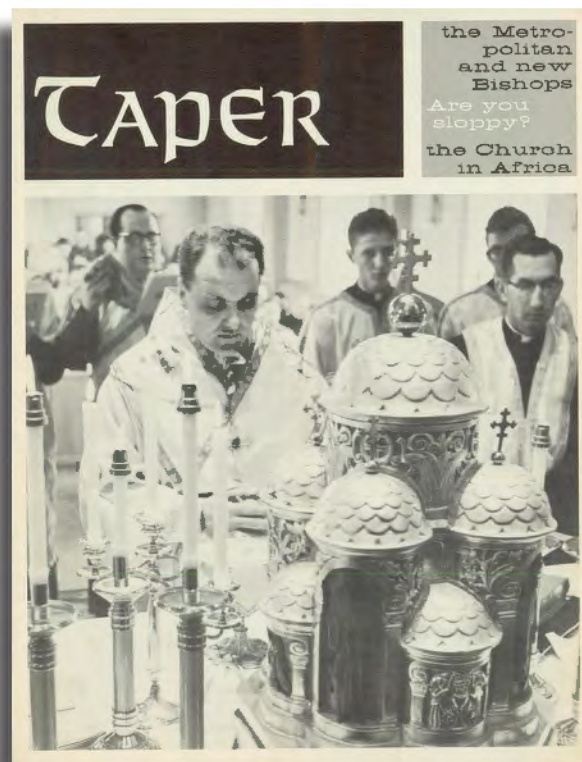
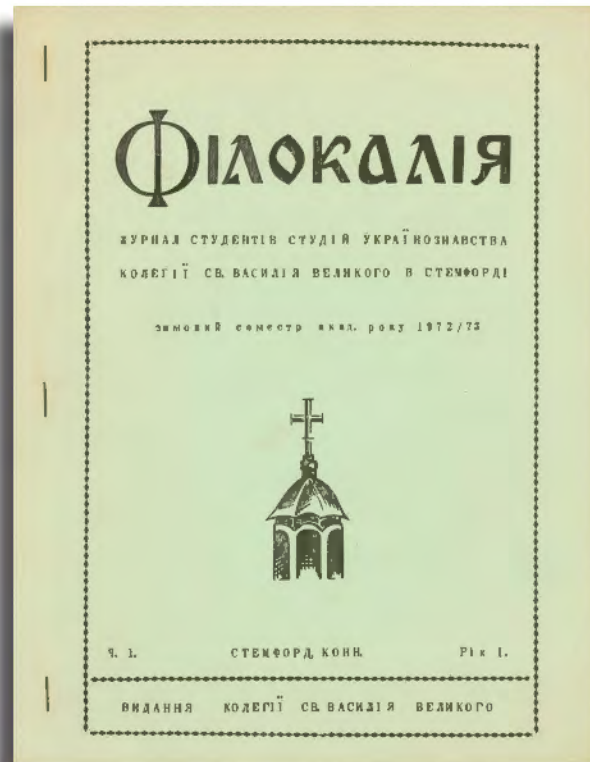
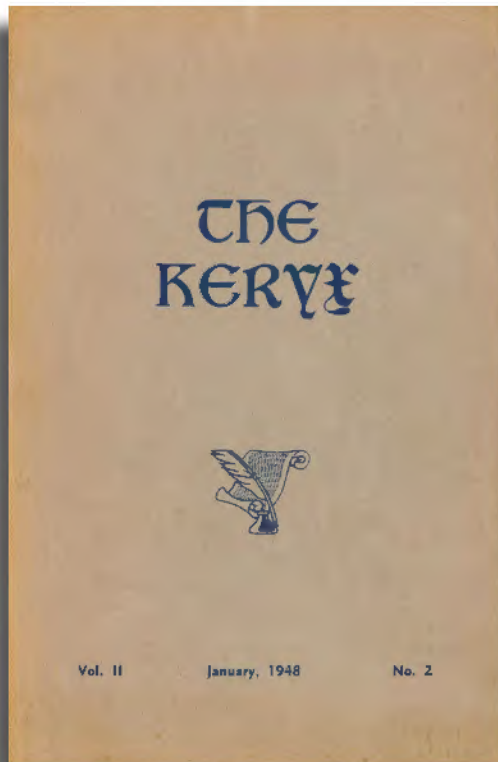
St. Basil Seminary faculty and students
Студенти та вчителі школи Семінарії св. Василя

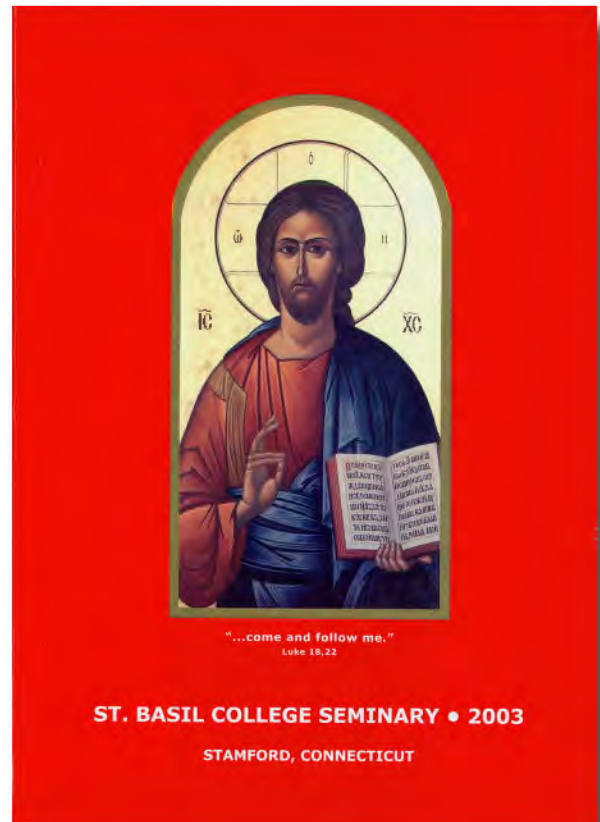
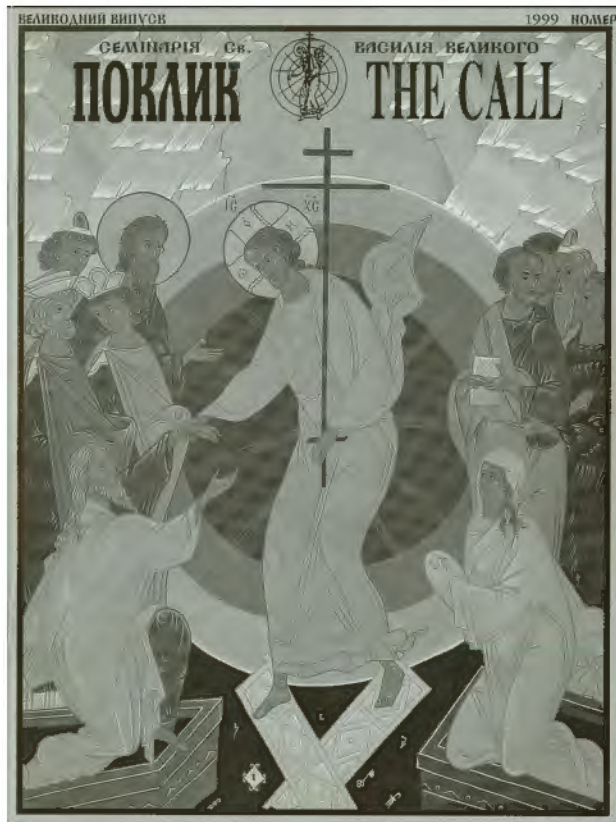
*St. Basil Prep School Graduation
Випуск Школи Св. Великого*

*First graduating class of
seminarians from Ukraine, 1999
Перший випуск семінаристів з
України, 1999 р.*

Publications of St. Basil Prep and College

Видання Семінарії св. Василя

Ukrainian Museum and Library

STAMFORD, CT

From the very beginning the Ukrainian Catholic Church in America with its bishops and priests were concerned not only with the spiritual aspect of the faithful, but also how to best preserve the language, traditions, and cultural heritage and how to organize a community in which cultural and intellectual development was possible. In the beginnings of the development of the Ukrainian Church in America, each parish took on these questions on its own. Parish day and night schools were organized, as well as reading rooms, choirs, theater ensembles, orchestras etc. However, the first bishops in America were well aware of the need for a centralized body that would preserve, encourage, and make avail-

able for all Ukrainians the rich culture and heritage that was brought to America by Ukrainian immigrants.

The first Ukrainian Catholic Bishop in America, Bishop Soter Ortynsky, OSBM, had planned to create just such an institution, but the plans were never realized because of his untimely death in 1916. His successor, Bishop Constantine Bohachevsky, wholeheartedly took up the task of organizing a cultural center. Bishop Bohachevsky was a descendant of a famous Galician family of clergy and had been educated in one of the finest universities in Austria, the famed Canisianum in Innsbrook. From his home he carried a love of knowledge of his own traditions and culture, which was evident in his pastoral and archpastoral work in Ukraine and eventually as archbishop in the United States. As vice-rector of the Seminary in Lviv Father Bohachevsky had shown an interest in museums. He had worked closely with the National Museum in Lviv and its director Dr. Ilarion Svetsitsky. Father Bohachevsky had traveled around the Kalush region and collected artifacts for the National Museum. Then as head of the Ukrainian Catholic Church in the United States, Bishop Bohachevsky immediately understood that along with spiritual work, all possible resources must be employed in order to preserve the Ukrainian community. After Bishop Bohachevsky had purchased a large estate in Stamford, CT in 1933 for the needs of the Ukrainian Church and specifically for the creation of a

Rev. Leo Chapelsky, first curator of the Museum

О. Лев Чапельський - перший куратор музею

Український Музей та Бібліотека

СТЕМФОРД, КТ

Від самого свого зародження Українська Католицька Церква в Америці разом з ієрархами та священиками, дбала не тільки про духовний аспект життя своїх вірних, але й концентрувалась на тому, як найкраще допомогти вірним зберегти мову, традиції, культурну спадщину, як зорганізувати осередок, в якому, крім духовної опіки, були ще й можливості культурного та інтелектуального розвитку. З самого початку українського церковного розвитку в Америці кожна парафія розв'язувала ці питання і завдання на свій лад. При парафіях організовувались вечірні і щоденні школи, читальні, хори, театральні гуртки, оркестри тощо. Проте, нерішлі українські владики в Америці розуміли необхідність центральної установи, яка б зберігала, плекала та робила доступним усім українцям і не українцям багатство нашої культури, рідної спадщини, яку привезли з собою в Америку українські емігранти.

Перший український владики в Америці, Владика Сотер Ортинський, ЧСВВ — мав плани щодо організації такої установи, але із-за передчасної смерті у 1916 році цей задум не вдалося здійснити. Його послідовник Владика Константин Богачевський всеціло віддав справі організації культурного центру. Єпископ Богачевський походив із відомої в Галичині священичої родини, здобув освіту в одному з найкращих університетів Австрії — у славному Канізіанум в Інсбруку. З рідної священичої хати виніс любов і знання своїх традицій і культури, що проявлялось у його священичій і архиєпископській праці в рідному краю і згодом, як єпископа, в Америці. Будучи віце-ректором Духовної Семінарії у Львові, отець д-р Богачевський цікавився також музейництвом. Він співпрацював з Національним Музеєм у Львові і, зокрема, з його директором д-ром Іларіоном Свенціцьким. Отець Богачевський їздив по Калущині і збирав музейні предмети для Національного Музею у Львові. Зайнявши відповідальну посаду голови Української Католицької Церкви у США, він зразу зрозумів, що попри душпастирську працю, треба використовувати усі можливі засоби, щоб зберегти нашу снільноту у своїй церкві і зі своїми етнічними

1937 poster announcing the opening of the museum and library

Плакат 1937 р. в якому оголошувалось про відкриття музею та бібліотеки

Sister Severine Parylle, OSBM
Сестра Северина Парилле

№	Вид експонату	Примітки	Титулярний радник	Вік	Ціна	Знаходження	Уваги
177	Види експонату (4 на таблиці)	Потурки	І. 36	Вік	Ціна		
178	Види експонату		І. 32	Вік	Ціна		
179	Види експонату						
180	Види експонату (3 на таблиці)	Клянічниця	І. 36	Вік	Ціна		
181	Види експонату		І. 35	Вік	Ціна		
182	Види експонату						
183	Види експонату						
184	Види експонату						
185	Види експонату						
186	Види експонату (3 на таблиці)	Ванільовий	І. 36	Вік	Ціна		
187	Види експонату		І. 36	Вік	Ціна		
188	Види експонату						
189	Види експонату						
190	Види експонату						
191	Види експонату						
192	Види експонату (3 на таблиці)	Ванільовий	І. 36	Вік	Ціна		
193	Види експонату		І. 35	Вік	Ціна		
194	Види експонату						
195	Види експонату						
196	Види експонату						
197	Види експонату						
198	Види експонату (3 на таблиці)	Ванільовий	І. 36	Вік	Ціна		
199	Види експонату		І. 36	Вік	Ціна		
200	Види експонату						
201	Види експонату (3 на таблиці)	Ванільовий	І. 36	Вік	Ціна		
202	Види експонату		І. 36	Вік	Ціна		
203	Види експонату						
204	Види експонату (3 на таблиці)	Ванільовий	І. 36	Вік	Ціна		
205	Види експонату		І. 36	Вік	Ціна		
206	Види експонату						

A page from the museum acquisition book
Сторінка із книги надходження експонатів до музею

commemorative book from the opening of the prep school there is an article entitled “Ukrainian Museum in America” in which the author points out the pressing need for a museum in America. That same year Bishop Constantine named Father Leo Chapelsky as the “First Curator of the National Museum of Ukrainian Catholics in the United States of North America.” The organization and preparatory work of the Museum and Library lasted several years. The museum was announced to open in 1935, but the official opening and blessing occurred in September of 1937, along with the blessing of the newly-purchased buildings to be used for the school. In honor of this occasion an advertisement poster was published which noted that this celebration coincided with the 900th anniversary of King Yaroslav Mudryi’s announcement of the Mother of God as Queen of Ukraine, and the 100th anniversary of the publication of Markian Shashkevych’s *Rusalka Dnistrova*. Members of the committee for this celebration were Father Myron Zalitch, Father Paul Procko, and Father Leo Chapelsky. The poster was created by the artist M. Diadyniuk in Lviv. Before and after the opening of the museum and library, the organizers informed the Ukrainian

Ukrainian Catholic Seminary, the idea of creating a cultural center came ever closer to being realized. These were the motives for creating the numerous parochial schools, different religious organizations, and St. Basil Prep School and St. Basil College Seminary. In addition to the above, there came the founding of the Ukrainian Museum and Library in Stamford.

During the opening of the Prep School, on September 5, 1933, Bishop Bohachevsky announced plans for the founding of a Museum and Library. In the

Bishop Schmondiuk next to a model of the Church of St. Sophia, the work of sculptor Serhiy Lytvynenko

Єпископ Шмондюк біля макету церкви св. Софії - роботи скульптора Сергія Литвиненка

особливостями. Після того, як у 1933 Владика Богачевський закупив у Стемфорді, КТ велику посілість для потреб Української Церкви, а особливо для створення Української Католицької Семінарії, ідея заснування культурної установи стала ще більш актуальною і близькою до реалізації. Це були головні мотиви заснування нарафіяльних і суботніх шкіл, різного роду католицьких організацій, середньої школи, коледжу та Великої Духовної Семінарії. Доповненням до цього був заснований Український Музей і Бібліотека в Стемфорді (штат Конектикут).

Sculptor Serhiy Lytvynenko in his studio in Lviv
Скульптор Сергій Литвиненко у своїй студії у Львові

Під час відкриття середньої школи (малої Семінарії) 5 вересня 1933 р., Владика Богачевський проголосив план заснування Музею і Бібліотеки. Свідками цього стала величезна кількість людей, які зіхались з нагоди цієї події. У нропам'ятній книзі з нагоди відкриття Вищої Української Школи в Стемфорді є замітна стаття п.н. "Український Музей в Америці", в якій автор звертає увагу на необхідність заснування музею в США. Цього самого року Владика Константин іменує Отця Льва Чапельського першим "Куратором Національного Музею Українців Католиків в Злучених Державах Північної Америки".

Museum exhibit in the 1940s
Музейна експозиція 1940-х років

Організація і підготовча робота Музею і Бібліотеки тривала кілька років. Музей оголосили відкритим у 1935 р., але офіційне його відкриття і благословення відбулися у вересні 1937 р., — разом із благословенням новопридбаних будинків та пристосування їх для шкільного вжитку. З цієї нагоди був виданий рекламний плакат, на якому зазначено, що це свято відбувається з нагоди 900-літньої річниці проголошення князем Ярославом Мудрим Божої Матері як цариці України

community regarding plans for expansion and for the permanent existence of this facility and about the need to write a series of articles on these topics in the then-existing Ukrainian newspapers. The largest number of articles appeared in the newspaper *America*. The authors of these articles were Father Myron Zalitch, Father Leo Chapelsky, Dr. Jaroslav Pasternak, Dr. Evhen Pelensky, etc.

Thus, from humble beginnings and sometimes slow development, the Ukrainian Museum and Library has grown into a significant cultural institution. The museum contains artifacts of priceless religious, historic, and artistic

value, while the library, which now has over 70,000 volumes, is one of the richest and most professionally organized libraries in the Diaspora.

Some of the library's rarities include *Triod Tsvitna* by Sweipold Fiol from 1491, *Evangelion* from 1636, *Anthologion* from 1643, *Oktoikh* from 1644, and *Sluzhebnyk* from 1666 (all of which are publications of the Stavropigion Brotherhood of Lviv) and many others. There are also other valuable publications such as *Halytska Zorya* from 1848, *Tserkovna Hazeta* (published in Budapest) from 1856, and the first edi-

tion of the *Kobzar* from 1840. From periodical publications there are the *Notes of the Schevchenko Scientific Society*, *Ethnographical Bulletin*, *Literary and Scholarly Bulletin*, *Notes of*

Top: Book stacks in one of the rooms in the library

Зверху: Полиці книжок в одній із кімнат книгозбірні

Center: Recordings collection
Посередині: Кімната платівок і звукозаписів

Bottom: *Euchologion*, 1644
Внизу: *Евхологiон*, 1644 р.

100 ліття видання М. Шашкевичем "Русалки Дністрові." До комітету цього свята входили: о. М. Залітач, о. П. Процько і о. Л. Чапельський. Плакат створив мистець М. Дядинюк у Львові. До і після відкриття Музею і Бібліотеки організатори інформували українську громаду про плани розбудови і необхідність існування такої установи, пишучи ряд статей на цю тему до тодішніх українських часописів в Америці. Найбільше статей появилось в газеті Америка. Авторами цих дописів були – о. М. Залітач, о. Лев Чапельський, д-р Ярослав Пастернак, д-р Євген

Пеленський та ін.

Від скромних ночатків, іноді повільного розвитку, Український музей і Бібліотека перетворились на показну, величаву культурну установу. В музеї знаходяться надзвичайно цінні експонати релігійної, історичної, мистецької вартості, а бібліотека, яка вже налічує понад 70000 томів, є однією з найбагатших та найбільш професійно ведених бібліотек діаспори.

Між бібліотечними раритетами-стародруками знаходяться такі, як *Тріод Цвітна* Швайполта

Фіолі 1491 р., *Євангеліє* 1636 р., *Антологіон* 1643 р., *Октоїх* 1644 р., *Служебник* 1666 р. (усі видання Савропигійського Братства) і багато інших. Знаходяться тут також

Top: Shelves with volumes of newspapers
Зверху: Кімната зібрання газетних видань

Center: Archival collection
Посередині: Архівна збірка

Bottom: Festal Triodion. Krakow. Sweipold
Fiol. 1491
Внизу: Цвітна Тріодь. Краків. Швайпольт
Фіоль 1491 р.

the OSBM, Bohoslovia, Nyva, etc. It can safely be said that the Ukrainian Library in Stamford is perhaps one of the best and largest diasporan institutions of its kind on the American continent. The library collection is constantly growing through purchases and gifts from private collectors, both clergy and laity. Private libraries of Father M. Kinash, Father M. Zalitach, Prof. M. Chubaty, Prof. Steciuk, the writer V. Barahura, V. Dushnyk, Dr. S. Prociuk, Dr. B. Geleta, Bohdan Mychajiw, and many others have been bequeathed to the Ukrainian Museum and Library of Stamford.

In the library there are large archival collections – photographic, philatelic, numismatic, as well as a collection of audio recordings. There are also archives of several individuals such as Dr. J. Padokh, Maria Kliachko, Eva Piddubchyshyn, Volodymyr Starosolsky, Ulyana Lyubovych-Starosolsky, Volodymyr Dushnyk,

Several shirts from the collection purchased from Sister Severine Parylle, OSBM
Декілька жіночих сорочок із колекції, купленої у сестри Северини Парилле, ЧСВВ

individual bishops, as well as archives of different organizations.

The resources of the library are available on line on OCLC (on-line catalog) for research and inter-library loan. The museum contains collections of folk, fine, and religious art.

The beginnings of the collection of folk art, and especially national dress, are connected with the arrival in America of Sister Severine Parylle, OSBM. She was the history teacher of a girls' high school of the Basilian Sisters in Lviv and an expert on folk art. In 1932 Sister Severine arrived in America with a number of folk costumes that were exhibited in large cities of the United States. When she was returning to Lviv, she left a few of the costumes for Bishop Bohachevsky, as

*Photos of exhibits from the 1940s as well as today
Фото експозицій із 1940-их років, а також знизу -
фото сучасної виставки*

інші цінні видання — як Галицька Зоря 1848 р., Церковна Газета (яка виходила в Будапешті) 1856 р., перше видання Кобзаря 1840 р. Із серійних видань згадати б Записки НТШ, Етнографічний Вісник, Матеріали до Української Етнології, Літературно-Науковий Вісник, Записки Чина св. Василя Великого, Богословію, Ниву та багато інших. Можна без перебільшення сказати, що Бібліотека Українського Музею в Стемфорді являється чи не найкращою українознавчою бібліотекою на американському континенті. Бібліотека постійно поповнюється новими надходженнями — придбаннями та дарами поодиноких добродіїв, як духовенства, так і світських бібліофілів. Бібліотека заволоділа книгозбірнями о. М. Кінаша, о. М. Залітача, проф. М. Чубатого, проф. Стецюка, письменника В. Барагури, ред. В. Душника, д-ра С.

Процюка, проф. (з Буффало), д-р Б. Гелети, Богдана Михайліва, Христини і Юрія Навроцьких та інших.

У бібліотеці знаходяться також численні архівні колекції — фотографічна, філателістична, нумізматична та колекція звукозаписів. Тут мають місце також архіви окремих осіб, як архів д-р Я. Падоха, п. Марії Клячко, н. Еви Піддубчишин, Володимира Старосольського, Уляни Любович-Старосольської, ред. Володимира Душника, деяких Владик, архіви різних організацій та інше.

Ресурси бібліотеки є доступними в інтернеті на OCLC (он-лайн-каталог) для наукових досліджень і взаємного обміну між бібліотеками. У Музеї знаходяться колекції народного, образотворчого та релігійного мистецтва.

per his request. The collection of folk art grew continuously and still continues to do so to this day because of purchases and private donations. Father Leo Chapelsky, the first director and curator of the museum, obtained a large number of artifacts in 1936 when he went to Halychyna. Part of the new collection was purchased, and other artifacts were given to him as a gift from the duplicates of the National Museum, as well as the Museum of the Shevchenko Scientific Society. In this manner the museum collection was enriched by Hutsul woodcarvings, ceramics, folk musical instruments, as well as by various textiles and embroideries. Today the collection numbers about seven thousand artifacts.

In the fine arts collection the museum has works by the following artists: Oleksa Novakivsky, Ivan Trush, Vasyl Krychevsky, Petro Kholodny, Mykhaylo Moroz, Sviatoslav Hordynsky, Mykola Butovych, Pavlo Kovz-

hun, Edward Kozak, Severyn Borachok, Jacques Hnizdovsky, Petro Andrusiv, Olena Kulchytska, Hebus-Baranetska, Jaroslava Muzykova, Oleksa Hryshenko, Mykhaylo Osinchuk, as well as works by contemporary artists of Ukraine: Feodosiy Humeniuk, V. Skrypka, V. Lopata, Skop, etc. Part of the fine arts collection was obtained as a bequest from Iryna and Jaroslav Scherbaniuk, and the paintings of the Trans-Carpathian artists (Bokshai, Erdeli) as a bequest from Father Volosin. The collection also contains sculptures by O. Arkhypenko, Serhiy Lytvynenko, Mykhailo Chereshniovsky, Hryhoriy Kruk, Iryna Bukoyemska (a student of Arkhypenko's), K. Kapshuchenko etc. The museum also has a valuable collection of icons, the majority of

Top: Oleksander Ivakhnenko, At the Well. Oil, 1993

Зверху: Олександр Івахненко, Коло Криниці. Олія, 1993 р.

*Center: Fine arts exhibit at the museum
Посередині: Виставка картин у музеї*

Bottom: Viktor Tsymbal, The Dnieper River, Oil, 1941

Знизу: Віктор Цимбал, Дніпро. Олія, 1941 р.

Top: Olena Kulchytska, Mother and Child, Woodcut, 1920s

*Зверху: Олена Кульчицька, Мати та Дитина
Гравюра на дереві, 1920-ті роки*

Center: Ivan Trush, The Edge of the Forest, Oil, 1930s

Посередині: Іван Труш. Край Лісу. Олія, 1930-ті роки

*Bottom: Icon of St. Nicholas
Знизу: Ікона св. Миколая*

Початки збірки народного мистецтва, а особливо народного одягу, пов'язані із приїздом до Америки Сестри Северини Парилле (чину св. Василя Великого). Вона була викладачем історії дівочої гімназії сестер Василянок у Львові й однією із найкращих знавців народного одягу. У 1932 році сестра Северина приїхала до Америки з виставкою народного одягу, яку виставляла у великих містах Америки. Повертаючись до Львова, вона, на прохання Владики Богачевського, залишила частину експонатів Владиці, який вже тоді мав намір заснувати Музей. Колекція народного мистецтва постійно поповнювалася і далі поповнюється окремими дарами та придбаннями. Отець Л. Чапельський, перший директор та куратор музею, придбав дуже багато експонатів у 1936 р., повернувшись з подорожі до Галичини.

Частину експонатів він купив, а інші дістав у дарунок від Національного Музею і Музею НТШ із їхніх дублікатів. Таким чином, музейна колекція збагатилася гуцульською дереворізьбою, керамікою, народними музичними інструментами та різним текстилем і вишивками. На сьогодні колекція народного мистецтва налічує близько 7000 експонатів.

В образотворчій колекції музей має твори таких мистців як Олекси Новаківського, Івана Труша, Василя Кричевського, Петра Холодного, Михайла Мороза, Святослава Гординського, Миколи Бутовича, Павла Ковжуна, Едварда Козака, Северина Борачка, Якова Гніздовського, Петра Андрусіва, Олени Кульчицької, Гебус-Баранецької,

which came as a bequest from Ursula and Ostap Balaban.

The Ukrainian Museum and Library is very fortunate to have appropriate and spacious housing for its various collections. The museum is located in the Chateau, a 19th-century villa which was once a part of the Quintard Estate. This formerly was the residence of Stamford bishops and the eparchial chancery. In 1982, however, the third Bishop of Stamford, Bishop Basil Losten, decided to move his residence and the eparchial chancery to another building. Thus, the entire Chateau was then given over for the museum's usage. Located on the first two floors of the building are the museum's exhibits, while the third floor is used for storage. The library is located in the building which

Top: Oven tile, Hutsul area, 19th century
Зверху: Кахля, Гуцульщина, 19-те століття

Center: Easter Eggs, Work of Dr. Sarachynsky
Посередині: Писанки, Роботи д-ра Сарачинського

Bottom: Serhiy Lytvynenko, Orphan, Bronze, 1960s

Знизу: Сергій Литвиненко, Сирота, Бронза, 1960-ті роки

was the former St. Basil Prep School. The book shelves are located on the bottom floor of the building, while the upper floor contains the offices, acquisition and cataloging rooms, two exhibit rooms, archival storage, a room for preparatory work, and an auditorium. In November of 1997, in the presence of representatives of various organizations and the general public, the official opening of the new library took place. The Library was given the additional name – Cultural Research Center.

The first curator of the Museum and Library, as mentioned earlier, was Father Leo Chapelsky (1933-1938). For some time the Museum was under the care of Sister Teresa of the Sisters Servants of Mary Immaculate. Later, the museum was headed by Prof. Mykola Chubatyi. His wife Yaroslawa helped him with the task. After him Maria Kliachko

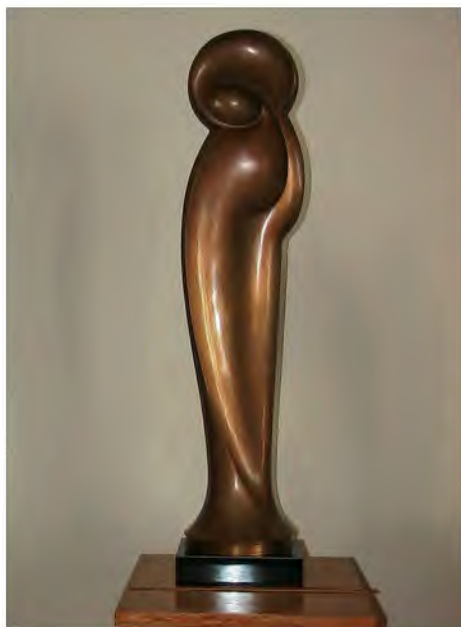
*Top: Hand Cross, 1842
Верх: Ручний хрест, 1842 р.*

Center: Ceramics. Hutsul Region, late 19th century

Посередині: Кераміка. Гуцульщина, друга половина 19-го століття

Bottom: Mykhailo Chereshniovsky, Modern Madonna, Bronze, 1960s

Низ: Михайло Черешньовський, Модерна Мадонна, Бронза, 1960-ті роки

Ярослави Музикової, Олекси Грищенка, Михайла Осінчука. А також музей володіє творами сучасних мистців України, -- Федосія Гуменюка, В. Скрипки, В. Лопати, Скопа і багатьох інших. Частина цінних картин потрапила в музей у результаті заповіту Ірини і Ярослава Щербанюків, а картини Закарпатських мистців (Бокшая, Ерделі) - із спадщини о. Волошина. У колекції є також скульптури О. Архипенка, Сергія Литвиненка, Григорія Крука, Ірини Букоємської (учениці Архипенка), К. Капшученка та інших. Музей також має дуже цінну колекцію ікон, більшість яких — це спадок Урсули і Остапа Балабанів.

Українському Музеєві і Бібліотеці для розміщення своїх колекцій пощастило отримати в користування просторі будівлі. Музей знаходиться у т.зв. Ле Шато —

садибі 19-го століття, яка була частиною маєтку родини Квінтардів. Тут, у минулому, була резиденція Стемфордських Єпископів та Єпархіальна канцелярія. Третій Стемфордський Владика — Єпископ Василь Лостен — у 1982 р. вирішив перенести єпархіальну канцелярію та свою резиденцію в інше приміщення. Отже, весь будинок передав для музейного вжитку. На перших двох поверхах будинку знаходяться музейні експозиції, а на третьому — сховище для колекцій. Бібліотека знаходиться в будинку колишньої середньої школи св. Василя, який також колись був частиною маєтку Квінтардів. Книгосховище розміщене на нижньому поверсі будинку. На верхньому поверсі знаходяться канцелярія, приміщення для нових надходжень та каталогів, дві виставочні зали,

became the director (1940-1943) and after her Vera Spikula. In the post-war years, for various reasons, the development of the museum slowed somewhat. When construction of the new College building was completed in 1964, Bishop Schmondiuk revitalized the activities of the museum and library by organizing a board of directors and appointing as director Dr. Wasyl Lencyk, who held the post from 1964 until 2000. Today, Lubow Wolynetz is the curator of the Museum, and Monsignor John Terlecky is the director of the Library.

All achievements and development in the enriching of the collections and functioning of the museum are due in part not only to the founders, but also in large part to Bishop Basil Losten. From the very outset of his work as Bishop of Stamford, and during his 29 year-long career, he was deeply concerned with the development of the museum

Top: Dr. Wasyl Lencyk
Зверху: Доктор Василь Ленцик

Center: G. Udovenko and Bishop Basil Losten at the opening of the Research Center; Nov, 1997
Посередині: Г. Удовенко і Владика Лостен під час відкриття бібліотеки. Листопад, 1997

Bottom: Concert program during the opening of the Research Center
Знизу: Концертна програма під час відкриття бібліотеки

and library, because he fully understood the importance of the existence and continued development of a representative cultural institution for the good of the Ukrainian Catholic Church, the Ukrainian people, and Ukrainian culture. On his initiative, the Board of Directors was renewed; and in February of 2000 the Museum and Library was registered in the State of Connecticut, as a non-profit organization with the goal of the collection, preservation, and exhibition of objects and publications which deal with

Top: Lubow Wolynetz speaking at the opening of the Research Center

Зверху: Любов Волинець

Center: Administration of the Library and honored guest G. Udovenko

Посередині: Почесний гість Г. Удовенко і адміністрація бібліотеки

Bottom: Concert program

Знизу: Концертна програма

архівне сховище, кімната для підготовчої роботи і актовий зал. У листопаді 1997 р. у присутності представників організацій та громадськості відбулося офіційне відкриття нового приміщення бібліотеки. Бібліотека дістала додаткову назву “Дослідницький центр.”

Першим директором Музею і Бібліотеки, як уже згадано, був о. Лев Чапельський (з 1933р. по 1938р.). Якийсь час Музеєм завідувала сестра Тереса, — Службениця. Згодом керівництво Музею перейшло до проф. Миколи Чубатого. Допомогала йому у цьому дружина Ярослава. Після нього директором стала Марія Клячко (з 1940р. по 1943р.), а після неї - Віра Шпікула. У повоєнні роки через різні причини музей дещо сповільнив свій розвиток. Коли у 1964 р. закінчилася будова нового приміщення Семінарії, Владика Шмондюк відновив діяльність Музею і Бібліотеки,

організувавши Раду Директорів та призначивши директором Музею д-ра Василя Ленчика, який займав цей пост з 1964 р. по 2000 р. Сьогодні куратором музею є м-р. Любов Волинець, а директором бібліотеки – о. Мітрат Іван Терлецький.

Усім досягненням у розвитку, збагаченні колекцій та функціонуванні музею зважаємо не лише засновникам, але, у великій мірі, і Владиці Василю Лостену. З самого початку своєї роботи як Владика Стемфордської Єпархії і впродовж

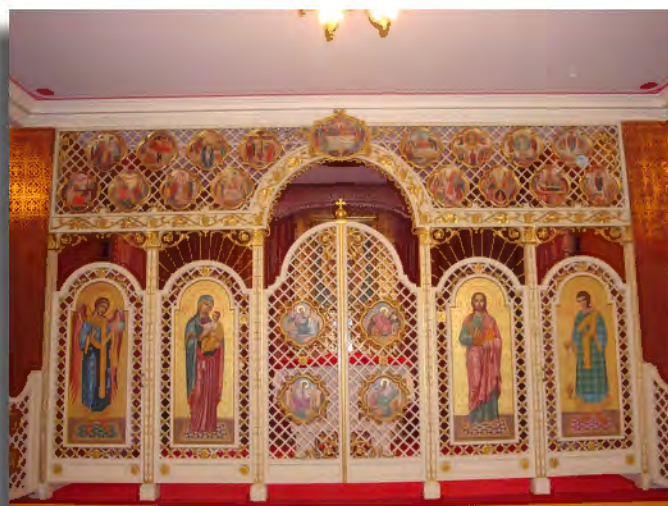
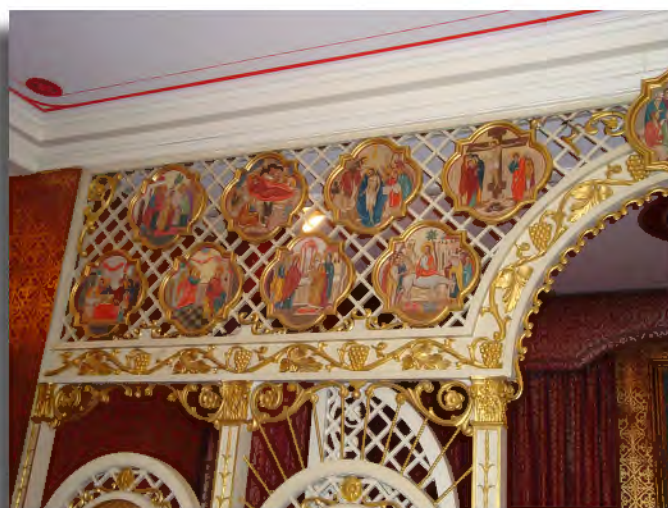
Ukrainian culture and heritage and which have ties to the historic and cultural achievements of the Ukrainian people. Currently, Bishop Paul Chomnycky enthusiastically continues the work of the further development of our cultural institution.

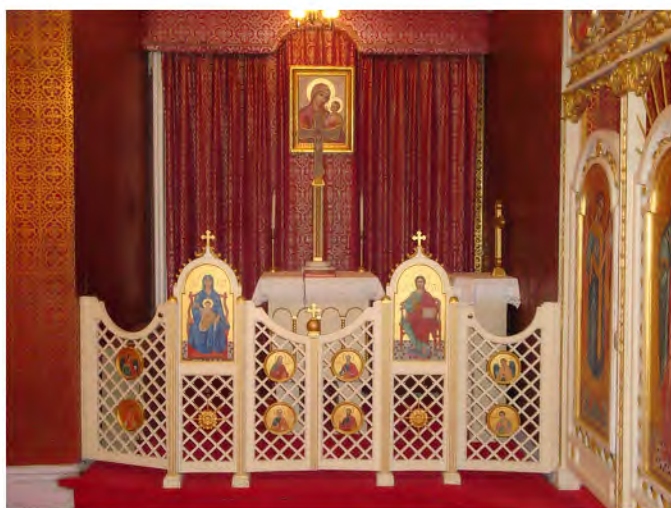
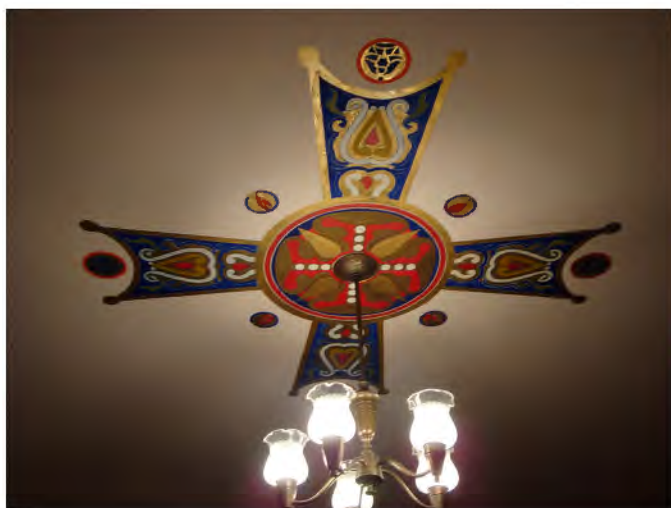

своїєї 29 - літньої каденції, він дбав про розвиток Музею і Бібліотеки, бо розумів важливість існування і постійного розвитку репрезентативної культурної установи для добра Української Католицької Церкви, українського народу і української культури. З його ініціативи відновлено Раду Директорів, а у лютому 2000 року у відповідній офіційній установі штату Коннектикут Музей і Бібліотека були зареєстровані як неприбуткова установа, метою якої є колекціонування, зберігання і показ предметів і публікацій, які стосуються української культури і спадщини, є нов'язані з історичним та культурним надбанням українського народу. Сучасний Єпископ Павло Хомницький із великим запалом продовжує роботу над постійним розвитком нашої культурної установи.

The Chapel in the Museum, formerly the private chapel of all residing bishops in this building. Icons and iconostasis by Sviatoslav Hordynskyi

Каплиця в музейному будинку. Ікони та іконостас, робота мистця Святослава Гординського

50th Anniversary Celebration

Стемфордська Єпархія
має велику шану запросити Вас
на
Архирейську Божественну Літургію подяки
з нагоди п'ятдесятої річниці
Стемфордської Єпархії

1958 - 2008

у суботу, вісімнадцятого жовтня
дві тисячі восьмого року
о другій годині по полудні.

Семінарія св. Василя Великого
195 GLENBROOK ROAD
STAMFORD, CT 06902

THE EPARCHY OF STAMFORD
REQUESTS THE HONOR OF YOUR PRESENCE
AT
A PONTIFICAL DIVINE LITURGY OF THANKSGIVING
CELEBRATING THE FIFTIETH ANNIVERSARY OF
THE ESTABLISHMENT OF THE UKRAINIAN EPARCHY OF STAMFORD
1958 - 2008
SATURDAY, THE EIGHTEENTH OF OCTOBER
TWO THOUSAND AND EIGHT
AT TWO O'CLOCK IN THE AFTERNOON

ST BASIL COLLEGE CHAPEL
195 GLENBROOK ROAD
STAMFORD, CT 06902

Святкування 50ти Літнього Ювілею

П'ятдесятіліття Стемфордської Єпархії

50th Anniversary of the Stamford Eparchy

Урочистий Бенкет з нагоди Золотого Ювілею Єпархії
6.00 години ввечора 18 жовтня 2008

Golden Jubilee Dinner
6:00 p.m. October 18, 2008

Italian Center of Stamford
1620 Newfield Avenue Stamford, Connecticut

Italian Center of Stamford
1620 Newfield Avenue Stamford, Connecticut

Представлення духовенства о. Мітрат Ігор Міджак
Протосинкел Стемфордської Єпархії

Introduction of Hierarchy Very Rev. Mitred Archpriest Ihor Midzak,
Protosyncellus, Eparchy of Stamford

Ведучі програми п. Геня Кузьмович-Блага та п. Петро Шишка

Masters of Ceremony Mrs. Genya Kuzmowycz Blahy
& Mr. Peter Shyshka

Молитва Високопреосвященніший Стефан Сорока
Архископ-Митрополит Філадельфійський
для українців католиків у США

Invocation Most Reverend Stefan Soroka
Metropolitan-Archbishop of Philadelphia
for Ukrainian Catholics in U.S.A.

Отче наш Виконує хор «Думка»

Our Father DUMKA Choir

Бенкет

Dinner

Святочне Слово п. Богдан Кекіш

Keynote Address Mr. Bohdan Kekish

Слово Подяки Пресвященніший Владика Павло Хомницький
Єпископ Стемфордський

Remarks Most Rev. Paul Chomnycky, OSBM
Eparch of Stamford

Благословення Пресвященніший Василь Лостен, Єпископ-Емерит
Стемфордський

Benediction Most Rev. Basil H. Losten
Eparch Emeritus of Stamford

Музичну програму представляє вокальний ансамбль «Пролісок»

Musical Entertainment provided by the vocal ensemble *PROLISOK*

Special petition

In this Golden Jubilee year we pray for all the clergy, religious and laity of the Stamford Eparchy, so that through the power and action of the Holy Spirit, they may faithfully follow the Gospel of Christ the Lord, hear us and have mercy.

Jubilee prayer

Lord, Jesus Christ, our God, who are the fullness of Time, the Summit of Love and the Lord of History, enlighten our minds and our hearts that we may celebrate with faith the Golden Jubilee of our eparchy.

Give us the grace to live the Christian faith, fulfilling our baptismal promises to Your word, so that the life-giving light of the holy Gospel may shine in our families and our community. We implore You, o Lord, grant us perseverance in faith so that we, united in Your boundless love, may continue the work of salvation. We beseech You, rekindle and strengthen a missionary spirit in our eparchy, so that, through our good example, all may come to know You, true God and true man. Grant eternal life in Your heavenly Kingdom to the deceased bishops, clergy, religious and faithful, through whose sacrifice and dedication, the solid foundation of our eparchy was laid.

Grant this through the mercies and love for mankind of Your Only-begotten Son with whom You are blessed, together with Your all-holy, good and life-giving Spirit, now and for ever and ever. Amen.

Єпископська Єпархія Української Католицької Церкви
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford

14 PEVERIL ROAD • STAMFORD, CT 06902 • USA • • • 203-324-7698 FAX 203-967-9948 • • • WWW.STAMFORDDIO.ORG

Додаток до Сугубої Єктенії

В цей Золотий Ювілей молимося за священнослужителів, ченців та мирян Стемфордської Єпархії, щоб вони вірно наслідували Христове Євангеліє силою і діянням Святого Духа, Господи, вислухай і помилуй.

Ювілейна Молитва

Господи Ісусе Христе, Боже наш, повнота Часу, вершина Любови і Господь Історії, просвіти наші уми і серця, щоб з вірою ми святкували Золотий Ювілей нашої єпархії.

Дай нам ласку жити в християнській вірі, сповняючи наші обіти хрещення, несучи свідцтво Твого слова, щоб життєдайне світло святого Євангелія засяло в наших родинах і спільноті. Просимо Тебе, Господи, подай нам витривалість у вірі, щоб, з'єднані у Твоїй безмежній любові, ми могли продовжувати діло спасіння. Благосмо Тебе, віднови місійний дух в нашій єпархії, щоб всі могли пізнати Тебе, правдивого Бога і правдивого чоловіка. Подай вічний упокой у небесному Царстві спочилим єпископам, священнослужителям, ченцями та мирянами, що заклали основи нашої єпархії через свою жертвенність і самопоświęту.

Щедротами і чоловіколюб'ям Єдиного Сина Твого, з яким Ти благословен єси, з пресвятим, благим і животворним Твоїм Духом, нині і повсякчас і на віки вічні.
Амінь.

Стемфордська Єпархія Української Католицької Церкви
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford

14 FEVERIL ROAD • STAMFORD, CT 06902 • USA • • • 203.324.7608 FAX 203.967.9048 • • • WWW.STAMFORDDIO.ORG

На пошану

*Митрополита Константина
Богачевського*

*Фундатора “Українського Стемфорду”
-Семінарії
-Коледжу
-Музею*

*Ігор О. Богачевський
Ihor O. Bohachevsky*

Congratulations and Best Wishes

to

The Eparchy of Stamford

on

***The 50th anniversary
of its establishment***

from

Olga Mal'ko

2329 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622

773-486-6645 • (Fax) 773-486-3977

Board of Directors:

Julian E. Kulas
President

Paul Nadzikewycz
Vice-President

Terry Gawryk
Secy-Treasurer

Taras Drozd
Member

Prof. Dmytro Shtohryn
Member

Chrystya Wereszczak
Member

GREETINGS AND BEST WISHES

TO

Most Reverend Bishops, Reverend Fathers, Parishes
and members of the Ukrainian Catholic Eparchy of
Stamford as you commemorate the GOLDEN JUBILEE of
your Eparchy.

Your Eparchy has contributed significantly to the
rebirth of the Ukrainian Catholic Church in Ukraine,
as well as to the preservation of Ukrainian heritage
in the United States. May you continue with your
success for the Glory of God and the Ukrainian Catholic
Church.

Board of Trustees

*The Losten Family
of Chesapeake City, MD
sends greetings
on the occasion of the 50th anniversary
of the Eparchy of Stamford*

*Most Reverend Basil H. Losten,
DD, SLL, LLD(HON)*

Third Eparch of Stamford 1977-2006

*Вітаємо
Українську Католицьку
Єпархію Стемфорду
з 50-ти Літтям!*

*Хай Господь благословить її
на многії і благії літа!*

*Церква Св. Архистратига Михаїла
Yonkers, NY*

*"So neither he who plants nor he who waters is anything,
but only God who gives the growth...
For we are God's fellow workers; you are God's field, God's building"
(I Corinthians 3:7&9)*

Remembering fondly Bishops
Ambrose Senyshyn, OSBM (1956-1961)
& Joseph Schmondiuk (1961-1977)

Recalling favorably the many accomplishments
of Bishop Basil H. Losten (1977-2006)

Rejoicing fittingly with
Bishop Paul P. Chomnycky, OSBM (2006-)
and our entire Eparchial family

Saint Peter and Saint Paul Ukrainian Catholic Church
Ansonia, Connecticut (*founded in 1897*)
Rt. Rev. Mitred Monsignor John M. Terlecky, *Pastor*
Reverend Stefan Yanovski, *Parochial Vicar*
Parish Council, Board of Directors, and Parishioners

Happy 50th Anniversary!!!

Prayerful best wishes and congratulations
from Father Ivan Tykhovych
and the Parishioners of

Holy Ghost Ukrainian Catholic Church

161 North 5th Street Brooklyn, NY

"May God Grant You Many Happy and Blessed Years!!!"

Нехай Бог дає Вам багатьох щасливих і благих літ

**SAINT NICHOLAS UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH
УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВЯТОГО МИКОЛАЯ**

308 Fillmore Avenue, Buffalo, N. Y. 14206

Rectory: (716) 852-7566 Church Hall: (716) 852-1908 Fax: (716) 855-1319

**Гратулюємо з нагоди 50-літнього Ювілею
Української Католицької Епархії Стемфорду**

На многая і Благая Літа!

**Нехай Господь благословить Стемфордську Епархію
Для добра нашої святої Церкви і нашого Народу,
А Пречиста Діва Марія, Мати Христова,
Нехай покриє нас своїм Покровом!**

**Congratulations and God's blessings
On the occasion of the 50th Anniversary
Of the Eparchy of Stamford**

May the Lord Bless us abundantly in the years to come!

Mnohaya i Blahaya Lita!

**Parishioners of St. Nicholas Ukrainian Catholic Church
Bohdan Hanuszczak, Elaine Nowadly, Michael Petryshyn – trustees**

Fr. Marijan Procyk, pastor and family

Fr. Raymond and Joanne Palko and family

On the occasion of the celebration the Fiftieth Anniversary of the establishment of the Ukrainian Eparchy of Stamford 1958-2008 we extend our congratulations and cordial best wishes. May Our Divine Saviour continue to bless all of you to be able to maintain your good works done in His Name and for the salvation of our people.

Very Rev. Canon Vladimir Marusceac and Parishioners of Sts. Peter & Paul Ukrainian Catholic Church Cohoes, N.Y.

Вітаємо
Єпархію Української Католицької
Церкви Стемфорду
з 50-ти Літтям!

Хай Господь благословить її на
многії і благії літа!

Церква Св. Івана Хрестителя
Hunter, NY

**St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church
Syracuse, New York**

Holy Name Society and Apostleship of Prayer

**Send their prayerful best wishes to the
Eparchy of Stamford on its 50th anniversary.**

Glory be to Jesus Christ!

Congratulations and prayerful best wishes to Most Reverend Paul P. Chomnycky, OSBM, the clergy, religious, and laity on the occasion of the Fiftieth Anniversary of the Eparchy of Stamford.

By the grace of God, I have been privileged to serve as a priest in the ecclesiastical entity of Stamford from its very inception as an exarchy (1956), and then as an eparchy (1958), and then through the decades to the present Golden Jubilee celebration – 52 *consecutive* years! Thanks be to God!

- Monsignor John Squiller

Адреса Музею: 222 E 6th Street, New York, NY 10003
тел.: (212) 228-0110 • факс: (212) 228-1947
info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org

**Український Музей у Нью-Йорку,
як культурно-громадська установа,
з особливою приємністю,
вітає із золотим
п'ятидесятирічним ювілеєм,
Епархію Української
Католицької Церкви у Стемфордї.**

Гратулюємо усім попереднім Владикам і
теперішньому Преосвященному
Владиці Павлові Хомницькому за успішно
проведену працю. Водночас бажаємо далі
продовжувати вагому душпастирську працю
на славу Божу, розвиток УКЦеркви і добро
українського народу.

Щасти Вам Боже!

За Український Музей,

проф. Ярослав Лешко
голова Управи УМ

Марія Шуст
директор УМ

Завданням Українського Музею є збирати і
зберігати пам'ятки мистецької та історичної
вартости, ознайомлювати людей різних
національностей з багатством нашої культури
та прищеплювати молодим поколінням любов і
пошану до своєї спадщини.

*УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
СВ. ЙОСАФАТА В РОЧЕСТЕРІ*

*СКЛАДАЄ
НАЙКРАЩІ ПРИВІТАННЯ*

*З НАГОДИ 50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ
СТЕМФОРДСЬКОЇ ЄПАРХІЇ*

*НЕХАЙ ВСЕВИШНІЙ ГОСПОДЬ
БЛАГОСЛОВИТЬ ВАШУ ПРАЦЮ
НА МНОГІ І БЛАГІ ЛІТА!*

*О. КИРИЛ АНГЕЛОВ - ПАРОХ
З УСІМА ПАРАФІЯНАМИ*

Congratulations, God's Blessings
and Best Wishes to the Clergy, Religious & Faithful of

The Stamford Eparchy

on the occasion of
The 50-th Anniversary of Establishment
from Rev. Maxim M. Kobasuk, OSBM and
The Parish Family of
St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church
Riverhead, New York

З нагоди 50-ліття існування
Стемфордської Єпархії

о. Максим М. Кобасюк, ЧСВВ.,
і Українська Громада
Церкви Св. Івана Хрестителя
у Рівергед, Нью Йорк

Засилають свої щирі побажання
Нехай Ласкавий Господь благословить нашу
Стемфордську Єпархію на Многая і Благая Літа!

“Цей день учинив Господь, радіймо й веселімся в ньому!”

Псалом 118:24

**З нагоди ювілею 50-літнього
існування екзархату-епархії
Стемфордської**

складають

Владиці Кир Павлові Хомницькому, ЧСВВ

і

Владиці Кир Василеві Лостену (єпископ-емерит)

Високопреподобному і Всечесному Духовенству

та

Преподобним Сестрам

найщиріші побажання успіхів у дальші праці

для добра нашої Церкви й Народу.

Анна й Володимир Рак

24 East 7th Street

New York, NY 10003

*З Нагоди 50 літнього ювілею
Стемфордської Єпархії
складають сердечні побажання*

Дарія і Богдан Кекіш

*Нехай Всевишній Господь
благословить
осяги та працю Єпархії
та наділить щедрими ласками
та ще кращими успіхами на славу і
добро
Української Католицької Церкви.*

*Отці Василіяни та парафіяни Української Католицької Церкви св. Юра
у Нью Йорку, складають найщиріші побажання*

*з нагоди 50-ліття Української Католицької Єпархії Стенфорду –
події великого досягнення у служінні Богові.*

*Бажаємо Вам Божого благословення, добра і висловлюємо наше глибоке
признання за довголітню духовну і виховну працю, за провідну роль Єпархії
у збереженні католицького і національного духу,
для добра Українського народу.*

*Надіємось і віримо, що торжество відзначення ювілею ще більше з'єднає
вірних у молитві за наші церкви тут в діаспорі і в Україні
на Многі і Благі Літа!*

Щирісердечні побажання з нагоди Золотого Ювілею

зсилає о. Ярослав Костиш в імені

Ради Директорів Українського Католицького

Цвинтаря Святого Духа

та

парафійан Церкви Святого Апостола Андрія Первозванного

на посілості Цвинтаря в Кемпбел Тол, Нью Йорк

*May God bless all our brothers and sisters
of the Eparchy on our golden anniversary celebration.
May He grant you peace and spiritual prosperity.*

May Christ, our God, who is the fulfillment of the Law and Prophets; and achieved the whole of the Father's plan of salvation fill your hearts with joy and gladness.

The Blessing of the Lord be
upon you with His grace and
love for mankind,
always, now and
forever and ever.
Amen.

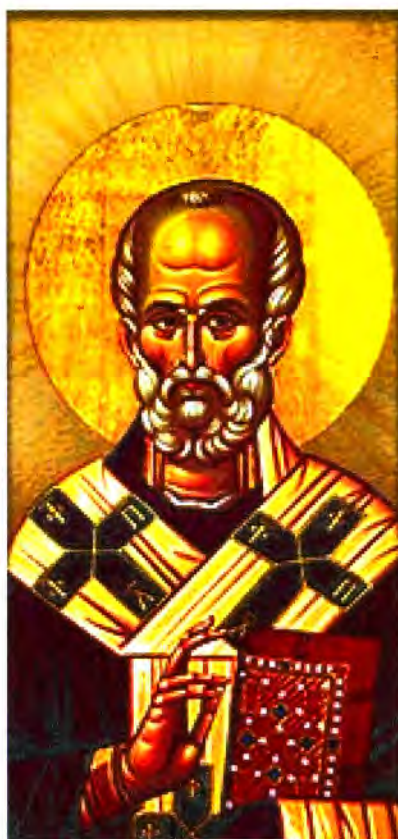
The parishioners of
Sacred Heart Ukrainian
Catholic Church

Sacred Heart Ukrainian
Catholic Church

230 Ukrainian Hill Road
Johnson City, NY 13790

**CONGRATULATIONS
ON THE 50th ANNIVERSARY
OF THE STAMFORD
EPARCHY**

SAINT NICHOLAS Greek Catholic Church
Sunday Divine Liturgy at 10am

261 19th Street (5- 6 Avenues), Brooklyn, NY 11215
Rev. Robert Markovitch, Phone: 718-369-4301

44 Sugarloaf Street
South Deerfield, MA 01373
413-665-3880

The Parishes of Saints Peter & Paul and Holy Ghost, the two Ukrainian Catholic parishes of the Pioneer Valley of Western Massachusetts, give thanks to Almighty God for the gift of service and guidance that the Eparchy of Stamford has been over these last 50 years.

We congratulate Bishop Paul Patrick Chomnycky, O.S.B.M., and all members our Eparchy and pray that the Most Holy Trinity

may bless the clergy and the people of the
Eparchy of Stamford.

Ss. Peter & Paul Parish
45 Newbury Street
Ludlow, MA 01056

Supreme Knight Carl A. Anderson

and the

**Knights of Columbus
Supreme Council**

extend congratulations
and prayerful best wishes to

**His Excellency
Bishop Paul Chomnycky, O.S.B.M.**

and the clergy and faithful of the

Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford

on the 50th anniversary of its establishment

The Providence Association of the Ukrainian Catholics in America

*On this joyful occasion of the
50TH anniversary of the establishment
of the Eparchy of Stamford, the Providence
Association of the Ukrainian Catholics
in America extends its heartfelt
best wishes for many blessed years.*

THE PROVIDENCE ASSOCIATION

A Fraternal Benefit Life Insurance Company Since 1912

817 North Franklin Street, Philadelphia, PA 19123 • E-mail: sales@provassn.com
(Toll free) 1-877-857-2284 • www.provassn.com

ANNUITY SAVINGS CERTIFICATES, IRAs AND ROTH IRAs

- *Maximize Savings and Income*
- *Secure Retirement*
- *Diversify Investments*
- *Buffer Stock Volatility*
- *401(k), Pension, IRA and
Annuity Rollovers*

LIFE INSURANCE

- *Protect Yourself and Your Family*
- *Accumulate and Protect Savings*
- *Cover Final Expenses*
- *Provide Immediate Estate Liquidity*
- *Leave a Valuable Inheritance*

SUBSCRIBE TO "AMERICA"

*Providence Association Members — \$25.00,
Non-members — \$40.00*

America Subscription Department
817 N. Franklin Street, Philadelphia, PA 19123

Ukrainian

American Newspaper

- *Worldwide News*
- *Commentary • Current Events*

Вітаємо з нагоди Золотого Ювілею!

*Ієрархів,
священнослужителів, ченців і мирян
Української Католицької Єпархії
в Стенфорді,
та бажаємо всім кріпкого здоров'я,
Божого благословення та насаги
у плідному служінні на
прославу Бога,
нашої церкви та народу.*

*Greetings on the Golden Jubilee
of the Stamford Eparchy!*

**Self Reliance New York
Federal Credit Union**

A full service financial institution serving the Ukrainian- American community since 1951.

www.selfreliancenyc.org

Головна Управа
“САМОПОМІЧ”
Об'єднання Українців в Америці

National Board
“SELFRELIANCE”
Association of American Ukrainians, Inc.

98 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

Tel.: (212) 777-1336

З 50-літтям заснування
Української Католицької Єпархії в Стемфорді

Дирекція "Самопоміч" Об'єднання Українців в Америці
вітає

Провід Єпархії на чолі з
Єпископом Павлом Хомницьким
Єпископом-емеритом Василем Лостином
та весь священничий чин

Бажаємо дальших успіхів у праці на Господній ниві для добра Української Церкви,
держави та громади.

Щасти Вам Боже у Ваших благородних завданнях!

Богдан Михайлів
Голова

Надя Савчук
Секретар

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА – ЙОНКЕРС, Н.Й.

125 CORPORATE BOULEVARD, YONKERS, NEW YORK 10701-6841 TEL: 914-220-4900 • FAX: 914-220-4090

Branch Offices:

UKRAINIAN YOUTH CENTER • 301 PALISADE AVENUE, YONKERS, NY 10703-2999

UKRAINIAN HALL • 16 TWIN AVENUE, SPRING VALLEY, NY 10977

UKRAINIAN RESEARCH CENTER • 39 CLOVELLY ROAD, STAMFORD, CT 06902

UKRAINIAN HERITAGE CENTER • 555 GEORGE STREET, NEW HAVEN, CT 06511

TEL: (914) 220-4900 • FAX: (914) 965-1936

TEL: (845) 356-0087 • FAX: (845) 356-5335

TEL: (203) 969-0498 • FAX: (203) 316-8246

TEL: (203) 785-8805 • FAX: (203) 785-8677

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА В ЙОНКЕРСІ

ГЛИБОКО СХИЛЯЄ ГОЛОВИ У ПОШАНІ ДО ЗАСНОВНИКІВ ЗА ЇХ
НЕВТОМНУ ПРАЦЮ В МИНУЛОМУ

ТА ВІТАЄ

ПРЕОСВЯЩЕНОГО ВЛАДИКУ ПАВЛА ХОМНИЦЬКОГО – ЄПАРХА,

ПРЕОСВЯЩЕНОГО ВЛАДИКУ ВАСИЛЯ ЛОСТЕНА – ЕМЕРИТА,

ВСІХ ВСЕЧЕСНИХ ОТЦІВ СТЕМФОРДСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

З НАГОДИ

50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ СТЕМФОРДСЬКОЇ ЄПАРХІЇ.

БАЖАЄМО МІЦНОГО ЗДОРОВ'Я, ДАЛЬШОЇ НАСНАГИ ДО ПРАЦІ НА
ХРИСТОВОМУ ВІНОГРАДНИКУ ДЛЯ ДОБРА ХРИСТОВОЇ ЦЕРКВИ ТА
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

**ДИРЕКЦІЯ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ
КООПЕРАТИВИ СУМА В ЙОНКЕРСІ**

EACH MEMBER ACCOUNT FEDERALLY INSURED TO \$100,000 BY THE NATIONAL CREDIT UNION ADMINISTRATION

Congratulations

Mary & Walter Lohotsky & Family

Stamford, Connecticut

Family Owned and Operated since 1953

NICHOLAS F.
Cognetta
FUNERAL HOME
& CREMATORY

Crematory on Premises

104 Myrtle Avenue, Stamford, CT 06902

203-348-4949 • www.cognetta.com

Nicholas F. Cognetta, Sr. (1927-2005)

Naida E. Cognetta

Nicholas F. Cognetta, Jr.

Christopher Richichi

John F. Esposito

Mark H. Frederick

Jacqueline M. Ruella

Pamela Spika-Larriuz

Michael P. Brocoli

Michele Vitanza-Berlingo

John "Jack" Hart, Jr.

Michael J. Kerr

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.

*Щирі вітання з нагоди 50-ти літнього
ювілею Стенфордської Єпархії!*

З Нагоди 50-ліття Існування Стемфордської Єпархії

Перш усього, дякуємо Господеві за всі Його обильні ласки, що зійшли на вірних протягом того часу. Ми є вдячні Владикам з Єпархіяльною Радою за їхнє щире старання і провід. Гратулюємо Вам! Будемо далі молитися і співпрацювати, просячи Бога про зріст, і успіх - про Боже благословення на майбутнє.

Остаємось з вірністю, любов'ю і молитвами. На більшу Божу славу, добро української громади і користь людським душам.

Отці Василіяни і Парафіяни
Української Католицької Церкви
Чесного Хреста, Асторія, Н.Й.

CONGRATULATIONS ON THE 50th ANNIVERSARY OF STAMFORD EPARCHY

May Almighty God always keep us all under His protection!

**St. Vladimir Ukrainian Catholic Church,
709 Front St.**

Hempstead, NY 11550

Fr. Wasyl Hrynskiw, Trustees and Parishioners

**Congratulations on the 50th anniversary from St. John
the Baptist Ukrainian Catholic Church in Kenmore, NY.**

Многая Літа!

*All Our Thoughts and Prayers
To
The Stamford Eparchy
For
A Happy and Joyful
50th Anniversary
From
All the Parishioners and Trustees
Of
**St. Michael the Archangel
Ukrainian Catholic Church**
569 George Street
New Haven, Connecticut 06511*

Greetings to His Excellency, Bishop Paul Patrick Chomnycky, O.S.B.M.
And to all the priests and Religious of our Eparchy.

We join our Brothers and Sisters of the Stamford Eparchy in Prayerful Gratitude
to God for the Blessings of Fifty Years!

"For every good bestowal and every perfect gift is from above, coming down from you, the
Father of Lights; and we render glory, thanksgiving, and adoration to You, Father, Son, and Holy
Spirit, now and forever and ever. Amen."

SAINT JOHN THE BAPTIST UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH
124 Bridge Street, Salem, Massachusetts 01970

Father James F. Morris, Administrator

Anthony Iwanicki, Eugene Skrabut, Stephanie Woolf, Trustees

Celebrating 90 years of parish life!

**Congratulations and Best Wishes
To the Bishops, Clergy and Faithful of the
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford
On the Occasion of Your
Golden Jubilee!**

Многая Літа ! Многая Літа!

From

**Fr. Mikhail Myshchuk & Parishioners of
St. Nicholas Ukrainian Catholic Church
Watervliet, NY**

*"For God
and
Country"*

**The League of Ukrainian Catholics of America
National Board, Councils and Membership
Congratulates the Eparchy of Stamford
As it celebrates its 50th Anniversary**

NATIONAL BOARD

Very Rev. Marijan Procyk	Spiritual Director
Elaine P. Nowadly	President
Hilary A. Kinal	Immediate Past President
Janina Everett	Vice President
Maria Slabyk	Recording Secretary
Dora Horbachevska	Treasurer
Sister Cecelia Sworin, SSMI	Corresponding Secretary
Sister Ann Laszok, OSBM	Religious Director
Dr. Michael Labuda	Membership Director
Marion Hrubec	Publicity Director
Mary Beth Sukmann	Convention Procedures Director
Ihor Pereyma	"ACTION" Editor

LUC COUNCILS

Connecticut
Helen Labinsky, President
Garden State
Marion Hrubec, President
Niagara Frontier
Elaine P. Nowadly, President
North Anthracite
Dorothy Jamula, President
South Anthracite
Paul Hancher, President
Western Pennsylvania
Nickolas Kotow, President

And all members of the League of Ukrainian Catholics wish the Eparchy of Stamford

Many Happy Years - Mnohaya I Blahaya Lita!

"Laity in Union with the Church"

For more information please contact

Dr. Michael Labuda, Membership Director - 4 Price St. Plains, PA 18705-1211

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІАРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО в США

В єдності з цілою Українською Католицькою Церквою ми радіємо
50 літтям Стемфордської Єпархії.

Бажаємо кріпости у завершенні визнання Патріархату шляхом
послідовного повернення та духовного відновлення у її
Києво-візантійській традиції.

Нехай благодать Господня благословить
передення 1000 літньої традиції новим поколінням
для здійснення її покликання в світі.

Рома М. Гайда, Голова

др. Андрій Сороковський, Заступник

Василь Никифрук, Фінансовий референт – Адміністратор журналу «Патріархат»

**Українська Федеральна Кредитова Кооператива
“САМОПОМІЧ”**

Філіядельфія - Трентон

Обслуговує і підтримує Українську громаду від 1952 року
вітає

Українську Католицьку Єпархію в Стемфорді

з нагоди

50 літнього Ювілею

Щастя Вам Боже на Многі Літа!

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

1729 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111 Tel: 215-725-4430

1-888-POLTAVA (1-888-765-8282) www.ukrfcu.com

**WOMEN'S ASSOCIATION FOR THE DEFENSE
OF FOUR FREEDOMS FOR UKRAINE, INC.
Headquarters - New York**

**ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК
ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
Головна Управа – Нью Йорк**

Address: 136 Second Avenue; New York NY 10003
Tel: 212-260-2494

СВОБОДА СЛОВА -- СВОБОДА СОВІСТІ -- СВОБОДА ВІД СТРАХУ -- СВОБОДА ВІД ЗЛИДНІВ

Нью Йорк, 27 липня 2008

З нагоди 50 літнього Ювілею Стемфордської Єпархії сердечно вітаємо Преосвященних
Владик Кир Василя і Кир Павла та все духовенство і вірних. Бажаємо на майбутнє творчої
ділової праці на користь нашої Церкви та народу.

З Християнським привітом,

Слава Ісусу Христу!

За Головну Управу Об'єднання Жінок ОЧСУ

Люба Сілецька
Голова

Люба Сілецька

Марія Лозинська
Місто Голова

Марія Лозинська

Вітаємо з 50 літтям

Єпархію Української Католицької Церкви Стемфорду!

Її життя і праця на поселеннях є доказом,
що кожна помісна Церква є вселенська. Вона не має границь,
як не мають границь П'ятдесятниця і Боговоплочення.

Хай Господь благословить Єпархію Стемфорду
на довгі літа здійснювати спасительну
місію Церкви Київської традиції серед жителів Америки.

Ігор і Рона Тайга

A. M. D. G.

EPISCOPO ET CHRISTIFIDELIBUS
UCRAINAE CATHOLICAE EPARCHIAE
STAMFORDIENSIS
ANNOS QUINQUAGINTA FELICITER
CELEBRANTIBUS
ALBERTUS ET IOANNES RYLE KEZEL

D. D. D.

З нагоди

50 літнього Ювілею нашої Стемфордської Епархії

складаємо найсердешнішу подяку Всевишньому

за її успіх у розквіті та просимо про даліше

благословення!

Родина Ленциків

29 липня 2008р.

Слава Ісусу Христу!

Преосвященний Владика

Кир Павло Хомницький!

Єпископ Стемфордський

Преосвященний Владико!

Дякую за повідомлення в справі поміщення у пам'ятній книзі привіту з нагоди 50-ліття заснування Української Католицької Єпархії в Стемфорді. Долучую своє привітання з нагоди Єпархіального ювілею.

“Вітаємо нашу Духовну Твердиню - Українську Католицьку Дієцезію в Стемфорді з нагоди святкування 50-ліття від дня її заснування. Із продовженням вже 50-літтям відданої праці бажаємо, щоб друге 50-ліття – Новий ювілейний рік і надаліше приносив Єпархії та її вірним всі ювілейні ласки.”

З глибоким хвилюванням і радістю ми вдячні бувшим і теперішнім Єпархам за велику посвяту для розвою релігійного центру, яким стала Стемфордська єпархія. Перед Вами тепер відкривається важливий період, від якого буде залежати “якість” присутності Церкви в наступних 50-ьох роках.

Нехай над Стемфордською Єпархією світить та ясна зоря, якої блиск усунув би темряву.

Родина Никифороків і Березовських

*З нагоди 50-літнього ювілею
Української Католицької Єпархії в Стемфорді*

*Сердечний привіт, gratуляції
та успішних літ у майбутності*

бажають

*Наталія і Євген Змий
з дітьми і внуками*

**Організація Оборони Лемківщини в Америці.
Organization for Defense of Lemko Western Ukraine, Inc.**

КРАЙОВА УПРАВА • NATIONAL BOARD

P.O. BOX 7 • CLIFTON, NEW JERSEY 07015-0007 • USA

Крайова Управа Організації Оборони Лемківщини в США
та все членство й
Рада Директорів Фундації Дослідження Лемківщини в Америці
з усіма членами

широсердечно вітають

Стемфордську Єпархію Української Католицької Церкви

**з 50-літтям заснування, що було проголошено Святішим Отцем Папою Пієм XII
10-го липня 1958 року.**

Дорогі Золоті Ювіляти з нагоди Єпархіяльного Ювілею
бажаємо Вам, багато сил і плідних успіхів у дальшій
душ-пастирській праці.

Слава Ісусу Христу!

НА МНОГІ І БЛАГІ ЛІТА!

За Крайову Управу ООЛ
Зенон Галькович – голова

За Радю Директорів ФДЛ
Стефан Гованський - голова

GOD'S BLESSINGS AND CONGRATULATIONS
TO EPARCHY OF STAMFORD
ON THE OCCASION OF THE 50TH ANNIVERSARY
OF THE FOUNDING
FROM VERY REV. MICHAEL BUNDZ AND PARISHIONERS
OF ST. VOLODYMYR THE GREAT, UTICA, NY

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ СТЕМФОРДСЬКОЇ ЄПАРХІЇ
НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ ТА БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ
У ПРАЦІ ДЛЯ ЦЕРКВИ ТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
СКЛАДАЮТЬ
о. ПАРОХ МИХАЙЛО БУНДЗ ТА ПАРАФІЯНИ ЦЕРКВИ
СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО В ЮТИЦІ, Н.Й.

Christ the King Ukrainian Catholic Church

146 Forest Hills Street Boston, MA 02130 (617) 522-9720 Fax (617) 983-0309

Very Rev. Archpriest Yaroslav Nalysnyk – Dean of Boston

Слава Ісусу Христу!

З нагоди відзначення 50-го Ювілею заснування Української Католицької
Єпархії Стемфорду засилаємо наші щирі вітання
правлячому єпископу Кир Павлові, єпископу-емериту Кир Василю,
всім душпастирям та вірним нашої єпархії.

Молимо Господа і Бога Нашого Ісуса Христа, за заступництвом Пречистої Діви
Марії та всіх святих української та американської землі, о Його благословення
всіх наших спільних починань на благо і розвій нашої Стемфордської Єпархії, у
лоні якої ввесь наш Божий люд продовжуватиме духовно зростати у жертвенній
любові до Бога, рідної церкви та народу.

З найкращими побажаннями та молитвами,

Щиро Ваші у Христі Господі,

о. Ярослав Налисник

о. Ярослав Налисник та парафіяни Церкви Христа Царя м. Бостону

**CONGRATULATIONS AND GOD'S BLESSINGS ON THE
CELEBRATION OF THE 50TH ANNIVERSARY OF THE
STAMFORD EPARCHY**

IN MEMORY OF +JOHN KRULIKOWSKI

**WITH LOVING MEMORIES FROM YOUR WIFE EUGENIA,
DAUGHTER MARY, SON-IN-LAW STEVE, AND GRANDSONS
STEPHEN AND MARKIAN FRYCZ**

S.V.O.Y.A.

**(ST. VLADIMIR'S ORGANIZATION OF YOUNG ADULTS)
STAMFORD, CT**

**WISHES THE EPARCHY OF STAMFORD GOD'S
BLESSINGS ON THEIR 50TH ANNIVERSARY.**

**WE THANK ALL THE PRIESTS OF THE EPARCHY WHO
HAVE SUPPORTED US IN OUR ENDEAVORS
THROUGHOUT THE YEARS.**

**JOIN US EVERY DECEMBER 31ST AT OUR ANNUAL
NEW YEAR'S GALA HELD AT
ST. BASIL'S COLLEGE, STAMFORD, CT.**

**BOHDAN LOTOCKY, PETER BYBEL, MICHAEL ROPICKI,
STEPHEN FRYCZ, IRENE LOTOCKY, MARY FRYCZ –
EXECUTIVE BOARD 2008**

*The Bosak Family would like to congratulate the
Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford
on celebrating its 50th Anniversary.*

*Bosak
Funeral Home
& Cremation*

A Family Commitment to Service since 1919

**Gerald R Bosak, Sr. LFD
Barbara Capalbo – Bosak**

**Gerald R. Bosak, Jr. LFD
Kristella Garcia**

**Opposite
Cummings
Beach**

www.bosakfuneralhome.com

203.325.9300

453 Shippan Avenue, Stamford, CT

**Historic
Shippan
Point**

Гратулюємо!

*З нагоди 50 літнього ювілею Стемфордської Єпархії
складаємо щирі побажання для далшого розквіту Єпархії на
добро і славу наших майбутніх поколінь.*

Щастя Вам Боже!

*Отець Василь Тівадар
Та Парафіяни У. К. Церкви Св.
Покрови Божої Матері,
Озон Парк, Н. Й.*

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ
СВЯТОГО АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА
ГАРТФОРД, КТ

З нагоди 50- ліття Стемфордської Епархії вітаємо
Преосвященного Владику Павла Хомницького
Владику емерита Василя Лостена
епархіальний уряд, духовенство та усіх мирян
і бажаємо обильного Божого благословення,
щоб у самовідданій праці служінню Богові та
українським громадам зуміли виховати і
прищипити підростаючому поколінню непохитну
віру в Бога, любов до рідної культури, мови та
українських традицій.

Хай Боже Провидіння об'єднає нашу Епархію в
прекрасний моноліт, щоб стала тою Вифлеємською
зорею яка поведе свою паству ще наступні
десятиліття на Многії Благії літа!

З найщирішими побажаннями
о. Павло Мартинюк та парафіяни
церкви Св. Михаїла у Гартфорді.

*Congratulations on the 50th anniversary of the Stamford Epar-
chy of the Ukrainian Catholic
Church. May this celebration,
which we are glad to share in
and in such a unique way, be full
of praise for the living God of
all.*

*Parishioners of Saint Nicholas
Ukrainian Catholic Church in
Hudson, NY.*

**CONGRATULATIONS
ON THE 50th ANNIVERSARY
OF THE STAMFORD
EPARCHY**

Blessed Mykola Charnetsky
Mission Community
Sunday Divine Liturgy at 3pm

Corner of Oriental Blvd & Ocean St., Manhattan Beach, Brooklyn
Rev. Robert Markovitch. Phone: 718-369-4301

*Слава Ісусу Христу!
У світле і пропам'ятне
відзначення П'ятдесят-Ліття
Стемфордської Єпархії, УГКЦ,
просимо прийняти вітання
та найщиріші побажання о.
пароха та всіх парафіян Церкви
Покрови Божої Матері,
Бронкс, Н. Й.*

*Сотвори, Господи,
Стемфордській Єпархії ще
Многая і Благая Літа!*

*Celebrating
Fifty Years of the Eparchy of Stamford*

MNOHAYA LITA !

**OUR LADY OF PERPETUAL HELP
UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH
LACKAWANNA, NY**

**REV. ANDRIY KASIYAN
TRUSTEES: MARKIAN SLABYK,
CHRISTINE CZUCZMAN,
MYRON TYCHOWSKYJ,
AND PARISHIONERS**

**Congratulations on your
50th Anniversary**

**May God bless you with
choicest blessings.**

**Holy Family
Ukrainian Catholic Church
Lindenhurst, NY 11757**

Rev. Olvian Popovici and Parishioners

**CONGRATULATIONS AND
GOD'S BLESSINGS FOR
THE FUTURE!**

**Protection of Blessed Virgin Mary
2713 Ferry Avenue
Niagara Falls, NY 14301**

Rev. Demetrius G. Laputa, C. Ss. R.

**...On this very special occasion I extend
my greetings to all.**

**It is the 50th year of the founding of our
Eparchy, which was made possible by the
prayers and sacrifices of our Honorable
Founders.**

**It was also made possible by labor done
for the glory of God in the Most Holy
Trinity, and in honor of the Blessed
Virgin Mary, Mother of God and our
Mother.**

Wishing all the best from God Almighty.

**Rev. Fr. Mykhaylo Dosyak - Pastor of
Holy Trinity Ukrainian Catholic Church**

Staten Island, New York.

*CONGRATULATIONS
AND BLESSINGS*

*to the
EPARCHY OF STAMFORD
In Serving the People of God for 50 Years
MNOHAYA LITA*

*OUR LADY OF MERCY MINISTRY
To the Ill and Homebound*

*St. John the Baptist
Ukrainian Catholic Parish*

Syracuse, New York

*Congratulations on the 50th Anniversary
of the establishment of the
Ukrainian Eparchy of Stamford*

*Rt. Rev. Mitred Archpriest Mihai Dubo-
vici along with trustees and parishioners
from SS. Peter and Paul Parish,
Auburn NY.*

**Congratulations
and Blessings**

**Fr. Paul Luniw &
Parishioners & Friends
of St. Michael
Terryville, CT 06786**

Передаю щирий привіт з
нагоди 50-ліття заснування
Української Католицької
Епархії в Стемфорді.

З Христовим Привітом,
Слава Ісусу Христу!

о. Еміліян Шараневич

IN LOVING MEMORY OF
PAULINE WARCHOL
AND
JOHN BEREZOWSKI

*God's Blessings on the
Eparchy of Stamford
On the Occasion of its
50th Anniversary*

Mnohaya Lita!

*League of Ukrainian Catholics
Niagara Frontier Council
Buffalo, New York*

*Congratulations
to the
Eparchy of Stamford*

**PATRIOT
NATIONAL
BANK**

Join The Banking Revolution.

Two Offices in Stamford

900 Bedford Street	838 High Ridge Road
(203) 324-7500	(203) 569-2400
Michael DiSante	Peggy Duguay
Vice President	Vice President

19 CONVENIENT LOCATIONS

In Connecticut: Darien, Fairfield, Greenwich, Milford, Norwalk, Old Greenwich, Southport, Stamford, Stratford, Trumbull, Westport and Wilton.

In New York: Bedford, Scarsdale and New York City.

800-762-7620 • www.pnbk.com

CONGRATULATIONS
and
Wishing all of God's Blessings
on your
GOLDEN JUBILEE
from
The Parish of the Holy Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Willimantic, CT

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Church
Manchester, New Hampshire
Founded 1908
Our 100th Year

May God grant many happy and
blessed years to Bishop Paul
And the Eparchy of Stamford on its
Golden Jubilee

GREETINGS and CONGRATULATIONS
from
Saint Nicholas Ukrainian Catholic Church
Elmira Heights, New York

Congratulations on achieving your 50th
Anniversary! May Jesus Christ continue
to bless and guide the Eparchy of Stamford and keep it true to His message. Best
wishes for the future from your brothers
in Christ at Holy Trinity Ukrainian Catholic Church, Kerhonkson.

Rev. Volodymyr Piso, Administrator
Oleh Maczaj and Oleh Stecyk, Trustees

*Congratulations and best wishes
on the 50th anniversary of our
Stamford Eparchy of the Ukrainian
Catholic Church.*

*Parishioners of Saint John the
Baptist Ukrainian Catholic Church
in Pittsfield, MA*

Congratulations and all of God's blessings
on the 50th anniversary of the Stamford
Eparchy.

Father Kiril Manolev
St. Mary's Dormition Church
Colchester, CT

Congratulations and all of God's blessings
on the 50th anniversary of the Stamford
Eparchy.

Father Kiril Manolev
St. John the Baptist Mission Parish
Glastonbury, CT

From the Editor

A commemorative publication about the Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford was first planned twenty-five years ago. Questionnaires were sent out to individual parishes, articles were commissioned to be written, and as a result much material was amassed. Notwithstanding this fact, the publication did not materialize.

When the fiftieth anniversary of the Eparchy was approaching, Bishop Losten asked me to prepare a commemorative publication, and as an incentive he brought boxes of the material gathered twenty-five years before and miraculously preserved. Most of the material was dated and of unequal quality. My task was to peruse the amassed material, update, rewrite, and organize it into a cohesive form. An important aspect in all of this was to find adequate and pertinent illustrations. This turned out to be a most difficult assignment, inasmuch as the preservation of historical memory in illustrative form was not given adequate importance throughout the years by the Ukrainian Community, and thus much was irretrievably lost.

Nevertheless, enough material — written, archival, and illustrative — was found to prepare a formidable commemorative publication which recounts the development, history and past achievements of the Eparchy through the efforts of bishops, individual priests, and the faithful of all the eparchial parishes. By recounting the past and celebrating the present, we can much better prepare and plan for the future.

In compiling material for this book, I would first of all like to acknowledge those authors whose articles served as primary source material for the book, amongst whom were the following: Prof. Hryhorii Luzhnytskyi, Prof. Wasyl Lencyk, Msgr. Leon Mosko. Also, various commemorative publications of individual parishes were a very useful source of material on the history of the parishes of the Eparchy.

I am very grateful to all the pastors who responded to my request for parish history, photographs, and any additional information or clarification of data which was needed.

I would like to express my deepest thanks to Monsignor John Squiller for all the help he gave me in the preparation of this publication. His careful rereading and meticulous editing of the manuscript was of immense help and sincerely appreciated. I will always be grateful for his encouragement and support.

This publication barely covers the surface of the history of the Eparchy. Hopefully, one day a history in depth will be written in which the struggles, tribulations, sacrifices, achievements, and successes will be recounted in detail, and homage will be paid to the many who made it possible for us to celebrate the Eparchy's Fiftieth Anniversary.

Lubow Wolynetz

Від Редактора

Задум видати пропам'ятну книгу про Українську Католицьку Єпархію в Стемфорді виник двадцять п'ять років тому. Тоді були зроблені відповідні заходи у зібранні потрібних матеріалів для такого видання. Усім парохамбуло розіслано запитники та вказівки для написання історії своєї парафії. Було також замовлено статті у знавців та істориків на тему Української Католицької Церкви в Америці. Проте, видання не було опубліковане.

Коли наближався час Золотого Ювілею Єпархії, Владика Василь попросив мене зайнятися виданням пропам'ятної книги із цієї величної нагоди. Для заохочення і полегшення праці передав мені кілька пачок матеріалів зібраних двадцять п'ять років раніше і чудом збережених. Більшість матеріалів були застарілими, неосучасненими та нерівноцінними за якістю. Моє завдання було переглянути усе зібране, осучаснити, переписати та зорганізувати у зрозумілу цілість. Важливим аспектом у цьому було знайти відповідні ілюстрації. Це була найважча частина праці бо впродовж років українська громада не надавала достатнього значення збереженню архівних матеріалів – писемних чи ілюстративних. Багато дечого безслідно зникло.

Проте, було досить знайдено – документального, архівного та ілюстративного матеріалу.. Це дало змогу підготувати оцю пропам'ятну книгу, в якій говориться про розвиток, історію та досягнення Єпархії завдяки старанням та праці Єпископів, поодиноких священиків та вірних усіх парафій. Згадуючи минуле та відзначаючи сучасне, ми зможемо краще підготувати та запланувати майбутнє.

Впорядковуючи зміст цього видання, я в першу чергу хочу подякувати тим авторам, статті яких послужили як основний матеріал книжки, а це: проф. Григорій Лужницький, проф. Василь Ленцик і Монсіньор Леон Моско. Дуже корисним матеріалом були пропам'ятні книги поодиноких парафій Єпархії.

Я щиро вдячна усім парохам, котрі відгукнулися на мій заклик надіслати історії парафій, фотографії та додаткові інформації для вияснення даних.

Мою глибоку подяку складаю Монсіньорові Іванові Сквілерові за його поміч у підготовці цього видання. Його уважне читання рукопису та ретельна редакція були безмірною допомогою, яку я щиро ціную. Я буду завжди вдячна йому за його підтримку та заохоту.

Це видання охоплює тільки малу частину історії Єпархії. Треба надіятись, що згодом буде написано фундаментальну історію в якій буде докладно описано зусилля, страждання, здобутки та успіхи Єпархії і в якій буде віддано шану усім, хто уможливив відзначення її Золотого Ювілею.

Любов Волинець